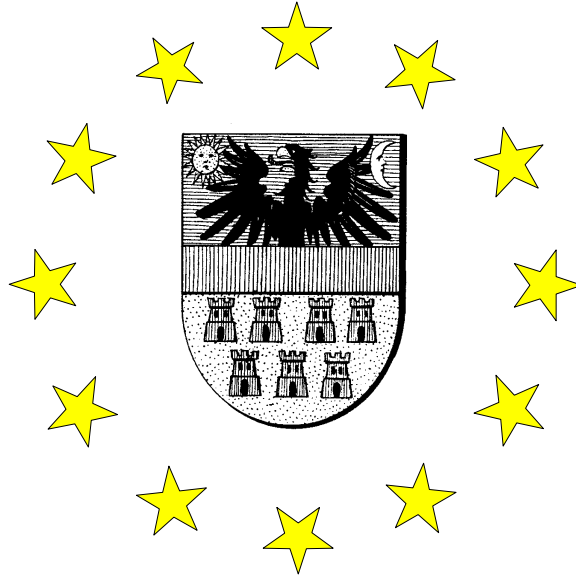

Apáca

A magyar
szabadságharcos
kézikönyve

1997

Tartalomjegyzék

1 A Vigyázó Két Szem	11
2 A magyar szabadságharcos tudnivalói	15
2.1 Bevezetés.....	15
3 Az összmagyarságtudat erősítésének eszmerendszere	18
3.1 Az önrendelkezés tizenkét axiómája a Kárpátmedencében	18
3.1.1 Az önrendelkezési jog egyetemességének axiómája.....	18
3.1.2 A homogenizálási politika axiómája	18
3.1.3 A dominó elv axiómája	19
3.1.4 Az Európai Unió szabad nemzeteinek axiómája.....	20
3.1.5 A kisebbségredukció axiómája.....	20
3.1.6 A szerves történelmi, politikai-gazdasági régió egységének axiómája	21
3.1.7 A határon túlra önhibájukon kívül került nemzetrészek anyanemzettel való egyesülésének axiómája	22
3.1.8 A társnemzetekkel való békés együttélés axiómája	22
3.1.9 A történelmi investíció axiómája.....	22
3.1.10 A szülőföldre való jog axiómája.....	23
3.1.11 A pszichológiai béklyók levetésének axiómája.....	24
4 A pszichológiai hadviselés alapjai	25
4.1 Alapfogalmak	25
4.2 A propaganda válfajai	26
4.2.1 A stratégiai propaganda.....	26
4.2.2 A taktikai propaganda	28
4.3 Deportálás, tömegmegsemmisítés	28
4.3.1 Az első szempont: mekkora tömeget lehet megsemmisíteni?	28
4.3.2 A második szempont: a tömegmegsemmisítés és a deportálások kétélűsége.....	29
4.4 A propaganda színei	30
4.4.1 A fehér propaganda.....	30
4.4.2 A szürke propaganda.....	31
4.4.3 A fekete propaganda	31
4.5 Az ellenségkép kialakítása	32
4.5.1 Az ellenségkép-szindróma	32
4.5.2 Az ellenségkép kialakulása a biológiai evolúció folyamán.....	32
4.5.3 A szerzett tudás emocionális tartalma	34
4.5.4 Az emocionális fejlődés	34

4.5.4.1 Az emocionális fejlődés első fokozata: <i>Mi ketten egyek vagyunk!</i>	34
4.5.4.2 Az emocionális fejlődés második fokozata: <i>Minden, ami nem-én, az veszélyes!</i>	35
4.5.4.3 Az emocionális fejlődés harmadik fokozata: <i>Létezik egy „én“ és létezik egy „te“!</i>	35
4.5.4.4 Az emocionális fejlődés negyedik fokozata: <i>Vagyok „Én“ vagy „Te“ és van „Ö“!</i>	35
4.5.5 Az internalizálás.....	35
4.5.6 Az identifikáció.....	36
4.5.7 A szociális-kognitív fejlődés.....	36
4.5.7.1 A kognitív fejlődés első foka: <i>az egocentrikus perspektíva átvétel</i>	36
4.5.7.2 A kognitív fejlődés második foka: <i>a szociális-információ-viszonyítás perspektívájának átvétele</i>	36
4.5.7.3 A kognitív fejlődés harmadik foka: <i>az önreflexiós perspektíva átvétel</i>	37
4.5.7.4 A kognitív fejlődés negyedik foka: <i>a kölcsönösen felcserélhető perspektíva átvétel</i>	37
4.5.7.5 A kognitív fejlődés ötödik foka: <i>a szociális és a konvencionális rendszer perspektívájának átvétele</i> ..	37
4.5.8 Az eszkalálódási folyamatok sajátosságai.....	37
4.5.8.1 Az eszkaláció első foka: <i>a mindennapok</i>	38
4.5.8.2 Az eszkaláció második foka: <i>az álláspont erődítménnyé építése</i>	38
4.5.8.3 Az eszkaláció harmadik foka: <i>a konformitás kialakítása és az empátia képesség leépítése</i>	38
4.5.8.4 Az eszkaláció negyedik foka: <i>minden, ami „nem mi“, az veszélyes és gonosz!</i>	39
4.5.8.5 Az eszkaláció ötödik foka: <i>a „mi egyek vagyunk!“ szent értékeinek kialakítása; az ellenfél dehumanizálása</i>	39
4.5.9 Az ellenségkép funkciója.....	40
4.5.10 Az ellenségkép kihatása.....	41
4.5.11 Az ellenségkép leépítésének lehetőségei.....	41
4.6 A román sajtóorgánumok módszerei.....	43
4.6.1 Példák a mai román sajtóból.....	44
4.6.2 Magyarokkal kapcsolatban használt jelzők, megnevezések a román sajtóban.....	45
4.6.3 Románokkal kapcsolatban használt jelzők, megnevezések a román sajtóban.....	46
4.7 A judai-keresztény egyház magyar-ellenségképe.....	46
4.8 A rémhír.....	50
4.8.1 Példák a Romániában terjedő magyar vonatkozású rémhírekből.....	51
4.8.2 Módozatok a rémhírek terjedésének megakadályozására.....	52
4.9 A dezinformálás.....	54
4.10 Az indoktrinálás.....	57
4.10.1 Az indoktrináló.....	57
4.10.2 A szekták.....	58
4.10.3 A gyermekek indoktrinálása.....	58
4.10.4 Az agy mosás.....	59
4.11 A harci propagandista szellemi felszerelése.....	60
4.12 Összefoglalás.....	61
5 Az önrendelkezés trendjei a nyugati demokráciákban.....	63
5.1 Bevezető.....	63
5.2 A magyar kormány "stratégiája".....	63
5.3 A Juraprobléma anatómiája.....	64

5.4 Quebec tartomány leválása: a csendes forradalom.....	69
5.5 Baszkföld.....	70
5.6 Korzika	75
5.7 Észak-Irország: Mi magunk!	76
5.8 A magyar kormány stratégiájának következményei	78
5.9 A magyar politikai emigráció cselekvési lehetőségei	81
5.10 Erdély: Mi magunk?	82
6 NIBURTA - Az eltávozott hős párduc.....	87
6.1 Néhány szó a Párducokról.....	90
7 CIVIL ENGEDETLENSÉGI MOZGALOM.....	91
7.1 Akciókatalógus	91
7.1.1 Kriminlizálási csapdák	92
7.1.2 Polgári akciók tervezése.....	92
7.1.3 Felvilágosítás.....	93
7.1.4 Felderítési akciók	93
7.1.5 Blokádok, elfoglalások.....	93
7.1.6 Bojkott.....	94
7.1.7 Szövetkezési politika.....	94
7.1.8 Polgárjogi politika	95
7.1.9 Demonstrációk, tüntetések	95
7.1.10 Demonstráció és más folyamatok megfigyelése	95
7.1.11 Saját nyomozás és jogi segítség	95
7.1.12 Ellenvédekezés, elhárítás, áthárítás	95
7.1.13 Szakszervezeti akciók	96
7.1.14 Integráció	96
7.1.15 Nemzetközi kezdeményezések.....	96
7.1.16 Intervenciók	97
7.1.17 Jogászok a biztonsági törvények ellen	97
7.1.18 Jogászakciók	97
7.1.19 Kampányakciók.....	97
7.1.20 Kongresszusok, konferenciák	98
7.1.21 Nyilvánossági munka, demokratikus ellennyilvánosság	98
7.1.22 Szervezés.....	98
7.1.23 Parlamenti akciók.....	98
7.1.24 Szabotázsok és egyéb szubverzív akciók.....	98
7.1.25 A multiplikátorok iskolázása.....	98
7.1.26 Szolidaritási akciók	98
7.1.27 Sztrájk	99
7.1.28 Törvényszékek	99

7.1.29 Kivizsgáló bizottságok.....	99
7.1.30 Továbbképző tanfolyamok, rendezvények.....	99
7.1.31 Vizuális akciók.....	99
7.1.32 Passzív ellenállás.....	99
7.2 Követelményrendszer.....	99
7.2.1 A rendőrség visszaszorításához szükséges előfeltételek.....	100
7.2.2 A közvetlen ellenőrzési lehetőségek követelése.....	101
7.3 Az engedetlen civil tudnivalói.....	102
7.3.1 Hogyan viselkedj házkutatás alatt és/vagy bizonyítékok ill. annak feltüntetett tárgyak elkobzásánál.....	102
7.3.2 Tennivalók házkutatás közben.....	102
7.3.3 Tüntetések szervezése és lefolyása.....	103
7.3.3.1 Tanácsok a résztvevőknek: Mit vigyél magaddal?.....	103
7.3.3.2 Tanácsok a résztvevőknek: Mit hagyj otthon?.....	103
7.3.3.3 Passzív fegyverek.....	104
7.3.3.4 Általános viselkedési szabályok.....	104
7.3.3.5 Tennivalók sebesülések esetén.....	104
7.3.3.6 Viselkedés tüntetés miatti letartóztatás esetén.....	105
7.3.3.7 A letartóztatottak jogai.....	105
7.3.3.8 Tanácsok letartóztatottaknak.....	105
7.3.4 Viselkedési szabályok és jogi támogatás az engedetlen civil számára.....	106
7.3.4.1 Vizsgálati fogság.....	107
7.3.4.2 A terrorizmussal gyanúsított személyek különleges fogvatartási körülményei.....	108
7.3.4.3 Beidőzés rendőrségi kihallgatásra.....	109
7.3.4.4 Tiltott kihallgatási módszerek.....	109
7.3.5 Titkosrendőrségi és titkosszolgálati bevetések.....	110
7.3.5.1 Postaküldemények felbontása, elkobzása.....	110
7.3.5.2 Telefonbeszélgetések lehallgatása.....	110
7.3.5.3 Viselkedés provokátorokkal, ügynökökkel szemben.....	110
8 A civil ellenállási mozgalom.....	111
8.1 Bevezető.....	111
8.2 A civil ellenállási mozgalom feladatai.....	112
8.3 A kollaboráció problémája.....	112
8.4 Előrelépés a hallgatók oppozícióból aktív ellenállóvá.....	113
8.5 Beszervezés a civil ellenállási mozgalomba.....	113
8.6 A civil ellenállási mozgalom felépítése.....	114
8.6.1 Az összejt.....	115
8.6.2 Különbözőféle szekciók megszervezése és tevékenysége.....	116

8.6.2.1 Felderítő- és propagandaszekció.....	116
8.6.2.2 Hírszerző szekció	117
8.6.2.3 Hírvivő (üzenetátadó) szekció.....	117
8.6.2.4 Menekülési szekció.....	117
8.6.2.5 Fináncszekció	117
8.6.2.6 Hamisító szekció	118
8.6.2.7 Rendőrszekció	119
8.6.2.8 Orvosi szekció.....	119
8.6.2.9 Kiképzőszekció.....	119
8.6.2.10 Passzív ellenállási szekció	119
8.6.2.11 Civil engedetlenségi mozgalom.....	123
8.6.2.12 Szabotázs-szekció.....	123
8.6.2.13 Harccsoportok	124
8.7 Az ellenséges hatalom taktikája	124
8.7.1 A különleges hadosztály	125
8.7.2 A politikai rendőrség.....	125
8.7.2.1 A politikai rendőrség jelentései	126
8.7.3 A terror alapszabályai.....	127
8.7.3.1 A terrorintézkedések	127
8.7.4 Az egyházak megsemmisítése.....	128
8.7.5 Harc a fiatal korosztályért	129
8.7.6 A társadalmi osztályok kijátszása egymás ellen.....	130
8.7.6.1 Átmeneti engedmények.....	131
8.7.7 Egyesületek, politikai pártok, szakmai- és gazdasági szervezetek szétverése.....	131
8.7.8 Az iskolák és az oktatás átszervezése.....	132
8.7.9 Az ellenség bizonyos néprétegek kiirtását célzó eljárásai.....	133
8.7.10 A megsemmisítési akciók időbeli lefolyása és taktikai/technikai eljárásai	133
8.8 Az ellenállási mozgalom taktikája	133
8.8.1 Fegyverek és municiók elrejtése	133
8.8.1.1 A fegyverraktározás technikája:	134
8.8.1.2 A municióraktározás technikája (töltények csomagolása, stb.).....	134
8.8.1.3 Robbanó- és gyújtóanyagok tárolási technikája.....	135
8.8.2 Illegális írárok előállítás.....	135
8.8.2.1 Általános óvintézkedések illegális nyomtatványok előállításánál.....	136
8.8.2.2 Az illegális nyomtatványok szétoztása.....	137
8.8.3 Utcai propaganda	138
8.8.3.1 A falfeliratokat gyártó csoport.....	138
8.8.3.2 A plakát-letépő- és ráragasztó csoport bevetése	138
8.8.4 Földalatti konferenciák biztonsága.....	139
8.8.5 Hírközlés	140
8.8.6 Futárszolgálat	140
8.8.7 Írásos kommunikáció	141
8.8.7.1 Jelentések átadása	141
8.8.7.2 A titkos postaláda	142
8.8.8 A telefon használata	143

8.8.8.1 Óvintézkedések.....	143
8.8.9 A rádió használata	144
8.8.9.1 A rádiószolgálat felépítése.....	144
8.8.9.2 A rádió adó-vevő készülék elrejtése.....	144
8.8.9.3 Egy adás megszervezése	145
8.8.9.4 Egy rádióállomás biztosítása.....	146
8.8.9.5 A közeli biztosítás.....	147
8.8.9.6 Az ellenség bemérési technikája	147
8.8.9.7 Az ellenséges bemérések megnehezítése	148
8.8.9.8 Összefoglaló.....	149
8.8.10 Helyiségek biztosítása	149
8.8.11 Általános viselkedési szabályok az ellenálló számára.....	150
8.8.11.1 Az alibi	151
8.8.12 Viselkedési szabályok razziák alatt.....	152
8.8.13 Alámerülés. Búvóhelyek kiválasztása és használata	152
8.8.14 Fegyveres ellenállás letartóztatások esetén	153
8.8.15 A szabotázs.....	153
8.8.15.1 Az úthálózat szabotálása.....	154
8.8.15.2 Az útakadályok előállítás.....	154
8.8.15.3 A telefonhálózat szabotálása	156
8.8.15.4 A villamoshálózat szabotálása.....	156
8.8.15.5 A vasúthálózat szabotálása.....	158
8.8.15.6 A vonalmegszakítás taktikája.....	160
8.8.15.7 Vasúti hidak felrobbantása	161
8.9 A szabadság- (gerilla-) harc	162
8.9.1 A szabadságharcos feladatai, tulajdonságai	162
8.9.2 A szabadságharcos céljai, életmódja, felkészülése, fegyverzete	163
8.9.3 A szabadságharcos stratégiája.....	167
8.9.4 A szabadságharcos taktikája.....	168
8.9.5 A földalatti szabadságharc jellemzői.....	172
8.9.6 Rendszerben van-e a FÜLE ?	172
8.9.7 Merényletek.....	173
8.9.8 A civil ellenállási mozgalom harci akciói és formái	176
8.9.8.1 Rajtaiütés	177
8.9.8.2 Megszállás	178
8.9.8.3 Törbeccsalás.....	178
8.9.9 A szabadságharcosok hírszerzése.....	179
8.9.9.1 A harci cselekmény előkészítése.....	181
8.9.9.2 Az akció kivitelezése.....	183
8.9.10 Terrorizálás és pszichológiai hadviselés	184
8.9.11 A sebesültek megmentése	185
8.9.12 A szabadságharcos tizenhárom főbenjáró bűne	185
8.9.13 Az államcsapás (államcsíny, puccs).....	188
8.9.14 A népfelkelés.....	189

Szeretett fiam / leányom !

Hozzád szeretnék szólni, Fiam/Leányom, a Magyar Lélekhez és a magyar lelkek elérésének vágyában indítékom a Hit. Hiszek a csodákban... Hiszek a magyar nép és nyelv megmaradásának a csodájában, és törhetetlen hittel hirdetem és tanítom az Isten azon kegyelmét, mellyel minden magyar nemtörődömség, idegenimádat és nem magyar ízű, hanem idegen érdekű vallások követése ellenére is -megtartotta eddig a magyar nemzetet és a magyar nyelvet.

Isten csodálatos jósága és kegyelme nélkül, az elmúlt 1100 év alatt népünk és nyelvünk elvesztésére bevetett, alkalmazott és gyakorlatba vitt rendszerek és módszerek eredményeképpen, már el kellett volna pusztuljunk -nyelvben és fajunkban is.

Nyelvünk ősi volta és csodálatos szerkezeti felépítése magában hordozza a Teremtés történetét is. Magyar Népünk minden más nép hagyományát értékben felülmúló tudáskincsnek a tulajdonosa és örököse. Fiam/leányom, népünknek tagjaként szeretnék felvilágosítani, Téged, örökséged csodálatosságáról és felszólítani ugyanakkor, hogy osztozz ebben az örökségben. Ma már mind több azoknak a száma, akik örömmel veszik tudomásul e hagyományt és szinte türelmetlenek annak mielőbbi megismerésében. Kutatók, munkatársak, vagy kíváncsi érdeklődökké válnak előbb s aztán -az igazság láttán- az ösök tiszteletén és megbecsülésén alapuló nemes, a nemzettestvért segítő NEMZETI ÖNTUDAT fénye tölti be lelküket, melynek erejével munkásaivá lesznek a nagy magyar nemzetcsalád újraalapításának. Ezért fiam/leányom Tudom és Hiszem, hogy üzenetem el fog jutni hozzád, a magyar lélekhez! Ez az Én tiszta és igaz szándékom!

Ma, amikor a magyarság az Európai Unióba való menekülésszerű integrációval történelmének számottevő nagy kihívása előtt áll, fiam/leányom szomorúan tapasztalhatod, hogy erre a kihívásra nem vagyunk felkészülve. Az Európai Unió -akárcsak az Amerikai Egyesült Államok,- a népek olvasztó kohójává válik. Az angol nyelv kizárólagosságra törekvésén keresztül kiötvöződik az új európai, nemzettudat nélküli nyitott társadalom, amelyben egy már a felismerhetetlenségig atomizálódott, nagyon kis ezrelék magyar is lesz. A fennmaradás érdekében hideg nacionalizmussal edzett nyugateurópai államok polgárai, mellett, mi magyarok darabokra szaggatott nemzettesttel, egy a számunkra egyetemességében semleges metafizikai tudattal és megrendült, már csak nyomaiban létező, nemzettudattal érkeztünk az európai integráció küszöbére, amelynek átlépése nemcsak előnyöket biztosít, hanem nagy veszélyeket is hordoz magában. Különösen fájdalmas az anyaországi magyarság nemzettudatának állapota, mely a nemzethalál küszöbére érkezett, haldokló népek nemzettudatának szintjén van. Ebben az állapotában a magyarságot nem lesz könnyű az európai, majd a globális szétszóródástól megvédeni, hát még új csatákba, győzelemre vinni.

Nemzettudatunk megrontására -mindig az ország határain kívül- magyar bőrbe bújtt ellenségeink segédletével hoztak döntést, pl. a „kiegyezés“ után a Habsburg udvarban majd később az 1956-os forradalom leverése után Moszkvában. Mert milyen módon is lehetne egy évezredek át harcban edzett, államalapításra mindig is képes nemzet gerincét kettőbe törni és az új rabszolgaság türelmes birkájává tenni: csakis nemzettudatának megsemmisítésével. A Habsburg udvarban is, de különösen Moszkvában ezt az összetettségében rendkívül nehéz és időben több generációt követelő feladatot arra a vérig sértett, erőszakos kisebbségre bízta, akik az ötlettel egyébként is előrukkoltak és mélyen sértett mivoltukban bosszúért lihegtek. Az oroszok annak idején úgy gondolták, hogy saját érdekeiket szem előtt tartva jól döntenek. Pedig már akkor rájöhettek volna, ők is csak bábok egy világméretű sakkjátszmában. És amit ma megengednek egy más néppel szemben annak holnap ők lesznek áldozatai!

Tudhatod, hogy a hadüzenetet, katonai konfrontációk esetén, több felszólítás előzi meg és végül, pontos határidővel ellátott ultimátum lejártá után, távíratban közlik. A szellemi hadviselés terén a hadüzenet rejtett és szétosztott, de létezik. Magyar bőrbe bújtt ellenségeink a legnagyobb magyar által számunkra alakított Akadémiát a második világháború után hatalmukba kerítették, titkos szabadkőműves páhollýá alakították. Ez az Akadémia felelős a magyar ősi kultúra, vallás, östörténet, származástan kutatásának derékba töréséért, hamis vágányokra tereléséért. Felelős a Tárih-i Üngürüsz, Arvisura és más, az östörténetünk, hitvilágunk fontos dokumentumait, tartal-

mazó könyvek megsemmisítésére tett próbálkozásai miatt. Felelős a honfoglaláskori temetőkben feltárt sírokban, a honfoglaló magyarok mellén talált vaskeresztek elvetése miatt, az Akadémia pincéjének egyik egérhúgyos, pókhálós sarkába. Ez az Akadémia adott ki '89-ben egy lexikont, amelyben a „Góg és Magóg“ címszó alatt megtalálható az utalás a hadüzenetre, de ugyanakkor a magyarság földi küldetésére is -örökös lázadás, szabadságharc mindenféle elnyomó hatalom ellen-: „Góg és Magóg: bibliai példázat. Ezekiel könyvében fenyegető jövendölés olvasható arról, hogy Góg, Magóg népének fejedelme hatalmas, pusztító hadjáratot indít Izrael népe ellen, ám végül Isten (értsd: Jehova) az ő leveretésükkel készíti elő a Messiás eljövételét. A későbbi irodalomban Góg és Magóg neve az isteni hatalom ellen (értsd: Jehova hatalma ellen) lázadók jelképe lett. Valószínűleg Anonymustól származó magyar hagyomány őseinket Góg és Magóg leszármazottainak tartotta; a név azóta a magyarság keleti eredetének szimbólumává vált.“

Bekerülve az Európai Unióba, ahol minden magyar Európa minden más magasabb életszínvonalú országára érvényes munkavállalási engedély birtokában lesz, a reklámok által kondicionált fogyasztási viselkedésének kényszerzubbonyában, veszi a batyúját és könnyebb megélhetést keresve szétszéled. Gyermekai, unokái egy már Szent István óta megsemmisített különleges magyar metafizikai tudat hiányában, nemmagyarcentrikus nyugati papság mellett, megszűnnek a magyarság számára létezni. Ugyanakkor, párhuzamosan a kivonulásunkkal, megteremtjük a lehetőséget arra, hogy az őseink vérével áztatott Kárpátmedencét más népek lakhassák be. Az Európai Unióban nemcsak a magyarnak, hanem minden más nép fiainak is szabad letelepedési lehetősége lesz, s az Unió tagjai -pl. Izrael, Törökország- nemcsak európai országok lesznek. A kohó vértelen működésbe lendítéséhez, egy generációkon keresztül elhuzódó beolvasztási folyamatnak kell elindulnia. A beolvadás csak így lesz fájdalommentes és csak így nem vált ki ellenállást. Pontosan ebben a kis időzésben rejlik a mi nagy lehetőségünk. Tehát még mindig sok múlik rajtunk. Tennivalóink között szerepel az elszakított részeken élő testvéreink erőszakos asszimilálásának sürgős megakadályozása. Teljes tudásunkat be kell vetnünk önrendelkezésük kivívása érdekében: a Kárpátmedence történelmi gazdasági egységének megteremtésén keresztül a leszakított nemzetrészek is velünk együtt válnak az Európai Unió szabad népeinek tagjává. Azonban más feladatok is várnak rád: nyúlj vissza bátran az elfelejtetett Szent István előtti gyökereinkhez, ősi kultúránkhöz és tekintetbe véve a kialakuló informatikai társadalom legújabb vívmányait alakítsd ki a a globális szétszórtságban is minket megőrző új magyar metafizikai tudatot. Építsd fel végre az új magyar virtuális szentélyt, amelyben globális szétszórtságunk ellenére egyszerre könyöröghetünk a Magyarok Istenéhez „Áldd meg Isten a magyart !“

Ne felejtsd soha, hogy Atilla vezetésével, mi voltunk azok, akik Európát -szétverve a Római Birodalmat- megszabadítottuk a rabszolgatartás gyalázatától. Ennek tudatában ne engedd, hogy pontosan téged tegyenek Európa első számú adórszolgájává. Ne engedd, hogy idegen hatalmak által ránk kényszerített kormányok tettei miatt térdre kényszerítsenek és bűnbocsánatot követeljenek, meg persze anyagi kártérítést. Ez ellen, ha mégis rákényszerítenek, a fegyvert se vedd meg és vedd fel a harcot, mert minden esetben te voltál és te vagy a kárvallott! Nem hajthatnak be rajtad semmit! Ne engedd magad beszélő szerszámmá alacsonyítani!

Tudom, hogy olvasva a hátrahagyott, eddig előled -a kiskorúnak tartott elől- elrejtett, de ebben az írásban először közzétett Tudást, megfogsz hökkenni: „Szóval ezt így is lehet!“. Tapasztalni fogod, hogy új tudásod birtokában más szemmel fogod az eseményeket szemlélni: -mindig a nemzeted érdekeinek szemüvegén keresztül! De ne felejtsd a szerzett tudás cselekvésre serkent. Ezért azt tanácsolom neked, hogy miután először elolvastad ezt az írást -a szabadságharcosok könyveinek könyvét-, haggy magadnak időt és tünődj el hosszasan fölötte, halgass a belső hangra és figyelj arra, megszólítva érzed-e magad. Az idő azonban rövid, a tennivaló temérdek! Ha érzed a megszólítás erejét és azt, hogy eljött a cselekvés ideje, akkor olvasd el ez írást -a szabadságharcosok bibliáját- még egyszer és még annyiszor, ameddig tudásod önálló gondolkodásra és önálló cselekvésre nem sarkall. Tanuld meg az ökölszabályokat, mert a legkisebb hiba is az életedbe kerülhet. Ezt pedig én nem akarom, mert én vagyok a téged

féltő és szerető

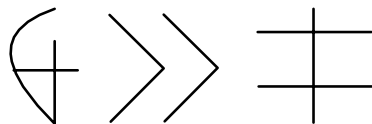
Apád

1. rész

A

Viggyázó

Két Szem

1 A VIGYÁZÓ KÉT SZEM

-Preceptum-

A néplélek csak hisz, és nincs szüksége indoklásra. Bizonyítékokat sem keres. Mert ez a HIT mindennél erősebb, hiszen a nemzedékek hagyatéka, és általa jönnek létre a csodák is. Népünk hiedelemvilágában a Babba-Mária és a Napbaöltözött Boldogasszony hagyomány oly különleges és oly régi, hogy éppen most -a sátáni erők ellen való küzdelemben- kell tudatosítani a Magyar Lélekben. A Nép lelkének óhaját elmondani nem képes, mert azt Lelkébe a Fény ültette be... a Fény, mely a felső világból érkezik -minden közvetítő és közvetítés nélkül a hívő fénylato lelkébe.

Mi történik az erdélyi bércek között Csíksomlyón a búcsúok fénybeállításával? Alkonyat után ott állnak a szabad ég alatt és áhitatos lélekkel nézik az újhódat, a majdnem fekvő és kiflialakuan látható égi fényt, és boldogan mondják egymásnak „megjött Babba-Mária.“ Sokáig nézik. Máriát látják benne és imádkoznak hozzá. Ki-ki a maga módján. Aztán elmennek az éjféli misére. Ott is imádkoznak a katolikus liturgia szerint, áldoznak, gyónnak és az ezeryi csángó is velük. Mindnyájan örülnek a magyar szónak, a magyar szenténeket teli tüdővel harsogva. Hajnal előtt mindnyájan felballagnak egy bizonyos -a Salvatore kápolna mögötti- hegynyeregére. Ott elhelyezkednek és -Kelet felé fordulva- várják a Napkeltét. Amikor PIRKAN az ég alja, ők tudják, hogy az égi bibor pompájával érkezik a „Napbaöltözött Boldogasszony“ és utána - szemükbe szórva áldást hozó fényét- a „Világ Világossága“, a „Fény Fia“.

A hívők serege az ég kapujára, a félholdra nézve küldi imáját, könyörgését Máriához abban a tudatban, hogy az ima a nyitott kapun, Mária által, biztosan eljut urunk Istenünkhöz. Ez a misztériumban az indulás, amikor a hívő lelkekben életre kel az a biztos tudat, hogy imája, kérése Mária segítségével bejutott a Fény birodalmába.

Nyugodt szívvel mennek a misére, teljes szívvel vesznek részt annak minden részletében, buzgón énekelnek, a templomban megsimogatják a Napbaöltözött Boldogasszonyt jelképező szobrot, de a nagy Istenvárás a hajnal hasadása hozza. A Babba-Máriához intézett könyörgésük és imájuk emlékével, ők a napkelte biborában, ott a PÍR-ban, a Napbaöltözött Boldogasszony érkezését látják, hiszik és imádják, aki ott -előttük- szüli meg biborból fakadt Szentfiát - Fény Fiát, a Világ Világát, aki lelkükben Jézus Urunk. És nézik csodálják a Fényt, mert tudják, lelkük sugalja, hogy Babba-Mária által kinyitott égi kapun át küldött könyörgésük, itt, a Fényben életet kap -teljesül. Náluk tehát a Napbaöltözött Boldogasszony nem választható el az ő Szentfiától, mert együtt vannak ők az égen a PIRKAN csodájában.

És itt a néphit erősen szembehelyezkedik a szerzetesek által hirdetett zsidó-kereszténység álláspontjával, mely azt tanítja nekik „Máriát nem imádjuk -hanem csak tiszteljük és kérjük közbenjárását a Szentháromság második személyénél, Jézus Krisztusnál!“ Iszonyú nagy ellentmondása ez a zsidó-kereszténységnek, melynek alapja az a zsidó vallási felfogás, mely az Istenanyát nem ismeri, hiszen a héber nyelvnek szava sincs rá. Ennek a következménye az lett, hogy a zsidó-kereszténységben egy hímnemű -úgy magyarázzák- patriárhális Szentháromságot találunk, az Atya-Fiú-Szentlélek összeállításban. Tehát ezek szerint a Szentlélek olyan misztikus valami, mely külön van az Atyától és a Fiútól és tőlük különállóan működik. Szerintünk azonban a Szentlélek az Atya-Fiú tulajdona, mert bennük van és általuk érvényesíti áldásait. A zsidó-kereszténység Szentháromságának létrejöttében tehát nem a lélek metafizikus épsége, nem a tudás logikája volt az indíték, hanem a judai alapú valláspolitikai, mely a Fényes-Világ a Felső-Világ kozmikus törvényét erőszakosan érvényesített dogmákkal helyettesíti be. Csakis így tudta

kizárni az Istenanyát a kozmikusan gondolkodók örökségeként fennmaradt Szentháromságból. Ugyanis Népünk a Szentistvános „kereszténységre“ való térítésünk előtt már ismerte és imádta az Istenanyát. Az ösvallás Istenasszonya címen, dr. Bobula Ida és a párizsi Sorbonne tanára dr. Gosztonyi bebizonyították, hogy Boldogasszony szavunk a sumér BA-U-DUG-ASAN (gondoskodó Istenanya) szónak a nyelvfejlődés törvényei szerinti azonos, akit az ősi kozmologikus hitvilágban a Fény-Szüze-ként találunk meg, a Fényanya-Fényszüze-Fényfia öröktől fogva lett Szentháromságában. Ennek a Szentháromságnak isteni tartalma a Szentlélek, mely belőlük árasztja áldásait. Az áldást pedig az küldi, akihez imádkozol. Így a magyar néphitben -minden térítés ellenére- él, sokszor tudat alatt, az a Hit, hogy a Szentlélek a Fényes Világ Szentháromságának Isteni tartalma. Sajnos papjaink, a zsidó-kereszténység papjai, felekezeti különbség nélkül szemben állnak minden olyan népi megnyilatkozással, mely a Fény felé fordulásban látja a hitvilági megújulásunk lehetőségét. Ugyanis e papok „ó-szövetségének“ Jehovája tiltja ezt, mint írva van az ő „szentírásukban“: *„Szemeidet fel ne emeld az égre, hogy meglásd a napot, a holdat és a csillagokat, az egek minden seregét, hogy meg ne tántorodjál és le ne borulj azok előtt és ne tiszteljed azokat...“* (Mózes V. könyve 4. 19)

Hiába mondogatják a szerzetesek és papok, hogy „Máriát ne imádd csak tiszteld“, mert a búcsúsok népe mégis imádkozik Babba-Máriához és a Napbaöltözött Boldogasszonyhoz is. A búcsúsok között pedig nagyon sok a csángó, akik sohasem maradnak el innen. Magyar papot kérnek már nagyon régen, mert erősen tartják katolikus voltukat és nem akarnak az ortodox-egyházba tartozni. A zsidó-keresztény Róma lelkiismerete szólalt meg 1996-ban, a pápa Magyarország-i látogatásakor, amikor azt feleltették vele a magyarul beszélő csángók kérésére, hogy „nem tudnak hozzájuk papot küldeni, mert a biblia még nincs lefordítva csángó-nyelvre.“

Örök törvénye a népek létezésének: ha elveszed a nép történelmét és elpusztítod mitológiáját -a népet is elpusztítod. Ez nemcsak a csángókra, hanem a magyarságra vonatkozik elsősorban, mert Jézus Urunk élete és igaz valósága a magyar nép történetébe tartozik! Babba-Mária a Napbaöltözött Boldogasszony, mint a sumir BA-U-DUG-ASAN és Adiabene Mária pártus királyi hercegnő -mitoszaink forrása.

A nemzsidó Jézushoz való tartozásunk miatt hamisították meg történelmünket és nem véletlen, hogy a finnugor elméletet Aeneas Silvius Piccolinimi, római pápasága idején „ex urbi et orbi“ kijelentésével indította meg romlásunkra. Ősi mitológiánk helyett ránk erőszakolták az ószövetségi jehovizmust, mely tiltja Nagyboldogasszonyunknak a liturgikus imádatát.

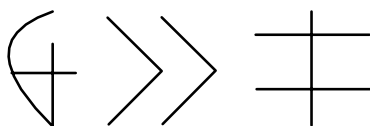
A Szentháromság kizárólagosan hímneművé való tételével, a Napbaöltözött Boldogasszony imádatának tiltásával a ránk kényszerített zsidó-keresztény vallás már 1100 éve, hogy a magyar anyákat kiszorította abból a központi szerepből, amelyben a minden judaiság fölött álló, igazi keresztény szeretet valláson keresztül a valamikori magyar társadalomban álltak. Erre bizonyíték az ősrégi magyar szimbolum a hármashalom, rajta a kettős kereszttel és a piros-fehér-zöld nemzeti színeink is. A Hármashalom a Fény-Atyából (a felkelő Nap színe a piros, a Fény-Atya a Napon keresztül küldi áldásait a Földre!), a Fény-Szüzanyából (az ártatlanság színe fehér) és a Fény-Fiából (a Hit és Reménység Hírdetője, színe a zöld) tevődik össze. A kapcsolat az éggel a Szüzanyán keresztül történik, ezért a középső halmon áll a Kettőskereszt, amelynek a két vízszintes ága jelzi azt a tanítást „miképpen a mennyben, úgy a földön is“. A fentebb leírtak alátámasztására álljon itt indiai brahmanok által talált és Jézus imájának tartott ima:

Jézus Imája

Miatyánk és Anyánk!
Te, ki túl rajtunk és bennünk vagy
Szenteltessék meg a Te neved
A kétszeri hármasságban.

Jöjjön el a Te Országod mindenkihez
 Bölcsességben, Szeretetben, Igazságban.
 A Te szent akaratod teljesüljön
 Úgy a földön, mint a mennyben is.
 Add meg nekünk naponta a Te
 Szent kenyeredet és élő borodat
 És ahogy mi tökéletesítünk másokat,
 Úgy tökéletesíts minket a Te Jóságoddal,
 Hogy mi másokkal ugyanazt cselekedhessük.
 A kísértés órájában szabadíts meg a
 gonosz gondolattól, így Tied az Ország
 És a Hatalom és a Dicsőség...
 A kezdettől fogva mindörökkön-örökké.

Az a Szentháromság, mely a Szentlelket a „Fényatya-Fényszüze-Fényfia“ Egyistenségéből küldi hozzánk nagyobb értékű minden „kereszténységnek“ nevezett zsidóalapú ideológiánál, mely az Istenanyát nem ismeri el a Szentháromság tagjaként. A Magyarság csak akkor éledhet újra, ha visszatér az elhagyatott és elfelejtett Istenanyához, a Napbaöltözött Boldogasszonyhoz, aki „Vigyázó Két Szemével“ örködni fog Magyar Népe felett. Ezen keresztül a Magyarság a magyar Asszonyt, a magyar Anyát társadalmának középpontjába állítja újból. Az Istenanya tiszteletén alapuló hiedelem magába foglalja az életadás misztériumának magasztos gondolatát és az isteni hatalomig felérő anyaságnak a gondviselésében való bizodalját is. Erdélyben, 1961-ben, Tatárlakán ástak ki egy olyan sírt, amelyből 26 agyagszobrocskát, egy tengeri kagylóból készült karperecet és 3 írásjelekkel ellátott agyagtáblácskát találtak. A C14-es szénizotópos vizsgálatok megállapították, hogy az agyagból készült amulettek i.e. 5200-ból származnak, és a rajtuk lévő írás 1500 évvel előzi meg a legrégebb sumér képirást, ami azt bizonyítja, hogy „az emberiség történelme a Kárpátmedencében kezdődik.“ Ugyanis a szaktudomány megállapítja, hogy a történelem az írásbeliséggel kezdődik, és az írásbeliség előtti korszakot nevezzük östörténelemnek. A tatárlaki lelet arra mutat rá, hogy itt a primitív civilizációt messze maga mögött hagyó kultúrát ismerhetünk fel, amelyben az írástudás nemcsak lehetőség, hanem kultúrfejlődési következmény. Mallovan professzor a mai Tell Brak-ban kiásta a „Vigyázó Két Szem“ Istenanyának templomát, amelyben az oltáron lévő „Két Szem“-et ábrázoló szobor figyelmeztet az Ő gondoskodó lényére. Ez a kultusz megtalálható Uruk, Ur, Mari, és Lagas városokban is, ahol szintén ástak ki „Két Szem“ idOLOkat. Ily módon Badiny Jós Ferenc sumerológus professzor a tatárlaki amulett bal alsó negyedében azonnal felismerte a „Vigyázó Két Szem“ képjeleit:

Ugyancsak Ő az, aki az amulettén lévő írást teljes egészében megfejtette, amely így szól:

***OLTALMAZÓNK! - Minden titok dicső Nagyasszonya!
 Vigyázó Két Szemed óvjon Napatyánk fényében!***

Magyar Asszonyok, magyar Anyák menjetek és gyülekezzetek évente minél többen a csíksomylói búcsún! És kérjétek keserves napjaink magyarjának fohászával Őt:

***Boldogasszony Anyánk!
 Őrizd meg!... őrizd meg
 Magyar népedet és
 Szabadítsd meg az
 Idegen gonoszoktól!***

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

Egyik oldalon betölt a csíksomlyói búcsúsokkal való örvendezés boldogsága, de megrezzenek és ijedten ocsúdok fel, amidőn „magyar nyelven“ és állítólagos „magyarok“ által cégjegyzetten jelennek meg a „magyar“ sajtóban a népünket és nyelvünket leértékelő, megcsúfoló és megalázó -hazug- írások, melyek a magyarság bepizskolása árán idegen népek múltját és hamisított, azaz sohasem létezett, hagyományait hozsannázzák. Ugyanakkor minket, azokat, akik úgy hisszük „Jézus a Miénk!“ átkoznak, mert bennük van zsidókereszténységük jehovizmusának gyűlölete, a Mózesi „gyűlölet-törvényt“ követik és eldobják Jézus Urunkat parancsolatával együtt, miszerint: „Én új törvényt adok nektek, hogy úgy szeressétek egymást, mint Én szeretlek Titeket.“ És teszik ezt annak ellenére, hogy közülük többen is tudják zsidókereszténységük alapítója NEM Jézus Urunk, hanem Saul rabbi, aki magát „Pál-apostolnak“ nevezte, de sohasem látta, sohasem hallotta Jézus Urunkat, akinek a görögök ezt a nevet adták „CHRESTOS“ (= Egyetlen Szent), amit Saul megváltoztatott „chrIstos“-ra, ami tökéletesen megfelelt a zsidó politikai elvárásoknak, ugyanis messiah-t vagyis felszabadítót jelent.

Mindezek után feltör belölünk a nagy Kérdés:

- Miért nem szabad hirdetni az igaz magyar származást?
- Miért nem lehetünk büszkék Árpádi őseinkre?
- Miért kell elpogányosítani mindent, ami az Árpádi világból való?
- Miért nevetséges a sumir-magyar nyelvazonosság hirdetése?
- Miért mondják azt, hogy a szlávok és a németek voltak „tanítómestereink“ a kultúrában..., amikor ez nem igaz?
- Miért kell nekünk finnugoroknak lennünk?... , amikor ez is szintén hazugság!

A majdnem teljesen megsemmisített magyar mivoltunk, magyar nemzeti szellemünk állandó bepizskolása, csúfolása ellen és felszabadítása érdekében, a leszakított nemzetrészek, az emigráció és az anyaországi magyarság közötti tudatos feszültségkeltések ellen és azért, mert saját hazánkban szolganépnek tekintenek és azért, hogy visszaszerezzük elrabolt öskultúránkat, östörténelmünket, igazi -minden zsidó befolyáson felülemelkedett- Jézusi szeretet vallásunkat, nem marad más hátra, mint meghirdetni a

MINDENT VISSZA !!!

magyar nemzeti fundamentalizmust,

JÉZUS A MIÉNK !!!

hittörténeti alapon,

**a magyar Élni-akarás Fényébe állásával, valóságos Nap-Felé-Fordulással,
Nemzeti önbecsülésünk hitvallássá tételével!**

2 A MAGYAR SZABADSÁGHARCOS TUDNIVALÓI

2.1 Bevezetés

*„Ó, magyarok istene, add jelit,
Ha a kenyértörés elközelít...”*

Petőfi Sándor: Kemény szél fúj

Magyarországon a magyar börbe bújt ellenség (Magyar Böbe / M. Böbe) szinte már tradicionálisnak mondható jelszavával „Nem akarunk katonát látni!” újból a magyar hadsereg leépítése, lezüllesztése, demoralizálása folyik, teljes gözzel. Úgy tűnik, a függetlenség és az ehhez tartozó erős nemzeti hadsereg helyett idegen katonai tömbök oltalma rendkívül fontos nekik. Minden nemzet számára a hadserege, nemcsak a szuverenitás szempontjából, hanem az egészséges nemzettudat egyik fő támaszpontjaként és terjesztőjeként is fontos. A nemzet teljes demoralizálásához, a nemzettudat utolsó tisztá forrásainak elapasztásához immunrendszerének végleges tönkretétele is szükséges. Magyar Böbe számára az idegen hadseregek behívása is tradícióvá vált: alig vonultak ki az oroszok, sürgősen behívták az amerikaiakat. A jelenlévő amerikai hadseregen és a NATO-ba való menekülésszerű belépésen keresztül a magyar hadseregnek továbbra is a fölöslegesség érzetét táplálják be. Ugyanakkor -gondolják ök- „minek még egy, az államháztartást szörnyen leterhelő, hadsereget fenntartani, ha a szomszédainkkal a baráti szerződéseket úgyis megkötöttük“. A csak a szomszédoknak kedvező „baráti szerződésekkel“, a színlelt önkéntesség leple alatt, egy új Trianont erőszakoltak ránk.

A hadsereg leépítési folyamata tehát abból áll, hogy a létszámát lecsökkentik, technikailag elavulttá teszik, a tisztikar fizetését, a minket kirabló bankárokéhoz képest, nevetségesen alacsonnyá teszik, a létminimum szintjén tartják. Így készítetik tisztjeinket, -megalázva büszkeségüket- a hadsereg és a rendőrség elhagyására, mert ha a családját már eltartani is alig tudó magyar katona- vagy rendőrtiszt valamelyik örző-védő Kft.-ben állást talál magának, akkor a tiszt fizetésénél jóval magasabb jövedelemhez jut.

Mik lehetnek a hadsereg elpusztításán ügyködők céljai?

-Ha a magyar hadseregtől megvonják a nemzettudatot, demoralizálják, tisztjeiket családjukkal együtt a létminimum szintjén tartják, létszámát rövid idő alatt -a rendszerváltás 7 éve alatt- harmadára csökkentik, technikailag elavulttá teszik, akkor

-még egy esetleg hatalomra kerülő valóban magyar kormány sem tud egy a Kárpátmedence igazságos rendezését célul tűző kül- és belpolitikát kialakítani;

-az egész nemzetet is sikerül demoralizálniuk, kishitűvé tenniük, a nemzet immunrendszerére végső csapást mérniük.

Tekintetbe véve azt is, hogy a pesti kormány, az utódállamok kormányaival karöltve, a nemzetnek ma már kb. a felét a létminimum szintjén és azalatti tengődésre kárhóztatva, a vázolt folyamattal a nemzetet legyengíti, és a nemzettestet, mint beteg szervezetet teljesen kiszolgáltatja káros baktériumok, vírusok fertőzésének, halálos kórok elszenvedésének.

Az 1989-ben GERECSE fedőnevű haderő csökkentési programot azután indítják be miután a reformkommunista kormány elhatározza, hogy a hadsereget nem a nemzethez méretezi, hanem a csonka ország határaihoz. Egyúttal a hatalom átadást is előkészítve, további súlyos döntéseket hoznak:

1. szétválasztják a Honvédelmi Minisztériumot és a hadsereg vezérkarát,
2. szétválasztják a Belügyminisztériumot a BRFK-tól és az ORFK-tól.

A felsoroltak következményei:

1. A vezérkar főnöke az Antall-kormány hivatalba lépésének napján kiad egy parancsot, amiben kijelenti, hogy aznaptól a Honvédelmi Miniszter nem elöljárója a hadseregnek.
2. A taxisblokádnál idején a helyzetet törvényes módon megoldani akaró Belügyminiszter parancsát a Rendőrfőkapitány megtagadja!

1990 tavaszán a hadsereg létszáma még 150 000 fő fölött van. A hadsereg elpusztítására szövetkező politikai erők, a jelenlegi pesti kormány is, 1997 végére célul tűzték a hadsereg létszámának 52 500 före való csökkentését, ebbe beleértve a kávéfőző titkárnok létszámát is. A jelenlegi Honvédelmi Miniszter, mint volt politikai ezredes, a Varsói Katonai Szövetséget felmagasztaló és a NATO-t pocskondiázó írásokat publikált. A SzDSz-nek, a pesti politikai maffiának egyik oszlopos tagja szerint a fő kérdés az, hogy „legyen-e egyáltalán Magyarországnak hadserege?” A létszámcsökkentés mellett bevezetik a 9 hónapos szolgálati időt, amit a FIDESZ elnöke -még a 9 hónappal sem lévén megelégedve- ezt hat hónapra szeretné csökkenteni. Tehát a cél nem egyéb, mint a térség katonai erőviszonyait drasztikusan eltolni a kárunkra, oly módon, hogy a magyar hadsereg sem erkölcsileg sem üttöerejében már ne legyen abban a helyzetben, hogy bármelyik potenciális ellenséggel szembe tudjon még -a siker legkisebb esélyével- szállni. Mindennek a következménye egy a középeurópai térségben ellenünk való politikai-katonai titkos szövetkezés, a határon túli magyarság erőszakos asszimilálásának felgyorsítása és végeredményben a nemzet ugrásszerű meggyengítése.

A már felsorolt három, népszavazások nélkül nagy részben ki is vitelezett, folyamatot

-idegen hadsereg behívását,

-ösi magyar területekről való lemondást, a „baráti” szerződéseken keresztül,

-a hadsereg elsorvasztását

hazaárulásnak nevezik és a bűnösöknek, nemzetünk sorsáért valóban felelős, bíróság előtt kell majd tetteikért felelni.

Miután a Kárpátok oltalmazó gerincét, nemzetközi szabadkőműves összefogással, elrabolták tőlünk, maradt egy tízmilliós, magát még függetlennek gondoló nép, a katonailag nehezen védhető Pannon-síkság közepén. Hirosima és Nagaszaki után, a „tisztának” propagált Öböl-háború szemtanúiként is tudjuk, hogy egy sík terepen lakó népet villámháborúval nemcsak hetek, de napok, sőt órák alatt is lehet győzni anélkül, hogy területére egyetlen idegen csizma lépett volna. A szuperhatalmak, a totális háborúk és a tömegpusztító fegyverek érájában már alig számíthatunk hadsereg-hadsereg közötti direkt konfrontációkra.

Mi tehát a tennivaló?

A villámháborúk korszakában svájci, svéd, izraeli mintára új önvédelmi rendszert kell kialakítanunk. Mert egy nép csak akkor tudja függetlenségét megőrizni, ha hadseregét támogatva minden épkézláb férfi és nő órákon belül mozgósítható, felfegyverezhető és harcra állítható. Ily módon egy tízmilliós nép fegyverbe tud állítani 3 millió katonát, akik különösen akkor, ha az indirektstratégia eszköztárának használatára -a föld alatti szervezkedés és harc minden csínjára- ki vannak oktatva, legyőzhetetlen katonai erőt képviselnek! A vietnámiak például sík terepen, a föld alatt, olyan többemeletes alagút labirintusokat építettek ki, hogy az amerikaiak ezen labirintusok bevetésére speciálisan kiképzett, patkányoknak nevezett harcosai, akiket a föld alá küldtek, szerencsétlenek onnan sosem kerültek többé élve elő. Ebből is látható, egy nemzet túlélési akaratát semmilyen „védhetetlennek” kikiáltott terep, semmilyen fantasztikus fegyverzetű szuperhatalom nem tudja megsemmisíteni, ha mindenki harcképes, aki él. Ezelőtt 1100 évvel ilyen katona nép voltunk, akik új harci modorral, lóhátról visszafelé íjazva, végig tudtunk vágózni Európán, minden népben félelemmel vegyes tiszteletet keltve. (A magyar „Néphadsereg” -a szó igazi értelmében- 5000 esztendő története Géza uralkodása alatt megszakadt és ennek helyreállítása még várat magára.) **Ma is új harci modort kell**

kidolgoznunk és alkalmaznunk, hogy még akkor is, ha globális szétszórtságba kerülünk, fennmaradhassunk. Ez pedig nem egyéb, mint az indirekt stratégia teljes eszköztárának folyamatos bevetése: önszerveződés egy új, jellegzetesen magyar metafizikai tudat alapján, az erőteljes önvédelem, az erők villámgyors összevonásával kivitelezett támadás és a mosolygós, vagy, ha kell, síránkozó képmutatás keveréke. Önvédelmünket nem bízhatjuk másra, nem szervezhetjük meg alvállalkozásban sem. Nemzetünk sorsáért csak mi magunk vagyunk felelősek még akkor is, ha a jelenlegi pesti hatalom erre nem ad felhatalmazást. Ha megszerveztük magunkat, akkor a magyar börbe bújt ellenség is jobban fog tisztelni bennünket, és megteremtjük újból az alkalmat, hogy a magyarság vezetése újra magyar kezekbe kerülhessen! Nem leszünk többé kiszolgáltatva közénk kérezkedett és a hatalmat magukévá ragadó vadidegen népek kényének, érdekeinek! Nem fognak többé minket az orrunknál fogva vezetni! Miért fontos ez? Azért, mert például egy katonai krízis kellős közepén elégséges bizonyos hadműveleteket csak késleltetni és a háború kimenetele máris az előre -a Magyar Böbe asztalánál- megtervezett kimenetelű lesz. Az előre megtervezett határvonalakat húzhatják is be a térképekre. Az ilyen helyzeteket, ha a magyarság sorsa újból magyar kezekben lesz, nagyrészt el lehet kerülni. A melléfogások is nemzeti tragédiákhoz vezethetnek. Hát akkor a tudatos késleltetések?! Különösen akkor, ha a hadsereg mellett nem áll fegyverben egy több milliós mindenre elszánt nép, amely hazafiságtól és nem kukaclelkü-politikusok által vezérelt. Egy olyan nép, amely krízis esetén a hadsereg mellett több millió géppisztollyal, több millió gránáttal, stb. rendelkezik az meg tud maradni a történelem legszörnyűbb viharában is. És ez a fegyverzet összesen nem kerül annyiba, mint egy vállról indítható rakétával pillanatok alatt tönkretelhető vadászrepülőgép.

Egy svájci vagy izraeli módra felszerelt magyar hadsereg és a földalatti harcban otthonosan mozgó, sziklaszilárd nemzettudattal rendelkező magyarság tudja Közép-Európa térségének békéjét garantálni és nem egy demoralizált, liliputi nagyságrendű hadsereggel rendelkező, nemzettudatában összezagyvított, depressziós tömeg. A gyatra hadsereggel rendelkező nép valóságos provokáció a betelepültek és a szomszédos országok számára: leígázásuk, beszélő szerszámmá tételük nem várat sokáig magára.

Fiam/leányom! Olvasd el hát ez írást és tanuld meg kívülről, majd legjobb belátásod szerint cselekedj! De ne felejtse, egy olyan nép vezetőivel, akik mögött nem csak egy hadsereg, hanem az egész nép önvédelmi akarata áll, másképp tárgyalnak a nemzetközi kerek asztaloknál is!

3 AZ ÖSSZMAGYARSÁGTUDAT ERŐSÍTÉSÉNEK ESZMERENDSZERE

3.1 Az önrendelkezés tizenkét axiómája a Kárpátmedencében

Axióma (görögül sarkigazság): "Gyakorlati tapasztalatok széles körű általánosításán alapuló tétel, amelyből valamely tudományos elmélet összes állításai levezethetők, de amelyet maga az elmélet közvetlenül nem igazol."

3.1.1 Az önrendelkezési jog egyetemességének axiómája

Minden kormánynak kötelessége polgárai valós érdekeinek képviselője. Amennyiben egy állam mindenkori kormányai ezen kötelességüknek nem tesznek eleget és valamely népcsoportot, kisebbséget diszkriminálnak, akkor a kormány elveszti képviselői jellegét, s az elnyomott népcsoportoknak jogukban áll önrendelkezésüket minden lehetséges eszközzel kivívni. Az önrendelkezési jog elve **egyetemes**, minden népet megillető jog. Magába foglalja a gazdasági, társadalmi formáció szabad választását, valamely államból való kiválás ill. önálló állam alakításának, más állammal való egyesülésnek a jogát, továbbá a természeti kincsek feletti szabad rendelkezés jogát.

Az önrendelkezés alapvető alkotóeleme a békének (VI. Pál pápa). Minden nemzet saját önrendelkezési jogát **szentnek** tekinti. Ha egy agresszív terjeszkedési politikát gyakorló kormány valamely más nemzet vagy népcsoport leigázására törekszik, vagyis önrendelkezési jogától megfosztani próbálja ill. már meg is fosztotta ez utóbbi önrendelkezési jogát az általa megválasztott legalkalmasabb módon védheti meg ill. vívhatja ki az állam beleegyezésével vagy anélkül.

Az önrendelkezési jog **elidegeníthetetlen**, vagyis az idegen fennhatóság uralma alá került népcsoport nevében senkinek nincs joga annak önrendelkezési jogáról lemondani. Amennyiben jogi ill. természetes személyek, melyek az általuk képviselt nép, népcsoport önrendelkezési jogáról önszántukból vagy kényszer alatt lemondanak vagy ezen joggal nem élnek, elvesztik a népcsoport bizalmát és nem tekinthetők többé legitím képviselőjüknek.

A szerb és a román nacionalisták azon törekvése, hogy a koszovói albánoktól, a vajdasági ill. az erdélyi magyaroktól megtagadják azt a jogot, amit a kisebbségbe került szerbek ill. kényszer államszövetségbe került románok számára fegyverrel is követelnek, az önrendelkezési jog kisajátítását jelenti. A szerb, román de a szlovák nacionalisták is az önrendelkezési jogot kiválasztott népek exkluzív jogának tekintik. Ez pedig nem egyéb mint az emberiség történelmének legelrettentőbb politikai ideológiája: maga a fasizmus.

1. Axióma

Az önrendelkezési jog egyetemes, szent és elidegeníthetetlen, nem kisajátítható, nemcsak kiválasztott népek exkluzív joga.

3.1.2 A homogenizálási politika axiómája

Az erdélyi, kárpátaljai, vajdasági magyarok a román és a vörös hadsereg ill. a Titopartizánok bevonulása után szenvedő alanyai lettek a homogenizálás klasszikus lépéseinek, melyek a következők:

- a) a katonailag elfoglalt idegen területen az ellenségnek tekintett öslakos nép egy jól meghatározott százalékát meg kell semmisíteni;

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

- b) tömegmészárlások beindításával menekülésre kell kényszeríteni;
- c) az otthon maradottakat a terror minden eszközével meg kell félemlíteni; a pszichológiai hadviselés egész eszköztárát folytonosan be kell vetni;
- d) mielőtt az elfoglalt terület a tömeges menekülés miatt teljes gazdasági csödbe kerülne betelepítéseket kell eszközölni és a pszichoterror intenzitását csökkenteni;
- e) az ellenséges (ösi) népcsoport válaszreakcióként kifejlődött ellenállását jogmorzsák adományozásával kell semlegesíteni;
- f) az ellenséges népcsoport képviselőit kompromittált (és ezen keresztül zsarolható) személyekből álló bábkormányt (-képviselőt, -vezetőséget) kell állítani;
- g) az állandó bizonytalanság- és veszélyeztetettségérzet fokozására szükséges a "húzd meg jól, ereszd meg kissé" taktika állandó alkalmazása a végső cél,- az egységes nemzetállam- mielőbbi elérésének érdekében.

Az elfoglalt terület csak a homogenizálási folyamat lezárultával, -ami az ott élő más nemzetiségű öslakosság teljes megsemmisítését, elűzését, erőszakos asszimilációját jelenti- tekinthető végleges hódításnak, a megnagyobbodott ország új, szerves részének.

2. Axióma

A homogenizálási politika nem egyéb mint az indirekt stratégia módszereivel viselt hosszú lefolyású, a nemzetközi politikai konstelláció függvényében változó intenzitású háború, mely a cél -az elfoglalt terület homogenizálása - érdekében a háborút viselő nemzetet pszichózisba kergeti, gazdaságát felemészti és országát végül romba döntve, paradox módon épp a fentiek révén, a homogenizálandó népcsoportot önrendelkezési jogának eléréséhez hozzásegíti.

3.1.3 A dominó elv axiómája

1848-ban és 1849-ben Európán a szabadságharcok hulláma seprert végig. A gyarmati iga alól ázsiai, afrikai népek szintén rövid idő alatt szabadultak fel. A történelemből további példákat lehet felhozni arra, hogy amikor egy térségben a politikai konstelláció és a népek lelkiállapota a minőségi ugrást megengedi, akkor az önrendelkezési jog kivívásának folyamata -ha beindult- dominószzerűen evolúál, többé már nem állítható le. Azok a nemzetek, melyek a beindult folyamatot mégis megpróbálják megakadályozni, csak negatív példát szolgáltatnak és pszichológiailag megterhelik történelmüket. Példaként Jugoszlávia szétesésének folyamata hozható fel. A jugoszláviai válság elmélyülésének kezdetén az EK és az Amerikai Egyesült Államok az egybenmaradás mellett foglaltak állást. Ez a koalíció később csak az Egyesült Államokra, Franciaországra, Nagy-Britanniára és a Kisantant országainak azon reakciós erőire redukálódott, akik továbbra is a trianoni békediktátum dogmatikus védői. Azonban ez a koalíció nem volt képes a kétmillió szlovén nép által kezdeményezett önrendelkezési harcot feltartóztatni. 1991-ben a volt Jugoszlávia majdnem minden tagköztársasága kinyilvánította ill. kivívta önrendelkezését. Hasonló törekvések látszanak erősödni Szerbia két volt autonóm tartományában is, Koszovóban és a Vajdaságban. A Kárpátmedence periferiáján, az átellenes oldalon is, -Szlovákiában- az elszakadási törekvések kiteljesedésének vagyunk tanúi. A szlovákok azonban nem sajátíthatják ki az önrendelkezési jogot, ezt nem tagadhatják meg a nagyszámu felvidéki magyarságtól. E folyamat során a szlovák nacionalisták kénytelenek lesznek beismerni, hogy a szlovákoknak a Kárpátmedence régi társnemzeteként a magyarsággal kell szövetkezniük. Kárpátalján, - amely a Kárpátmedence észak-keleti csücske -a beregszászi járásban a magyarság már az autonómiára szavazott. Az ott élő, többségben lévő rutén néppel együtt Kárpátaljának különleges gazdasági státust követelnek. Erdélyben, 1991 őszén csak a

román hadsereg és más külső erők hatására nem sikerült megtartani az agyagfalvi népgyűlést, melynek célja a Székelyföld autonómiájának kihirdetése volt. A lehetőségek egyre javulnak: az első dominókockák már eldőlték!

3. Axióma:

Elnyomott népek, népcsoportok önrendelkezésének kivívása olyan folyamat, mely -egy szerves egységet képező régió belül- a nehéz kezdeti fázis áttörése után a dominó elv szerint működik.

3.1.4 Az Európai Unió szabad nemzeteinek axiómája

A kommunizmus lebontása és az új, aktuális európai trend: független népek gazdasági föderációba való integrálódása, a régiók Európájának létrejötte - ezek a történelmi-földrajzi feltételek kihívást jelentenek minden európai népnek önrendelkezési joguk kinyilvánítására.

Az a politikai elképzelés, hogy az Európai Közösség helyén egy a nemzetállamokat helyettesítő föderatív állam jönne létre, az 1991 decemberi Maastricht-i csúcstalálkozón súlyos válságba került. Emiatt az EK továbbra is a nemzetállamok gazdasági konfederációja marad. A jellegzetes állami intézmények, feladatok mint a szociális védőháló, természetvédelem, iskolarendszer, stb. továbbra is az egyes nemzetállamok hatáskörében maradnak. Tény, hogy ezek a nemzetállamok szabadak és demokratikusak kell legyenek, abban az értelemben, hogy betartják az európai értékrendet, vagyis a pluralizmust, az emberi jogok védelmét, sajtó és szólásszabadságot, stb.

A kollektív emberi jogok védelmére azonban nincs kialakított intézmény- és szankciórendszer. Ez arra kényszeríti a jelenleg elnyomás alatt élő népcsoportokat, hogy önrendelkezési jogukat kivívva szabad nemzetként vagy az anyanemzettel egyesülve váljanak az EK teljes jogú tagjává.

Egyébként a "közös európai házban" az önrendelkezési jogokkal élni nem tudó vagy nem akaró népek csak egy különkijárat nélküli albérleti szobát kapnak

4. Axióma:

"A közös Európa létrehozása, mint a szabad és demokratikus nemzetek háza" -célkitűzés arra készíti az elnyomott, de életképes népcsoportokat, hogy önrendelkezési joguk érvényesítése által, szabad nemzetekként válhassanak az Európai Közösség teljes jogú tagjává.

3.1.5 A kisebbségredukció axiómája

A nemzetállamok létrehozásának eszméje a francia forradalomra tehető és 1848-ban már Európa szerte elfogadottá vált. Elkezdődik a különböző, magukat nemzetállamoknak deklaráló országokban a kisebb létszámú népek céltudatosan erőszakos asszimilálása. A homogenizációs ill. az asszimilációs folyamatok még nem tekinthetők befejezettnek. Majdnem minden európai állam számottevő kisebbséggel rendelkezik. Ez az oka annak, hogy kisebbségvédelmi intézmény és szankciórendszer még nem jöhetett létre. A nyugateurópai demokratikus, pluralista társadalmakban az etnikai kisebbségek elnyomása és az erőszakos homogenizálási politika intenzitásának számottevő csökkenése miatt alig léteznek veszélyes feszültséggel telített térségek. Ugyanakkor Románia, ahol alkotmányosan sem ismerik el a többmillió magyar csoportos emberi jogait és így a homogenizálási politikának alkotmányos kereteket biztosítanak, Szerbiával együtt a térség jelentős feszültségi tényezőivé váltak. Általában egész Európában a kisebbségek helyzete embertelen, de egyes államokban mint pl. Romániában, Szlovákiában, Szerbiában az etnikai kisebbségeket, -a többséget képező nemzet- a saját, modern rabszolgatársadalmának tekinti. A homogenizálási politika hatalmas tehetetlenségi ereje miatt ebben a térségben a feszültségek eszkalációjának elkerülésére a kisebbségek számának

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

csökkentésére van szükség. Nem megengedhető azonban a kisebbségredukció fasiszta típusú etnikai tisztogatáson keresztül való elérése, ahogy ezt a szerbek teszik, hanem:

- a) Szükséges a Kárpátmedence perifériáján kisebbségbe került nemzetrészek önrendelkezési joga nemzetközi támogatásának elérése.
- b) Olyan nemzetközi szerződésekkel is garantált autonómiák elérése a cél, melyben az ott élő népcsoportok félelemmentesen tudják kinyilvánítani önrendelkezési szándékaikat.
- c) Az önrendelkezési szándékok szabad és félelemmentes kinyilvánítása és megvalósítása teszi lehetővé a kisebbségredukciót, az anyanemzettel való egyesülésen (Kárpátalja, Erdély, Délvidék, Örvidék, Felvidék) vagy új állam megteremtésén keresztül (Erdély).

Csak úgy válhat Európa egysége valósággá, ha mindenki otthon érezheti magát benne, ha mindenki azonosságát és személyiségét együtt ismerik el és védik. Viszont a szerbek által folyamatosan kivitelezett etnikai tisztogatások magatehetetlen (?) végignézése kérdéssé teheti az összeurópai folyamatok időszerűségét.

5. Axióma:

A demokratikus kormányok -európai kisebbségvédelmi intézmény- és szankciórendszer hiányában- az egyedüli elfogadható megoldásra fogják kényszeríteni a kisebbségeket elnyomó államokat: kisebbségredukcióra az önrendelkezési elvek elfogadásán keresztül.

3.1.6 A szerves történelmi, politikai-gazdasági régió egységének axiómája

Minden állam, mely a homogenizálási politikát alkalmazza a terjeszkedési politika következetes híve is. A terjeszkedési és homogenizálási politika legfontosabb követelménye a gazdasági potenciált jóval túlhaladó nagyságrendű hadseregek fenntartása, vagyis a gazdasági érdekek másodrendűvé tétele. A több mint egy évezreden keresztül Magyarországot jelentő Kárpátmedencéhez, a jelenleg teljesen vagy részben, tartozó országok hadseregének létszáma a következő: Románia 200 000, Szerbia* 120 000, Szlovénia* 37 000, Horvátország* 80 000 (*jelenleg a háborús viszonyok miatt jóval nagyobb) , Cseh-Szlovákia 197 000, Magyarország 100 000, Ausztria 52 000, Ukrajna 400 000, vagyis összesen 1 186 000. Ennek a hatalmas létszámnak a Kárpátmedencére eső része meghaladja az USA szuperhatalmi hadseregének létszámát. Az annektált területek népeinek homogenizálása megköveteli a hadsereg létszámánál jóval nagyobb -csak profikból álló- politikai rendőrség és spicli hálózat működtetését. A térségben felállított hadseregek és titkosrendőrségek nagyságrendje nem a térség lakosságának számával (kb. 25 millió) vagy a terület nagyságával (kb. 300 000 km²), hanem a veszélyérzet pszichózisának nagyságával áll egyenes arányban.

A terjeszkedési és a homogenizálási politikának biztos végeredménye: a nacionalizmus, sovinizmus, fasiszmus tömegőrületté válása, a nemzetgazdaság terjeszkedési célok érdekében történő kiszípolozása, tönkretétele. Ebben a fázisában a terjeszkedési politika már akkora tehetetlenségi erővel rendelkezik, hogy az ismert békés politikai eszközökkel nem lehet leállítani. Az állam már rég diktatúrává vált, a hatalmat kézi vezérléssel gyakorolják, a társadalmi önszerveződéseket akadályozzák vagy teljesen betiltják. Az ország következetesen és feltartozhatatlanul elszegényedik, milliós tömegek kerülnek létminimum alá, az anarchia kítörésének jelei mutatkoznak, míg végül is a folyamat -polgárháborús jelenségektől kísérve- a birodalomra terjeszkedett ország széteséséhez vezet.

6. Axióma:

Egy földrajzilag jól körülhatárolt és a történelem folyamán szerves egységgé kovácsolódott régió történelmi, politikai-gazdasági egységének helyreállítása gazdasági törvényeken alapuló szükségszerűség, az itt élő társnemzetek békés egymás-mellett-élésének, a jólét megteremtésének egyedüli garanciája.

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

3.1.7 **A határon túlra önhibájukon kívül került nemzetrészek anyanemzettel való egyesülésének axiómája**

Az erdélyi, a felvidéki, a délvidéki, kárpátaljai és az örvidéki magyarságot "emberi hiba révén kialakult kisebbség"-nek lehet nevezni, mely a trianoni békediktátum miatt került kisebbségi helyzetbe. Az emberi hiba révén kialakult kisebbségeknek az önrendelkezés legteljesebb formájához van joguk, beleértve az elszakadási jogot is, annak érdekében, hogy létrehozassa a saját államát vagy csatlakozzon az anyanemzethez. Ezt a törekvést főleg azoknak a hatalmakkal kellene támogatniuk, melyek annak idején önkényes békeszerződéseken keresztül ezeket a népcsoportokat megkérdésük nélkül, tuszként taszították mesterségesen megteremtett ill. terjeszkedési politikát folytató államok keretei közé, durván megsértve ezzel önrendelkezési jogukat. Márpedig "az önrendelkezés bármily csekély korlátozása is ellentétes a népek szabadsága és egyenlősége erkölcsi elvével." (Guy Heraud). Ez pedig nem egyéb, mint a trianoni békeszerződés erkölcstelenségének nyilvánvalóvá tétele.

A történelem során kialakult lelki sajátosságok, hagyományok, az egységes nyelv olyan erős kötelekkel tartják össze a trianoni békediktátummal szétszakított magyarságot, hogy a leszakított nemzetrészek egyesülésének az anyanemzettel a trianoni határok nem sokáig vethetnek gátat. Az anyanemzettel való egyesülés joga ugyanúgy érvényes a besszarábiai román-ságra, akik szintén önhibájukon kívül kerültek orosz fennhatóság alá, azonban nem érvényes azokra a népekre, melyek saját hazájukat elhagyva, szomszédnépek oltalmát kérve, huzamos bevándorlással elidegeníteni próbálják az oltalmat, otthont adó nép szuverén területeit.

7. Axióma:

Az anyanemzettel való egyesülés, mint az önrendelkezési jog egyik megnyilvánulási formája, -a nemzetek egysége és oszthatatlansága elvének alapján- a határon túlra önhibájukon kívül került nemzetrészek természetes és elidegeníthetetlen joga.

3.1.8 A társnemzetekkel való békés együttélés axiómája

A magyarság ázsiai őshazájából elindulva, két évezredes vándorútján többször is hazát teremtve magának, más népekkel ütközve különlegesen erős, összetartó közösséggé kovácsolódott. Más népekhez viszonyítva mindig sikerült elkerülnie a szétszoródást, s vándorútján hazát teremtenie.

A Kárpátmedencét a Szent István által 896-ban alakított magyar államszervezet formálta szerves földrajzi egységgé. Történetileg kialakult tartós etnikai közösség, gazdasági élet jellemzi, továbbá az itt élő népek jelentős részének közös lelki sajátossága, a nyugati kultúrkörhöz való tartozás tudata. A régió szerves egységgé kovácsolásához a Szent István-i eszmék mutatták az utat: "Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő. Ennél fogva megparancsolom neked fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámolítsad és becsben tartsad, hogy nálad szivesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak." (Szent István intelmei Imre herceghez).

8. Axióma:

Egy régió politikai-gazdasági egysége megteremtésének előfeltétele, hogy a térség integráló erejét képező nemzet a társnemzetekkel békés együttélésre, egyenrangú, építő jellegű kapcsolatok kialakítására törekedjen tekintetbe véve a társnemzetek, de a határon túlra került nemzetrészek önrendelkezési jogát is.

3.1.9 A történelmi investíció axiómája

A tatárok többszöri betörése a Kárpátmedence nagy területeinek kipusztulásához vezetett (1241-1242). Ekkor kezdődik el az a bevándorlási hullám, amikor már nem egész Európából, hanem inkább a szomszédos országokból vándorolnak be és kapnak letelepedési engedélyt románok,

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

szerbek, rutének. A Balkán népei több évszázados kegyetlen török uralom alatt élve, további bevándorlásra kényszerülnek. Ennek következtében a már betelepedett románok, szerbek a hátszorból állandó utánpótlást kaptak. Szent István első dekrétuma "minden nép saját törvényei szerint él" mindig is érvényben volt az egységes Kárpátmedencében, ami biztosította a bevándorlók etnikai fennmaradását és záloga volt természetes szaporodásuknak is. Erre legjobb bizonyíték, hogy a XIII. században Erdélyben még csak 10 állandó román település létezett, míg a XIV. század második felében már 217 településről adnak hírt a dokumentumok.

További bevándorlási hullámok a nagy vérvesztéseket okozó törökdulások, a mohácsi vész után (1526) következnek be. A pogányok elleni állandó szabadságharc a magyarság felének kipusztulását okozza és Magyarország népességének szaporodását kb. 200 évvel visszaveti. Ebben a periódusban vált a nyugati kultúrkör a legvédtelenebbé: a törökök Bécsot ostromolták. Kiűzésük, az ország területéről, a Habsburg udvar segítségével történt, ezért az elnéptelenedett területek betelepítési politikáját is ők diktálták. A betelepítést egyértelműen az udvarhű népcsoportok előnyére, s a "rebellis" magyarok hátrányára folytatták le: privilégiumok osztogatásával, külön közigazgatás bevezetésével, későbbi etnikai konfliktusoknak, -végső soron e területek elszakításának- a magvát vetették el. A török pusztítás után a gyógyuló félben lévő nemzetet, a négy éven keresztül (1708-1712) dühöngő pestisjárvány tizedelte meg. Ennek következménye egy újabb bevándorlási hullám kiváltása lett.

9. Axióma:

Magyarország (Kárpátmedence) és a nyugati kultúrkör megvédése a történelem folyamán a magyarság millióinak véráldozatát követelve, a magyarság történelmi investíciójának számít, önrendelkezési joguk alapját képezi.

3.1.10 A szülőföldhöz való jog axiómája

A trianoni békediktátumot követően az utódállamok - a megkapott területek homogenizálása érdekében - a történelem folyamán létrejött természetes etnikai egyensúlyt erőszakos betelepítéssel szétrombolták. A nemzetközi jogi fogalom "a szülőföldhöz való jog" szerint a Kárpátmedence szétdarabolt területeinek hovatartozásában csak azoknak lehet szavazati joguk, akik már több, mint három generáció (90 év) óta a terület lakosai. Ennek a jognak az alkalmazásával a homogenizálási politika évtizedek óta tartó, szívós kivételezése groteszkké válik és kihangsúlyozódik ennek a politikának embertelensége, értelmetlensége.

10. Axióma:

A nemzetközi jogi fogalom "szülőföldhöz való jog" alapján egy terület hovatartozásáról dönteni csak a legalább három generáció óta (90 éve) ottlakó őshonos lakosságnak van joga.

A kultúrkör axiómája

Karpátalja, Erdély, Vajdaság Európa nyugati- és keleti kultúrkörének törésvonalán helyezkedik el. Ezen területeken élő népek az imperialista érdekeket szolgáló status quo miatt jelenleg a keleti kultúrkörben vegetálnak. Az új, kialakulandó Európában helyük újból a nyugati kultúrkörben van. Egyébként a kiméletlenül nyugati irányba terjeszkedő államvallás, az ortodoxia - hatalmi eszközeit a háttérből manipulálva- teljes asszimilálásra vagy menekülésre kényszeríti ezen területek nem ortodox lakóit. Kárpátalján és Erdélyben a görög-katolikus rutének ill. románok milliós tömegei lettek a görögkeleti (ortodox ill. pravoszláv) egyházba terelve: papjaikat börtönbe zárták, az egyházi vagyon fölött pedig szabadon rendelkezett -és még ma is rendelkezik- az ortodox ill. a pravoszláv egyház. Ez a diktatorikus eszközökkel véghezvitt terjeszkedés -a nyugati kereszténység kárára- jelentős veszteséget okozott a Vatikánnak, a nyugati kultúrkörnek, tönkretette, befagyasztotta a diplomáciai kapcsolatokat a Pápa és a konstantinápolyi Pátriárka között.

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

11. Axióma:

Egy külső okokból szétdarabolt régió, -mely a történelem folyamán egy bizonyos kultúrkör szerves része volt- leszakított és idegen kultúrkörhöz csatolt részei -az ott élők önrendelkezési törekvéseinek támogatásával- újra ahhoz a kultúrkörhöz fog csatolódni, melynek mindig is szerves részét képezte.

3.1.11 A pszichológiai béklyók levetésének axiómája

A kommunista diktatúra alatt a magyarság nem tudta megvédeni saját nemzeti érdekeit. Idegen politikai érdekeket képviselő uralkodó osztálya miatt le kellett mondania a Kárpátmedence összmagyarságának érdekképviselőtől, s nem maradt más mint a kis magyar partikularizmus: "a kis-Magyarország, a piciny magyar nép ideológiája".

A magyarságra kényszerített pszichológiai bilincs újabb vetülete az a törekvés, hogy a "kicsi Magyarországnak, a piciny magyar nemzetnek "minél hamarabb és előfeltételek nélkül az EK teljes jogú tagjává kell válnia. A "kis magyar partikularizmus" érvényesülése esetén a kárpátmedencei, de az európai integráció is csapást szenvedne, mert a kis magyar nemzet nem tudja betölteni a Kárpátmedence gazdasági motorjának szerepét, nem válhat integrációs erővé, nem töltheti be a hagyományos kelet-nyugat hidszerepet sem. A kis magyar partikularizmus dogmatikus fenntartása mellett azzal is számolni kell, hogy a határon kívüli magyarság az erőszakos homogenizálás, magyarellenesség elől tömegesen fog menekülni Magyarországra, amely a menekült táborok országává válik. Ez egyet jelent a jelenlegi rossz gazdasági helyzet konzerválásával, vagy további romlásával.

A "kis-Magyarország" pszichológiai béklyó le nem vetése az öncsonkítás pszichozisán keresztül rendkívül negatív trendeket indíthat el: a jelenlegi tömegdepresszió továbbmélyítése, az alkoholizmus népbetegséggé válása, az öngyilkosságok számának folytonos növekedése, az átlagos életkor további csökkenése, stb. Mindezek politikai és gazdasági katasztrófákat idéznek elő, ami végül is a nemzet pusztulásának felgyorsulásához vezet.

A magyar nemzet csak úgy kerülheti el ezt a vészscenáriót, ha a rákényszerített pszichológiai béklyókat leveti és helyreállítja súlyának megfelelő szerepét a Kárpátmedencében.

12. Axióma:

Minden népnek, népcsoportnak ahhoz, hogy önrendelkezési törekvéseit sikerre vihesse előbb le kell vetnie a rákényszerített pszichológiai béklyókat.

*Lassan hervadni el, mint a virág,
Amelyen titkos féreg foga rág;
Elfogni lassan, mint a gyertyaszál,
Mely elhagyott, üres szobában áll.
Ne ily halált adj, isteniünk,
Ne ily halált adj mineniünk!*

4 A PSZICHOLÓGIAI HADVISELÉS ALAPJAI

-Példákkal a román homogenizálási politika magyarellenes pszichológiai hadviseléséből-

"Nem szabad elfelejteni, hogy mi nem az egységes magyarságból elszakasztott egyszerű lélekszám vagyunk, de külön történelmi egység ezer esztendő óta, saját külön erdélyi öntudattal, önálló kultúrával, önérzettel. Tudtunk számolni minden helyzettel, tudtunk kormányozni és tudtunk nehéz vereségek után talpra állani. Es ösmerjük, nem becsüljük azt túl, de nem is kicsinyeljük: sokszor próbáltuk, mennyit bírunk.

A fundamentum, amire nyugodt lelkiismerettel és bizó lélekkel építhetünk:" a több mint két és fél " millió magyar."

"Velünk, Erdély magyarságával minden időben számolnia kell annak, aki szuverenitását reánk kiterjesztette."

Kós Károly: Kiáltó szó.

4.1 Alapfogalmak

A nevelés a társadalmi környezet szocializációs hatása az egyénre. komplex folyamat, melynek kiinduló pontja a családi nevelés, később mind fokozottabb mértékben kiegészítve az intézményesített neveléssel és az önneveléssel. Az intézményesített nevelés legfontosabb eleme az oktatás, amely nem egyéb mint az ismeretek átadása, a tanulási folyamat irányítása.

A propaganda eszméknek, tanoknak, nézeteknek, politikai elméleteknek különféle eszközök (élőszó, nyomtatás, művészet, technika stb.) útján történő módszeres terjesztése, népszerűsítése. A propaganda elsőfokú átvivő közege a nyelv, melyet már annak kialakulása óta használnak propagandacélokra vagyis, hogy egy csoport saját érdekeinek, szándékainak megfelelő beállítottságra, cselekvésre késztesen egy célcsoportot.

A harci propaganda nem tévesztendő össze a propagandával és a propaganda a neveléssel. A három fogalom közötti finom eltérésre E. Freeman amerikai pszichológus adott egyszerű, de annál meggyőzőbb példát. A könnyebb érthetőség kedvéért ez a példa átalakított a romániai helyzetre:

1. Mennyi 600 osztva 800-al ? (matematikai nevelés)
2. Egy munkásnak 600 napra van szüksége egy ház felépítéséhez. Hány napra van szüksége 800 munkásnak ? (egyveleg a matematikai nevelés és kezdődő propaganda között)
3. Egy munkáscsalád heti létminimumához 800 Lej szükséges; a brassói Traktorgyár csak 600-at fizet. A létminimum hány százalékát fizeti tehát a Traktorgyár ? (kommunista propaganda)
4. Egy erdélyi 800 lakosú magyar községben a következő magyarellenes pogrom alatt a románok 600 magyart legyilkolnak illetve elűznek. A falu lakosságának hány százalékát sikerült legyilkolni ill. elűzni? (harcipropaganda)

A fent említett példának mind a négy pontja a diákok matematikai nevelését veszi elsősorban célba. Ezen kívül azonban a diákok gondolatait egy bizonyos jól megszabott politikai irányba is tereli. A romániai tankönyvek, kiváltképpen a történelem könyvek hemzsegek a tendeciózus magyarellenes ferdítésekkel alátámasztva a fenti példát.

A pszichológiai hadviselés a különböző válfajú, típusú harcipropaganda együttes bevetése az aktuális műszaki, technológiai vívmányok felhasználásával.

A pszichológiai hadviselés fogalmát a legtalálébban a Szövetségesek Pszichológiai Divíziójának Parancsnoksága határozta meg: "A pszichológiai hadviselés a propagandának a bevetése oly módon, hogy az ellenség ellenállását megtörjék, hadseregét demoralizálják, a szövetségesek morálját támogatassák." Vagy Paul Linebarger professzor definíciója szerint: " A hadipropaganda a hírközlés egy bizonyos előre megtervezett formájából áll, amit arra a célra szántak, hogy az ellenség, vagy egy semleges csoport, akár egy ellenséges beállítottságú külföldi tömeg szellemét, kedélyét egy különleges stratégiai vagy taktikai cél érdekében befolyásolják."

4.2 A propaganda válfajai

4.2.1 A stratégiai propaganda

A stratégiai propaganda hosszútávú célokat követ. Közvetlen érdeke az ellenséges nemzet küzdeni akarásának gyengítése. Ezek különböző módon érhetők el:

a) Az ellenséges nemzet, népcsoport saját kormányába, politikusaik képességébe, jóhiszeműségébe, hadseregük ütőerejébe vetett hitét meg kell ingatni.

Az erdélyi magyarság esetében a román harci propaganda a holocaust érzést próbálja kelteni. Ennek eredményeként a magyar tömegben az a vélemény kezd újból kialakulni, hogy az anyaország saját érvényesülése érdekében feláldozta őket, nincs sem ideje, sem pénze, sem ereje, hogy legalább a kisebbségi jogaikért konkrét és hathatós lépéseket tegyen a nemzetközi fórumokon. A magyar hadsereg felszereltsége elavultnak van bemutatva az állig felfegyverzett, modern és elképesztően harcias román hadsereggel szemben. Ütőereje elenyésző a román hadseregéhez képest, amely a hírek szerint netalán még tömegpusztító fegyverekkel is rendelkezik. A román atombomba létezésére Ceausescu utalt egyik beszédében és burkoltan Magyarországot fenyegette a bevetésével. Ha tekintetbe vesszük a sorozatos feszült helyzeteket Románia és Magyarország között , pl. ha a Temesváron 1989 decemberében talált magyar felségjelekkel ellátott helikopterekre gondolunk, melyek súlyos provokációs terveket sejtetnek Magyarországgal szemben, kijelenthető, hogy a román politikusok a magyar nemzetet ellenséges nemzetként kezelik. Ez a beállítottság addig nem is fog változni míg az irredentizmus képezi a román politika gerincét. A román irredentizmus tervei között szerepel a jelenlegi összes román határok módosítása, így okozván feszültséget az egész térségben.

b) A népgazdaság termelési erejét csökkenteni kell. Az ellenséges célcsoportot el kell szegényíteni.

A második pont első tételére példaként a második világháború alatt Amerikában tevékenykedő német ügynökök egyik eredményes propaganda akcióját lehet megemlíteni. Az ügynököknek sikerült egy lőszergyár női dolgozói között azt a hírt elterjeszteni, hogy a gyárban mindenhol szállongó lőpor beszívódik a hajba, fejbőrbe és dörzsölésre, például hajmosáskor meggyulhat. A rémhír annyira elterjedt, hogy a gyárat tömegesen hagyták ott a nők, szinte a gyár leállítását okozva. A termelési kapacitás nagyon visszaesett. A népgazdaság erejét nemcsak a propaganda eszközeivel hanem más indirektstratégiai módszerekkel is csökkenteni lehet , mint például száj- és körömfájás célzatos terjesztése az ellenséges nemzet állatállománya között. Vannak még ennél is szomorúbb példák, amikor az ellenséges célcsoport között terjesztenek halálos betegségeket. Ilyen akcióknak leginkább a védtelen kisebbségek vannak kitéve. Az angolok vetettek be ilyen módszereket az indiánok ellen. Pestises és kolerás betegek kórházi

pokrócait nem engedték elégetni, hanem összegyűjtötték és az idiánoknak ajándékoztatták. Azoknak a törzseknek, amelyeknek ilyen pokrócok jutottak ajándékba 30%-uk kipusztult. De már az 1300-as években alkalmazták a tatárok a biológiai fegyvert pestises hullákat dobálva be az ostromlott várba. A vár hősi védői között pánik tört ki az első megbetegedések után, a tatárok pedig könnyűszerrel bevették a várat.

Az ellenséges célcsoport elszegényítése maga után vonja a csoport tagjai gazdasági függetlenségének radikális csökkentését. Ezzel a mozgásszabadság és a tevékenységi lehetőségek skálája csökken, ami az ellenállás előfeltétele. A radikális elszegényítésre a legjobb módszereket a bolsevikok dolgozták ki: az államosítás, a mezőgazdaság kollektivizálása. Már a királyi Romániában is az 1921 július 30.-i (M.O.93.s.) földbirtoktörvény a kisebbségbe jutott népcsoportok elszegényítését tűzte ki céljául. 1945 március 23.-i földreformtörvény ugyanilyen célokat követett. Ha a mai Romániát 100%-nak vesszük "a kisajátítás által érintett személyek 94,6%-a és a kisajátított földterületek 49,0%-a a történelmi Erdélyre és a Bánságra esett." Az 1991-ben megszavazott földtörvénynek is hasonló céljai vannak. Erdélyben a föld reprivatizálását úgy tervezték meg, hogy a magyarság kárára a betelepített románok jussanak földhöz. Például a földek visszaigénylésére túl rövid határidőt hagytak. Mivel a má-sodik világháború óta több százezen hagyták el az országot, ezek feltéve, hogy megtartották román állampolgárságukat visszaigényelhetnék volna elkobzott földjeiket, ha idejében tudomásukra jut ez a rövid határidő, 1991 április 5. A vissza nem igényelt földek a falu közös földterületébe kerülnek vissza, ahonnan megígyényelheti bárki. Az így ingyen földhöz jutott betelepült regáti vagy moldvai román a föld jogos örököse is lesz, ha a földet éveken keresztül folyamatosan megműveli.

c) Surlódásokat és érdekkonfliktusokat kell a társadalomban előállítani.

Minden társadalomban léteznek feszültségek. A propaganda ezeket használja fel az ellenséges nemzet, célcsoport gyengítése érdekében. Ezeket a feszültségeket a célcsoport széteséséig kell fokozni. A mai társadalmaknak általában a legelhanyagoltabb problémája a kisebbségben élő népcsoportok. A kisebbségek között nem szabad egyetértés legyen, amelynek eredményeképpen netalán politikai konszenzusra kerülne sor és sokkal nagyobb hatásfoku közös tevékenységre. A kisebbségek között meglévő történelmi nézetkülönbségeket a harci propagandistának nagyszerűen kell ismernie és állandóan fokoznia. Példának lehet itt megemlíteni az antiszemitizmus felélesztését, amit ha sikerül eléggé botrányossá szítani az egész ország nemzetközi izolációját vonhatja maga után. A cigányok ellen is ugyanilyen gyűlöletet szító kampányt lehet beindítani. Természetesen a kisebbségi csoportok védekezési reflexe is be van számítva a tervekbe, mert csak így eszkalálódhat a gyűlölet a társadalmat szétrobbantó feszültségekké. Erdélyben nagyszerűen kihasználják az egyházak között lévő feszültségeket is: a görög-katolikus egyház, az ortodox, a római-katolikus, református és más felekezetek között. A románok széles tömegeiben olyan magasfoku magyarellenes gyűlöletet sikerült a volt szekuritáténak szítani, amivel a magyarokat demokratikus követeléseiktől eltérítik, mert ezek a követelések a román homogenizáló folyamat útját állják. Ennél a pontnál még megemlítené a Magyarországi taxissztrájk néhány mozzanata. Egy új kormány megbuktatására anarchikus állapotok előidézése a legbiztosabb módszer. 1990 október közepén, a taxissztrájk előtt egy héttel előjátékként a forgalmi lámpákat helyezték üzemem kívül, ezen diverziós akcióval hatalmas forgalmi káoszt okozva. A sztrájk alatt a felszínen megállt a közlekedés, mindenki a metrókra szorult. Ekkor több fenyegető telefonbejelentés érkezett a rendőrségre, hogy a metróvonalak mentén bombákat helyeztek el, ezt ugyanakkor rémhírként is terjesztették. A cél pánik okozása volt, a megfélemlítettek pedig nem merték a metrót használni, nem mentek munkába még nagyobb kárt okozva ezzel a nemzetgazdaságnak.

d) A stratégiai propaganda utolsó szakaszában azon kell fáradozni, hogy az ellenséges népcsoportnak, nemzetnek új politikai viselkedés adassék.

A kommunista országokban általában az új nemzedékek egyedeiből ki kellett nevelni "a sokoldaluan fejlett, széleslátókörű, új embert". Erdélyben e mellett a kommunista átnevelés mellett a kisebbségbe jutott népcsoportok fiataljainak még el kellett viselniük az elnemzetlenítési propagandát is. A történelemtanítás csak a román változat szerint folyt, ahol a magyar vagy a szász mint románygüllölő, véreskezü gyilkos volt feltüntetve. Eszerint a román történelem és a mai nacionalista sajtó szerint a magyarokat a románok befogadták az ősi román földre, vendégszeretetüket nyújtották feléjük, míg a magyarok visszaéltek vele és megkaparintották a hatalmat évszázadokon át sanyargatva a román népet. Így nevelték be már kisiskolás korban a magyar gyerekekbe a büntudatot és a bűnbánatot. Ugyanakkor román részről hirdetik, hogy 1918-tól elérkezett az igazság órája, de a román nemzet nem akar bosszút állni és továbbra is megtüri a magyar betolakodókat Erdélyben, ez ősi román földön. Ennek a pszichikai terrornak kis részben, de volt hatása. Találni olyan magyar vagy szász fiatalokat, akik identitás zavarokkal küzdenek vagy egészen aszimilálódtak. Az erdélyi szász vagy magyar tudat csak akkor lehetne erős, ha az igazságot hirdető történelmi órákon ezen nemzetek történelmi investíciójának nagyságáról, már gyerekkortól tanulhattak volna.

4.2.2 A taktikai propaganda

A taktikai propaganda a pszichológiai hadviselés politikai céljai és a stratégiai irányvonalak keretén belül hat. Célja rövid távú és közvetlen eredmények elérésére törekszik. Olyan intézkedéseket támogat, amelyeket egy bizonyos helyzet megoldására fogatosítottak és egy vagy több célcsoportra irányulnak. Klasszikus példája a taktikai propagandának a második világháborúban az ellenségre milliósámra rádobott átlépő cédulák, amelyek a frontvonal átszökésére bíztatták a katonákat és abban az esetben ha az átlépő cédulát bemutatják különlegesen jó bánásmódban lesz részük.

A taktikai propaganda időben behatárolt módon hat és háborúban, de békeidőben is egyik célja az ellenséges népcsoport egyedeinek (katonák vagy civilek) menekülésre készítése. A taktikai propaganda akkor a leghatásosabb ha a célcsoportnak egy kilátástalannak látszó helyzetben kínál megoldást, egyidejűleg meggyőző alibit nyújtva a saját vezetőihez, társaihoz, hazájához fűződő szálak elszakításához.

A stratégiai és taktikai propaganda csak akkor hatásos ha a célcsoportok igényeit, szükségait, beállítottságát, félelmeit jól megcélozza és ezekkel állandó, szoros kapcsolatban áll.

4.3 Deportálás, tömegmegsemmisítés

Abban az esetben ha az ellenséges népcsoport az elfoglaló hatalom által terjesztett propagandának ellenáll, immunis marad elkezdődik a szisztematikus megsemmisítésük. Megsemmisítésük kivitelezéséhez először pontos tervet készítenek, melyben lefektetik az elérendő célokat, határidőket és a használható eszközöket. A terveket több variánsban készítik el megpróbálván előre felbecsülni a nemzetközi reakciót meg egyéb külső és belső eseményeket, melyek a megsemmisítés menetére kihatással lehetnek. A tervezésnél két fő szempontot kell figyelembe venni.

4.3.1 Az első szempont: mekkora tömeget lehet megsemmisíteni?

Az első szempont mekkora tömeget lehet megsemmisíteni, anélkül, hogy az elfoglalt terület teljes gazdasági csödbe kerülne. Az elfoglaló hatalom abban érdekelt, hogy a meghódított területen a gazdaság mielőbb konszolidálódjon és az elfoglalt terület hasznot hajtson. Katonai

szakkönyvekben léteznek olyan differenciális egyenletrendszerekből felállított modellek, melyek segítségével szimulálni lehet a megsemmisítési folyamatot. Ehhez először fel kell becsléni az ellenséges népcsoport gazdasági potenciálját és harci illetve ellenállási morálját. Ennek függvényében állapítják meg, hogy az ellenséges népcsoportból hányat kell legyilkolni, ennek hatásaként hányan fognak pánikszzerűen elmenekülni az országból- és mikor szükséges lelassítani vagy leállítani a tömeg megsemmisítési akciót ahhoz, hogy az elfoglalt terület ne kerüljön gazdasági csödbe. A megsemmisítési folyamat időtartamát és intenzitását annak függvényében tervezik meg, hogy a hódító saját népe közül mekkora tartalékokkal rendelkezik, ahhoz, hogy az elfoglalt területet gyarmatosítani tudja. Így érthető a Ceausescu által szorgalmazott szaporodási program, melynek eredményeképpen Románia lakossága egy generáció alatt kb. 7 000 000-val szaporodott (román statisztikai adatok szerint). Az igazsághoz az is hozzá tartozik, hogy ennek a szaporulatnak számottevő hányada idiótán, nyomorékon született vagy később tették idiótákká, nyomorékokká az árvaházakban. Erdély berománosításának sürgetése tette szükségessé ezt az eszelős szaporodási programot. A program eszelősségére az is rámutat, hogy azokat, akiket illegális magzatelhajtáson rajtafogtak politikai perekben ítélték el, politikai fogolyként kezelték őket és a köztörvényeseknek adott amnesztiák alkalmával nem részesítették őket kegyelemben. A Ceausescu "aranykorszak" végén arra kötelezték a fiatal házasságokat, hogy vállaljanak 4 vagy 5 gyereket és ha megszületésükre az anya nem hajlandó vagy nem képes, akkor ugyanennyi gyereket kötelesek kivenni az árvaházakból. A tömegpusztítás egyik válfaja a munkatáborokba való deportáció. Ezekben a munkatáborokban olyan életfeltételeket teremtettek a deportáltak számára, hogy ellenállásukat megtöriék és a fizikailag gyengébbek elpusztuljanak. Romániában a leghírhedtebb munkatábor a Dunacsatorna volt, ahol a deportáltak tömegei vesztették életüket.

A tömegmegsemmisítés fentebb leírt folyamatának szemléltetésére nemcsak a számunkra jól ismert erdélyi példákat lehet említeni, hanem a Baltikum szomorú példáját is. 1940-ben 180 000 balti polgárt deportáltak a Szovjetunió belsejébe. 1945 után 309 000 öshonos polgárt deportáltak a Baltikumból és 300 000 a Skandináv-országokba menekült. Ezzel az exoduszal párhuzamosan 500 000 orosz telepítettek be a Baltikumba. A Szovjetunió nagyságával rendelkező elnyomó-hódító sem tud egy népet a teljes gazdasági csőd veszélye nélkül megsemmisíteni. Ez ad magyarázatot arra, hogy az oroszosítást a mai napig sem tudták befejezni, ami a már jól ismert helyzethez vezetett: a három balti ország népszavazás által 1991 elején az egész világnak kinyilvánította függetlenségi szándékát.

4.3.2 A második szempont: a tömegmegsemmisítés és a deportálások kétélűsége

A második szempont, amire a tömegmegsemmisítés, deportálások alkalmazásánál ügyelni kell ezen eszközök kétélűsége - teljesen ellentétes hatást is el lehet érni vele: ahelyett, hogy az ellenséges népcsoport ellenállását megtöriék és menekülésre kényszerítenék fegyveres felkelést szítanak és tömegesen kezdenek passzívból aktív ellenállókká válni, ami a helyi fegyveres konfliktusok eszkalációjához gerillaháborúhoz vezetne. Ezért ezt szalámi taktikával szokták keresztül vinni, a folyamatot hol enyhítve, hol erősítve, kínosan ügyelve arra, hogy egy bizonyos fájdalmi-tűrési küszöböt ne hogy átlépjének. A megsemmisítési folyamat legintenzívebb szakaszai akkor következnek be, mikor a nemzetközi figyelem teljesen más, nagy horderejű eseményekkel van elfoglalva. Ha netán az események láncolata úgy hozná, hogy a megsemmisítési folyamat önmagától eszkalálódik (pl. fasiszta szervezetek az elnyomó hódító oldalán sovinszta dühüknek engedve mérsárolni kezdik az "ellenséges", leigázott népcsoportot: a Vatra Romaneasca által szervezett magyarellenes pogrom Marosvásárhelyen 1990 március 19-20.), akkor a hódító hatalom megfelelő szerveinek, olyan horderejű eseményeket kell produkálniuk (provokálniuk), melyek a nemzetközi figyelmet elterelik. (lásd a marosvásárhelyi pogrom után nemsokára bekövetkezett zsidótemetők meggyalázása Franciaországban, Kelet-Berlinben, Dél-Afrikában, Magyarországon, stb.) a román nacionalistáknak nagyon kapóra jött, habár a kettő közötti összefüggésre nem derült fény). Ahhoz, hogy az ország ne jusson teljes

gazdasági csödbe és politikailag instabillá, kormányozhatatlanná váljon egy ilyen intenzív szakasz után a leígázó megpróbálja az "ellenséges népcsoport" kegyeit, barátságát megnyerni azáltal, hogy bizonyos addig megtagadott jogokat megad nekik. Ilyen periódusnak lehet nevezni a Groza kormány ígéreteit, iskolanyításait. Ekkor kaphattak még a moldvai csángók is magyar anyanyelvű iskolákat és papokat. Ez az enyhülési folyamat a román hadsereg kegyetlenségei és a Maniu-gárdisták tömeggyilkosságai után következett. A román hadsereg kegyetlenkedései olyan perverzsek voltak, hogy a többéves háború atrocitásai között edződött szovjetek kitiltották őket Erdélyből. Mivel a megsemmisítési program keresztülviteléhez a nemzetközi helyzet nagyon kedvező volt ezért a programot feltétlenül tovább kellett folytatni más formában. A kegyetlenkedéseket, magyar tömeggyilkosságokat nem a román hadsereg folytatta, hanem a civilekből verbuvált Maniu-gárdisták. Az eredményt ismerjük: rengeteg halott és több százezer menekült, akik általában Magyarországon találtak menedéket, de egy jó részük szétszóródott a nagyvilágban végérvényesen elveszve a magyarság számára.

4.4 A propaganda színei

A propagandát osztályozni lehet a forrásai szerint is, amelyből ered vagy amelyet maga a propaganda forrásként nevez meg. E kritérium szerint a következő, színekkel megjelölt propaganda típusok ismertek:

1. fehér propaganda
2. szürke propaganda
3. fekete propaganda.

4.4.1 A fehér propaganda

A fehér propaganda nyíltan felfedi hírforrásait - a valóságnak megfelelően. A politikai folyamatok vagy más események valóság-hű ábrázolására törekszik, legtöbbször visszafogott hangnemben. Legerősebb jellemzője a valós hírforrás felfedése. Klasszikusnak elfogadott példája a már előbb is említett átlépő cédulák, amelyek tartalmazták valamelyik tábornok aláírását is. Az átlépő cédulákon szereplő ígérek a később bekövetkezett valóságot egyáltalán nem fedték. Azokat a szökött katonákat, akik átlépő cédulákkal rendelkeztek nem részesítették semmilyen előnyben hadifogságba került társaikhoz képest. Sorsuk még türehtetlenebb volt, mert el kellett viselniük társaik utálatát, kiközösítését is. A fehér propaganda komplex definíciójára (értsd a politikai folyamatok vagy más események valóság-hű ábrázolása, legtöbbször visszafogott hangnemben) jó példa a második világháborúban az angol BBC rádió. A BBC rádióknak a háború második felére sikerült magáról a német tömegek köreiben egy olyan image-t kialakítania, hogy szinte az egyetlen hiteles hírforrásnak fogadták el. Ugyancsak jó példa arra, hogy mit lehet elérni az események valóság-hű, visszafogott hangnemű ábrázolásával a Magyar Televízió Panoráma nevezetű műsora. Ez a műsor olyan népszerűsége tett szert Erdélyben, még a románság széles rétegeiben is, hogy egy adott pillanatban döntő hatással volt a romániai illetve az erdélyi társadalmi, politikai események alakulásában, lefolyásában. Tehát a fehér propagandának hivatalos jellege van és ebből fakadóan a nemzet egész sulyával, presztizsével kell hasson. Az ellenség táborában ezen a hivatalos hangon keresztül kell surlódásokat belső konfliktusokat okozzon. Ezt az alaptételt nagyszerűen alkalmazzák a román sajtóorgánumok. A fehér propaganda alkalmas az ellenség táborából származó hamis állítások, statisztikák, hírmagyarzatok, stb. megcáfolására. A valóságot hűen tükröző, visszafogott hangnemre a fehér propaganda egyedüli hátránya miatt van szükség. Ez a hátrány a hivatalos jellegéből származik, tehát eleve vállalja "az ellenség hangja" státuszt. A fehér propaganda bármely válfaja kerül az ellenség kezébe illetve látja vagy hallja, azt fokozott kritikai érzékkel veszi át, sőt, nem ritka ilyen alkalmakkor a "kákán a bogot kereső" beállítottság sem. Emiatt nagyon nehéz megnyernie az ellenség táborának hitét és gyorsan, könnyen diszkreditálható. Terjesztési hálózata ismert lévén, megjelenését vagy

szétosztását könnyen meg lehet akadályozni. Az erdélyi magyar sajtót és az anyaországi sajtót nemcsak szétosztásakor akadályozzák hanem:

1. Nyersanyaghiányra hivatkozva a papírtermelést korlátozzák.
2. Az így valóban megteremtett papírhiány miatt a legyártott mennyiséget szétosszák "testvériesen" a különböző sajtóorgánumok között. Így nem jutnak egyáltalán, vagy csak kevés papírhoz a magyar sajtóorgánumok. Pédányszámukat vagy korlátozniuk kell, vagy teljesen megszűnnek létezni.
3. A papírt megdrágítva maga az olvasóközönség nem képes több ujság megrendelésére így részükről az új, még kevésbé ismert sajtótermékek nem lesznek megrendelve, a kevés példányszám miatt deficitesekké válnak és önmaguktól megszűnnek.
4. A szerkesztőket telefonon, névtelen levelekben fenyegetik, de a testi fenyegetéstől sem riadnak vissza. A "TROMF" szerkesztőjét Csíkszeredában véresre verték. Feltehető a kérdés miért éppen ennek a vicclapnak a főszerkesztőjét verték véresre? -Mert az elnyomó hatalom szakemberei nagyon jól tudják, a harci propaganda egyik legjobb fegyvere az ellenség nevetségessé tétele. A "TROMF" nagyszerűen kifigurázta a magát fenevadnak mutogató és állandóan az erdélyi magyarságra fenekedő fasiszta szervezetet a "SATRA ROMANEASCA"-t. Az anyaországi sajtó bejutását már a határnál megakadályozzák, nem véve tekintetbe, a megrendelésére vonatkozó államközi egyezményt. Az anyaországi, megrendelt sajtótermékek az olvasóhoz való eljutásának megakadályozása kártérítés nélkül-egy példa annak bizonyítására, hogy Románia nem jogállam és a kisebbségbe került népcsoportjaival továbbra is, mint elfoglaló hatalom, ellenségesen viselkedik.

A fehér propaganda másik hátránya is szintén a hivatalos jellegéből adódik. Mivel legtöbbször egy nemzet, nép, népcsoport, stb. hivatalos hírközlő eszköze, ez behatárolja tárgyalandó tematikáját és a leközölt illetve kisugárzott anyag, adás csomagolását is.

4.4.2 A szürke propaganda

A szürke propaganda nem jelöli meg hírforrásainak eredetét. Altalában az ellenséges nemzet, népcsoport, hadsereg, stb. helyzetéről ad a valóságot többé - kevésbé megközelítő képet. Ez a kép mégis úgy van kialakítva, hogy az ellenség küzdeni akarását, harci morálját, állóképességét aláássa. Ezt általában úgy érik el, hogy a propagandaanyag nem tartalmaz következtetéseket. Azt a helyzetet, amiben az ellenség pillanatnyilag leledzik kétségbeejtőnek mutatja be és ezért arra ösztönzi, hogy az önromboló végkövetkeztetéseket saját maga vonja le. A szürke propaganda előnye a fehér propagandához viszonyítva pontosan a hírforrás azonosíthatatlanságából ered. Emiatt és a terjesztési hálózat ismeretlensége miatt a szürke propaganda kategóriába tartozó információt terjesztő médiák hírforrásainak felfedése, a terjesztési hálózat felgöngyölítése a titkosrendőrséget nehezen vagy egyáltalán nem megoldható feladatok elé állítja. Ebbe a kategóriába tartoznak a földalatti (szamizdat) újságok és bizonyos rádióadók. (A román sajtó is tele van szürkepropagandával. Példák a megfelelő fejezetben olvashatók.)

4.4.3 A fekete propaganda

A fekete propaganda a valódi hírforrás helyett egy másik hírforrást jelöl meg, félrevezetve ezen keresztül az ellenséget. A szürke és a fekete propaganda legtöbbször az elválaszthatatlanságig összemosódik. A fekete propaganda hírforrásának hamis megjelölésével az ellenséges célcsoport olvasóit, hallgatóit illetve nézőit félrevezeti. Az esetek többségében hírforrásként éppen a célcsoport van megjelölve, vagy annak valamilyen szervezete, egyéne, stb. A fekete propaganda akadálytalanul befolyik az ellenség információs rendszerébe, ellenőrizhetetlen módon fejtve ki káros, romboló hatását. Rengeteg példát lehet erre találni a román fasiszta sajtótermékekben, mint például a "Romania Mare" (Nagy Románia) c. lapban is.

4.5 Az ellenségkép kialakítása

4.5.1 Az ellenségkép-szindróma

Az ellenségkép szindrómájának a következő hét jellemzője van:

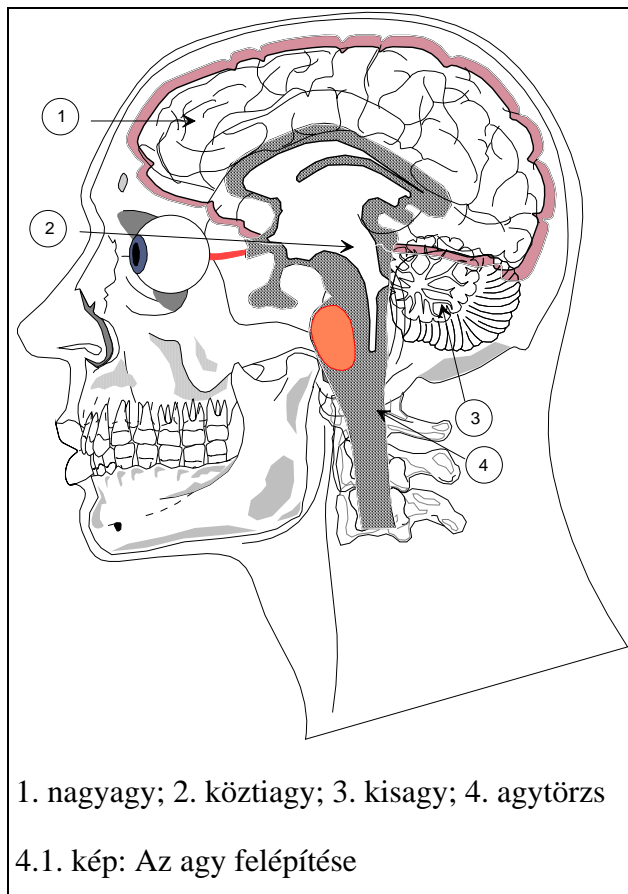
1. Bizalmatlanság, vagyis „Minden, ami az ellenségtől ered az csak rossz lehet, de ha esetleg jónak tűnik, akkor az véletlenül történhetett!”
2. Bűn áttétel, vagyis „Az ellenség bűnös a keletkezett feszültségek miatt, amelyek természetesen csak ránk vannak negatív hatással!”
3. Negatív anticipáció, vagyis „Bármit is tesz az ellenség azzal csak nekünk akar kárt okozni!”
4. A gonosszal való azonosítás, vagyis „Az ellenség mindennek az ellenkezőjét képviseli mint amik mi vagyunk, vagy amire mi törekszünk. A legszentebb értékeink megsemmisítésére törekszik ezért őt magát kell megsemmisíteni!”
5. Nulla-összeg-gondolkodás, vagyis „Ami hasznos az ellenségnek káros nekünk!” és fordítva „Ami káros az ellenségnek hasznos nekünk!”
6. Deindividualizálás, vagyis „Mindenki, aki az ellenséges csoporthoz tartozik az a mi ellenségünk!”
7. Empátia megtagadás, vagyis „Az ellenségünkkel semmiben közösek nem vagyunk. Lehetetlen olyan információ létezése, amely az ellenségünkről alkotott képünket megszépíthetné. Az ellenséggel szemben emberi érzelmeket táplálni ill. etikai kritériumokat felállítani teljesen téves.

Az ellenségkép a nemracionális ill. az előracionális tartományban van mélyen beágyazodva. Éppen ezért egyszerű felhívások „érezz több empátiát az ellenséges csoporttal szemben” teljesen eredménytelenek maradnak, mert az ellenségkép gyökereit nem érik el.

4.5.2 Az ellenségkép kialakulása a biológiai evolúció folyamán

Az észlelés minden élőlény számára egy olyan orientálódási segítség, amely a túlélés szolgálatában áll és kettősségre épített: az egyik része a túlélést támogatja, míg a másik része ezt veszélyezteti. Az ember fantasztikus túlélési sikere az agy kifejlődésének köszönhető, amelynek segítségével jól tudott alkalmazkodni környezetének minden új helyzetére, és az ökológiai rések kihasználásának módzatait mindig sikerült neki időben megtalálni. A túlélési sikerek segítenek megtalálni az egyértelmű döntést a „jó” és a „rossz” között ill. a „helyes” és a „hibás” között. A több millió éves biológiai evolúció során a nem célszerű észlelések nem eresztettek gyökeret az észlelő apparátusunkban, az agyban. Tehát a „helyes” és a „hibás” közötti egyértelmű megkülönböztetés nem filozófiai, etikai, morális, stb. ügy, hanem a túlélési sikerek sorozatának az eredménye. Tehát az agyunk nem egy öncélú, vagyis nem az objektív környezetfelismerés érdekében, hanem az ember, mint biológiai organizmus túlélési sikereinek növelése érdekében fejlődött ki. Ez a fejlődési folyamat százmillió évekre tekint vissza.

Az agytörzs az agy legidősebb része. Kora ötszáz milliótól egészen egy milliárd évesre tehető. Ez a bennünk lévő fosszília a vitális funkciókat mint pl. a vérnyomást, a test hőmérsékletet, stb. vezéri. Az összes információ először mindig az agy idősebb részein megy keresztül és csak utolsóként érik el a nagyagyat. Ha az agytörzsnek nem sikerül valamelyik vitális funkciót

biztosítani, akkor a magasabb agyfunkciókat rögtön alárendeli a vitális funkciók kielégítésének érdekében. Így pl. az éhségérzet jelentkezése után az ember is arra törekszik, hogy szervezete jó működésének fenntartása érdekében minél gyorsabban táplálékot szerezzen és éhségérzetét megszüntesse. Ez az elementáris érzés az egyén veleszületett és szerzett képességeit parancsoló módon az éhségérzet csillapításának szolgálatába állítja.

A köztesagy (4.1. kép) az ösztönös viselkedés és az érzésvilág központja. Néhány száz millió évvel fiatalabb mint az agytörzs. A környezet kihívásainak függvényében vezérel az egyén viselkedését a túlélés biztosításának érdekében. Számtalan generáció száz millió éveken keresztül összegyűjtött, kiválogatott és állandóan tökéletesített tapasztalatait veleszületett programok formájában tárolja. Ezek a programok ösztönös (reflexszerű) viselkedésre készítetik az egyént a túlélés szempontjából fontos helyzetekben. Ezek a programok monhatni, hogy standardizált

viselkedési mintákat tartalmaznak, amelyek a környezet bizonyos összetételű kihívásaira automatikusan működésbe lépnek. A viselkedéskutatók kísérletileg is kimutatták már, hogy az állatoknál az ellenségkép a köztiagyban van beágyazódva. Annak a kakasnak is reflexszerű a viselkedése (pl. arra az esetre, amikor héja jelenik meg az égen), amely naposcsibe korábban el lett a kotlótól választva, nehogy megtanulja a veszélyfelismerési és védekezési viselkedést. Ugyanez a viselkedés hiányzik ha művi beavatkozással a köztiagyat kikapcsolták.

A kisagy a mozgásokat koordináló és vezérlő „komputer“. A tudomány mai állása szerint nincs fontossága az ellenségkép szempontjából.

A nagyagy a tudat, a gondolkodás és információ tárolás központja. Az emberi faj evolúciójának során a legkésőbb kezdett kialakulni és 20-30 millió éves lehet. Az ember számára jellegzetes fejlődése még fiatalabb: vagyis kb. négy millió év alatt a koponya méretét háromszorosára növelte és átvette a vezető szerepet. A cerebrális ezen exponenciális fejlődése tette lehetővé, hogy az ember viszonylag rövid idő alatt biológiai lényből kultúr lényé váljon. A nagyagy rohamos fejlődése ugyanis drasztikusan lecsökkentette a tanulási folyamat idejét: évmilliókról napokra, órákra. Ugyanis még a beszéd kialakulása előtt már lehetővé vált a tapasztalat átadása. Ezzel a folyamattal egyidőben beindult az azóta is tartó konfliktus az ember biológiai öröksége és szerzett kulturáltsága között. Az ember kulturális fejlődésének kezdeteiben felváltotta az idegentől való félelmet a kíváncsiság. Ez az új szerzett tulajdonság tette képessé az embert, hogy az ismeretlennel foglalkozzon, játékosan kipróbálja és ezen keresztül új ismereteket szerezzen. A mai ember ellenségképe nem egyéb mint a köztiagy által automatikusan szállított veszélyérzet az idegentől való félelem és a nagyagy szerzett nem-ösztönös reakciójából tevődik össze. Példaként érdemes megemlíteni a nyugateurópában általánosan eluralkodott külföldi ellenes félelmet és gyűlöletet, ami azon városrészekben, ahol a külföldiek a legnagyobb számban élnek a bennszülöttekben a legerősebb. Spontán félelmek keletkezésekor a köztiagy által kiadott parancsok lehengerlik a nagyagy árnyalt mérlegeléseit, amelyek megakadályozhatnák a pánikszerű viselkedés kitörését.

4.5.3 A szerzett tudás emocionális tartalma

Évszázadunk két kiemelkedő kutatója Freud Zsigmond és Piaget Jean mindketten arra a következtetésre jutottak, hogy minden tudásnak emocionális aspektusai vannak és minden emóciónak tudás aspektusai is vannak.

Freud számára az ember pszihikai fejlődésében a lényeg az archaikus, tudatalatti érzelmi impulzusokat tudatossá tenni azért, hogy ezekkel árnyaltan tudjon bánni.

Piaget véleménye szerint az emberi intelligenciát evolúciótörténetileg kell szemlélni, vagyis „Létezik egy bizonyos kontinuitás az intelligencia és a formaképzés meg a környezetbe való beilleszkedés biológiai folyamatai között.“

Minden ember a nagyagy komplex információ-feldolgozó lehetőségeit kihasználva újra kell tanulja az elődei által addig összegyűjtött ismereteket. Ez azt is jelenti ugyanakkor, hogy ugyanazokra az élethelyzetekre minden egyén árnyalataiban tekintve másképpen fog reagálni. Ugyanazt az élethelyzetet ki, hogyan fogja interpretálni az a saját összegyűjtött tudásanyagától (tapasztalataitól), elvárásaitól és az ezeken alapuló mentális repertoárjától függ.

A következőkben Freud normális emocionális és Piaget szociális-kognitív fejlődési elmélete kerül röviden bemutatásra. Elemzésre kerül még, hogy a csoportos vagy egyéni eszkalálódó konfliktusok esetén az a képesség, hogy a másik perspektívájába helyezzük magunkat lépésenként lehetetlenné válik és a korai gyerekkor fehér-fekete észlelési állapotába esünk vissza.

„Az ellenségképek keletkezése nem egy fel- hanem egy leépítkezési folyamat eredménye, tehát egy regressziós folyamat, aminek a célja az archaikus reagálási minták kialakítása a korai gyerekkor emóciói ill. észlelési és felismerési mintáinak alapján.“

Az embernek azon tulajdonságát, mely egy hosszú fejlődési folyamat eredményeként jött létre, hogy kíváncsisággal és megértéssel fordul az idegenhez, az ismeretlenhez megfelelő feltételek mellett vissza lehet fordítani.

4.5.4 Az emocionális fejlődés

A modern „tárgyviszonyítási“ elméletek empirikusan is alátámasztották Freud azon felismeréseit miszerint az ön- és idegenészlelés, a csoporthoz tartozás érzése, valamint a más ember perspektívája átvételének képessége, nem egyéb mint a gyerek és első szoros környezete közötti viszonyulási és interaktív folyamat eredménye. A gyerek viszonya az anyához és később az apához határozza meg az említett tulajdonságok elemeit és a későbbi szociális viselkedését.

A gyerek érzésvilága egyértelműen megkülönböztethető fejlődési fokozatokon megy keresztül. Az ellenségkép elemzéséhez szükséges négy fokozat különböztethető meg.

4.5.4.1 Az emocionális fejlődés első fokozata: Mi ketten egyek vagyunk!

A gyerek első heteiben -a szimbiózis fázisában- még nem tud különbséget tenni az „én és a nem-én“ között, vagyis az anyával egy hallucinatórikus-narcisztikus fúzióban él. Ebben a fázisban a kellemes tapasztalatok mint „jó“ a kellemetlenek mint „rossz“ lesznek megítélve és eltárolva. Ezek az első élmények egymástól független „jó“ és „gonosz“ emlékezet-szigeteket alkotnak.

4.5.4.2 Az emocionális fejlődés második fokozata: Minden, ami nem-én, az veszélyes!

A második fejlődési fokozat az első differenciák észrevételének kora. Ezt a korszakot, amiben a gyerek először kezdi észrevenni, hogy egy nem-én is létezik a szakirodalom „nyolc-hónap-félelem“-nek nevezi. Ebben a fázisban a gyerek mindent megpróbál elhárítani, ami nem-én, ill. mindent, ami nem-én azt veszélyesnek érez. Ebben a fejlődési fokozatban „én“ a gyerekek annyit jelent mint „minden, ami kellemes“. A „veszélyes“ nem egy tulajdonképpeni veszélyre vonatkozik, hanem mindenre, ami „idegen“ ill. „nem-én“. Tehát az emocionális fejlődésnek ebben a szakaszában kialakul a legelementárisabb első különbség: Minden, ami „én“ az „jó“ és minden, ami „nem-én“ az „gonosz“.

4.5.4.3 Az emocionális fejlődés harmadik fokozata: Létezik egy „én“ és létezik egy „te“!

Ez a fokozat a gyerek első és harmadik évei közötti időszakra tehető. A gyerekek ebben a fejlődési korszakában az anya kettős lényé válik: a jelenlevő szerető anya a „jó tárgyat“-et, míg a frusztráló, nem jelenlevő anya a „gonosz tárgyat“-et testesíti meg. A „jó tárgy“-anya és a „gonosz tárgy“-anya nem egy és ugyanazon személy. Ahogy az anya két különböző fele integrálódni kezd egymásba, úgy a gyerek számára ez egy új felismerést jelent, és a realitások világának felfedezésében egy nagy lépcsőfokot, mert a „csalódások“ ellenére megtartja szeretetét az anya iránt. Tehát a korszak végére képes lesz ambivalens érzelmek ellenőrzésére. Kibővítette emocionális repertoárját és az affektkontrollnak arra a szintjére érkezett, amelyben megtanul bánni az érzelmi ingadozásokkal és frusztrációkkal. Tehát ugyanahhoz az tárgyhoz viszonyuló szeretetből és/vagy félelemből a gyerek emocionális tudásra tesz szert: jogok, parancsolatok, tilalmak, rend, vétek, hatalom és tehetetlenség felvették az első legfontosabb és legalapvetőbb tapasztalatok közé.

4.5.4.4 Az emocionális fejlődés negyedik fokozata: Vagyok „Én“ vagy „Te“ és van „Ö“!

Az emocionális fejlődésnek ebben a fokozatában -a harmadik és hatodik év között- a gyerek végre különválasztja az apát az anyától, mint különálló személyt. Általánosan is képes a gyerek a kettős viszonyításokat a hármas viszonyítással felcserélni. Felméri, hogy „te“ meg „ö“ között függetlenül tőle is léteznek kapcsolatok és ezek nem feltétlenül azt jelentik, hogy a „te“ meg „ö“ magára hagyták, hogy elvesztette őket. Ez a saját azonosságának megerősödését, a konfliktusok és a személyek eltávolódása feltörni akaró kellemetlen érzetének ellenőrzését, legyürését jelenti.

Ezt az emocionális tudást a gyerek a szüleivel és más emocionális szempontból fontos személyekkel való állandó interaktív kapcsolatok folyamán szerzi meg. Habár ez a tudás szerzett tudás de ennek minden eleme a legmélyebben elraktározott ösztönökhöz lettek hozzákapcsolva, ezért egy tudat alatti tudásnak lehet tekinteni. Ez a továbbiakban azt jelenti, hogy ezt a tudást nem lehet egykönnyen tudatos ellenőrzés alá vonni, ezért ezek vannak a leginkább kitéve a manipulálás veszélyének. Tehát ezt a tudást a csoporthoz tartozás emocionális előtudásának is lehet nevezni. Ugyanakkor ezen a tudáson alapul az a képesség, amely megengedi az egyénnek, hogy átvegye más személyek perspektíváját. Ennek a képességnek a kialakulását a következő két folyamat teszi lehetővé: az internalizálás és az identifikáció.

4.5.5 Az internalizálás

Az internalizálás nem egyéb, mint a tárgyakhoz való viszony bensőségessé tétele, vagyis belső szabályozások felállítása, amelyek a külvilág élő „tárgyainak“ funkcióit átveszik. Nemcsak az „apa, mint élő tárgy“ lesz internalizálva, hanem az értékelés, ideálok, normatív kötelességek, stb. is. Tehát ezek a követelmények, magatartásformák az intrapszichikus struktúrájának a részeivé válnak, ezért minden ellenük szegülő késztetés, cselekedet büntudatot és

különböző félelmeket old ki, mint pl. félelem a büntetésektől, a szeretet elvesztésétől, stb. Bizonyított és elfogadott tény, hogy a csoportoknak is vannak internalizált értékei, melyeket ki lehet vetíteni a csoport tagjaira. Ennek következtében létrejön egy a csoport és tagjai közötti többé már nem reflektált értékrendszer. Ez a közös értékrendszer megteremti annak a lehetőségét, hogy ugyanazokat az információkat nagyvonalakban ugyanúgy interpretálják és ez adja végül is az „előzetes összeegyeztetés nélküli“ közös cselekvés alapját.

4.5.6 Az identifikáció

Az identifikáció a kollektív jelenségek megértéséhez szükséges folyamat. Ilyen kollektív jelenség az ellenségkép kialakulása és működése is. A gyereknél az önállóságra meg az arra való való törekvés, hogy olyanná válhasson, mint a szeretett ill. a félelmetes, de szükséges közeli személy valóságos hajtómotorként működik. Ebben az identifikációs folyamatban a gyerek asszimilálja az előbb említett személyek viselkedési típusait és ennek megfelelően saját maga is ezek után alakul. Tehát ez az asszimilálás változtatja állandóan a saját belső értékeinek struktúráját az első legkisebb csoporton belüli személyek értékrendjének, viselkedésüknek, érzésmegnyilvánulásuknak megfigyelésén keresztül és alakítja ki az empátia gyökereit a „mi-érzelmeket“. (Megjegyzés: Az empátiát a szimpátiától az különbözteti meg, hogy a számunkra szimpatikus (kedvelt, szeretett) másik emberhez a saját érzelmeink alapján viszonyulunk, míg az empátia arra tesz képessé, hogy a másik embert annak saját szempontjai, helyzete, stb. alapján érzékeljük.)

4.5.7 A szociális-kognitív fejlődés

A kognitív funkciók a nagyagyba vannak beágyazva, tehát származástanilag sokkal fiatalabb, mint az emocionális, preverbális észlelési és tájékozódási funkciók, amelyekkel állandó konfliktusban van. Azonban az ember ezeknek a -a fejlődése folyamán legkésőbb szerzett-képességeinek birtokában tudott kitörni ösztönvilágának rabságából. Tehát az ellenségkép kialakítása folyamán tulajdonképpen a szociális-kognitív tudást kell alárendelni a mindent elsöprő, primitív emóció impulzusok dominanciájának. Az empátia az egyén szociális-kognitív fejlődésének legkésőbbi szakaszában alakul ki, olyan mint egy értékes porcelánnal tele bolt, amelybe elefántot nem lenne szabad beereszteni.

Piaget genfi pszichológus véleménye szerint az ember aktívan vesz részt saját realitásának felépítésében és ennek a realitásnak fejlődésspecifikus és személyes tartalmat ad. Piaget a szociális-kognitív fejlődést a hat éves kor utánra teszi, amikor a gyerek már elérte az emocionális fejlődésnek azt a lépcsőfokát, amely megengedi számára, hogy nem csak a saját, hanem a csoport értékeit is internalizálni tudja.

4.5.7.1 A kognitív fejlődés első foka: az egocentrikus perspektíva átvétel

A gyerek négy-hat éves koráig a világot saját szemszögéből figyeli. A saját szemléletmódján kívül nem vesz más, idegen szemléletmódokat figyelembe, vagyis csak a személyes és nem a szociális „én“-t tudja tekintetbe venni.

4.5.7.2 A kognitív fejlődés második foka: a szociális-információ-viszonyítás perspektívájának átvétele

Ez a periódus hat és nyolc év között következik be. A gyerek viselkedése folyamán már a saját érzései, gondolatai, érdekei mellett képes az idegen ill. a társ érdekeinek tekintetbe vételére is. Ebben a korban még hiányzik az az absztrakciós képesség, mely lehetővé teszi azt az értékelést,

mely szerint a másik érdekei annyira ellentétesek lehetnek, hogy ez a kapcsolattartást a továbbiakban lehetetlenné teszi.

4.5.7.3 A kognitív fejlődés harmadik foka: az önreflexió perspektíva átvétel

Ez a periódus a gyerek nyolc és tíz éves kora között következik be. A második fokozat tapasztalatai és kényszere alapján ebben a periódusban a gyerekek kifejlődik az a képessége, hogy saját magát -cselekedetein keresztül- egy másik szemszögéből figyelje meg. Az absztrakciónak arra a fokára jut el, mely már megengedi neki az „Én úgy gondolom, hogy ő úgy gondolja, hogy én azt gondolom, hogy...” gondolkodási módot. Ezekon a gyakorlatokon keresztül rájön, hogy minden ember több-orientáltságú és, hogy ezek az orientációk a kialakult helyzet függvényében egymásnak ellentmondásosak is lehetnek. Ennek a periódusnak az egyik legfőbb eredménye, hogy a gyerek rájön arra, hogy nem mindent lehet megtenni, amit szeretne és sok mindent meg kell tennie, amit megtenni nem szeretne.

4.5.7.4 A kognitív fejlődés negyedik foka: a kölcsönösen felcserélhető perspektíva átvétel

Ez a periódus tíz és tizenkét év között következik be. Ebben a periódusban jön rá arra, hogy a vele kapcsolatban álló felek egymás szempontjait átvéve és elemezve, magukat egymás helyébe helyezve, megértik és esetleg elfogadják egymás érdekeit. Arra is rájön, hogy erre a kölcsönösen felcserélhető perspektíva átvételre nem csak ő, hanem a vele kapcsolatban lévő felek is képesek. Ezek a tapasztalatok megengedik számára, hogy sok nézőpontú helyzetekben is kiismerje magát és ezeknek megfelelő összetett következtetéseket vonjon le. Felismeri még, hogy barátság, bizalom és a tolerancia azok a tulajdonságok, amelyek nélkül nem lehet kapcsolatokat kiépíteni és fenntartani.

4.5.7.5 A kognitív fejlődés ötödik foka: a szociális és a konvencionális rendszer perspektívájának átvétele

Ez a periódus tizenkét és tizenöt év között következik be. Ez a periódus a felnőtté válás periódusának is nevezhető. A fiatal felnőtt lépcsőzetesen megérti a társadalomban lejátszódó összetett folyamatokat is. A saját perspektíva elveszti a centrális helyet és állandó összehasonlítási folyamatnak tevődik alá. A más perspektívájának átvételi képessége kifejleszti a szociális adok-veszek létezésének, gyakorlásának szükségességét és megértését.

Ezek az egyén által kifejlesztett képességek, amelyek természetesen az egyén életének végéig egy állandó átalakulási folyamatban vannak, a társadalom nyomására, a mindennapi stressz, gazdasági és/vagy politikai krízisek hatására veszélybe kerülhetnek, elvesztődhetnek. Ez az elvesztés történhet sokk szerűen vagy egy lassú folyamat eredményeképpen. Ebben az állapotban megfigyelhető, hogy felnőtt egyének viselkedésében felismerhetők az előbb leírt első négy fokozat valamelyikének jegyei.

4.5.8 Az eszkalálódási folyamatok sajátosságai

Az eszkalációs folyamat nem egyéb, mint az eddig tárgyalt fejlődési fokokról történő lépcsőzetes regresszió, a differenciálásra képtelen fokozatok irányában.

Véleménykülönbségek, érdekellentétek, félreértések és félelmek különböző erősségű konfliktusokhoz vezethetnek. Ha ezek a konfliktusok nem oldódnak meg, akkor intenzitásuk valamilyen irányban fog fejlődni. Tehát:

A konfliktusok önkéntelen vagy tervezett fejlődése az eskzalálódási folyamat, amely az emocionális és kognitív fejlődési fokozatokkal fordított irányú fejlődési fokozatokon megy keresztül.

Az egyik konfliktus fokozatról a másokra való eskzalálódás akkor jön létre, ha valamelyik fél annak a konfliktus szintnek nem megfelelő lépéseket tesz és ezek a lépések nem az enyhítés irányába hatnak. Az eskzalációs fokozatok megállapításánál tekintetbe kell venni az emocionális és kognitív fejlődési fokozatok és az eskzaláció közötti összefüggéseket.

4.5.8.1 Az eskzaláció első foka: a mindennapok

Az első fokozatú eskzalációnak szinte naponta szemtanúi vagy részesei vagyunk. Az emberek közötti mindennapi tevékenység folyamán érdek ellentétek alakulhatnak ki. Mindenkinek mások az elvárásai, szükségletei de mások az elképzelései is ezek kielégítésére. Az elvárások, szükségletek kielégítésének érdekében kifejtett tevékenység sok lehetséges konfliktus forrást hordoz magában. Ebben a fokozatban azonban a felek törekednek egymás álláspontjainak megértésére és az egyeztetések után készek az együttműködésre. Ha azonban a nézeteltérések tisztázásának folyamán nem sikerül egy mindkét fél számára elfogadható megoldást találni, akkor a konfliktus elérte a második fokozatot.

4.5.8.2 Az eskzaláció második foka: az álláspont erödítménnyé építése

Ebben a fokozatban már alig van ill. eltűnik a készség az együttműködésre. „Együttműködés? Inkább nem! Lehetséges lenne, ha...” gondolkodásmód jellemzi ezt a fokozatot vagyis a kooperatív és a kompetitív álláspontok közötti ingadozás. Itt még mindkét fél ismeri a kedvező megoldási lehetőségeket, de a saját érdekek kizárólagos érvényesítésére való törekvés eluralkodik, már kényszerként hat és ez nem teszi lehetővé a kedvező megoldás elfogadását. Ebben a fokozatban az érdekellentétek feloldását kereső tárgyalások során a felek egymást már nem partnernek, hanem ellenfélnek tekintik. Az ellenfél érvrendszerének differenciált elfogadására már nincs meg a készség, megértésük is nehézségekbe ütközik. Az intellektuális energiákat a saját érvrendszer védőbástyává később majd erödítménnyé alakítására koncentrálják. Ebben a fokozatban még meg van a lehetőség és a törekvés is arra, hogy az ellenfelet saját igazukról teljesen meggyőzzék és érvrendszerüket teljes egészében elfogadtassák. Tehát a teljes győzelemre való törekvés jellemző ebben a fokozatban, és mivel ez egyik félnek sem sikerül, akkor nagy a kísértés arra, hogy a verbális szintet elhagyják és a tettek mezejére lépjenek.

4.5.8.3 Az eskzaláció harmadik foka: a konformitás kialakítása és az empátia képesség leépítése

Ezt a fokozatot az jellemzi, hogy a saját csoporton belül elkezdődik a véleménykülönbségek redukálása, amelynek célja az empátia képesség lebontása. A konfliktus megoldási kísérleteit, sőt a megoldáskeresés érdekében kifejlesztett gondolatokat mind kevésbé türik. Ez sokakat elhallgattat és hallgató cinkossá vagyis a csoport áldozatává tesz. A valóság összetettségét helyettesítik egy könnyen érthető és ezen keresztül kezelhető változattal. A csoport tagjai részére gondolkodási és viselkedési sztereotípiákat fejlesztenek ki, amelyek használata szinte kötelező számba megy. Az ellenfélnek tekintett csoport rasszista, antiszemita, nacionalista, mucsai gyökér, szélsőséges jobboldali, ill. baloldali, ellenforradalmár, stb. Ha a feszültségek tovább növekednek és a sztereotípiákkal együtt kitartóan kifejtik hatásukat a csoport tagjaira, akkor az empátia készség fokozatosan leépül, egészen a teljes eltűnésig.

4.5.8.4 Az eszkaláció negyedik foka: minden, ami „nem mi“, az veszélyes és gonosz!

Ez a fokozat összehasonlítható a kognitív fejlődés hattól nyolc éves korig jellemző szakaszára. Ebben a szakaszban már nincs meg a készség a másik perspektívájának átvételére, érdekeinek, érzelmeinek a tekintetbe vételére, a saját tevékenység és viselkedés során. Tehát az egyéni gondolkodásmódban is változás áll be, amely már kevésbé differenciál. Ez egyértelmű jele a konfliktus eszkalációs fokozatának.

Érzelmi szinten a „fehér-fekete“ gondolkodási rendszer kezd kialakulni, vagyis minden, ami „nem én“ ill. „nem mi“ az veszélyes és gonosz, tehát vissza kell utasítani. Ez pedig a csoportok közötti eltávolódáshoz vezet. A csoporton belül létrejövő feszültségek, rossz állapotok pl. növekvő félelem az ellenfél számlájára írhatóak: „Mivel én félek, ahhoz engem meg kellett fenyegetni!“. Mindkét fél észreveszi, hogy az ellenfél által bizonyos szerepbe lett kényszerítve, amely elől alig van menekvése. Ez az ellenséges csoportra vetített azonosság kettős cselekvési kényszerhez vezet:

1. az ellenfél állandó ellenőrzésének kényszere, ami abból fakad, hogy a rávetített azonosság elől nem szabad tudni elmenekülnie, vagyis a már kialakított és rávetített képet minden adandó alkalommal újból rá kell vetíteni;
2. az ellenfél tudatalatti kényszert érez, hogy a rávetített azonosságnak megfelelhessen és ennek megfelelően alakítja gondolatait, érvrendszerét és cselekedeteit.

A felek viselkedésének és várható lépéseinek megértése csak akkor lehetséges, ha a visszafejlődés mértékét meg lehet állapítani. A felek az egymásra vetített azonosságok ellen küzdenek, ami oriási energiákat emészt fel (kapcsolatok kiépítése a médiával, egy-egy ellenséges újság szerkesztőinek megfenyegetése, stb.). A közömbös egyénekre gyakorolt nyomást állandóan növelik és próbálják őket a saját táborba állítani. Azokat a személyeket pedig, akik mindkét féllel tartják a kapcsolatot először gyanusnak majd később árulónak nevezik. Ebben a fokozatban még -nagy erőfeszítések árán- de meg lehet állítani a konfliktus eszkalálódását. Ha ez nem sikerült, akkor a konfliktus ugrás szerűen eszkalálódik és eléri az ötödik, már drámai erősségű, fokozatot, amelyben a felek védekezésképpen a teljes „arcukat“-vesztéstől a konkrét cselekedetek mezejére lépnek.

4.5.8.5 Az eszkaláció ötödik foka: a „mi egyek vagyunk!“ szent értékeinek kialakítása; az ellenfél dehumanizálása

Ebben a fokozatban az ellentétek már teljesen ideologizáltak és totalizáltak. Csak szent értékek léteznek, mindenek fölé helyezett morális köteleességek. A csoporton belüli tárgyalások sok misztikumot tartalmaznak és mind több és több szimbiotikus érzés kialakítására törekednek „mi egyek vagyunk!“ klisé szerint, ami automatikusan onnipotenciális fantáziálásokkal kísért kollektív viselkedési formához vezet. Ekkor az eszkaláció már egy hallucinatórikus-narcisztikus cselekménnyé egy autisztikus körfolyamattá alakult. Az ellenséges csoport tagjai teljesen elveszítik személyiségüket, arcukat és csak egy fontos tulajdonságuk marad: az ellenséges csoport tagjai. Tehát az egyének közötti viselkedés, kapcsolat már lényegtelennek minősült és csak a csoportviselkedés az, ami mérvadó befolyással van az események menetére. Ennek megfelelően az erőszak is személytelen formákat ölt, az ellenfél észrevétele már ellenséggé merevedett. Az információk érzelmi besorolása újból a kora gyerekkori szinten történik, vagyis a fekete/fehér gondolkodásmód szerint: idegen-saját, gonosz-jó, veszélyes-biztos. Tehát a csoporton belül -a dologgal kapcsolatban- nem léteznek már minőségileg megkülönböztethető gondolatok és érzelmek.

A csoport az összhelyzet ellenőrzésére és uralására törekszik veszélyeztettség- és félelemprovokációkkal eszkalálja tovább a cselekményeket. A hitelesség megtartása és az ellenség egy erőszakos cselekménytől való visszatartása végett a csoport maga erőszakos cselekményeket készít elő és vitelez ki. Ez a veszélyeztettnék, aki azelőtt röviddel a rávetített azonosság miatt még veszélyeztető volt, egyértelmű üzenet a hasonló cselekmények megtervezésére és kivitelezésére. Ezzel a csatabárd ki van ásva és az eszkalálódás olyan gyors méreteket ölthet, hogy az egymás teljes megsemmisítését is eredményezheti. Az ellenségnek nincs arca többé, tárggyá válik, a másik fél gyűlöletének, megsemmisítési dühének céltárgyává. Eltűnik minden, ami közös lehetne az ellenséges csoporttal, eltűnnek az emberi normák és erkölcsök, mint pl. a „Ne ölj!”. A megtévesztő egy külső hozzá-nemértő számára, hogy a csoporton belüli viszonyok, -amelyek nincsenek a dologgal kapcsolatban- azok teljesen normálisnak tűnnek. Ezért történhet meg, hogy pl. Boszniába vagy a Kárpátmedence országaiba küldött az Amerikai Kormány és az Európai Tanács kisebbségi „szakértői” nem tudják a konfliktusokat kezelni, sőt nehezükre esik -az egyik vagy a másik fél befolyására- pártatlanságukat megőrizni.

4.5.9 Az ellenségkép funkciója

A sztereótipiák a jelenlegi előítélet-kutatások szerint már nem tekintendők csak egyszerű irracionális és negatív torzításoknak, hanem a körülöttünk „chaotikusan” özönlő információ rendszerben működő rend teremtő, orientálódást-segítő egységeknek, amelyek segítségével átláthatóvá válik a környezetünket formáló információözön. A sztereótipiák segítenek egy a közös értékeken, elvárásokon és elképzeléseken alapuló világ kialakításában, ami végül is a szociális környezetben való ésszerű és elfogadható viselkedést eredményez.

Az ellenségképek az elhatárolási, kategorizálási és megkülönböztetési túlélési funkciók egy szélsőséges patológikus esete, mert a koragyerekkori érzelmi, észrevételi és felismerési mintáknak felelnek meg. Azért nevezendő patológikusnak, mert a működő ellenségképeknél az egyén perspektíva átvételi képessége megszűnik. Tehát elvesztődik az egyén azon képessége, hogy a környezetéhez valóságihűen viszonyuljon, mert elveszíti az ehhez szükséges reciprocitási észrevételi és beleérzési képességeit. Itt érdemes megemlíteni a következő példát: Annak ellenére, hogy a magyarországi magyarság az 1989 decemberi román forradalom alatt óriási értékben küldött Romániába élelmet és gyógyszereket néhány hónap múlva mégis megtudták rendezni Marosvásárhelyen 1990 március 19-20.-án a magyar ellenes pogromot. A nagy Románia megvalósításának kerge álmait üzök -egyúttal a román homogenizálási politika kegyetlen kivitelezői- a román tömegekbe, beleértve az értelmiséget is, olyan mélyen belenevelték a magyar ellenségképet, hogy ez -mint a fenti példából is látszik- rövid két hónap leforgása alatt aktivizálható volt. „A magyarok ölik Marosvásárhelyen a románokat!” kiprédikálásával, a harangok félreverésével és természetesen az azelőtti megfelelő előkészítéssel Hodac és Ibanesti Maros megyei román falvak lakossága azonnal mobilizálható volt. Mircea Dinescu román költő jelentette ki, hogy szerinte nem létezik önállóan gondolkodó román értelmiség, ami miatt a 89-es forradalom egyik hőséből hamarosan teljes diszgráciába esett, agyon hallgatott poéta lett. Pedig teljesen igaza van, mert azokat az értelmiségieket, akik önállóan és nem az ellenségképek szerint kezdenek el gondolkozni, azokat elüzi szülőföldjükön, mint pl. Gelu Pateanu író is, aki végül is Budapesten halt meg száműzetésben a forradalom kitörése után öt évvel. A fentiek ismeretében kijelenthető, hogy a Nagy-Románia megvalósításának kerge szakemberei a román nemzetet egyszerűen patológikus esetté tették és tudatosan meggátolják az önállóan gondolkodó román értelmiség létrejöttét.

Az ellenségkép tehát abban különbözik a sztereótipiáktól, hogy ez már nem egy egyszerű orientálódási segítség, hanem orientálódási diktátum. Az ellenségkép a veszélyes és érthetetlen eseményeket nagyon kategórikus módon sorolja be. A nehezen érthető realitást egyszerű módon

magyarázza, pl.: „A gazdasági nyomoruságunkért is a magyarok a felelősek, mivel Erdély állandó elrablási kísérlete miatt, a magyarok ellen óriási hadsereget, titkosszolgálatokat kényszerülünk fenntartani és ezeket mindig is a legmodernebb fegyverekkel kell felszerelnünk.“ Ezzel a saját értékeket megnövelték, a csoport kohézióját megerősítették és a diffúz belső félelmet a csoporton kívülre helyezték. Tehát az ellenségképek esetében is, akárcsak a sztereótipiáknál a cél a káosz megakadályozása és ugyan a legalacsonyabb fokozatban, de ennek ellenére a szociális környezet értékeinek, elvárásainak és elképzeléseinek közös alapra helyezése.

4.5.10 Az ellenségkép kihatása

A fentebb leírt regressziós folyamatnak félelmetes eredményei vannak: az ellenségkép megváltoztatja az emberi pszichét, az értelmet és a viselkedést. Az empátia és a másikkal való azonosulás képessége megszűnik, aminek következtében az ellenséges csoport egyedeinek nem csak a személyiségét rabolják el hanem már embertársnak sem tekintik, tehát dehumanizálták. Az előbbi fejezetekben említett román példa, amely szerint -a magyarok osztodással szaporodnak, mint a hernyók és akármennyit is vágnád őket a kapával csak mind többen és többen lesznek- kitűnően illusztrálja az előbbi állítást. Ebből a példából is látszik, hogy:

1. a magyarok nem emberek, sőt még csak nem is a gerinces hanem a gerinctelenek csoportjába tartoznak;
2. agresszivitásra hívja fel a románokat a magyarok ellen és
3. ugyanakkor egyuttal felmenti őket az elkövetendő bűnök alól, hisz úgysem embereket ölnek meg a románok, hanem gerinctelen állatokat, sőt
4. a felmentést még pozitív érzéssé is akarja tenni azon keresztül, hogy ha agyon vágod őket a kapával, attól csak szaporodik a mihaszna!

A saját csoporton belül érzelmi szinten teljesen eluralkodik a „Mi egyek vagyunk!“ és az ellenséges csoporttal szemben pedig a „A nem mi, az veszélyes és gonosz!“ totális érzése. A saját csoporton belül is mind jobban és jobban eltűnnek a személyiségi jegyek, az emberi erkölcsi normák, tehát kezd kialakulni a csorda szellem. Ez megengedi végeredményben az embertársak megkínzását, legyilkolását a lelkiismeretfurdalás legcsekélyebb jele nélkül. A különböző helyi és világháborús tapasztalatokból tudható, hogy pl. az oroszokat muszkáknak nevezték, tehát legyeknek és a megölésük sem jelent többet egy légy agyoncsapásánál. Több katona, aki részt vett a háborús tömegmészárlásokban a következőkhöz hasonló kijelentéseket tettek: „Az ellenséget lemészárolni nem jelentett többet számomra, mint amikor DDT port szórok a kolorádó bogarakra!“, vagy „Az ellenség legyilkolása körülbelül egyforma élvezetet jelent azzal, amikor a konyhában elkapok végre egyszerre több csótányt a kenyérmorzsán és azokat egy ütessel agyon csapom! Az ősi vadászszenvedély kielégítése és a tenyeremre ragadt csótánybelek undorának vegyes érzése!“ Az ellenségkép tudatos kialakítása nélkül nem képzelhetők el komoly és hosszadalmas harci cselekmények elindítása, még akkor sem ha ez a saját csoporton belül a felnőtté válás folyamán szerzett legfontosabb emberi tulajdonságokat egy egészen primitív elő-individuum fokozatra visszaveti.

4.5.11 Az ellenségkép leépítésének lehetőségei

Ahhoz, hogy a kialakult ill. kialakított ellenségképeket le lehessen építeni először is az ellenséges, de a saját csoport tagjait is reindividualizálni kell. Meg kell indítani a csoportok közötti helyes és időbeni információcserét. Közvetlen kapcsolatok felvételére kell törekedni, vagyis meg kell tudatosan törni a csoportok közötti viselkedést és a kapcsolatokat át kell helyezni az interperszonális szintre. Ezeknek az interperszonális kapcsolatoknak természetesen nem egyéb a célja mint az empátia visszaszerzése, vagyis első lépésben a másik fél érveinek

megértése és a saját érdekek érvényesítésében ezeknek a tekintetbe vétele. Azonban a kapcsolat felvételnél ügyelni kell, hogy ezt nem szabad kiereszkölni ill. nem szabad „véletlen“ kapcsolat felvételeket teremteni, mert ezek kontraproduktívak lehetnek és esetleg csak súlyosbítják a helyzetet. Ebben az irányban végzett kísérletek bebizonyították, hogy a kapcsolat felvétel előtt mindkét félnek informálódnia kell az ellenséges csoport történelméről, szokásairól, életviteléről, erkölcsi normáiról, stb. Az ellenségkép lebontását úgy kell a csoportokkal gyakoroltatni, mint ahogy a pilótáknak begyakoroltatják a lezuhanást a szimulátorban. Miután sikerült a másik csoportról származó információkat a lehető legnagyobb mennyiségben megismerni csak ezután képzelhetőek el a direkt kapcsolat felvételek sikerei, vagyis a fekete-fehér gondolkodás lebontásának a lehetősége csak ekkorra válik valósá. Érdeemes megjegyezni, hogy pl. a szlovák vagy a román kormány miért tiltja ill. gátolja minden eszközzel a helyi magyar televíziózást úgymond a szlovák ill. a román nép pénzén. Arról pedig szó sem lehet, hogy a magyarok román ill. szlovák nyelvű TV-műsorokat szerkeszthessenek a román ill. szlovák lakosság számára. Ezek nélkül sosem képzelhető el a szlovákokba, szerbekbe és románokba mélyen bepalántált magyar ellenségképek lebontása. Addig, amíg ez meg nem történik ill. amíg az említett kormányok nem tesznek ebben az irányban határozott és egyértelmű lépéseket, addig nincs értelme abban reménykedni, hogy:

1. komolyan szándékukban áll a kibékülés a magyarokkal,
2. a Kárpátmedence Európa egyik egészséges gazdasági egységévé válhat.

Történtek már kísérletek zsidó, palesztin és egyiptomi csoportok ellenségkép-lebontó tréningjére. Egy ilyen tréning sikere nagyban függ attól, hogy a csoportokat, hogyan készítik fel a nagy találkozóra. A csoportok hajlandóságot kell mutassanak a másik fél:

1. meghallgatására,
2. egyenrangú félnek való elfogadására,
3. megértésére, legalább a szavak szintjén.

Egy igazi román-magyar megbékélés nem az alapszerződésekkel kezdődik, hanem -a mai magyar politikusok számára furcsa módon- az alapszerződések a megbékélési folyamat záróaktusai kellene legyenek. Hogyan lehetne elképzelni egy valódi román-magyar, szlovák-magyar, szerb-magyar stb. megbékélést. A teljességre való törekvés igénye nélkül a következő lépések képzelhetőek el:

Mivel a Kárpátmedence földrajzilag is -de a történelem folyamán is- egy természetes gazdasági egységet alkot ill. azzá alakult, -ezért és az idő lerövidítése is amellet szól-, mielőbb ki kell alakítani egy Kárpátmedence ill. Középeurópai Egyetemet (ezzel az utóbbi névvel ilyen már van is) és ezen a Kárpátmedence értelmiségei számára jól kiválogatott és etnikai hovatartozásukat tekintve -a hitelesség megőrzése végett- valódi magyar, szerb, román, szlovák, horvát, szlovén, ukrán, osztrák tanárok tanítanak a saját nemzeteik történelmét mégpedig oly módon, hogy a másikat ez ne sértse. Tehát a hangsúlyt nem a másakra mért vereségekre kellene helyezni, hanem inkább az elemzésre, hogy mik vezettek a konfliktusok kirobbanásához és különös hangsúlyt kellene fektetni arra, hogy hosszútávon mindannyian vesztesek vagyunk, mert a nagyhatalomnak számító osztrák-magyar monarchiát külső segítséggel, de mégiscsak az egymásnak úszított nemzetek verték szét. Ehelyett közösen kellett volna a társadalmi viszonyok megváltoztatására törekedni és a nemzetiségek meg nemzetek közötti feszültségeket lebontani olyanformán, hogy egymást társnemzeteknek fogadják el. Erre a történelmi Magyarországon több volt az esély, mint a jelen pillanat utódállamaiban és amennyi az eljövendő Európai Unióban is lesz. Ezen az egyetemen nemcsak történelmet, hanem felismerés-elméletet is kellene oktatni, vagyis azt, hogyan keletkezik és változik az ismeret. Az egymás mellett élő népek kultúrájának, népszokásainak, vallásának megismerése nélkül nincs esély a kiengesztelődésre és végül a valódi megbékélésre. Ahhoz azonban, hogy ezek az ismeretek számottevően elterjedjenek

először is a multiplikátorok képzéséről kell gondoskodni ezen az egyetemen. Erre akkor lenne a legnagyobb esély, ha pl. szinte kötelező lenne a Kárpátmedence országai zszurnalistáinak ezen egyetem posztgraduális elvégzése. Ez az egyetem kellene az állandó értelmiségi találkozók, konferenciák, kongresszusok szervezési gócpontja legyen. Ezek a találkozók csak akkor telnek meg valódi tartalommal, ha ezek konkrét eredményeket megcélzó munkatalálkozók és nem öncélú értelmiségi kielégülések.

Annak a felismerése, hogy a félelmek, fájdalmak, veszélyérzet az nem a saját monopol, hanem azzal a másik fél is rendelkezik elbizonytalanítja a saját erődítménnyé alakított pozíciókat. Természetesen az erődítmények bevetelére sok kitartásra, ostromra van szükség. A hivatalos kapcsolatok felvételéig azonban még van egy két tennivaló, ugyanis nem elég az első eredményeknél megállni. Arra kell tudatosan törekedni, hogy az ellenségkép a lehető legátfogóbban és a lehető legnagyobb területeken lebonthatóvá váljék, mert a közelmúlt már megmutatta, hogy az 1989 decemberi közös román-magyar örömmámor két hónap alatt embert gyilkoló pogrommá degradálható. Ahhoz, hogy a közreműködést akadályozó ellenségkép lehető minden területen lebontásra kerüljön és végleg eltűnjön, állandóan szükség van:

1. közös program szerint működő nyilvánossági munkára,
2. közösen kidolgozott kiképzési és nevelési programokra meg
3. különféle kapcsolatrendszerek kialakítására.

A nyilvánossági munka folyamán hangsúlyt kell fektetni arra, hogy az ellenségnek:

1. pozitív oldalai is vannak (ezeket részletesen be kell mutatni),
2. velünk való hasonló tulajdonságai is,
3. a hozzánk képest létező különbségeit nem szabad elkenni, hanem be kell mutatni és első lépcsőben legalább az eltérését kell elérni;
4. el kell kezdeni az ellenséges csoport egyedeinek reindividualizálását kiválsztott személyek élettörténetének bemutatásán keresztül,
5. ki kell elemezni az ellenségkép összetevőit és
6. ezeket egyenként meg kell semmisíteni (pl. ha a sztereótipiákat vagy előítéleteket nem bontjuk le, akkor ezek képesek továbbra is az információkat és ezen keresztül a gondolatokat is elferdíteni).

A közös nevelési és képzési programok már a prevenciót kell megcélazzák. Ugyancsak a prevenciót és a végleges -egymás kölcsönös előnyeit tekintve vevő- együttműködés alapjait megcélzó intézkedésekhez tartozik a különböző intézetek, személyiségek, közös kulturális programok közötti kapcsolatrendszer kialakítása és tudatos hosszútávú működtetése. Ezeknek a folyamatoknak az epilógusaként kell létrehozni egy hivatalos kétoldali valódi baráti-együttműködési szerződést. Mivel a fenn felsorolt elemeket az ukrán-magyar, a szlovák-magyar és a román-magyar szerződések nem tartalmazzák ill. ezeket nem előzték meg a fenn említett akciókatalógus elemei, ezért ezeknek a szerződéseknek nincs igazságtartalmuk és a magyarság meg a szomszéd népek előtt teljesen hiteltelenek. Megkötésükért a rövidlátó és dilettáns politikusok felelősek népeik előtt, akiket kiskorúak nyájának tartanak.

4.6 A román sajtóorgánumok módszerei

A román sajtóorgánumok színét nem nehéz megállapítani. A Ceausescu rendszer alatt kialakított módszereket most fasiszta, sovinszta, nacionalista elemekkel vegyítik. Az "aranykorszak"-ból csak két példát említve máris jellemeztük a Ceausescu-rendszer által kialakított propagandaapparátus módszereit:

1. 1970 okt. 19-én, Ceausescu ENSz-ben tartott beszéde alatt a teremben alig tartózkodtak. A román sajtó egy olyan képet hozott le, amelyen Ceausescu a beszédét telt terem előtt tartja. A retusálók elfelejtették a teremben ülő Ceausescut kiretusálni, így a teremben két Ceausescu tartózkodott egyszerre, egy a hallgatóság soraiban, egy pedig szónokolt. A mellékelt újságcikkek pedig Ceausescu érdekesítő beszédéről számoltak be, melyben a saját koncepciója szerinti új világrendről értekezett.
2. Ceausescu, nemzetközi izolációjának tetőfokán üdvözlő táviratok tömkelegét kapja a világ minden tájáról. Mint ahogy később, az angol királynő táviratának esetében kiderült, ezek szinte száz százalékban hamisítványok voltak.

Ilyen tradíciókon nevelkedtek a román újságírók. Nem csoda ha nem akad egy olyan újság sem Romániában, ami kizárólag a fehér propaganda jellemzőit viselné magán.

4.6.1 Példák a mai román sajtóból

Mivel a tömegmanipulációs és/vagy magyarellenes példák száma a román sajtóban naponta nagy terjedelemben fordul elő, ezért csak néhány jellemző ízelítőre szorítkozunk.

Fehér propaganda: itt szinte csak a rövid, kommentár nélküli híreket említhetjük meg, ha azok hírforrásának helyesen egy-egy megbízható külföldi hírügynökség van megjelölve. Mivel ezen a vonalon is történtek visszaélések, a tömegek egy számottevő része csak akkor ad hitelt nekik, ha külföldi hírforrásokból is megerősítik azt. Fehér propagandára akad még példa a román sajtóban, de ezek és képviselőik (objektív, tényfeltáró híreket közölni akaró újságírók) elenyésző kisebbségben vannak. A propaganda színeinek és válfajainak keveredése egyazon cikkben kimutatható. Még Radu Ceantea, a "Vatra Romaneasca" vezetője is közöl néha valós adatokat, mint pl.: "... az 1990-es marosvásárhelyi eseményekben a Vatra Romaneasca Maros, Hargita és Kovászna megye számára katonaság is, rendőrség is és székület is volt !" Hogy milyen erőszakos szervezeteket jelentett egyidőben a Vatra a márciusi magyar nemzeti ünnep megünneplésének megakadályozásában tökéletesen megfelel a valóságnak. A szépítés csak ott csuszik be, hogy "**marosvásárhelyi események**"-et emleget, mikor az egy **magyarellenes tömeggyilkossági kísérlet** volt ! Videófelvételeken jól látható, amint a román hadsereg tankokkal bevonul a Rózsák terére, mögötte a falvakból beszállított tömeggel. A tankokon lévő hordókból a benzint üvegekbe szívták és a kész Molotov koktélokot a magyar tüntetőkre dobálták. Ezt szabályos gyalogsági támadásnak lehet nevezni.

A szürke propaganda: ugyancsak a fent említett cikkben Radu Ceantea a következő nehezen ellenőrizhető információkat (valótlanságokat) közli: "Nem megyek a Bucuresti szálló vendéglőjébe enni, mert nem vagyok biztos abban, hogy a magyarok nem mérgeznek meg ! Megiszom egy pepszit és utána meghalhatok. A marosvásárhelyi kétszobás lakásomat állandóan két rendőr őrzi, mert nem akarom, hogy a feleségemet és a lányomat megerősököljék és utána meggyilkolják. De ha valami történik velem, akkor tudják meg, az embereim kegyetlen bosszút állnak." Egy A4-es méretű cikkben, melynek a címe is jellemző a tartalmára és az interjú alanyának gondolkodásmódjára "Minden magyar egy kötelet hord a zsebében. Ezzel a kötéllal fojtják meg a románokat." elegendő adatot közöl, hogy megállapítható legyen a nyílt és burkolatlan magyarellenség, a harci propaganda.

A fekete propaganda: (példa ugyanabból a cikkből). Radu Ceantea véleménye az 1990 június 14.-i bányászakcióról : "A vizsgálóbizottság kiderítette, hogy a legnagyobb pusztításokat, úgy tűnik, egy magyar bányászcsoport vitte végbe." A vizsgálóbizottság azóta kiadott jelentésében nyoma sincs ilyen állításnak, azonban ez a jelentés jóval később látott napvilágot, mint az interjú. Tehát akkor a saját állítását (hazugságát) a vizsgálóbizottságtól szerzett információnak tünteti fel. Nyilvánvaló célja bebizonyítani, hogy a magyarok minden alkalmat kihasználnak Románia pusztítására, tönkretételére. Ezzel a román hiszékeny tömegekben a magyarellenes bizalmatlan-

ság és a gyűlölet magjait veti el. Ahogy az erdélyi események be is bizonyították, sajnos, termékeny talajra hullottak magyargyűlöletének szétszórt magvai.

A Romania Mare c. lap főszerkesztőjének, Corneliu Vadim Tudornak levele Iliescu urhoz (kivonat). "... Elnök úr!..tegyünk valamit a románok túléléséért Maros megyében, mivel a legsúlyosabb gúnyokat viselik el, ami az éhenhalás veszélyében éri el csúcspontját: ebben az élelmezési krízisben sorokat állnak a szegény, szerencsétlen románok, de mikor arra kerülne a sor, hogy ők is vegyenek valami harapnivalót, a magyar elárúsítónök, fajukra jellemző szemtelenséggel, változatlanul azt felelik nekik, hogy az élelmiszerek elfogytak, minek utána, szinte csodával határos módon, ezek újra előkerülnek, ahogy magyar nyelvet beszélő vásárlók jelennek meg. Ezt a világ bármely táján apartheid-nek nevezik, de én hajlamos vagyok azt hinni, hogy ez magyar fasizmus."

Ugyancsak C.V.T. tollából egy másik felhívás. "Annak az esztendőnek fényében, amely elmúlt ezeknek a mélységesen beteg embereknek a kegyetlen sovinizmusa végleg meggyőzött minket, hogy mi nem tudunk alkalmazni ellenük csak egyetlen politikát: az erőt,..a sajnálat nélküli büntetését...". Es így folytatja tovább: "**A Romania Mare Alapítvány és Folyóirat javasolja, hogy az 1991-es esztendő a magyar terrorizmus elleni harc nemzetközi évének legyen nyilvánítva.**"

Helyszüke miatt lemondunk a további konkrét példák felsorolásáról és inkább közreadunk a román sajtóban magyarokkal kapcsolatban használt jelzőkből egy tucatot, párhuzamba állítva a románokkal kapcsolatban használt jelzőkkel.

4.6.2 Magyarokkal kapcsolatban használt jelzők, megnevezések a román sajtóban

"duzzadt pofacsontuak; szélsőségesek; rosszlelkűek; kegyetlen sovinizták, akik kriminális kísérleteket tesznek a románok megalázására és az ország megcsonkítá-sára; gúnyolják a román lakosságot; demokratikus kéréseik az irritációk és a zsarolás leplezett formái; turániai bestiák, akik bemocskolják Románia minden szent értékét; Azsia részeg hordái, akik osztódással vagy megporzással szaporodnak, vagy mint a csuszómászók, amelyeket bármennyit is vágnál a kapával, ők mozognak és boldogan élnek mély öregségig; tisztátalanok; másokat brutálisan asszimilálók; veszettkutya szívűek; késforgatók"

Az RMDSz: "terrorista szervezet; a székháza terrorista fészek; paramilitáris szervezet, akiknek tagjai erdőkben, barlangokban bujkálnak felszerelve harci szereléssel, adó-vevő állomásokkal; felforgató, bujtogató egyesület, amely semmilyen erőt nem sajnál, hogy a Román Allamba üssön"

Az erdélyi magyarság politikai vezetői:"a nemzetközi sajtó megvesztegetői; imposztorok; lázítók; erőszakra buzdítók; magyar szélsőségesek, akik a románok legyilkolására, megfélemlítésére és elűzésükre buzdítanak; Tökés László pisztollyal jár a reverendája alatt; mindennap legalább háromszor hazudik". Sütő András " Pazvante Chiorul"-nak csúfolják; Domokos Géza: "impotens, de veszélyes alak; kitüntetett vöröskáposzta-fej; Mesebeli Szépherceg a Koca Fia; a Magyar Kormány urai mellett reszket, mint pirosodó szuka".

Magyarország: " háborúra készül; állig felfegyverkezik; még mindig fasiszta-horthysta; revansoló; bosszúért lihegő; állam, mely hazugságra, rablásra, a környező népek könnyeire és vérére épül; vad agresszor; államideológiája "Ha békét akarsz háborúra készül !"; operettország; semmilyen természeti kincse nincs csak 24 milliárd dolláros, gigantikus adóssága; kormányzói felelőtlenek, bectelenek, felfelé álló rühesfarkú kecskék, akik "ahelyett, hogy nehéz pénzeket fektetnének fegyverekbe megpróbálnák kifizetni külső adósságaik egy részét".

4.6.3 Románokkal kapcsolatban használt jelzők, megnevezések a román sajtóban

"...átütő többségű (számbeli viszonyítás a magyarokkal) románok, akik hajlíthatatlanul álltak, mint mindig a történelemben az ősi fészekben, lakodalmaztak, szültek, gyereket neveltek, vetettek, megmunkálták a barázdájukat, templomokban imádkoztak, feldiszítették szánjaikat buzakalász koszorúkkal,..., így védve meg lényüket és beszédjüket a vad elnyomó ellen."

"Egész Erdély a román örökkévalóságba íródott be."; kegyetlen a sors a románokkal szemben; a román lélek szenvedése az egyesülés előtt; megfélemlített; megalázott; mártír román anyák; kényszermunkára küldöttek; kakastollasrendőrök által megverték; levante parancsnokok által kigúnyoltak; szükségben és az elmagyarosítás veszélyében vergődöek; a román emberség tragikus próbákra lett téve, de mindig hajlíthatatlan és tiszta maradt mint mindig; egy nép sem volt annyit elnyomva és befeketítve a föld kerekességén, mint a román; komoly és őszinte; igazmondó; szorgos; vendégszerető; végtelenül, angyalian türelmes; megértő; hosszú ideig tartó megátalkodott szenvedési kísérletnek kitett, kereszténynek született román nép; a Vatra Romaneasca "hazafájdalomból született", akár az Elmagyarosított Románok Demokratikus Szövetsége.

Szervezeteik szerencsétlenek, szegények; nem élvezik a román állam támogatását;

Radu Ceantea a Vatra Romaneasca vezetője " egy állandóan uldözött ember; retteg a bosszúálló magyaroktól; családját a magyarok dühe, mozgásszabadságában korlátozza; rendőrök örzik őket".

4.7 A judai-keresztény egyház magyar-ellenségképe

A nemzettudatot úgy képzelhetjük el, mintha egy egyenlő oldalú háromszög által lenne körbe zárva. Ennek a háromszögnek van három csúcsa és három egyenlő hosszúságú oldala. A csúcson áll a A) Mítosz vagyis östörténelem, B) írott Történelem egészen a jelenig, C) Stratégia vagyis a jövőben elérendő rövid-, közép- és hosszútávú célok. A háromszög oldalai a Mítosz és Stratégia csúcson közötti oldal a Vallás, a Történelem és Stratégia közötti oldal a Tudomány, míg a harmadik oldal a Kultúrát jelképezi. Ezek közül bármelyik ha megsemmisül vagy megsérül akkor a Nemzettudat lassan de biztosan kiszivárogozik az addig zárt háromszögből,- Isten Tekintetéből,- és az a nép, amely ily módon kikerült Isten Tekintete alól, lassú de biztos pusztulásra van ítélve.

Ha a fenti séma szerint elemezzük a mai helyzetünket, akkor a következőket állapítjuk meg:

Mítosz: I. István gyerekkirályként került hatalomra. Később a bajor hercegnővel házasságra lépett. Gizellával 1000 fő német nemes és 9000 fős német „hadsereg” érkezett úgymond a judai-kereszténységet felvevő Vajkot támogatandó és megerősítendő. Ezeknek első dolguk, -elérve az akkori Magyarország területét,- az volt, hogy az útjukba kerülő táltosokat elfogják és legyilkolják. Szörnyetteik híre gyorsabban haladt, mint ők, ezért Veszprém környékére, ahol a táltosok kasztja az addig összegyűjtött és féltve őrzött kultikus kincseket, de különösen a faléceken rovásírással rögzített ősrégi magyar tudást őrizték védelem céljából sereget szerveztek és egyúttal az elhalt Géza helyébe Koppányt akarták ültetni. Az ütközetnek Koppány halála vet véget. Azt a „könyvtárat”, amely a ninivei téglakönyvtárnál is nagyobb és értékesebb tudásanyagot tartalmazott, a zsidó-keresztény bajor lovagok „tüzzel-vassal” elpusztították, felégették, megsemmisítették.

Ezzel természetesen a „térítés” nem zárult le: 1000-ben október 9.-én a gyerekkirály (István 17 esztendő) nevében a következő rendelet adatik ki:

„Sylvester pápa tanácsolása folytán határozott, hogy a magyarok, székelyek, kunok, valamint az egyházi magyar keresztény papság által is használt régi magyar betűk és jobbról balrai pogány írás megszüntetődjék, és a helyébe a latin betűk használtassanak. ... És rendeltetik, hogy

a Papság azok használására jutalmazás mellett betanították, és a Pogány írástól, valamint annak tanításától Pap állásuk vesztese és 20 arany pensának büntetés fizetése mellett eltiltassék. Továbbá, hogy az egyházakban található Pogány betűvel felírások és imakönyvek megsemmisíttessenek és latinval felcseréltesse, valamint pedig azok, kik régi pogány íratokat vagy véseteket beadnak, 1-től 10 dénárig kapjanak jutalmat. A beadott íratok és vésetek pedig Tűz és Vassal pusztíttassanak el, hogy ezek kiirtásával a Pogány vallásrai emlékezés és visszavágyódás megszüntödjék.“

Miért kellett a magyar rovásírást tűzzel és vassal eltítani, amikor a szlávok részére, Róma támogatásával, a két püspök -Cyril és Metód- kitalálják a cirill betűket és írást. Ugyancsak nem tettek semmit a Romát felperzselő gótok megtérített utódainál, akiknek valóban pogány vallásukra emlékeztető runa-írásos hagyatékának elpusztítását a római pápa nem tanácsolta. Még elképzelni is nehéz, hogy egy „keresztény szentkirály“ rendeletére „keresztény“ papok végzik el ezt a „hóhérmunkát“, a már megtérített magyarság rovásírásos imakönyveit is „tűzzel-vassal“ pusztítják.

A válasz régészeti leletekkel, néphagyomány elemzéssel, adatgyűjtéssel, stb. adott:

1. A judai-kereszténység ránk erőltetése előtt a magyarság vallásában szerepel az életet adó és életet örző, mindenről gondoskodó Isten-Anya, akit a nép **BOLDOGASSZONY** néven ill. Csíksomlyon **Napbaöltözött Boldogasszony** néven tisztel és kultuszát megrörizte a mai napig.
2. A Boldogasszony kultusz, a hozzá kapcsolódó hitvilági tartalom gazdagsága, magasztossága és tisztasága feleslegessé tett minden térítést.
3. A „pogánynak nevezett magyarok sokkal szebb, fennköltebb, nemesebb, műveltebb és gazdagabb hitvilággal rendelkeztek, mint azok a judai-keresztény és nem magyar egyháziak, akik „tűzzel-vassal“ igyekeztek őket a római vallásra téríteni.
4. Hogy ez a térítés indokolt, valamint, hogy a „pogányság“ rájuk illeszthető legyen, el kellett pusztítani minden írásos tudáskincsüket, mely magasabb kultúrájukat bizonyította és istenesebb hitvilágukat tanította a népnek.“
5. „Amikor tehát a „szentkirály“ elrendeli a rovásírással írt hitvilági tudáskincs elpusztítását, tulajdonképpen a semita gyökerű judai-kereszténység adott kegyelemdőfést a Péter Apostol által szervezett, de Jézus által testet öltött szeretetvallásnak“.
6. És mindez csak azért, mert „a judai-kereszténység nem a názáreti Jézus tanítása szerinti alapítás és nem Jézus a vallásalapító, hanem a kabalisták tudósa Saul rabbi (azaz Szent Pál), akinek fogalma sem volt arról, hogy a názáreti Jézus mit tanított, hiszen Őt sohasem látta, sohasem hallotta.“

A judai-keresztény egyház az indirekt stratégia minden csínját bedobja ahhoz, hogy a magyarságot elrettentsé a „pogány“ vallásához való további vonzódástól. Ezért szorgalmasan terjesztik barbárságunkról, primitívségünkéről a rémhíreket, pl. Regino apát hazug krónikájának alapján: *„Az Úr testet öltésének 889. évében az ungrok igen vad és minden szörnyetegnél kegyetlenebb népe, melyről az azelőtti nemzedékek azért nem hallottak, mivel nevük sem volt, a szkíta tartományokból és ama mocsarak közül jött elő, amelyet a Thanais kiáradásával mérhetetlenül kiterjesztett... Állítólag nyers húst esznek és vért isznak...“*

Aeneas Silvius Piccolinimi a magyarokat a primitív finnugoroktól eredeztette, és amikor II. Piusként pápává koronázták (1458-1464), akkor ezt -ex urbi et orbi- kinyilatkoztatta. „Így indította meg a judai-kereszténység pápája a magyarok ellen azt a folyamatot,“ ami a mai napig is bizonyos magyar-ellenes köröknek „mindennapi betevő falatjukat“ képezi, valóságos „szent programjukká vált“. A Vatikán, valamilyen a mai napig is álcázott indokkal az összes népek közül egyedül a magyarnak keresett és hirdet más ösöket. Ahhoz, hogy II. Pius magyarellenes intézkedéseivel alábbhagyjon, Mátyás királyunknak, őt, a „nemzeti vallás“ megteremtésével

kellott megfenyegetnie. Kár, hogy fenyegetését nem váltotta valóra, ugyanis ma egyre többen véljük, hogy ha az angoloknak joguk volt és van egy sajátos anglikán egyház megteremtésére és működtetésére úgy nekünk is jogunk van egy sajátos magyar nemzeti vallás megteremtésére, amely mindenféle zsidó befolyástól mentesen az igazi Jézusi, Szentpéteri szeretet tanításon alapszik. Ezen vallás gyakorlása közben fiatalságunknak, népünknek vasárnaponként a templomban nem kellene többé egy más nép östörténetét és ezen keresztül kiválasztottságát hallgatnia és hinnie, hanem saját igaz östörténete ívódna bele templomban és iskolában egyaránt.

A finnugorizmusnak, ennek a magyarelles -a „nemzeti öngyilkosságunkra“ kiagyalt valótlanágnak- a mai napig is vannak továbbvivői, kidolgozói, sőt fejlesztői, akik minden magyar gyalázást igaz történelemnek hirdetnek. A budapesti Eötvös Lóránd Tudomány Egyetemen (ELTE) a nyelvész diákokra rákényszerítik a finnugristák elméleteit, hamis östörténetünket beléjük súlykolják. A kutatókkal, doktorandusokkal, -a magyar adófizetők pénzén,- ázsia ma is legprimitívebb népeit kerestetik fel és velük együtt reszketve a hidegtől, tábortüznél hallgatják mondáikat, figyelik nappali tevékenységüket. Aztán az így gyűjtött „ismereteket“ rávarrják östörténetünkre.

A finnugristák nem átalják öseinkre a kannibalizmus cimkéjét is rávarrni, ugyanis a finnugor népek közé sorolják a szamojéd népet is, akiknek a neve oroszul >>önevöt<< jelent, vagyis olyan népet, akik halottjaikat nem eltemetik, hanem felzabálják. Céljaik között szerepel még, hogy a Kárpátmedence-i Öshazába visszatérő Árpádkori magyarokat minél kisebb létszámúnak tüntessék fel, minél több primitív törzsecskébe osszák. Szerintük „*valahonnan az Ob, Tobol és Irtisz folyók forrásvidékéről, a primitív vogul és osztyák nép fázós és nyomoruságos világából jöttünk és úgy jutottunk az östörökök világába, hogy valamelyik észak-ázsiai >>nomád<< östörök nép leigázott és magával sodort minket a Volga vidékére, majd a Donhoz, ahol egy másik östörök nép, a kazár, újra leigázott, egy harmadik östörök nép pedig, a besenyő, a Kárpátok mögé kergetett bennünket és nyelvünk elemei így nagyrészt egykori urainktól származnak és a maradékot a vándorúton talált népek nyelvéből szedegettük össze.*“ A Kárpátmedencében pedig, az alig 200 000-re tehető vad és primitív magyarság, nagy tömegben talált különböző, a szláv népekhez tartozó népcsoportokat, mint pl. a szlovákokat és oláhokat meg délszlávokat. Ennek az elméletnek a Habsburg udvar által is támogatott ráankeröltése, fejlesztése, hangoztatása vezette népünket egyenesen a Trianon-i palotába, ahol végre külső és belső ellenségeinknek megadatott a nagy lehetőség, hogy „a Kárpátmedencében élő, általunk már ezer esztendeje leigázott és szolgasorban tartott népeknek végre igazságot szolgáltatassanak“.

A finnugristák a magyarságra nemcsak a kannibalizmus fényét vetik, hanem legújabb gyalázatuk, hogy Árpádot apagyilkossággal vádolják. Ezeket a magyargyalázódásaikat nem rejtik véka alá, hanem fennhangon hirdetik a Tükör, Népszabadság és az Élet és Tudomány nevezetű -ezek után már csak szennylapoknak nevezhető- folyóiratokban. Ezt az állításukat arra a tényre alapozzák, hogy felvidéken, Zemplén határában 1964-ben, egy lefejezett fejedelem sírhelyét és hozzá közel egy tömeg-sírhelyet ástak ki. A szlovákok meghívták a „magyar“ szakembereket is, akik a lefejezettben rögtön Álmos Nagykirályunkat fedezték fel, annak ellenére, hogy a lefejezett egy alacsony, tömzsi ember csontváza volt, míg Anonimus és Method kronikáinak leírása szerint, Álmos harcosainál jó fejjel magasabb volt. Ez a csontváz az Álmost törbe csaló, lázadó a Sziklamezei hunok (Észak-Felvidék) Ond vezéréé volt, akit ebben a csatában Álmos halála után lefejeztek. „Felfedezhetjük itt ugyanezt a receptet, mellyel Atilla Nagykirályunk nagyságát, egyéniségét, „Európát látok“ szándékú bölcsességét egy műveletlen barbár szintjére kívánta süllyeszteni. Hát ugyanez vonatkozik arra a szándékra is, mely a magyar népet istentelen csürhének akarja beállítani. Olyannak, akik rituális gyilkossággal vetnek véget nagykirályuk életének. Ne hagyjuk nemzeti önbecsülésünket ily mélypontra vinni, mert nálunk -már Nimrudtól kezdve- szakrális királyok uralkodtak az Istent mindig dicsérő népünk felett. Rituális királygyilkosság a semita népek sajátja. Ott fojtották meg selyemzsinórral a nekik nem megfelelő uralkodókat -teljesen függetlenül attól, hogy öreg volt vagy fiatal.. A magyar népek mentesek voltak minden semitizmustól mindaddig, míg -vesztünkre- I. István nyakunkra nem

tette a judai-kereszténység szolgajármát. És pontosan ez a judai-keresztényi szolgajellemű gondolkodás befolyásolta történelemszemlélet akarja mindenáron szakrális nagykirályunkat, Álmot, az Ég Fiát, az Ősi Bölcsék Bölcsét -Jehova kedvére valóan- lemészárolni.

Ne hagyjuk! -Védjük meg a MAGYAROK Istenének méltóságát!“

Népünk és valódi östörténetünk elnyomására, igazolásként megemlítendő, hogy ezeket a finnugrista hazugságokat -a magyarokra nézve szégyenszemre- idegen kutatók próbálták néha megcáfolni, mint pl. Macartney történész és Lenormant nyelvész. A finnugrista elméletek terjesztésének megakadályozása tudományos módszerekkel a jelenlegi viszonyok között lehetetlen, ugyanis még olyan közismert és a kommunista kormányok által is elfogadott régészek, mint pl. László Gyula, tudományosan megalapozott véleménye sem számít nekik, mivel a finnugristák mögött állami erőszak áll. A „magyar“ állam adja kutatásaikhoz a pénzt és ő is védi őket, a feltételezések tudományos köntösébe bújtatott magyarelles elméleteikkel együtt.

A judai-keresztény egyház „ábrahámos lelkű“ papjai a mai napig konokul vallják, hogy a magyar történelem csak Szent Istvántól kezdődik, „és minden, ami előtte volt, az pogány és műveletlen népség rablóhadjárata. Az ország- és nemzetalapító nekik Szent István.“ Ez az álláspont tökéletesen megegyezik a kommunista kormányzat törekvéseivel, akik Szent István-t rehabilitálták és már 1988-ban még az emigrációban is Szent István emlékérmeket osztogattak. A mindig is idegen hatalmak érdekeit kiszolgáló kommunisták a valamikor Szent István nevében szerkesztett Intelmeket, vagyis az „idegeneknek való előnyök nyújtását, hogy jól érezzék magukat a magyarok országában“ hatalmas cégéreként mutogatják, vakításunk érdekében. Ezzel tulajdonképpen rámutattunk arra, hogy az „ábrahámos lelkű“ papok, -népünk elnyomásában, felszámolásában-, egy követ fújnak az Antikrisztussal, vagyis a kommunistákkal. Ezt azonban természetesen váltig tagadják, de kérdezz csak rájuk „miért nem szeretik honalapító Árpádapánkat és honfoglaló őseinket...? Miért nevezik őket istentelen pogányoknak akkor, midőn hiteles történelmi kútfők bizonyítják, hogy Istenes Honfoglalók voltak, és az Istenes nép oltalmazójául a Szüzanyát hitte...? - Miért vétének a saját maguk által tanított 4. parancsolat ellen, amikor nem tisztelik és nem becsülik ősapáinkat...?„

Vatikán hivatalos álláspontja a magyarokról a mai napig semmit sem változott. Ennek példázatára idézzük Nagy Töhötöm S. J. pátert, aki 1946-ban felkereste P. Leibertet, aki a pápának „több, mint hivatalos szószólója“. Beszélgetésének célja többek között az volt, hogy megtudja a Vatikán és a többi keresztény egyház miért nem tiltakozott a szovjet csapatok megszállása és borzalmas kegyetlenségei miatt. P. Leibert a következőképpen közölte a Vatikán hivatalos álláspontját: „*bár a Szentatya legmélyebb fájdalommal együttérez azokkal a szenvedőkkel, akik az orosz uralom alatt oly mérhetetlen sok nyomorúságnak vannak kitéve, de eddig még nem tiltakozott ezek ellen és előreláthatólag nem is fog tiltakozni, bár sokan akarják Őt erre rávenni... A Szentszékét messzebbrenéző szempontok vezetik és magasabban nézi az eseményeket, mint azok, akiket a szovjet gyűrű bezárva tart és a szenvedésekben el vannak merülve.*

A Szentszék tudja és számításba veszi, hogy Európa lakóinak körülbelül a felét szlávok adják, és ezek ma erőre kapnak, Európa felét el is foglalták és onnan nem igen fognak kimenni...

Ebben az egész kérdésben döntő szempont az, hogy a Szentszék bízik benne, sőt teljesen bizonyosra veszi, és már most előre készül is rá, hogy talán 20-30 év sem kell hozzá s az Egyház legnagyobb és legmegáldottabb missziós területe Oroszország lesz. Ezek a szempontok határozzák meg a Szentszék orosz politikáját, és ezt jó a magyaroknak is tudniuk.“ Páter Nagy Töhötöm kételkedésére, miszerint az oroszok megtérésében kételkedik, P. Leibert a következőt válaszolta: „*Mi először is nem a bolsevizmus megtérésében bízunk, hanem az orosz nép megtérésében...*

Különösen csodálkozom pedig azon, hogy ezt azok a magyarok mondják, akikről egész Európa úgy vélekedett egyszer ezer évvel ezelőtt, hogy kárhözatra és pusztulásra szánt pogány népség.“

P. Leiber szavai azóta már részben beigazolódtak. Azért csak részben, mert az oroszok még mindig nem tértek meg, pedig a 20-30 év már régen letelt. A Szentszék a pánszláv eszme megvalósítását követi, ezért koronázták a lengyel -közismert pánszlávista- Wojtilát pápává.

A Magyar Katolikus Püspöki Karnak az 1100. évfordulóra kiadott körlevelében is tetten érhető a finnugrista elmélet és az idegenek szeretetére való felszólítás: „...A keresztény nemzetek vallási megtisztulása, az új nemzetek Krisztus hitére való megtérése ebben az évszázadban vajudott és született meg. E folyamatban lett a kalandozó magyar nemzetségekből országot alapító keresztény nemzet. ... a magyar keresztények -papok és világiak- áldozatos szeretettel segítsenek mindenkit, aki hazánk polgára és vendége, vagy aki itt talál menedéket.“ A Körlevél bizonyítja, hogy a judai-keresztény egyház „ábrahámos lelkű“ papjai még ma is -1000 év után- a honfoglaló magyarokat pogányoknak tekinti és nem mutat hajlandóságot arra, hogy öseinket Jézus igazhitű keresztényeinek tekintse.

„Véget kell vetni ennek a magyarelles népnevelésnek is, mert ösapáinknak elpogányosítása beletartozik a finnugorizmus nemzetellenes politikájába. Mondjuk ki végre azt, hogy: akinek csak 1000 esztendő a magyar történelem, aki azt állítja, hogy Szent István előtt magyar kultúra nem volt..., AZ NEM MAGYAR - HANEM A MAGYARSÁG ELLENSÉGE.

Legyen elismerve végre az, hogy a FINNUGORIZMUS SZOLGÁLATA ÉS HONFOGLALÓ ÖSEINKNEK POGÁNNYÁ VALÓ MINŐSÍTÉSE NEM MÁS, MINT A MAGYARSÁGOT ELPUSZTÍTÓ FÖLDI POKOL, a marxista ideológia által kitermelt hivatalos történelemszemlélet nemzetsorvasztó politikájának kegyetlenségében.

Közösítsük ki magunk közül a finnugorosokat és pogányozókat!“

4.8 A rémhír

A harci propaganda egyik jól ismert eszköze a rémhírek terjesztése. A rémhírek terjesztése csak akkor igazán hatásos ha a célcsoport minden gondja, problémája, viselkedése a legapróbb részletekig ismert. Ezért a hódító-elnyomó hatalom megfelelő szerveinek állandó, fő feladata a célcsoportról a legrészletesebb információk beszerzése és ezek rendszeres statisztikai feldolgozása. A célcsoport viselkedésének állandó követése a sikeres pszichológiai hadviselés előfeltétele. A hírszerzés szigorúan objektív kell legyen és kiiktatandók az előítéletek, az ellenséges célcsoport utálata, gyűlölete. A pszichológiai hadviselés stratégiájának, taktikájának és a harci propaganda operációjának helyes kialakításához feltétlen szükséges az ellenséges célcsoport erősségeinek, gyengéinek, értékrendszerének és dinamikájának részletes ismerete.

A rémhírek csak bizonyos pszichológiai helyzetekben keletkeznek, mikor a szociális kommunikáció emocionális élményekkel terhelt. Ilyen helyzetek különösen krízisekben és háborús időkben fordulnak elő, mikor a félelemmel töltött újdonságok és bizonytalanságok a tömeget készen tartják a rémhírek felkapására és terjesztésére. A rémhírek keletkezésének okaira P.R. Hoffstätter a következő hét tézist állítja fel:

1. Rémhírek olyan helyzetekben lépnek fel, mikor a nép nagyobb része elnyomva vagy veszélyeztetve van. A rémhír feladata, hogy ezeket a helyzeteket egy vagy több felelős személy megjelölésével átlátszóvá és érthetővé tegye egy egocentrikus okozati princípium értelmében.
2. A rémhírek azért terjednek, mert minden átadási helyen a terjesztő (mesélő) presztízssikerre tesz szert.

3. A rémhírek terjedésük folyamán állandó átalakulásban vannak, ami ahhoz vezet, hogy a mesélők mind jobban és jobban hajlanak arra, hogy hírmondásukat önmaguk is igaznak tartásák.
4. A széleskörben elterjedt rémhírek tartalma (a bennük lévő események, tényállások) az igazság szempontjából kritikusan át vannak dolgozva. ...minden terjesztő azt tesz hozzá, amit az ismeretei a tényállással kapcsolatban megengednek.
5. A rémhíreket "szalagmunka"-folyamatként kell felfogni, melynél nivellálódással, a részletek elhagyásával, vagy azok kihangsúlyozásával új átalakulási betéteket (részleteket) kap. Ez a két tendencia engedi meg a rémhír asszimilációját a célszemély által, mert megfelel amaz elvárásainak, előre megfogalmazott véleményének.
6. Olyan közléseket, amiket deklaráltan rémhírként továbbítanak, könnyebben, kritika nélkül vesznek át; hatásfokukat a fogadó beállítottságára, egy idő után alig lehet megkülönböztetni egy gondosan összeállított és megvizsgált tényállásjelentéstől.
7. A rémhír funkciója a hivatalos hírek kiegészítése. Ezeket az egocentrikus okozati princípium értelmében kommentálja a felelősök és a hibásak megjelölésén keresztül. A következmény: egy társadalom minél szigorúbban ellenőrzi a hírszolgáltatást vagy elvből, vagy szükségállapot miatt, annál jobban kell a második kommunikációs csatorna -a rémhírek-aktivitására számítsón.
8. Összefoglalásként kijelenthető, hogy a rémhír keletkezése és terjedése egyenes arányban van a helyzet megoldása fontosságának (F) és a tömeg bizonytalanságának (B) szorzatával, fordított arányban a tömeg egyedeinek kritikus alapbeállítottságával (K). Ez a rémhír alaptörvénye, amit egy quázimatematikai képlettel a következő képpen lehet kifejezni:

$$R = F \times B / K$$

4.8.1 Példák a Romániában terjengő magyar vonatkozású rémhírekből

1985-ben már sokan elmenekültek a városból, legtöbbjük érvényes útlevelel. Ekkor ment ki egy közismert orvos felesége otthon hagyva a férjét és két gyerekét. Férje 1985 karácsonyára már megkapta a családegyesítési engedélyt és kiutazott a felesége után a két gyerekkel.

1986 nyár eleje Csíkszereda. A menekülési hullám mind nagyobb és nagyobb, szinte pánikszerű, a városban terjengő rémhírek főtémája. Már mindenkinek a szűkebb ismeretségi köréből akadt valaki, aki nyugatra szökött, természetesen érvénytelen útlevelel. Hányat löttek le a román határörök? Kinek meddig sikerült eljutnia nyugatra és hogyan? Milyen kalandokon, megpróbáltatásokon ment keresztül? stb. Jön a nyár a menekülési főszezon! Egy ilyen hangulatú városban került sor az orvosok, mérnökök behívására a hegyalatti kaszárnyába, tiszti kiképzésre. Az egyik kiképző ezredes elővesz egy gyászjelentést, tart egy kis bevezetőt, majd végezetül a gyászjelentést közreadja. Miről volt szó? A kiképző ezredes szerint a közismert orvos megérkezett a nyugati országba, ahol a felesége egy öreg egyetemi tanárral közben összeköltözött. Férjét nem fogadta; a gyerekeket a férjtől ügyvéddel elvetette; volt férjét a jéghideg utcán hagyta; a férj elkeseredésében felakasztotta magát. Elhagyva a cirkalmakat ennyi a történet. Mi az igazság? A család a kezdeti szokásos nehézségek után anyagilag helyrejött, a menekülés lelkitraumáit kiheverték. Ez a példa fekete propaganda, stratégiai propaganda és rémhír is egyben. Gyászjelentést hamisítottak. Bőséges információ birtokában jól kiagyalták a mesét. Jól időzítették a terjesztés megkezdését. A hitelesség kedvéért egy ezredest bíztak meg a terjesztés beindításával. (Ellenőrzött tény ugyanis: a rémhírek sokkal hatásosabban terjednek fentről lefele.) Stratégiai propaganda azért mert az ellenséges tömegnek az utolsó fázisban új viselkedést kell adni, vagyis a behívott mérnökök, orvosok közül valószínű sokan elfognak menekülni. Itt az utolsó esély a megfélemlítésükre. Ha már menekülnek, akkor legalább a

maximális félelemmel telítve érkezzenek meg a befogadó országba. Ilyen és hasonló útravalóval látták el a város lakóit, potenciális menekülőket. Ebben az esetben csak az bizonyítható, hogy egy ezredes indította útjára a rémhírt. A pszichológiai hadviselés módszereinek megfelelően, valószínű, párhuzamosan több ügynök is terjesztette ugyanezt. Egy bizonyos idő után ugyanazokkal az ügynökökkel begyűjtik a szélnek eresztett rémhírt. Ezt megteszik többször is, meghatározott időközönként. A különböző formák eltérését az eredeti rémhírtől és a begyűjtött formák közötti eltéréseket is elemezve, az ellenséges célcsoport pszichológiai beállítottságára, bizonyos körülmények közötti valószínű viselkedésére és kollektív emlékezetére lehet következtetni. A rémhírek terjesztését a legmegfelelőbb pillanatban kell beindítani és velük a kiszemelt ellenséges célcsoportot jól megcélózni. Ehhez szükséges a célcsoport kitünő ismerete. Ebből a szempontból a román titkos rendőrség "irigylésre méltó" helyzetben van korlátlanul lehallgatva annyi lakást, telefonbeszélgetést, amennyit nem kis létszámuk és kitünő műszaki felszereltségük megengedett.

Voltak vidámmá alakított rémhírek is. Szárnyra kapott az a hír, hogy sokan a Budapest-Bécs hajójáráttal szöktek ki. Ugyanis, a rémhír szerint van egy olyan hajó, amely nem köt ki Bécsben, ezért nem kell a jegyvásárláshoz útlevelet felmutatni. Ilyen hajókról ugráltak be a vízbe a menekülők. Kiúszva a partig ott az osztrák rendőrök fogadták visszalökődve őket a vízbe, többnek halálát okozva. Ez a rémhír ebben a rövid változatban terjedt először. Valószínű ez volt az elindítási formája. A továbbiakban a következőképpen alakult. -A vízbeugrás pillanatát akkorra kell megválasztani, amikor a hajó a bécsi szűk kanálisban megfordul és a parthoz legközelebb kerül. Ekkor, a rémhír szerint a jóindulatú magyar kapitányok elkiáltják magukat: Székelyek felkészülni! Erre gyorsan le kell vetkőzni és a cipőt, nadrágot egy nájlapon zacskóba tenni. Mikor a kapitány elkiáltja: Székelyek, rajt!, akkor gyorsan ugrani kell, mert akkor a hajó oly közel van a parthoz, hogy akik a csikmadarasi patakban tanultak úszni azok is partot érnek.

Ez a rémhír székely góbságokkal megtoldódott és élet vesztve, nevetségessé vált.

1990-ben a következő rémhír kapott szárnyra: A kötelező leszerelés miatt a vegyi fegyverek töltőanyagát, különböző mérgező anyagokat a Nyugati Kárpátok barlangjaiban rejtették el vashordókban. A barlangokat úgy választották ki, hogy a gyorsan rozsdásodó hordókból a koncentrált mérgező anyag a magyarlakta, erdélyi területek ill. a Magyarország felé irányuló patakokba, folyókba szivárognak ökológiai katasztrófát idézve elő magyar területeken. Ennél a rémhírnél is nyilvánvaló a magyarellenes lelki terror. Ez a rémhír az esemény bekövetkeztének bizonytalansága miatt hosszútávon, állandóan hat, bármikor felfríszíthető, terjesztése fenntartható.

4.8.2 Módozatok a rémhírek terjedésének megakadályozására

"Ha nem uralkodik el az információhiány, akkor nem keletkeznek rémhírek."

A rémhírelemzés egy nép, népcsoport pszichológiai megítéléséhez szükséges. A rémhír egy társadalmi rendszerben a csoportmorál indexe, tehát a rémhírelemzésből a nép, népcsoport szükségleteire, érzelmeire, viselkedésére lehet következtetni. Ugyanakkor a különböző rémhírek közötti kapcsolatot elemezve az ellenség pszichológiai harci elképzeléseire, intézkedésére lehet következtetni. A rémhírek analizését rendszeresen és gyorsan kell végezni, szociálpszichológusok bevonásával. A rémhírek leküzdésére Horst Schuh a következő hét intézkedést javasolja:

1. A helyzetet normalizálni kell !

A rémhírmegelőzéshez illetve terjedésének ellenőrizhetőségéhez a helyzetet konszolidáló intézkedéseket kell sürgősen hozni. A konszolidálási programot a nép, népcsoport szociális szükségleteinek, szokásainak megfelelően kell összeállítani. Az összeállításkor tekintetbe kell venni még a csoport vágyát a biztonságra, emberi bánásmódra, üdülésre, szállításra, higiéniére, orvosi ellátásra, stb.

2. Kritikai képességet muszáj kifejleszteni; a szuggesztibilitást tudatossá kell tenni !

A sajtó és más propaganda eszközökkel az emberek sajátmagukkal és másokkal szembeni kritikai érzékét ki kell fejleszteni. Az érvelés alapja, a rémhír az emberek hízékenysége és híresztelési vágya miatt terjed. Ez az intézkedés egymagában nem elegendő. Meg van rá a lehetőség, hogy az emberek kritikai érzékét a "semmit sem hiszek"-re változtatjuk. Ennek elkerülésére a következőket ajánlja U. Dickmeyer:

"Minden alkalommal meg kell próbálni a pletykaláncot megszakítani. A rémhíreket alapjaiban kell megvizsgálni: tegyen fel pontosító kérdéseket, ha valaki hihetlenségeket beszél. Csak a saját megfigyeléseket szabad elbeszélni. Eddzd magad:

1. A rémhíreket ne vedd komolyan.
2. Próbáld a rémhírforrásokat minél gyorsabban felismerni, azonosítani.
3. A hírek továbbításánál tekintsd az egyszerűsítéseket, kihagyásokat, túlzásokat mint kezdődő rémhíreket.
4. A rémhír eredetét nyomozd ki.
5. A rémhírek elől térj ki.
6. Önmagad ne terjessz rémhíreket.

3. Állandóan igaz módon, időben, röviden és pontosan informálj !

Ha a tömegkommunikációs eszközök mindig, mindenről helyesen és pontosan informálnak a rémhíreket keletkezésükben és terjedésükben a leghatásosabban tudják akadályozni. A hírközlés megbízhatóságára körültekintően, állandó jelleggel ügyelni kell és ha ez a tömegekben már kialakult ezt ápolni kötelesség. A célcsoport bizalmának megszerzésére a legbékésebb időkben is törekedni kell. Krízisben, szükségállapotban a bizalmát megnyerni már alig lehet. Az időbeni informálás megakadályozza a hamis remények, elvárások, sejtelmek kialakulását, amik a rémhír keletkezés alapjait képezik. Ha a leadott hír rövid és minden fontosat tartalmaz, akkor a rémhír egyik tulajdonsága, hogy nivellálódással terjed máris kiesik, hisz a leadott hír túl kevés részletet tartalmaz. Nem lehet elhagyni belőle semmit. A rémhírek terjedésének megakadályozására a célcsoport reményeit, szükségleteit, félelmeit a legapróbb részleteiben ismerni kell.

4. Hírforrásokat tartózkodva felül kell vizsgálni, a feszültségeket humorosan le kell vezetni!

Az a hír, amely nem tud precíz, leinformálható forrást megnevezni rémhír gyanús. Ajánlandó egy veszélyes helyzetről csak akkor mesélni, ha a forrásait meg tudjuk nevezni. Ellenkező esetben mindenkinek kötelessége az események elhallgatása diszkrécióra vagy a hírforrás megbízhatatlanságára hivatkozva. A rémhír terjesztőjét meséjével együtt nevetségessé kell tenni.

5. A rémhírkiagyalás lehetőségéről a népet szükséges állandó jelleggel figyelmeztetni, és ezen keresztül immunizálni, a rémhír terjesztőket meg kell szégyeníteni!

Olyan helyzetekben mikor a rémhír forrásaként az ellenfelet sikerült felfedni, ezt a néppel közölni kell (céljaival együtt). Felelőtlen rémhírkiagyalókat és terjesztőket meg kell szégyeníteni és izolálni. El kell érni azt a beállítottságot, hogy a rémhírek terjesztése asszociális, tehát mint olyan, büntetendő. Ezt az eljárást össze kell kötni az önfegyelemre, felelősségtudatra és hallgatási kötelességre való felhívással, amit minden hazaszerető polgár tudatára kell hozni. Arra hogy az ellenség hol, mikor, milyen formában fog hamis híreket terjeszteni a nép figyelmét előre fel kell hívni. Például a második világháborúban az angolok a német, fekete rádióadók adási programját lehozták az újságokban. Ugyanakkor a náci az

angol rádió hallgatásának tiltásával, az adók zavarásával erkölcstelenek és inefficiensek maradtak.

6. A "Bünbak" reakciókat hatástalanítani kell!

Azokat a rémhíreket, melyek áldozati bárányok keresésére akarják terelni a lakosság figyelmét, rögtön fel kell ismerni, forrásukat felfedezni, ezzel az ellenség céljait leleplezni. Ha a vádak civil vagy katonai hivatalok ellen irányulnak, reális alapokon, akkor szépítgetés és palástolás nélkül az igazat ki kell deríteni, a felelősöket meg kell büntetni. Különleges figyelmet kell szentelni azon rémhírek megakadályozására, melyek a szövetségesek vagy a saját népünkben élő kisebbségek ellen irányulnak. A pszichológiai ellenintézkedések elsősorban az előítéletek leépítésére és a megrágalmazott népcsoportok elleni túlkapások veszélyére kell figyelmeztessenek. A diffamált csoportokkal állandó kapcsolattartással a helyzetek tisztázására kell törekedni. A provokációs lehetőségekre fel kell hívni a figyelmet. Ezen keresztül az gyűlöletrémhírek keletkezését meg lehet akadályozni.

7. Cáfolatokat nem szabad kiadni !

A csak magukra kiadott cáfolatok nem eléggé hitelesek és spekulációkhoz vezetnek. Az ellenség szívesen támadja a cáfolatot, éltetvén ezzel a rémhírt. Hivatalos feleletet egy terjedő rémhírre csak akkor szabad adni, ha az általa megcélzott hibák, tévedések, hazugságok nyilvánvalóak és bizonyíthatóak. Bevalottan a legjobb védekezés szakszerűen válaszolni azokra a femerülő kérdésekre, melyek az ellenség pszichológiai hadviselésével kapcsolatosak.

8. Összegzés.

A rémhírek keletkezésének, terjedésének megakadályozására a következő szabályok tartandók be:

1. Szigorúan kérdezz vissza kitől, milyen "biztos" forrásból ered a hír! (Ennek a legtöbbször az a hatása, hogy a mesélő elbizonytalanodik, kritikussá válik, a rémhírt nem terjeszti tovább.)
2. Jól meg kell vizsgálni, hogy a hír nem viseli-e magán a rémhír jegyeit. Nem tévesztendő össze a bizalmas, nem publikált információval.
3. Vizsgáld kritikusan meg, hogy:
  - mit mesélsz tovább,
  - kinek,
  - és közben figyelj a harmadik hallgató személyre is.
4. Ne felejtsd a közmondást: "A kószahírekből tanul meg az ember hazudni !"

4.9 A dezinformálás

A szürke és a fekete propaganda célszerű, rendszeres egy irányú -a manipulálótól a manipulálandó felé való- alkalmazását dezinformálásnak nevezzük. A hosszú időn át gyakorolt totális dezinformálás megfosztja a céltömeg elemeit -az egyént- az önálló gondolkodás lehetőségétől, ezen keresztül saját érdekeinek felismerésétől, és különös végcélként a cselekvés szabadságától. Az ily módon manipulált egyén cselekedetei, a dezinformálás következtében, kondicionálttá válnak. Tehát a cselekvés szabadságának hiánya nem azt jelenti, hogy az egyén súlyos láncokban hever egy rácsos cellában, hanem a saját csoportérdekeinek ellentétes rendszeres cselekedeteivel az őt manipulálók céljait követve cselekszik. Gondolatvilága az ellenség propagandakliséiből van kiépítve: erős börtönvárrá! Csak a neki felajánlott virtuális világot és az abban érvényes normákat ismeri. Példaként megemlíthetőek azok a kísérletek, amelyek során fehér egereket szoktattak arra, tehát tették viselkedésüket kondicionálttá-, hogy ha ezek az orrukkal megnyomtak egy gombot, akkor az agyukra épített elektródák segítségével magas fokú szexuális élvezetekben volt részük. A kutatók azt jegyezték fel, hogy miután az

egerek megtanulták a gombot kezelni az eléjük rakott eledelre rá se hederítettek többé és a szexuális élvezetek kedvéért étlen döglöttek. Az ember biológiai lény is, tehát hajlamos az előbb leírt kondicionált viselkedésre: gondoljunk azokra az ezrekre, akik évente a kábítószerkezhez való kialakult függőségük áldozatai lesznek.

A dezinformáló hatalom, élvezve a kritikátlanlanság védelmét, munkájának eredményéből nap, mint nap csak profitál. Az ily módon „agymosott“ céltömeg, mivel képtelen saját érdekeit felismerni, ezért képtelen az elnyomó hatalom ellen az ellenállás bármilyen formájára. Tehát képtelen egy felkelést szervezni, egy forradalmat kirobbantani. Az ily módon kialakított „börtönt“ egy idő után a „legvidámabb“ barakknak fogja tartani és azoknak a száma, akikben még pislákol az önálló gondolkodás kialakulóban lévő lángja és képes a saját csoportérdekek felismerésére, oly kicsi, hogy -a tömeget megszólító eszközök hiányában- hatásuk a tömegre elhanyagolható. Tehát:

A dezinformálás a pszichológiai hadviselés azon, a társadalmi élet minden területére kiterjedő, eszköze, amellyel a céltömeg elemeiben -az egyénben- olyan gondolatokat, véleményeket, lelkiállapotokat indukálnak, amelyek segítségével az egyénben és végeredményben a céltömegben a saját érdekeivel ellentétes, azonban az ellenség céljainak teljesen megfelelő viselkedést alakítanak ki.

Másképpen fogalmazva a dezinformálás az egyént egy olyan mechatronikus automatává akarja tenni, amelynek a programbankjába-egy más cél elérésének érdekében- először az eredeti programok elemeit kicserélik, aztán ezeket hozzáférhetetlenné teszik, majd más programokkal kicserélik. Mindezt olyan körülményekkel kell tenni, hogy a céltömeg az akciót észre se vegye. Mivel a dezinformálás a pszichológiai hadviselés eszköze, ez azt jelenti, hogy a hatalom és a tömeg valós érdekei között teljes mértékű ellentét létezik, még akkor is, ha a rendszeres dezinformálás következtében ezt a tömeg már nem, -csak egyes, nagyon kisszámú egyedei-, ismerik fel.

Tehát a dezinformálást a totális háború részének lehet tekinteni, egy állandó egyirányú harcnak, amely a leméregzés, a becsapás, a tendenciózus befolyásolás, a kiszivároztatás, a diverzió, a megfélemlítés eszközeit állandóan használva az erkölcsök és a döntéshozás elferdítését tűzi ki célul. A dezinformálás célja nem a céltömeg meggyőzése, hanem a vezérlése, mégpedig rejtett célok érdekében. A céltömeget, a rejtett célok elérésének érdekében, egy megfelelő gondolkodási és cselekvési irány felvételére kényszerítik, kizárva a szabad értékelés és választás lehetőségét. Minden esetre az agresszió egy formájáról vagyis egyértelműen harcról van szó!

Ebből a felismerésből következik, hogy a hatalom indoktrinálási csatornáit -a médiákat- első prioritásként meg kell szerezni, és, amelyeket nem sikerült megszerezni azokat tönkre kell tenni, a szerkesztőket meg kell félemlíteni, a különösen veszélyeseket pedig likvidálni. Ennek a megszervezése azokra az egyénekre hárul, akikben még pislákol az önálló gondolkodás lángja, érintetlen, tehát egészséges nemzettudattal rendelkeznek.

Többszörösen is megfigyelték már, hogy:

1. egy előre megtervezett dezinformálási akció a kivitelezés során mindig számottevő változáson megy át;
2. más hatalmi érdekeket képviselő csoportok szakértői, akik tudomást szereznek a dezinformálási akció beindulásáról, ezt a maguk céljainak érdekében megpróbálják elferdíteni és hasznossá tenni.

A dezinformálási akciók csak akkor hatnak ha céljaik szigorúan titkosak. A célok titokban maradásának érdekében több módszert is alkalmaznak, különösen akkor, ha a folyamat beindulása után meg van rá az esély, hogy más hatalmi érdekeket képviselő csoportok szakértői,

a folyamatokat elemezve rájöhetnek ennek rejtett céljaira. A dezinformálási akció céljai titokban tartásának érdekében az ellenség, ellenfél figyelmét el kell terelni párhuzamosan indított hamis akciókkal. Ilyen akciók tucatjainak példáit lehet a második világháború alatt találni, különösen a partraszállás, mint nagy stratégiai fontossággal bíró katonai manőver, előtt. Nemcsak a szövetségesek, hanem a németek is használták a megtévesztés taktikáját. Pl. akkor, amikor elrabolnak egy magas rangú angol tisztet, akinek tudomása volt a partraszállás helyéről és időpontjáról. Ezt a tisztet egy szanatoriumba hurcolják, ahol agymosást végeznek rajta és háború utáni ujságokat szerkesztenek és nyomtatnak ki. Beadják neki azt a mesét, hogy idegösszeroppanást kapva sok ideje már a szanatóriumban tartózkodik. Az angol tisztnek csak nagy nehézségek árán és a véletlen segítségével sikerült rájönnie -még idejében- a megtévesztési manőverre.

Egy céltömegben belül a dezinformálás céljai lehetnek kisebb csoportok, egyesületek, kimagasló személyiségek, amelyeket/akiket a dezinformáló diszkreditálni akar. Ilyen akciók szemtanúi lehettünk akkor is, amikor a francia szabadkőműves páholy „magyar” tagozatának tagjai a Magyarok Világszövetsége ellen 1995 tavaszán egy összetett médiakampányt indítottak a Világszövetség hitelének lerombolása érdekében. A magyar-magyar csúcstalálkozóra is, mint a leszakított nemzetrészek érdekvédelmi szervezeteinek és vezető személyeinek dezinformálási és diszkreditálási akciójára lehet tekinteni. És mindezt szervezte a magát magyarnak nevező pesti kormány. Azok, akik ezt az eseményt figyelemmel követték ill. részesei lehetnek tudják, hogy a csúcstalálkozó után nemsokára a pesti kormány az ott elhangzott ígéreteivel teljesen ellentétes módon cselekedett;: anélkül, hogy valóban konzultált volna az erdélyi magyarság érdekvédelmi szervezeteivel, -ami azt jelenti, hogy véleményüket tekintetbe is veszi-, kutyafuttában megkötötte azzal a román kormánnyal a két ország közötti alapszerződést, amely 1990 március 19-20.-án magyar ellenes pogromot szervezett Marosvásárhelyen a kezükben bibliával és gyertyával magyar nyelvű iskoláik visszakövetelésével felvonuló magyarok ellen.

A dezinformálásnak lehetnek sokkal nehezebb céljai is, mint pl. nemzetek közötti félreértések keltése. Ilyen szempontból is érdemes megfigyelni a román-magyar ill. a szlovák-magyar viszonyt. Különösen ezeknél a „jó” szomszédainknál lehet a médiákban a rendszeres dezinformálás példáinak tucatjaira lelteni.

A dezinformálás egy másik fontos eszköze a céltömeg fontos intézményeinek infiltrálása, vezető pozíciók elfoglalása azzal a céllal, hogy a döntéshozókat és a döntéshozatal folyamatát saját érdekeiknek megfelelően befolyásolják. Ilyen szempontból kell a magyar közéletet is megvizsgálni, ugyanis a kommunista korszakból itt maradt magyar bőrbe bújt ellenség (Magyar Böbe) beépült a magyar társadalom idegrendszerének legfontosabb gócpontjaiba és magukat magyarnak álcázva sikeresen folytatják tovább a magyarságtudat megsemmisítésének folyamatát.

A hidegháború alatt a dezinformálás rengeteg módszerét fejlesztették és próbálták ki. A médiákat és ezek korrump szerkesztőit, vezetőit, pénzéhes tulajdonosait felhasználva indították be -a kommunista országok- a KGB vezetésével a pacifizmust, a zöldek mozgalmát, az atomerőművek elleni nyugati mozgalmakat, stb.

A dezinformáláshoz tartozik a mindennapi események közül bizonyos események agyonhallgatása más események bő és tendenciózusan deformált tálalása.

Hatását a dezinformálás az egyén információ éhségére alapozza, arra a tulajdonságra tehát, amely szerint mindenki törekszik „jól informálnak” lenni, hogy oszthassa annak a szociális csoportnak a kollektív véleményét, amelynek tagja. Azok a személyek, akik nincsenek az egyén fentebb leírt tulajdonságának tudatában sosem fognak tudni önmagukon felül emelkedni és gondolataikat, viselkedésformáikat felülvizsgálni, a célcsoport, -amelynek ő is tagja-, érdekeivel ellentétes kliséket kiszűrni és a kiszürt klisék helyébe a saját valós érdekeknek megfelelő gondolatokat behelyettesíteni. Az információt egy társadalom életében össze lehet hasonlítani az emberi szervezet idegrendszerének a fiziológiai áramlásaival. A dezinformáció úgy hat ebben a rendszerben, mint a méreg, mely előbb utóbb általános konfuziókat okozva hasznavehetetlenné,

hiteltelenné teszi az egész információs rendszert. Miután a rendszeresen alkalmazott dezinformálás már olyan mértékű konfúziós állapotokat teremtett, hogy a valóság az egyén számára érthetlenné és chaotikussá válik, ekkor a dezinformáló taktikát változtat. Alapozva az egyénnek már említett alaptulajdonságára, az állandó megismerésre és felismerésre való törekvésre, ebben a fázisban -a káoszban- a dezinformáló elkezd a „rendteremtést“ tendenciózusan ferdített kliséket bocsátva az információéhes egyén számára. Így az egyén máris bekerült abba a körforgásba, amely lehetlenné teszi számára a helyes egyéni és kollektív saját, valós érdekű gondolkodást. Ha a pszichológiai hadviselést párhuzamba állítjuk a gerillaharcral, akkor a dezinformálás megfelel a gerilla harc leírásaiból ismert merényletnek, ugyanis az utóbbi az egyén fizikai míg az előbbi a céltömeg manipulálásán keresztül az egyén pszichikai integritását veszélyezteti ill. semmisíti meg. Ebből következik, hogy a dezinformálás esetét a mainál sokkal súlyosabbnak kell felfogni, és súlyosabb, keményebb ellenintézkedéseket kell ellene foganatosítani. Amíg a merénylet általában egy személy fizikai integritásának megsemmisítését teszi célul, addig a lélektani hadviselésben a dezinformálás célja általában egy tömeg pszichikai megsemmisítése vagyis pl. eredeti nemzettudatának kitörlése és egy új nemzettudat rákényszerítése. A rendszeresen és hosszútávon alkalmazott dezinformálás eredménye a „**tökéletes zagyva**“, mint egyén, tömeges létrejötte. Különösen azok az értelmiségiek, akik azt hiszik magukról, hogy intelligencia szintjük kizárja az ő manipulálhatóságukat, -ezért nem hajlandók a saját véleményük és viselkedésük önkritikus, folyamatos felülbírálatára-, ezek közül alakítják ki ellenségeink a „**hasznos zagyva**“ embertípusát. Ezek az értelmiségiek nincsenek tudatában annak, hogy az értelem teszi lehetővé a kétségeket és emiatt az értelmiségi alapviselkedése az, hogy mindig kétségbe vonja a saját ill. a másik állításait. Ez magában hordozza végeredményben azt a lehetőséget is, hogy a másinak lehet igaza. A hasznos zagyvát az különbözteti meg a tökéletes zagyvától, hogy a hasznos zagyva magáévá téve az új eszmerendszert ennek keretén belül aktívan gondolkodik és cselekszik, vagyis saját valós érdekeivel ellentétesen kezd tevékenykedni, kiszolgálja ezzel az ellenséges hatalom érdekeit, és ugyanakkor viszont helyrehozhatatlan kárt okoz saját népének.

A nevelési, oktatási, informálási, kulturális intézmények az ismeretek terjesztésében azok a struktúrák, melyek megszerzésén keresztül vezet az út az igazi, hosszútávon is megtartható hatalomhoz. Ennek ismeretében válik érthetővé miért akarják ellenségeink első prioritásként a kultuszminiszteri tárcát megszerezni. Ennek a tárcának a folyamatos birtoklása teszi lehetővé az „új ember“ folyamatos kialakítását.

4.10 Az indoktrinálás

Az indoktrinálás célja teljesen más mint a dezinformálás. Míg a dezinformálás a szürke és a fekete propaganda eszközeivel is él, addig az indoktrináló megadja információi forrásait, pl. Lenin, Mao vagy Marx műveit.

4.10.1 Az indoktrináló

Az indoktrináló valamikor maga is indoktrináció áldozata volt. Erről azonban sosem beszél, vagy azért, mert valóban ezt nem ismeri fel, vagy azért, mert ellenkező esetben nagy mértékben megnehezítené saját munkáját. Az eszköz, amit használ a „**kihagyásos hazugság**“. Vagyis arra törekszik, hogy minden amit előterjeszt hallgatói számára az megfeleljen az igazságnak, de nem a teljes igazságnak, hanem abból csak annak a részének, melynek -a cél elérése szempontjából- értékelhető szerepe van. Mivel az indoktrináló maga már átesett az indoktrináción beszédei, írásai bizonyos fokú őszinteséggel telítettek. Ez úgy hat a ráfigyelő közönségre, mint annak a papnak a tevékenysége, aki vizet prédikál és vizet is iszik. Hatása általában a naivokra irányul, akik szükös más forrásból származó információkra nem támaszkodhatnak, ezért nem veszik észre, hogy egyensúlytalan viszonyokra hívja fel a figyelmüket. Példa: „A szocialista magyar testvérországban élő szlovákoknak nincs anyanyelvü gimnáziumjuk, egyetemjük. Ők

Magyarországon építik a szocializmust és élvezik annak vívmányait. Ezért a Szlovákiában élő magyaroknak sincs szükségük anyanyelvű gimnáziumra, egyetemre.“ A létszám az, amit elhallgatnak, ugyanis míg a Szlovákiában élő magyarság száma 800 000-re tehető, addig a Magyarországon szétszórta élő szlovákok száma néhány tízezer. Amíg egy 800 000-es létszámú népcsoportnak, Európában több országban is, számos felsőoktatási intézménye van, addig egy néhány tízezres szétszórta élő népcsoportnak fizikailag ma még lehetetlen felsőoktatási intézményrendszert kialakítani. Tehát itt az indoktrináló egy egyensúlytalan számaránnyal és a kihagyásos hazugság módszerével operál, ugyanis a célszemélyek előtt elhallgatja a mérleg két serpenyőjében lévő tömegek nem egyensúlyban lévő arányait.

4.10.2 A szekták

A szekták működése az indoktrinálás egyik lehetséges mintapéldája. A volt keleti blokk államaiban a rendszerváltás után gomba módjára szaporodtak el a nyugaton már létező szekták, sőt még teljesen új felállításban és „szerelésben“ is alakítottak szektákat. Vannak olyan szekták is, amelyek kimondottan élet ill. magyarelleneseek. Érdekes módon a mai Magyarországon lehetséges az, hogy egy ilyen szektát parlamentben ülő politikus alapít meg és irányít. Ilyenkor szoktunk ímígyen hümmögni: Kik ülnek vajon a magyar parlamentben?

A szektákban egymás mellett található mindenféle ember: értelmiségi és kétkezi munkás, őszinte és becsületes az alakoskodó és ravasz mellett. A tömeg maga, azonban, naiv és képzetlen. A vezetők javarészt ravasz értelmiségiek, akik a szekta tagjait általában teljes anyagi függőségbe hozzák. Mindenkinek kötelessége a saját havi fizetését a szekta kontójára átutalni. Ami után szükséglet szerint a szekta vezetői juttatnak mindenkinek valamit. 1994 decemberében az egyik svájci kantonban találtak rá, egy hegyi falu házában pincéjében, több tucat egymás mellett fekvő halottra: gyerekekre, nőkre és férfiakra. A „Nap Temploma“ szektának a tagjai voltak. Kanadai vezetőik a szekta tagok által összegyűjtött pénzzel eltűntek. A közelmúlt amerikai történelmében 900 tagú szektát gyilkoltattak le a vezetőik, akik szintén eltűntek. Tehát a végcél mindig a hatalom és a pénz megszerzése. Léteznek olyan szekták is, amelyek nyíltan hirdetik (pl. a Scientology egyház) mások meg hisztérikusan tagadják legmagasabb céljukat a világhatalom megszerzését (pl. a Cionisták). Mindkettőnek a világ eseményeire számottevő befolyással rendelkező tagjai vannak. Spekulációk szerint a Scientology alapításának az volt a célja, hogy a másik szekta, amely világhatalmi törekvéseit takargatni akarja, tevékenységéről elterelje a figyelmet. A szekta vagyonát természetesen nem mindig sajátítják ki tömeggyilkosság által, hanem általában nemzetközi gazdasági vállalkozásokba fektetik be. Egy bizonyos idő eltelté után már az összefonódások és érdekszférák szinte felismerhetetlenné válnak.

A szekták kihasználják a volt keleti blokk államaiban az emberekben évtizedek alatt kialakított igényt, éhséget a hitéletre és ezen keresztül a szociális integrációra. Azonban legtöbbször, valódi céljaik minél tökéletesebb takarása érdekében, a legsötétebb obskurantizmust terjesztik.

4.10.3 A gyermekek indoktrinálása

„Ceausescu aranykorszakának“ vége felé a Román Kommunista Párt tömegpárttá vált. Nemcsak a felnőttek körében verbuválták, ha kellett erőszakosan is a párttagokat, de nem kimélték a gyerekeket sem: megalakították a Kommunista Ifjak Szövetségét a 14 éven felüliek számára. Az indoktrinálást sosem lehet elég korán kezdeni: Göbbelst, a Mestert, és „Hitlerjugend“-jeit túl akarták szárnyalni a pionír mozgalommal. Ez az iskolába lépéstől egészen 14 éves korig tartott. A diktatúra utolsó rugásai közé tartozott a „Haza sólymai“ mozgalom megalakítása, ami már nem kimélt az óvodásokat sem. Az óvodákból, magyar nyelvterületen kiszedték a zöld ceruzákat, hogy a gyerek még véletlenül se tudjon a fehér papíron magyar nemzeti színeket - piros-fehér-zöld-összerajzolni. Az ovónők rengeteg energiájába került, ameddig a magyar gyerekeknek, úgy-ahogy, megtanították románul a román himnuszot.

Ceausescu az árvaházakból összeszedette a rátermett gyerekeket és ezeknek azt adatta be, hogy saját gyerekei és kinevelte belőlük a legelszántabb testőri gárdát, megalomániájának megfelelően egy valóságos kis hadsereget.

A gyermekek indoktrinálása, mint a fenti példából kitűnik, minél korábban kell kezdődjön. A cél egy teljesen új generáció kitermelése, amelynek már nincs, vagy alig van kapcsolata az öt megelőző generációk tradícióival, kollektív emlékezetével: a történelmével. A közelmúlt történelmében számos példa van arra, amint diktatúrákban a gyerekeket a végletekig kihasználták. Elszakítva szüleiktől, a családi környezettől, a diktátorok és indoktrináló vezérek azt remélik, hogy így a gyerek sokkal jobban és hatásosabban kitehető az indoktrinálásnak: a diktatúrát feltétel nélkül kiszolgáló humanoiddá nevelhető, akinek még a későbbiek során sem lehet menekvése a doktrina kötelekeinek szorításából. Ilyenképpen jártak el a kubaiak az etióp és angolai gyerekekkel, a görögök a polgárháború alatt, a Vörös Khmer kiskorú ügynökökként vetette be őket, stb.

Nem ritka esetben az elkülönítve indoktrinált gyerekeket később normális gyerekközösségekbe vetik be, ahol kihasználva a gyerekek között uralkodó spontaneitást, -természetesen a háttérben maradó finoman nevetgélő, barátságos felnőttek ellenőrzése mellett-, az új gyerekcsoport indoktrinálása a cél. A fejezet további tárgyalását lásd a *Harc a fiatal korosztályért* c. fejezetben.

4.10.4 Az agymosás

Két típusú agymosást különböztetünk meg. Az egyik fizikai eszközökkel (pl. elektrosokkal), vegyszerekkel történik és általában fájdalommal is jár, míg a másik fájdalommentes és „csak“ erkölcsi „kínzással“ jár. Az első tárgya az egyén, míg a másiké a tömeg. Az első célja információk gyors és teljes kiszedése a célszemélyből, ill. fontos élmények, információk végleges elfelejtetése.

Az első fázisban a tömegnek minden lehetséges eszközzel az értésére kell hozni, hogy a megengedettek kivül kilátásai nincsenek, a függőség tökéletes, bármeddig fenntartható és a kellemetlen állapotok csak akkor enyhülnek, ha a tömeg az új „úr“ érdekeit a sajátjával egyezteti ill. a magáévá teszi. Ezzel párhuzamosan folyik a mesterségesen fenntartott alacsony életszínvonal, amelynek célja a rabszolga munkához és lelkiséghez hasonló állapotok kialakítása, fenntartása, a céltömeg fizikai kimerítése. A céltömeg eleme, az egyén, az állandóan ismételt propaganda klisék tömkelegében lassan lelkileg is kifárad és idővel -sorskérdéseivel kapcsolatos problémákra- teljesen elfásul, hitét a saját, szabad jövőjében véglegesen elveszti. Hangoztatni kezdi minduntalan, és hiszi is, azt az ellenségei által mélyen beleoltott propaganda kliséjét, amely szerint **a helyzet megváltoztathatatlan** (gondolj itt a határookra!), a boldogulást más utakon kell keresni. Ez már az „új ember“ a zagyva ill. a hasznos zagyva szava, akinek „politikai megnyilvánulásait“ az ellenség még mindig -látszólagosan- támadja, de tulajdonképpen rettentő meglepődéssel hallgatja és létét, megnyilvánulásait céltudatos munkájának eredményeként könyveli el.

A második fázisban a csoporttudat utolsó maradványait írtják ki. Azok, akik az „új ember“ megteremtési folyamatát és más ebben a könyvben leírt taktikai eszköztárat ismerik, ezen keresztül épségben megtarthatták nemzettudatukat képezik majd az ellenállók utolsó szigeteit. Ezt a kemény magot csak belülről lehet széttörni, vagyis súlyos ellentéteket szítanak a kemény mag és a magukat már feladó nagyobb tömeg között. Ily módon a kemény mag bázis nélkül marad, elszigetelődik pontosan azoktól, akikért harcba szállni kész, sőt ezek részéről óriási nyomást és ellenkezést vált ki minden megnyilvánulásuk.

A tömegek „átnevelésében“ minden alkalommal az utolsó fázis a feltételes viselkedés kialakítása. Amikor a céltömegben ennek a feltételes viselkedésnek az elemei észrevehetők, akkor a tömeg már kiszámíthatóan viselkedik, kezelhetővé vált: elkövetkezett a vég eleje, vagyis a saját érdekü valós eredményeket hozó cselekvés feladása és pótcselekvésekkel való helyettesítése.

A kemény mag megtörik. Az „átnevelés“ ökölszabálya, hogy egy erkölcsében, hitében bármennyire is kemény személy bekerülve ill. bentmaradva egy régi, hitét már elvesztett és új hitét már felvevő, embercsordába, nem marad más neki hátra, mint fellázadni és meghalni/elmenekülni, vagy minden addigi állását feladni és áttérni.

Ceausescu „aranykorszakában“ az egyetemet végző fiatal magyar erdélyi diákok kilátástalanságukban ezt írták bucsúkártyájukra:

„Az erdélyi magyar értelmiségi előtt két út áll: az egyik az alkoholizmus, a másik járhatatlan!“

Egy nép, amelynek nem sikerül mindjárt az elnyomásba kerülés után hamarosan fellázadni elnyomói ellen és szabadságát kivívni, annak meg van a legnagyobb esélye arra, hogy végképp eltűnjön a Terra népeinek térképéről. Ugyanis az ellenállás megszervezésére az elnyomás kezdetén van a legnagyobb esély. Az ellenállás megszervezésében a legalapvetőbb ösztönökre és érzésekre kell alapozni: a félelemre és a gyűlöletre! (Ezért vált a zsidó vallás egyik központi fogalmává a gyűlölet a rómaiak ellen!) Ebben az ellenállási harcban mindenkit, aki az elnyomó rendszer áldozatává vált mártírrá kell emelni. Amióta létezik az írott történelem, azóta tudjuk mennyire rettegenek az elnyomók a mártiroktól. Az átnevelőt állandóan meg kell próbálni bevonni az elnyomottak napi problémáiba, emberi nyomoruságuk türethetetlen voltára, amelynek az okozója ő maga és az a rendszer, amit ő képvisel. Néha meg kell említeni, hogy ez nem maradhat így míg a világ világ. Minden megváltozhat és akkor neki is el kell majd tudni számolni a tetteivel. Ezáltal őt saját szószólónkká lehet tenni, és így elkezdi minket feljebbvalói előtt képviselni. Csak így tudsz közéjük éket verni! Az ellenség félelmetes voltát számottevően kell csökkenteni, hitelét állandó jelleggel rombolni kell. Ehhez az egyik legjobb pszichológiai fegyver a politikai vicc!

4.11 A harci propagandista szellemi felszerelése

1944 áprilisában adták ki az OKW/WPr "Irányvonalak a harci propagandistáknak Nr.3", ami a német hadsereg propaganda divíziójának többéves háborús tapasztalatait tartalmazza, ezért egy különlegesen értékes forrás. "Minden propaganda-probléma megoldása előtt a következő hat kérdésre kell válaszolni:

Kinek, mivel, mikor, hol, hogyan és mit akarok közölni?

Tehát:

1. Pontos megállapítani és elemezni azt a célcsoportot, amelyhez "szólani" akarunk !
2. A legmegfelelőbb pillanat kivárása !
3. A helynek vagy zónának felfedezése, pontos megállapítása !
4. A propagandacél pontos megállapítása !
5. A propagandatézis formájának pontos rögzítése !
6. A tézis átalakítása különböző propagandaformákká !
7. Az alkalmazandó propagandaeszközök és segédeszközök megállapítása !

Ezen kérdések megválaszolása után a harci propagandista még a következő szellemi "felszereléssel" is kell rendelkezzen:

1. A harci propagandában minden komplikált, mesterséges, fáradságos építmény csak eredménytelenséghez vezet. Minél egyszerűbb, tisztább, természetesebb, primitívebb a tartalma, annál biztosabb a hatása.
2. Az ember legerősebben érzelmeinek van alávetve. Szinte kivétel nélkül eredményesebbnek ítélik az érzelmekhez appellálni, mint az értelemhez. A képzeteknél is akkor lép működésbe az értelem és a logika, ha az érzelmek kellően rezgésbe lettek már hozva.

3. A propaganda varázsszava nem a változatosság, hanem az ismétlés. Egy hatásnak mutakozó propagandatézis mellett acélosan ki kell tartani addig, amíg a tárgyi előfeltételek meg nem változnak.
4. A harci propaganda legnagyobb tanítómesterét TAPASZTALAT-nak hívják. A kiértékeléshez a kulcsot a különbségek felismerésének nevezik. A hatás elemzése minden külön esetben elhanyagolhatatlan. A hibák forrásai és a sikertelenség okai a legélesebb önkritikával az első helyen allapítandók meg.

4.12 Összefoglalás

A pszichológiai hadviselés definícióját, modelljét véve alapul és ahhoz romániai példákat keresve, feltűnő, hogy alig kell a román lapokba beleolvasni, rádiót hallgatni, az erdélyi magyar emberekkel beszélgetni a fent említett definícióra és modellre bőséggel akad példa. Pszichológiai hadviselést csak ellenséges néppel szemben vívnak, háború ill. gerillaháború előkészítésekor és a háború alatt. Kijelenthető, **az erdélyi magyarság ellen pszichológiai háborút viselnek, tehát nemhogy egyenlő jogú állampolgárnak, hanem ellenségnek tekintik őket.**

A magyarellenes gyűlölet okai nem a román harci propagandában megadott, már közhelynek számító évszázados, magyar elnyomás, hanem: Románia megkapja 1881-ben Dobrudzsát, további területeket szerezve 1913-ban a balkáni háborúk alatt. A Romániához kapcsolt területet kb. 90%-ban bolgárok (túlnyomó többségben), törökök, görögök lakják. A dobudzsai lakosság közül csak a románoknak adnak állampolgárságot. Beszűntetik a nem román iskolákat és szervezeteket. Ekkor, **Dobrudzsa anektálásakor kezdődik meg azoknak a módszereknek a kikísérletezése és a nemzetiségeket kiírtó modellek alapjainak lerakása, melyeket Romániában ma is akadálytalanul és sikerrel használnak.**

A mai labilis nemzetközi helyzetben a román nacionalista, irredenta politika törvényszerűen felerősíti a nemzetiségek elleni nyomást. Nem véletlenszerűen léptek a nyilvánosság elé 1990-ben a román nacionalista szervezetek, amelyek a pszichológiai terror minden módszerét bevetve, a még Romániában élő népcsoportok elűzésére törekednek. Ezeket **a magyarellenes terror-szervezeteket, a nyílt vagy burkolt támadásokat a román Kormány támogatja**, mint ahogy ezt több újságban is bizonyítják.

A román terjeszkedési politikának egyik ismert mechanizmusa a dák-római kontinuitás elmélet. **A dák-római kontinuitás elmélettel, ezzel a közismerten hamis történelmi aberrációval formáltak a román irredenták jogot az összes területre, amit már megkaparintottak (Erdély, Dobrudzsa) és amit még megszerezni szándékoznak (Kelet-Magyarország, Szovjet-Moldávia, Dél-Dobrudzsa, Dél-Bánság, Bukovina).** Egy alapvetően hamis elméletre irredenta politikát építeni -a szükséges propagandával együtt,- ahhoz a veszélyes helyzethez vezet, hogy **egy maradandó és megrendíthetetlen, téves eszmerendszert táplálnak be a román népbe.** Ez a téves eszmerendszer a magyarságot bűnbaknak beállító jelenséggel együtt a középkor boszorkány- ill. a náci zsidóüldözéshez hasonló tömegőrületet okoz. A román nemzetet teljes nemzetközi elszigeteltségbe, anarchiába, végveszélybe sodorja. Ahelyett, hogy irredenta politikájukkal további területeket szereznének, a még eddig megszerzetteket is elveszítik. Erre **a tömegőrületre a román nép jelenleg igencsak alkalmas**, mert Románia fennállásának alig több, mint egy évszázados multjában a diktatórikus kormányzás valamilyen formája mindig jelen volt. Ceausescu az új szocialista embertípus kimunkálásának ürügyén arra törekedett, hogy "végleg meghonosíthassa a nyájszellemet, a mindenbe beletörődést, elszigetelje és elhallgatásra kényszerítse az ellenzékét, az önállóan gondolkozni már alig képes értelmiséget, és, hogy elnyomja a szellemi uniformizálódással szemben fellépő egyéniség érvényesülését." Ceausescu kommunista utópiájához, irredentizmusához "válogatás nélkül minden eszközt felhasznált s a megfélemlítettséggel állapotába sodort egy egész társadalmat."

A diktatórikus rendszereknek mindig is célja volt az emberek szabad akaratának, méltóságának, személyiségének szétzúzása. "...azok az emberek, akiket átítatott a totalitárius szokásrendszer, akiket megfélemlít az a felelősség, hogy nem lelnek rá emberi önmagukra, megtagadják a szabadságot és azt átruházzák bárkire, aki védelmet és folytonosságot ígér. Más szóval, ennek a szétszórt félelemnek robbanékony politikai következményei lehetnek. Eric Fromm, amerikai pszichiáter szerint a szabadságtól való félelem képezi a mindenfajta faszizmus társadalmi bölcsőjét."

A tömegörület kialakulásához a erdélyi román még egy tulajdonsággal rendelkezik, **a fókuszált nemzettudattal**. Az ilyen nemzettudat szerkezetébe a másik fél is be van épülve, mint negativitás, vagyis a románba a magyar létezése, míg a magyarba a román létezése. "A fókuszált nemzettudatú ember bizonyos fokig állandóan veszélyeztetve érzi nemzeti identitását, mintha csak attól tartana, nehogy ez a negativitás valahogy átmenjen pozitívba, vagyis nem-románból román, nem-magyarból magyar legyen." "Ha a másik fél nagy tömegben van jelen a közvetlen közelben, akkor a veszélyérzet kerekedik felül. ... Emiatt aztán az erdélyi ember folyton egy sajátos készenléti állapotban van", amit..."egy meg nem határozott veszélyre irányuló tudattalan figyelem"-nek lehet nevezni. "Mivel ez az egész az irracionális körébe tartozik, nagyon könnyen manipulálható, s ha egyszer begerjed észérvekkel nagyon nehéz rá hatni." Tehát a veszélyérzet manipulálásához elegendő, ha a tömegben azt a hiedelmet alakítják ki, hogy ez a veszély aktívvá válik, amivel szemben aktívan kell védekezni. Így elég, ha az ujságokban a 4.1.1-es fejezetben említett magyarelles jelző- és megnevezésrendszert állandóan, irredenta érdekek szolgálatában tudatosan használják, hogy pogrom-hangulatot tartsanak fenn Marosvásárhelyen és egész Romániában. **Tehát a magyarelles tömegörület célja Romániában a menekülési folyamat állandó fenntartása, Erdélynek a megmaradt legnagyobb népcsoportjától, a magyaroktól való kiürítése és ezen keresztül Erdély végleges annektálása.**

A terjeszkedési politika Romániában régi tradíciókra épül, átítatja a román társadalom minden területét. Rég lendületben lévén, nagy tehetetlenségi erővel rendelkezve leállítani alig lehetséges a politika hétköznapi eszközeivel. Ahogy a történelem is bizonyítja, azon országok, melyek expanziós politikát folytattak, önszántukból nem tudtak lemondani róla összefogott, békés, nemzetközi nyomásra sem. Mint a második világháború példája bizonyítja, Németországot is csak erőszakkal, évtizedekig tartó kettéosztással, idegen hadseregek ellenőrzésével tudták erről a politikai vonalról lekényszeríteni.

Az RMDSz bizonyos vezetői mindhiába tesznek hűségnyilatkozatokat a Román Kormány felé, mely szerint az erdélyi magyarság jövőjét csak Romániában látják, mert ez a jövő nem egyéb, mint az erőszakos beolvasztás és/vagy száműzetés! Eppen ezért **minden politikai erőnek, nemzetközi szervezetnek, Európa kormányainak feladata, a magyarságnak pedig kötelessége, a térség békéjét állandóan destabilizáló tényező, a román terjeszkedési politika semlegesítése, függetlenül Erdélyt Romániától, az itt élő népcsoportoknak emberhez méltó jövőt biztosítva.**

*„Itt minálunk nem is hajnallik még,
Holott máshol már a nap úgy ragyog.
De semmi kincsért s hírért a világon
El nem hagynám én szülőföldemet,
Mert szeretem, hön szeretem, imádom
Gyalázatában is nemzetemet!“*

Petőfi Sándor: Magyar vagyok

5 AZ ÖNRENDELKEZÉS TRENDJEI A NYUGATI DEMOKRÁCIÁKBAN

*Az erőszak kirobbanásáért nem mi, hanem
azok lesznek a felelősök, akik
önrendelkezési törekvéseink
érvényesítésének útjában állnak!*

Apád

5.1 Bevezető

1990-ben Magyarországon szabad választások következtében demokratikus kormány került hatalomra. A társadalom minden szintjén beindultak az önszerveződési, pluralizálódási folyamatok, melynek keretében különböző társadalmi szervezetek, alapítványok tömegei jöttek létre. A kommunista érával szemben ezek a társadalmi szervezetek céljaik felállításában és követésében nem függenek a kormány akaratától, jóváhagyásától. A kormány befolyása természetesen nem kizárt főképpen akkor, amikor a szervezetek a parlamenthez folyamodnak anyagi támogatásért. A kormányzó pártok befolyásának kompenzálására a parlament és nem a kormány dönti el, hogy a különböző szervezetek mennyi pénzt kapjanak a költségvetésből. Ez az anyagi támogatás azonban nem követel lojalitást, ami azt jelenti, hogy a szervezeteknek nem csak megengedett, hanem kötelességük a kormány tevékenységét kiegészíteni ill. a kormány programjához képest alternatívákat kidolgozni. **A Magyarok Világszövetségének (MVSz) is kötelességei közé tartozik a magyar nemzet sorskérdéseit érintő problémákban a kormány stratégiájához képest alternatívák kidolgozása és ezek következetes képviselése a mindenkori magyar kormánnyal szemben.** Ezen sorskérdések egyike a határontúli magyarság problémája. Közvetlenül a választások után az új magyar kormány hivatalnokai, szakértői néhány rövid hónap alatt készen álltak az "új" követendő stratégiával ebben a kérdéskörben. Mivel az új kormány tagjai és magasszintű hivatalnokai polgári foglalkozású, amatőr politikusokból ill. a Kádár-rendszerben kiképzett "szakértőkből" áll, aligha hihető egy gyors stratégiaváltás. A jelek inkább arra engednek utalni, hogy a régi kommunista stratégiát vették át csak felszínében változtatva meg azt. Ez a felszínes változás abban nyilvánul meg, hogy a kormányzó pártok, ellentétben a kommunista kormányokkal nyílt kapcsolatokat tartanak fenn a határon túli magyarság érdekvédelmi szervezeteinek képviselőivel, vezetőivel.

5.2 A magyar kormány "stratégiája"

1993 március 20-án a legnagyobb kormányzó párt, az MDF parlamenti frakcióvezetője Rohrschach-ban (Svájc), röviden a következőképpen fogalmazta meg a magyar kormány leszakított területek magyarságával kapcsolatos stratégiáját: *Magyarországnak mindent meg kell tennie, hogy az Európai Közösség teljes jogú tagjává váljék. Ugyanakkor az összeurópai folyamatok azt mutatják, hogy az integráció az egyedüli járható út nemcsak Magyarország, hanem Románia, Szlovákia és Szerbia számára is. A térség minden országának az Európai Közösségbe való integrálódásával a Magyarország és szomszédai közötti határok légiesülni fognak és ekkor az anyanemzettől elszakított magyarság problémája magától megoldódik.* A magyar kormány által "kidolgozott" és hangoztatott "stratégia" annyira banálisnak tűnik a szomszédos országok magyarfaló kormányainak, politikai köreinek szemében, hogy többször is, kétélyeket kifejező, megkérdőjelezték létét sejtetve, hogy ez a hivatalosan hangoztatott stratégia csupán álcázásra van. A gyanakvóbbak (pl. Romania Mare párt és sajtóorgánuma) egy szupertitkos stratégia létezését kész tényként próbálják elfogadtatni a román tömegekkel fenntartva ezzel veszélyeztetettségi érzetüket.

Sajnos ennek a stratégiának a létezése még nyomokban sem látszik, egyáltalán nem érzékelhető!

Ahhoz, hogy a magyar kormány "stratégiáját" bírálhassuk, -vagyis, hogy a légiesített határok meg fogják-e oldani a leszakított területek magyarságának problémáját-, szükséges a nyugati demokráciákban jelenlévő néhány olyan önrendelkezési folyamatot megvizsgálni, ahol a határok átjárhatósága, légiesültsége maximális. A legmértvadóbb példák egyike, ami a népek önrendelkezési joga kivívásának folyamatát illeti, a fenn említett szempontok alapján, Jura kanton (szövetségi állam) létrejötte Svájcban. Azonban más nemzetek, népcsoportok elszakadási törekvéseinek is szemtanúi vagyunk Észak-Olaszországban, Korzikában, Nagybritanniában (Északírország), Spanyolországban (Baszkföld), Kanadában, stb.

5.3 A Juraprobléma anatómiája

Svájc 1991-ben ünnepelte államiségének 700-ik évfordulóját. A svájci nép saját országát a világ legrégebbi demokráciái közé sorolja. Az ország területileg állandóan gyarapodott anélkül, hogy ennek érdekében hódító háborúk sorozatát vívta volna. A három öskanton Unterwalden, Uri és Schwyz szövetsége (1291) után a többi kanton a 700 év folyamán önszántából kapcsolódott a szövetséghez az 1. táblázatban látható sorrendben. A táblázat áttekintésekor feltűnik, hogy az utolsó kanton, -Jura- belépése a szövetségbe 1979-ben történt (kép 5.1.). Ekkor azonban nem egy új terület és népcsoport Svájcban való kapcsolódásáról van szó, hanem az egyik legnagyobb, német többségű kanton, -Bern- területéből való leszakadásáról. A juraprobléma az 1815-ös Bécsi Kongresszustól eredeztethető, amikor is a francia imperializmus megfékezésére, a juraiak ellenkezése és a berniek akarata ellenére Jurát Bern kantonhoz anektálták. Ezzel a szerződéssel akarták a Szövetséges Hatalmak Bern területi veszteségeit (Waadt és Aargau) kompenzálni. Annak idején Jura népe az anektálást különösebb ellenállás nélkül szemlélte, ami arra enged következtetni, hogy nem volt egy közös politikai akarat, nemzeti (értsd: jurai) öntudat kialakulva. Azonban nem sokkal később már jelentkeznek az első tiltakozó levéllel, amelyben Xavier Stockmar 1831-ben a berni Alkotmánybírósághoz így ír: "Mi nem ismerjük el az egyesülési okmányok érvényességét, mert azt kiszabták ránk a mi megkérdésünk nélkül."

A későbbiekben megindult a német parasztok természetes bevándorlása és letelepedése főleg Dél-Jurában, ugyanakkor Bern keménykezű antiklerikális politikát folytatott, ami a katolikus francia lakosság ellenállását váltotta ki. Ez az út egyenesen oda vezetett, hogy egy évszázad múltán 1917-ben megalakult az első szeparatista szervezet a "Szeparatista Bizottság". A továbbiakban érdemes röviden még néhány adatot felsorolni:

-1947-től datálják a tulajdonképpeni jurakrizist, amikor Bern kanton (értsd:szövetségi állam) kormányzótanácsa a kantonális departamentek elosztásáról döntött. Ez a döntés heves tiltakozásokat váltott ki a juraiak között, aminek végeredménye a "Comité de Moutier" (Moutier-i Bizottság) megalakítása volt.

-1950-ben Bern kanton alkotmányának módosításával elismerték a Jura-probléma létezését, ugyanis a juraiaknak kisebbségi státust adtak. Az újrafogalmazott 1. cikkely szövege: "Bern Kanton demokratikus, szabad ország és a Svájci Szövetség tagja. Magába foglalja a régi kantonrészt és Jura népét."

-1952-ben megalakul a Rassemblement Jurassien (RJ), (Jurai Népgyűlés). Ez az a szervezet, mellyel tulajdonképpen megtették az első lépést az önállóság útján hisz a szeparatizmus lángját ez szítja. Felismerve a szeparatista politikai irányvonal felerősödését, de a demokrácia játékszabályait betartva párhuzamosan megalakul az Union des Patriotes Jurassiens (Jurai Hazafiak Egyesülete). (Megjegyzés: a későbbiek folyamán végig lehet követni az antagonizmus jelenlétét a jurai szeparatizmus történetében; egymást felváltva alakulnak meg a szeparatista és antiszeparatista szervezetek.)

-1957-ben beindítják az első népi kezdeményezést, melynek keretében Jura lakosságát megkérdik akar-e a Svájci Szövetség független kantoni rangjára emelkedni vagy sem.

-1959-ben van a "jurai nép egy és oszthatatlan!" propaganda-klisé próbaköve. A népszavazás kimenetele durván kijózanító: nemcsak kanton szinten, hanem a hat jurai disztriktben (körzetben) is leszavazták a kezdeményezést. A szavazatok megoszlása a következő volt: kanton szinten 80141 "nem", 23130 "igen"; a jurai körzetekben 16355 "nem", 15159 "igen". A kezdeményezés megbukása rámutatott arra a tényre, hogy Jurában nem egy nép hanem három kis népcsoport lakik, vagyis a francia nyelvű, északjurai katolikusok, a déljurai francia protestánsok és Laufental körzet német nyelvű, katolikus lakosai.

A juraiak szeparatizmusának ideológiája a nagy francia nacionalizmusból táplálkozik. "A jurai szeparatizmus hosszú távú célja egy saját állam felállítása az összes jurai francia számára."

Nr.	Kanton neve	Területe [km ²]	Lakosság száma	Szövetségre lépés dátuma
1	Zürich	1 729	1 141 494	1351
2	Bern	6 049	932 577	1353
3	Luzern	1 492	311 761	1332
4	Uri	1 076	33 544	1291
5	Schwyz	908	106 409	1291
6	Obwalden	491	27 896	1291
7	Nidwalden	276	31 619	1291
8	Glarus	684	36 953	1352
9	Zug	239	83 419	1352
10	Fribourg	1 670	200 166	1481
11	Solothurn	791	221 464	1481
12	Basel-város	37	190 854	1501
13	Basel-vidék	428	228 151	1501
14	Schaffhausen	298	70 317	1513
15	Appenzell Aussen-Rhoden	243	50 328	1513
16	Appenzell Innen-Rhoden	172	13 333	1513
17	Sankt-Gallen	2 014	410 773	1803
18	Graubünden	7 106	167 904	1803
19	Aargau	1 405	484 308	1803
20	Thurgau	1 013	198 371	1803
21	Ticino	2 811	280 630	1803
22	Vaud	3 219	565 181	1803
23	Valais	5 226	239 048	1815
24	Neuchâtel	797	157 436	1815
25	Genève	282	371 356	1815
26	Jura	837	64 681	1979 !!!
	Schweiz	41 293	6 619 953	

5.1. kép: A svájci kantonok belépésének időrendi sorrendje a szövetségbe

Ezt a célt tovább követik annak ellenére, hogy 1974 június 23.-án a Rassemblement Jurassien egy különálló kanton felállítását megszavazta.

A RJ stratégiája a következő két lábön nyugszik:

1. A RJ tömegrendezvények sorozatával politikai nyomást gyakorol az ellenfélre, vagyis a berni kormányra.

2. A Bélier-k (kosok) látványos és egyben szimbolikus akciókat terveznek és hajtanak végre, hogy a nyilvánosság figyelmét minél jobban magukra vonják, mint pl. a svájci zászló meggyújtása és elégetése a berni országház előtt. (A propaganda annál hatásosabb minél egyszerűbb elveken működik. Ilyen megfontolásból a juraiak "Sok füst messze látszik!" alaphelyezteték tevékenységük hangsúlyát. A jurai szeparatizmus másfélévszázados történelme során az anyagi kár meg az áldozatok száma elenyészően kevés Európa más régióihoz képest).

A RJ-nek politikai akarata nyilvánításához megvan, -természetesen- a földalatti katonai szervezete is a Front de Libération du Jura (FLJ), (Jurai Felszabadító Front).

A fontosabb események kronológiájának rövidített folytatása a következő:

-1966-ban letartóztatják Marc Boillat és Marie Joset jurai terroristákat az FLJ tagjait. A 60-as évek kitörő terrorhullámáról lásd külön felsorolást lennebb.

-1970-ben a berni alkotmányadalékkal elismerik a juraiak jogát az önrendelkezésre.

-1974-ben egy Pro-Jura Tüntetésen egy berni polgár meglövi a juraiak zászlóvivőjét.

-1975-ben Courtelary, La Neuveville és Moutier helységek polgárai a Bern kantonban való maradásra szavaznak.

-1977-ben a szövetségi gyűlés jóváhagyja Jura kanton alkotmányát a 138. cikkely nélkül.

-1979 január 1. a szuverén Jura kanton létrejött.

-1984-től a Bélier-k (Kosok nevezetű szervezet) egy újabb erőszakhullámot indítanak. Először intéznek merényletet a "Fritz"-nek csufolt katona emlékműve ellen Les Rangiers-ban. Unterseen bei Interlaken nevű község muzeumából ellopják a csalhatatlanság követ (Unspunnenstein).

-1986-ban a berni óvárosban fekvő Igazság-kút Iusticia istennőjét ledöntik.

-1987-ben 11 különféle merényletet hajt végre az FLJ.

-1989-ben a "le Fritz" szobor ellen végrehajtják a második merényletet.

-1992-ben a Szövetségi Biróság az "Unir" (Egyesülés) kezdeményezést alkotmányellenesnek nyilvánítja.

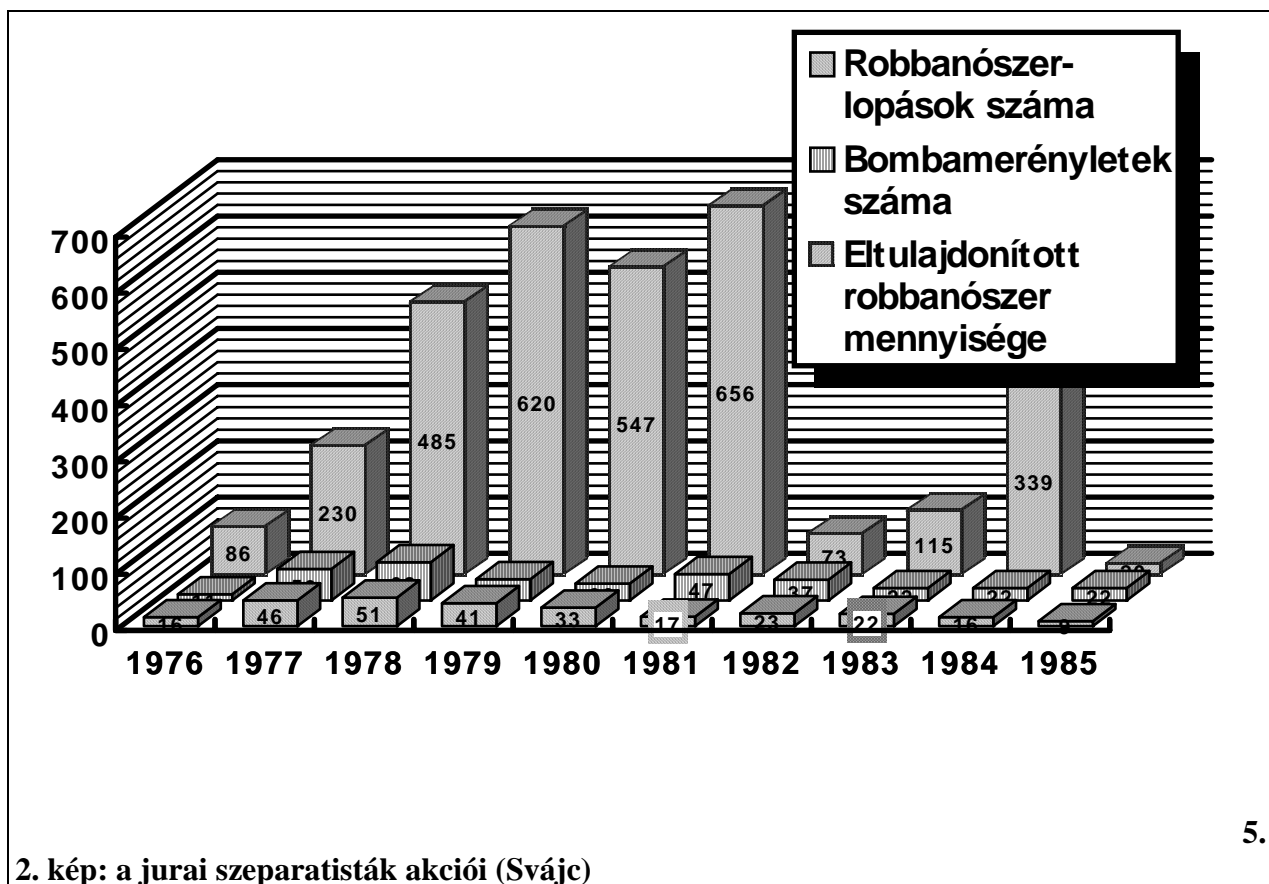
-1993-ban merényletek Bernben és Courtelary-ban. Meghal Christophe Bader "jurai terrorista". Hivatalos vélemények szerint az Igazság Kútja elleni második merénylet közben baleset áldozata lett. Megjegyzendő, hogy a RJ elnöke Roland Béguelin azt nyilatkozta, hogy "Vér tapad a Szövetségi Biróság kezéhez", ami azt engedi sejtetni, hogy nem baleset történt. Letartóztatják Daniel Pape-t a Szeparatista Fiatalok Szervezetének, a Bélier-nek, az elnökét. Házának pincéjében, Cortébert bei St.-Imier-ben kézigránátokat találnak.

-Megjegyzendő még, hogy közben további szeparatista és antiszeparatista szervezetek alakultak, mint pl.:

-antiszeparatista szervezetek: Force Démocratique (Demokratikus Erő), titkára Roger Droz; Sanglier (Vaddisznók), elnöke Guillaume-Albert Houriet. Roger Droz talpa alatt hamarosan felforrósodott a talaj, minek következtében kénytelen volt szedni a sátorfáját és sürgősen elköltözött a kantonból. A Sanglier nevezetű ifjúsági antiszeparatista szervezet a Bélier ifjúsági szeparatista szervezet ellenlábasa kellene legyen.

-szeparatista szervezetek: pl. Unité Jurassienne (Jurai Egység).

Az Unité Jurassienne helyi szervezetének titkára és a 70 lelkes falu, Vellerat, polgármestere, André Comte büszkén dicsekszik azzal a ténnyel, hogy sikerült minden szálát Bern kantonnal megszakítani. "Addig sanyargatjuk a berni medvét, ameddig lehet."- nyilatkozta. (Megjegyzés: a

2. kép: a jurai szeparatisták akciói (Svájc)

medve Bern kanton szimboluma.) La Neuveville város polgármestere, szintén az Unité Jurassienne tagja egy Jura-Szuperkanton létrehozásáról álmodozik, amely a jelenlegi Jura kantonból, a berni Jurából és Neuchâtel kantonból tevődne össze. André Comte itt tulajdonképpen kikotyogta a szalámitaktikára épülő stratégiájuk középtávú célját, Neuchâtel kanton bekebelezését.

Az eddig felsoroltakból is egyértelműen kitűnik, hogy az önrendelkezési jog érvényre juttatása sehol a világon nem oldódik meg csupán a minimális követelmények megfogalmazásával, a toleráns többségi nemzet rábolintásával. Még Svájcban sem! Ennek további alátámasztására érdemes áttekinteni a FLJ másfél éves tevékenységét pl. 1962 októberétől 1964 márciusáig (kép 5.2.):

- 1962 X. 21: Les Anges helységben (Pommerats község) a 63. katonai barakk felgyújtása;
- 1963 III. 26: a Bourrignon-i katonai raktár felgyújtása;
- 1963 IV. 26: a Joux-Derrière parasztgazdaság felgyújtása;
- 1963 VII. 18: a La Cote-i (Montfaucon község) parasztgazdaság felgyújtása;
- 1963 X. 05: Mont-Soleil -ben Charles Jeanneret házának felrobbantása;
- 1963 XII. 23: Malleray-ben a Houmard Rt. fűrésztelep felrobbantása;
- 1964 III. 27: Studen-nél a vasúti szakasz felrobbantása;
- 1964 III. 12: Delémont-ban a Kantonbank felrobbantása;

Céljaik elérése érdekében a harcot tovább folytatják, habár a támadások heveségét, nagyságrendjét és gyakoriságát megpróbálják olyan szinten tartani, hogy az ország lakosságának ellenszenvét lehetőleg ne váltsák ki. Attól függetlenül, hogy a fent említett robbantások, gyújtogatások az önrendelkezési jog kivívásának érdekében történtek, a svájci katonai szakértők

ezt a metódust terrorizmusnak minősítik és ennek megfelelően küzdenek ellene. Mert, -teszik fel a kérdést,- minek lehet nevezni például a vasúti sínek felszedését Lauterbrunnennél, 1982 IV. 8-án, ha nem terrorizmusnak, ártatlan emberi életek veszélybe sodrásának.

A fennebb felsorolt gyűjtogatások kárvallottjai, általában olyan jurabeli franciák, akik elítélik a szeparatizmust, netalán tesznek is ellene. A belső ellenfelek elszigetelésének, kiközösítésének ábrázolására a következő példa említhető meg:

Grenchen-ben egy csiszológépgyárban dolgozik egy alacsony, köpcös, jóindulatú Jurakantonbeli, középkorú munkásemberrel. A gyárban többen is dolgoznak juraiak, akik mindennap ingáznak a város tulsó felén lévő, vasutállomásra. Hogy minél kevesebb időt veszítsenek utközben, a gyár rendelkezésükre bocsátott egy mikrobuszt, mely mindennap kiviszi őket az állomásra. A fent említett szakmunkásnak is joga lenne a mikrobuszt igénybe venni, de nem teheti, mert földije nem engedik fel a buszra. Azért közösitették ki, mert elítélte a szeparatizmust.

Akcióik lehetővé tételéhez szükség van robbantószerre is. Ezek beszerzése, Svájcban sem megy másképp, mint a régi, jól bevált, klasszikus módszerrel vagyis a katonai fegyverraktárak kirablásával (kép 5.3.). Mivel a tettesek csak ritkán kerülnek kézre, ezért nem lehet pontosan megítélni, hogy az elrabolt fegyverek, löszerek, robbantószerre, aknák, kézigránátok, stb. milyen csoportosulásokhoz kerülnek és mikor, milyen célra, ki fogja bevetni őket, Svájcban vagy az ország határain kívül. A támadások kivédésére a svájci hadseregben kidolgozták a SMUD-tervet (Schutz der Munition gegen Diebstähle = Lőszer védelme lopás ellen). A későbbiekben a speciális óvintézkedéseket mindennemű katonai fegyverre, felszerelésre kiterjesztették. A különleges intézkedéseknek köszönhetően a rablások száma nagymértékben csökkent (lásd a fenti hisztogramot).

géppuska:	392 db
géppisztoly	5 db
gépfegyver	6 db.
egyéb fegyverek	1023 db.
pisztoly/revolver	2836 db.
lőszer:	203 937 db.
kézigránát:	513 db.
aknák:	306 db.

5.3. kép: a jurai szeparatisták által eltulajdonított löfegyverek az 1970-es években

A teljességre törekvés igénye nélkül érdemes még felsorolni, hogy az 1970-es években elraboltak még a 3. képen látható löfegyvereket.

Ezek az akciók tovább folytatódtak az 1980-as és az 1990-es években is. A tettesek felderítésének csekély száma azt engedi sejtetni, hogy megfelelő információval rendelkező szervezetek rajtaütéseiről van szó. A SMUD-terv ellenére, mely a Svájci Allamszövetségnek rengeteg pénzébe került, az eltulajdonított robbanószer mennyisége csak addig esett vissza, amíg a tervről és az ennek keretében kivitelezett intézkedésekről megfelelő információhoz jutottak. Ezek után megint emelkedni kezdett a fegyverraktárakból elrabolt robbanószer mennyisége.

S mindezt teszik a kantonok közti határok átjárhatósága ellenére, amely határok annyira légiesek, hogy nem léteznek csak térképen! Az önrendelkezési jog jegyében a jurai szeparatisták a második legnagyobb svájci kanton, -Bern- területéből kanyarítottak le jelentős nagyságú területet, pontosabban 12,15%-ot .

Ez a tevékenységük természetesen nem nyerte el a Bern kantoni németek tetszését, vagyis a toleráns többség azonnali fejbőlintását, miként ezt bizonyos magyar emigrációs körök sejtetni engedik az anyaországi sajtóban. 1988-ban Bern kanton kormánya betiltotta, hogy berni

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

állampénzekből a Moutier, La Neuveville és Courtelary körzetekben a szeparatista szervezeteket finanszírozzák. Ez nem egyéb, vallják Bernben, mint Bern kanton területi integritása elleni támadásnak, berni állami pénzekből való finanszírozása. (Megjegyzés: Svájcot úgy kell tekinteni mint több különálló kis állam szövetsége.) Ezzel a határozattal azonban újfent olajat öntöttek a jurai szeparatizmus lappangó tüzeire. 1993 júniusában Bern kanton kormánya eldönti, hogy Vellerat község 1996 január 1-től Jura kantonhoz csatlakozhat. Jura kanton létrejötté, az európai önrendelkezési folyamatok között- a toleráns svájciaknak köszönhetően- példamutatóan a legbékésebb szecessziós folyamatnak tekinthető.

5.4 Quebec tartomány leválása: a csendes forradalom.

A magyar kormány "stratégiájával" ellentétben a francia nyelvű népcsoportok türelmetlenül próbálják szeparatista törekvéseiket nemcsak Svájcban, hanem Kanadában, Belgiumban is érvényre juttatni.

Kanada Quebec tartománya a maga 6,5 milliós lakosságával, melynek 85%-a francia nyelvű szintén le akar válni. Indokaikat egyszerű szavakkal fogalmazzák meg: "Quebec önállóságával mi leszünk a többség saját hazánkban. Mi fogunk érdekeinkről dönteni. Mi fogjuk mutatni a gazdaságunknak az utat. Problémáinkat magunk vesszük a kezünkbe." -François-Pierre Gingras. Alapvető problémának tekintik, hogy szerintük nem vesznek számarányuknak megfelelően részt a kanadai gazdasági és politikai életben (kép 5.4.).

1976-ban a szeparatista mozgalom nyerte meg a választásokat, s első elintézendő dolgaik közé tartozott megalkotni és törvénybe iktatni a hírhedt 101. törvényt, mely előírja, hogy:

1. - a munkahelyen csak franciául lehet beszélgetni,
2. - angolnyelvű reklámhirdetés és minden egyéb nyilvános felirat tilos,
3. -gyerekeket csak francianyelvű iskolába lehet íratni, kivéve ha az egyik szülő már azelőtt angol iskolába járt.

A nyelvtörvény érvénybe lépése után 250`000 ember hagyta el, kényszerűségből, a tartomány területét, többek között 14`000 vezető állású személy is. Az angol tulajdonosok kimenekítették vállalataikat, újságjaikat bankjaikat, ingatlanközvetítő irodáikat, stb. Toronto-ba ill. egyéb angol többségű tartományba.

A migráció komoly gazdasági károkat, tökeelvándorlást okozott, az ingatlan árak zuhanását, stb. ezt azonban gyorsan megpróbálták kompenzálni a Franciaországban startra készen álló és azonnal be is áramló tőkével, a befektetési projektek tömegével.

A 101. törvény megsértése természetesen szankciókat vont maga után a hatóságok részéről. Érdeemes néhány példát felsorolni:

- 1987-ben törvénybe hozták a francia nyelvű utcatáblák kizárólagos használatát;
- ugyanebben az évben 17 vállalkozót megbüntettek, akik mégis angolnyelvű reklámtáblákat használtak;
- a "nyelvi rendör" megparancsolta a "Merry Christmas" felírat átírását francia nyelvre vagy eltávolítását egy üzlet kirakatából;
- két éttermi munkatárs angolul beszélt munkaidőben: névtelen feljelentés alapján a hatóságok vizsgálatot indítottak annak érdekében, hogy kiderítsék a két alkalmazott valóban megszegte-e a 101. törvény "csak franciát munkaidőben!" előírását;
- 1988-ban a kanadai legfelsőbb bíróság az 1987-es törvényt alkotmányellenesnek nyilvánította;

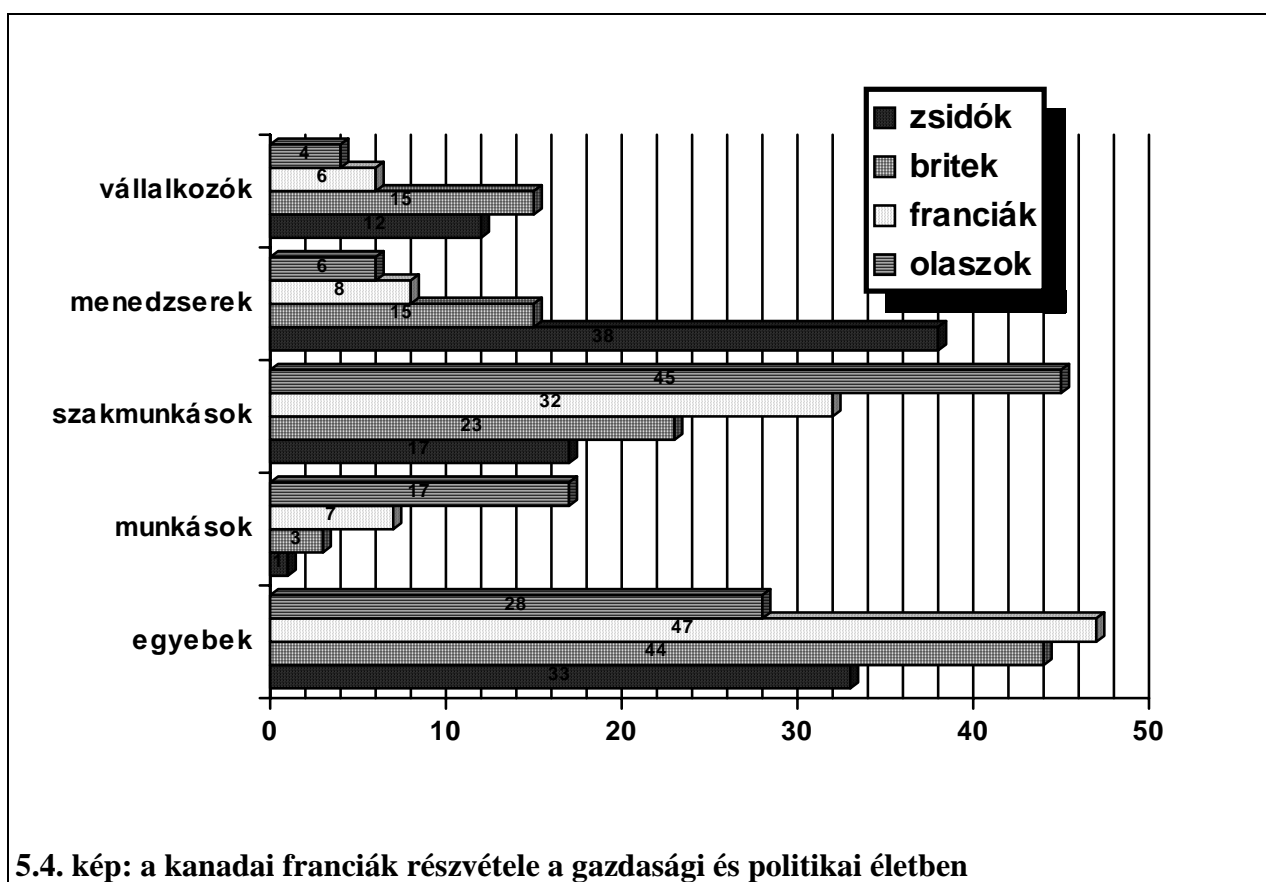
Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

- montreáli kiskereskedőhöz benzinbombát dobtak be, mert angolnyelvű reklámokat terjesztett.

Quebec teljes leválását külön pénznem bevezetését csak a totális gazdasági válság előrevetített rémképe akadályozza meg. Ezt a hátrányt megpróbálják lehetőleg a minimumra csökkenteni és az önrendelkezési folyamatot, -az Észak-Amerikában közismert légiesített határok ellenére,- előbb-utóbb sikeresen be fogják fejezni.

5.5 Baszkföld

Baszkföld 4 tartományból áll, amiből 3 Spanyolországhoz (Vizcaya, Giupúzcoa, Alava) és egy Franciaországhoz (Pyrénées-Atlantiques) tartozik. A spanyolországi területek 7261 km²-t tesznek ki, amelyen 2 200 000 lakos él és ennek kb. a fele baszk anyanyelvű. A Franciaországhoz tartozó területen, Észak-Baszkföldön, a baszkok számát 200 000-re teszik. Baszk nyelven azonban mintegy 80 000-en beszélnek a francia homogenizációs politika, az aszimilálódás következtében. Az iszlám hódítás korában a Baszkföld az Ibériai-félsziget

5.4. kép: a kanadai franciák részvétele a gazdasági és politikai életben

menekülő keresztényeinek otthont adott. Ebből a korszakból származik a ma is megnyilvánuló erős baszk katolicizmus. A XIII.-XIV. században a három baszk tartományt Kasztíliahoz csatolták, de előjogaikat (fueros) sikerült a XIX. századi spanyol központosításig megtartani. A spanyol polgárháború idején a köztársaságpártiak oldalán harcoltak, kivéve Navarra tartományt, melyet a spanyol állandó betelepedés már részben elidegenített. A polgárháború leverése után a baszkok ki voltak szolgáltatva Franco nacionalistáinak, akik különös kegyetlenséggel bosszulták meg a szembenállást: 21 000 embert legyilkoltak, ezeket vetettek börtönbe és további ezrek menekültek külföldre. Később a frankóista központosító törekvésekkel kerültek szembe. Ennek következtében az ősi kiváltságok, a fueros maradványait is eltörölték:

1. -a baszk nyelv használata a házon kívül tilos volt;

2. -betiltottak mindennemű baszk nyelvű oktatást;
3. -betiltottak mindennemű baszk kulturális megnyilvánulást.

A második világháború után New Yorkban és nemsokára utána Párizsban gyültek össze jelentős baszk politikusok és a valamikori kormányfővel az élen (J.A. Aguirre) megalapították a baszk exilkormányt. Az exilkormány célja felvenni a Franco-rendszerrel az ellenállást, amit -szerintük- a legjobb eséllyel külföldről lehet megtenni. Az előbbieket miatt elhanyagolták a belső ellenzék kiépítését. Az Amerikai Egyesült Államok 1953-ban a Franco-rendszerrel széleskörű katonai és gazdasági egyezményt írt alá, az exilkormány minden addigi elismerése és nemzetközi sikere ellenére. A Franco-diktatúra legitimitását csak tetőzte az 1953-ban a Vatikánnal kötött Konkordátum és az 1955-ben az Egyesült Nemzetek Szervezetébe történő belépés. Ehhez az új nemzetközi politikai konstellációhoz az exilkormány már nem tudott alkalmazkodni, politikai befolyása nagyban csökkent. 1952-ben a bilbaoi Jezsuita Egyetemen rendszeresen kezdtek egyetemisták találkozni. Kiadták az Ekin (Cselekedj) c. ujságot és megpróbálták megalapítani a hazafias frontot. Elképzeléseik -a belső, realitásoknak megfelelő ellenállási stratégia kialakítása- a már meglévő pártnál és végsősoron az exilkormánynál értetlenségre találtak. Ennek következtében 1954-ben létrehozzák az Euskad Ta Askatasurra (ETA, magyarrá fordítva Baszk Haza és Szabadság) hierarchikusan felépített katonai szervezetet, melynek politikai befolyása a későbbiekben óriásira nő, a rendőrség brutális fellépései ellenére. Az ETA, ideológiáját és stratégiáját, a nemzetközi guerilla mozgalmak tapasztalatainak tanulmányozásából merítette, mely szerint egy számbelileg és technikai felszereltségében sokkal gyengébb födalatti "hadsereg" az ellenséges, elnyomó, idegen és ezen keresztül nem annyira motivált hatalom erőszakszervezeteit defenzívába kényszerítheti. Rövid időn belül világos koncepcióval rendelkeztek: független, szabad Baszkország megteremtése. A függetlenséget a kolonizáló Spanyolországgal szemben egy antikolonista felszabadítóháborúval vélték elérni. Az ETA-nak Baszkföldön megkülönböztetett presztízse van és sajátos nevelő hatása az új, felnövekvő generációkra. A későbbiekben megalakult az "ETA politico-militar", melynek célja az ETA akaratának nyílt politikai képviselete. Ez a párt azonban hamarosan feloszlott. A túlélők ezúttal is csak az "ETA-militar" keményvonalasai voltak. Mielőtt az "ETA politico-militar" nyilvános képviseletével együtt -az Euskadiko Ezkerra (EE) párt- feloszlott volna azelőtt megalakították a "Herri Batasuna" (HB) pártot, mely ezúttal eltérések nélkül az ETA keményvonalasainak politikai akaratát képviselte.

1979-ben, -4 évre Franco halála után- Baszkföld autonóm státust kap, tényleges politikai érdekképviselettel. Az ETA-nak alkalmazkodnia kell az új helyzethez. A fegyvernagyvásra feltételeket szabnak:

1. amnesztiát az összes politikai fogolynak;
2. néhány politikai párt legitimitásának elismerése;
3. az összes spanyol biztonsági erő kivonása Baszkföldről, különösen a Guardia Civilé;
4. a baszk munkásrétegek életfeltételeinek megjavítása;
5. a baszkok önrendelkezési jogának elismerése az összes lehetséges következményeivel együtt.

Az ETA fennmaradását, különösen Franco halála utáni periódusban, a Franciaország és Spanyolország közötti légiesített (közös piaci) határok könnyítették meg. Az alkalmazott taktika "akció-represszió" számított a határon túlra menekülés lehetőségével, ahol a Franciaországhoz tartozó Baszkföldön az üldözött baszk harcosnak jó alámerülési körülményeket biztosítottak. A titoktartás a legfontosabb uralkodó elv nemcsak az ETA-n, hanem a Baszkföldön belül is. Ennek ellenére 1968-1969-ben ill. 1971-1972-ben a spanyol biztonsági erőknek majdnem sikerült az ETA-t felszámolni: felfedezték és megsemmisítették a rejtett élelmiszerraktárakat, a vezetők egy részét letartóztatták, a kommandóegységek nevei

tudomásukra jutott. Mindkét alkalommal, az ETA gyorsan regenerálódott, ugyanis a vezetők egy részének sikerült Franciaországba menekülnie.

Az ETA legfelsőbb szerve a közgyűlés, vezetősége az 5 tagból álló exekutív bizottság és az ezt ellenőrző kibebíttett közgyűlés. 1976 óta technikai okok miatt, de a közgyűléseken automatikusan fellépő nézeteltérések miatt is, -melyek sokszor nem kívánatos szakadásokhoz vezettek- közgyűlést nem tartottak. Az ETA, fennállásának rövid ideje alatt, a következő struktúrát alakította ki:

1. kulturális szárny;
2. politikai szárny;
3. szakszervezeti szárny (munkások kérdéseivel foglalkozik);
4. katonai szárny.

A vezetési struktúrákat a politika alakulásának függvényében állandóan változtatják, azonban a katonai szárny bázisa az idők folyamán egyáltalán nem változott:

1. -legális kommandóegységek, 3-4 tagból állnak, melyek átlagos családi életet élnek, munkahellyel rendelkeznek és csak "felső" parancsra jönnek össze kb. 8 havonta egyszer, egy-egy rajtaütés, merénylet előkészítésére; ETA-tagságuk időtartama kb. 3 év;
2. -illegális kommandóegységek, melyek tagjai alámerülni kényszerültek; eltartásuk az ETA feladata; állandóan az ETA rendelkezésére állnak;
3. -speciális kommandóegységek, amelyek a legképzettebb és legrátermettebb harcosokból kerülnek ki és különleges nehéz feladatokat hajtanak végre;
4. -információs kommandóegységek, feladatuk a szükséges értesülések beszerzése; nőknek csak ezekben az egységekben van szerepük;
5. -autonóm kommandóegységek, melyeknek tagjai saját kezdeményezésből és saját felelősségre tevékenykednek; az ETA-val alig vagy egyáltalán nincs kapcsolatuk;

A kommandóegységek földrajzilag alá vannak rendelve egy parancsnoknak, aki az operációkat irányítja és kapcsolatot tart a központtal; csak ő ismeri a hozzá tartozó egységek számát, habár tagjaik nevét, -szabály szerint- nem; kapcsolatot titkos "postaládákon" keresztül, a konspiráció szabályai szerint tartják. Az ETA tagjainak létszáma nem haladta meg a 150 -500-t, még tevékenységük eddigi csúcspontján sem. A gerilla harci taktika alkalmazása lehetővé teszi, hogy 150 jól kiképzett, vasfegyelemre nevelt gerillaharcos akkora országot mint Spanyolország biztonsági szempontból labilissá tegyen. Ugyanakkor 500-nál nagyobb nagyságrendű földalatti hadsereget már nagyon nehezen lehet az illegalitás keretei között tartani. A központi ETA rendelkezik még: pénzügyi, katonai kiképző, hírszerző és propaganda osztállyal.

Akció formája	időszak
inkubáció	1953 - 1959
propaganda	1960 - 1966
anyagi károk előidézése	1967 - 1968
emberi életek veszélyeztetése	1967 - 1968
szelektív terror	1968-1974
szervezett terror	1977-től

5.5. kép: az ETA akcióformáinak fejlődése

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

évjárat	meggyilkoltak	sebesültek	elraboltak
1968	2	0	0
1969	1	0	0
1970	0	0	1
1971	0	0	1
1972	1	1	1
1973	3	1	2
1974	11	58	2
1975	16	5	2
1976	17	0	4
1977	9	7	5
1978	67	91	9
1979	72	141	17
1980	88	81	24
1981	38		
1982	44		
1983	44		
1984	41		
1985	58		
1986	42		
összesen	556	385	68

5.6. kép: az ETA által elkövetett merényletek áldozatainak száma

Az ETA akcióformáinak fejlődése, -a kezdetektől napjainkig- gyorsan áttekinthető a következő táblázatban:

Kapcsolatokat más terrorista szervezetekkel is sikerült kiépíteniük, sőt az ETA-terroristák egy része kiképzését külföldön kapta. Tevékenységükhöz az anyagi bázist a számos bankrablásból, emberrablásból, a gazdag baszkok adományaiból fedezik és csak kis részben kaptak támogatást a kommunista országoktól. Ezért a kommunista világrendszer összeomlása anyagilag nem nagyon érintette az ETA-t. Az ETA történelmi fejlődését az 5.5. kép mutatja be.

A 5.6. képen látható táblázatban és a 5.7. képen röviden bemutatásra kerül az ETA által elkövetett merényletek száma és azok áldozatainak száma.

Az Európai Közösség létrejöttének következtében megvalósuló légies határok a baszk terroristák mozgási lehetőségeit megkönnyítik, aminek következtében a terror eszkalációjának és külföldre való áttevődésének lehetünk szemtanúi:

-1992 január 16-án a Baszk szeparatista szervezet Euskad Ta Askatasurra (ETA) a spanyol állam katonai személyiségei ellen intéz merénylet sorozatot.

-1992 februárjában egy katonai teherautót 40 kg súlyú bombával levegőbe repítettek; eredmény: 3 katonatiszt, 1 katona, 1 civil életét vesztes, 7 civil megsebesült.

-1992 március 19-én Barcelona közelében két autóbomba felrobbanása két személy életét követelte, köztük a Guardia Civil egyik tagjának életét is. Mindkét esetben az ETA előre értesítette a rendőrséget az előkészített merényletről.

-1992 március 29-én Bidart helységben (Franciaország) a francia rendőrség letartóztatja az ETA több vezető személyiségét.

-1992 május 9-én a spanyol rendőrség szétver egy ETA kommandót, amint az éppen egy helikoptert próbál indítani letartóztatott ETA tagok kiszabadítására.

-1992 május 12-én Bilbaoban lövöldözés tör ki, melynek során 10 ETA-gyanús személyt tartóztatnak le.

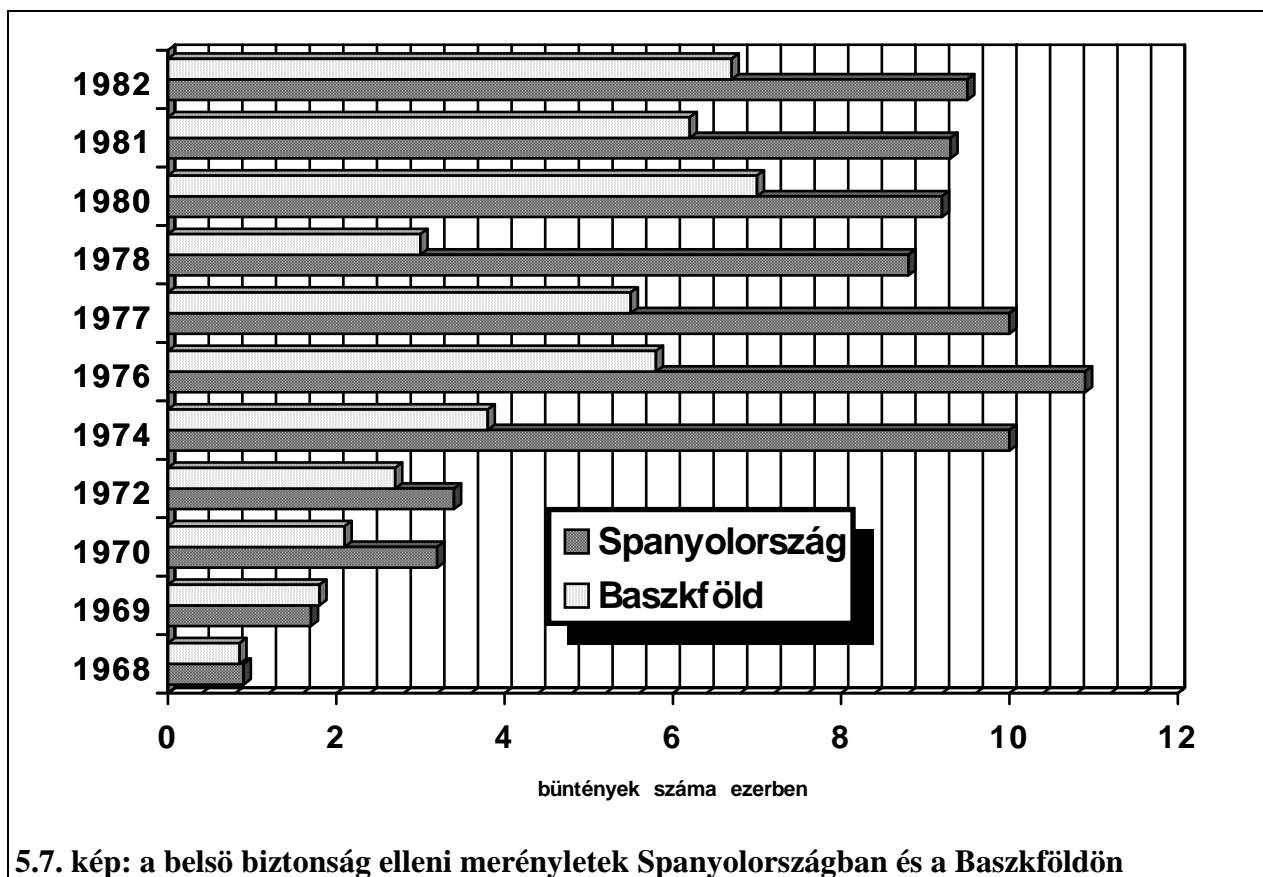
-1992 május 13-án a Guardia Civil Baszkföld 3 helységében razziát tart éjszaka, s letartóztatják az ETA 8 tagját.

-1992 május 31-én Bayonne-ban a francia rendőrség letartóztatja az ETA-vezetőség két tagját s más további ETA-tagokat is.

-Az ETA-t azonban ezekkel a csapásokkal még nem lehetett működésképtelenné tenni: 1992 június 9-én Madridban felrobbantanak egy autót, melynek során 13 személy sebesül meg, köztük 9 tengerésztiszt.

-1992 június 10-én éjszaka felrobbantják a spanyol bank és a spanyol kereskedelmi kamara épületét.

-1992 június végén felrobbantanak Rómában különböző spanyol berendezéseket. A római merénylet-sorozatot már 1991-ben meghirdették.

5.7. kép: a belső biztonság elleni merényletek Spanyolországban és a Baszkföldön

Az ETA összetétele a következőképpen osztható fel:

1. -egy harmada szakképzetlen ill. betanított munkások;
2. -egy harmada szakmunkások, kiskereskedők, középkáderek, technikusok;
3. -kb. 20 % papok és az általuk indoktrinált teológus diákok;
4. -a maradék a polgári középréteghez tartozik.

Az áldozatokat többnyire a nyílt utcán támadják meg. A meggyilkoltak között politikai, katonai, rendőrségi személyiségek vannak, míg a sebesültek között többnyire ártatlan, a merénylet alkalmával a közelben tartózkodó civilek. 1968 és 1984 között 124 ETA-harcos halt meg nem

természetes halállal. Összegzésképpen megemlíthető, hogy a baszk, önrendelkezési gerillaháború utóbbi 20 éve alatt kb. 600 személy vesztette életét.

A baszk nép harca az önrendelkezés kivívásáért, -a légiessült határok ellenére- tovább folytatódik, mindaddig, amíg a spanyol kormány nem hajlandó az ETA-t diplomáciailag elismerni és vele tárgyalóasztalhoz ülni, minaddig amíg céljukat a független Baszkország megteremtését el nem érték.

5.6 Korzika

Korzika területe 8680 km², lakosainak száma eléri a 250 000-t. A beszélt nyelv: olasz dialektus. A sziget évszázadokon keresztül olasz városállamok fennhatósága alatt állt. Függetlenségét először az 1755-ben Pascal Paoli vezérezredes által vezetett felkelés nyomán nyerte el. A sziget hamarosan francia fennhatóság alá kerül. Paoli folytatja küzdelmét, ezúttal a franciák ellen. Később angol támogatást is kapott, azonban Napoleon Bonaparte drasztikusan véget vetett a mozgalomnak. A korzikai nemzet létezésében vetett hit most is él, sőt az utóbbi időben dinamikus fejlődött. A francia homogenizálási politika miatt az öslakos korzikaiak kivándorlásra kényszerültek, mostanára már több korzikai hagyta el a szigetet (400 000) mint amennyi a szigeten él. A korzikaiak elégedetlenségének rövid összefoglalása:

1. az ipart nem a korzikaiak ellenőrzik;
2. a hagyományos helyi szállodákat a nagy szállodaláncok váltották fel;
3. a szőlők nagy része már nincs a korzikaiak kezében:
  - a francia kormány az algériai colons-oknak alacsony kamatú kölcsönöket adott a letelepedéshez;
  - a korzikaiak ezekhez a kölcsönökhöz és egyéb támogatásokhoz nem juthattak hozzá;
4. 1960-ban a munkaerő 90%-a korzikai, 1978-ra már csak 30%;
5. a túristaipar fejlesztése következtében tovább folytatják az idegenek betelepítését;
6. a francia kormányok minden autonómiára való törekvést szeparatizmusnak nyilvánítanak;
7. 1983-ban betiltják a Korzikai Nemzeti Felszabadítási Mozgalmat, melyet felelőssé tesznek a szigetet ellepő terrorhullámmért.

A korzikaiak minimális követeléseit a következőképpen lehet tömören összefoglalni:

1. a szigeten lévő 3 idegenlégiós kaszárnya eltávolítása;
2. az Algériából betelepített colons-ok kitelepítése;
3. a földek újrafelosztása;
4. korzikaiak alkalmazása a turistaiparban.

Az 1960-as években erősödött fel a szeparatista mozgalom. Mozgalmak, pártok alakulnak pl. Union pour la Corse (UPC) vagy a Korzikai Nemzeti Felszabadítási Mozgalom (FLNC). A szecessziós törekvések következtében az események felgyorsulnak: évente többszáz bombát robbantanak. Cél: a betelepítetteknek anyagi károkat okozni. 1991 december 30-án a FLNC felrobbant Sorbo Ocagnano-ban 30 üdülőt. Az akciót követő sajtókonferencián, az FLNC aktivistái bejelentették, hogy a francia gyarmatosítók ellen a harcot tovább folytatják és addig nem lesz fegyvernagyvágás, amíg az FLNC céljait el nem érik.

1992 január 9-én Ajaccio város központjában Dominique ROSSI korzikai nacionalistát lelövik. Rossi ellen nem ez volt az első merénylet: a tartományi választások előtt pár nappal, melyen jelöltként szerepelt, alig sikerült életét megmentenie.

A korzikaiak bíznak abban, hogy a közös európai házban, -amelyet remélhetőleg az erős önkormányzatokra fognak alapozni-, különbejáratú szobájuk lesz. Addig is, a légiesített határok ellenére, feladatuknak tekintik minden lehetséges eszközzel megakadályozni a sziget elidegenítésének folyamatát. Mert ha a franciáknak sikerül a szigetet teljesen elidegeníteni, akkor azt a későbbiekben csak nagy nehézségek árán vagy egyáltalán nem sikerül a korzikai nemzet számára visszaszerezni.

5.7 Észak-Irország: Mi magunk!

Az Észak-Ir problémát 1920-tól lehet datálni, amikor is a British Government of Ireland Act-ban Ulster provinciáról leválasztottak 6 protestáns többségű grófságot. A 6 grófságnak saját parlamentet biztosítottak. Az oszd meg és uralkodj elv ezúttal is kitűnően bevált: a protestáns írek az angolok támogatásával igyekeztek minden lehetséges vezető pozíciót elfoglalni, a gazdaságból, politikából az önrendelkezésért militánsan küzdő katolikus nemzettársakat kiszorítani. Az utóbbi 50 évben a katolikus íreknek egy kivétellel soha sem sikerült semmiféle politikai akarataikat a parlamentben keresztülvinniük. 1922-ben érvénybe léptették a Special Power Act-et, amely a belügyminiszternek korlátlan hatalmat adott a belbiztonsággal kapcsolatos minden kérdésben. Erre a dátumra tehető a B-Special különleges rendőrségi egység megalakítása is. 1972-től Észak-Irországot a londoni kormánynak rendelik alá. Mint az alábbi táblázatból kitűnik a belügyminiszterek ki is használták felhatalmazásukat. Ennek bizonyítására elegendő az 1971 - 1986 közötti periódust áttekinteni (kép 5.8.):

évjárat	hadsereg által végzett házkutatások	rendőrség által végzett házkutatások	elkobzott tüzfegyverek	elkobzott robbanószerek [lbs]*
1971	17262		717	2748
1972	36617		1264	41488
1973	74556		1595	38418
1974	71914		1260	26120
1975	30092		825	11565
1976	34939		837	21714
1977	20724		590	3809
1978	15462		400	2108
1979	6453		301	1996
1980	4106		203	1810
1981	4104		409	7536
1982	4045		317	5066
1983	1493		200	3762
1984	1282		197	8534
1985	812		238	7373
1986	1273		215	5386
összesen	271254	13670	9568	189433

*Megjegyzés: 1 lbs=0,4536 kg vagyis 189433 lbs= 85 926,8 kg

5.8. kép: az angol hadsereg és rendőrség katolikus-ír-ellenes repressziója

A táblázatból látható, hogy a hadsereg 15 év alatt 271 254 házkutatást végzett, ami ha a lakosság számát és a szelektív házkutatási módszereket tekintetbe vesszük azt jelenti, hogy a gyanús lakások lakóit vagyis a katolikus íreket állandóan megfigyelés alatt tartották, zaklatták.

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

Röviden érdemes még áttekinteni az utóbbi két-három évben milyen akciókat bonyolított le az IRA (Irish Republican Army), -a légiesített közös piaci határok ellenére,- az önrendelkezési jog elérésének jegyében:

- 1991 december elején IRA-tagok London belvárosának drága üzleteit gyujtogatták fel.
- 1991 december 4.-én 100 kg-os autóbomba robban fel Belfastban; az IRA telefonon a robbanásig 30 perc határidőt adott; a bomba 25 perc múlva robbant; 23-an megsebesültek.
- 1991 december 13-án az északír Craigavon-ban 900 kg-os autobomba robban egy elhagyatott teherautóban; 66 személy megsebesült.
- 1991 december közepén Londonban merényletsorozatot indítottak a következő objektumok ellen: Nemzeti Galéria, Clapham Junction vasúti csomópont, Londoni Börze.
- 1991 karácsonya előtt 3 protestáns és 2 katolikus különböző merényleteknek estek áldozatul.
- 1992 január 4.-én Belfasttól nyugatra, 50 km-re a protestáns földalatti szervezet Ulster Volunteer Force (UVF) merényletének következtében egy ember életét vesztette, míg egy 10 éves kislány és egy további felnőtt személy megsebesült.
- 1992 január 6.-án az IRA által felrobbantott 200 kg-os autóbomba Belfast belvárosában óriási pánikot és káoszt okozott.
- 1992 január 9.-én az Ulster Freedom Fighter (UFF) földalatti protestáns szervezet tagjai megöltek egy 28 éves katolikust.
- 1992 január 10.-én az angol miniszterelnök hivatalától nem messze robbant egy bomba; jelentős anyagi kár keletkezett.
- 1992 január 13.-án Belfasttól nyugatra, 50 km-re egy felrobbantott autóbomba egy emberéletet követelt.
- 1992 január 14.-én tévedésből az IRA egy fiatal katolikus életét kioltotta.
- 1992 január 15.-én tévedésből az UFF egy protestáns építész vállalkozót meggyilkolt. Tyrone grófságban egy mikrobusz alatt akna robbant: 7 építómunkás életét vesztette, további 7 megsebesült.
- 1992 január 22.-én roppant igyekeznek a brit biztonsági rendőrség és a protestáns földalatti szervezet Ulster Defence Association (UDA) közötti szoros kapcsolat létezését eltussolni: a letartóztatott vádlott, az UDA tagja Brian Nelson, egyuttal brit biztonsági ügynök is.
- 1992 februárjában további 600 taggal erősítették az Északírországban tartózkodó brit hadsereg számát elérve így a 18 000-et.
- 1992 február 5.-én két protestáns gyilkos, Belfast egyik fogadóirodájában 5 katolikust lemészároltak és további 9-et súlyosan megsebesítettek.
- 1992 február 16.-án brit különleges egységek 4 IRA-gyanús egyént lelőttek (az IRA szóhasználata szerint "a helyszínen kivégeztek!").
- 1992 február 17.-én az Ir Népfelszabadító Szervezet ismeretlen tagja a protestáns negyed egyik videó-üzletében agyonlőtt egy civil személyt.
- 1992 február 29, március elsejei hétfőn az IRA merénylethullámmal tartotta félelemben a londoni lakosságot: a Korona-ügyvédi Kamara épülete előtt bombát robbantottak; egy bombaszakértő eközben a földalattin tett hatástalanná egy bombát; a rendőrség forgalmas utakat kellett lezárjon hamis bombariadók alapján.

- 1992 március elején a protestáns UVF kommandója meggyilkolt egy teherautó-sofört Belfasttól délkeletre eső építőtelepen.
- 1992 március 6.-án éjszaka újabb két bomba robbant Északírországban.
- 1992 március 24.-én Belfasttól délre egy taxiban bomba robbant; több rendőr és civil személy megsebesült.
- 1992 április 11.-én az IRA két bombát robbantott London központjában,; az áldozatok száma 3, a sebesülteké 91.
- 1992 június 5.-én Belfastban egy autóbomba megsebesített 5 rendőrt, ugyanakkor egy hotelt is felrobbantottak, további 4 üzletbe pedig gyújtóbombát dobtak.
- 1992 június 7.-én az IRA a londoni Royal Festival Hall közelében robbantott bombát; súlyos anyagi kár keletkezett.
- 1992 június 11.-én a londoni kormányzónegyedben, Westminsterben robbantottak bombát; az IRA üzenetet küldött a brit kormánynak, melyben rámutattak mennyire értelmetlen a brit kormány küzdelme az ír nép ellen.
- 1992 június 24.-én Belfast egyik bankja előtt kisebb bombát robbantottak; miután a rendőrség a helyszínre érkezett felrobbantották a második bombát; megsebesítettek 10 rendőrt.
- 1992 június 27.-én egy a közlekedési lámpa előtt álló rendőrségi autóra tapadóaknát helyeztek; 21 személy megsebesült.
- 1992 július 1.-én először mutattak szándékot protestáns unionisták, hogy Északírország sorsáról direkt Írország kormányával tárgyaljanak.
- 1992 július 6.-án a tárgyalások zsákutcába jutottak az IRA kegyetlen, besugók elleni megtorlási sorozata miatt; Armagh grófságban, a határrégióban 3 férfi megcsonkított hullájára akadtak.
- 1993 január végén a West End üzleteiben és a legpatinásabb üzletben a Harrodsban robbantottak pokolgépeket.
- 1993 februárjában Észak-London Camden nevű negyedének forgalmas bevásárló utcájában robbant pokolgép; 12 személy megsebesült.
- 1993 márciusában Észak-London egy garázsában hatalmas autóbombára akadt a rendőrség.
- 1993 március 20.-án, anyák napja előtt, az északangliai Warrington város vásárlókkal teli bevásárló központjában egymásután két bomba robbant, a második a menekülők útjában; az áldozatok között Jonathan Ball 3 éves kisfiu és 56 sebesült személy volt.
- 1993 április 25-én Londonban és Belfastban több bomba robbant.

Az angol kormány az IRA által okozott anyagi károk értékét 1992-re több mint 3 milliárd £-ra becsülte és végre hangot adott annak a gondolatnak: megéri-e Angliának, a továbbiakban, Észak-Írország megtartása.

5.8 A magyar kormány stratégiájának következményei

A második fejezetben röviden vázolt "kormánystratégia" szerint a jelenlegi határontúli magyarság problémája az utódállamok európai integrációjával és a határok eltűnésével, magától megoldódik. Márpedig, ami magától megoldódik azzal nem kell különösebb módon foglalkozni vagyis nincs szükség semmiféle stratégiára. Tehát a felvázolt "stratégia" nem egyéb a magyar kormány leszakított területek magyarságával kapcsolatos felelőtlen koncepciótlanságának

takargatásánál, stratégiátlan politizálásának álcázásánál "a közvélemény ámításánál". "E célnak mind az időbeni, mind pedig a térbeli megvalósítása a belátható jövőben és ebben a balkáni közegben minden realitást nélkülöz."

A magyar politikai emigráció azon része, mely még mindig hisz az első szabadon választott magyar kormányban, ezt az úgynevezett "stratégiát" maszlagnak, míg a másik, csalódottabb része egyenesen nemzetárulásnak tartja! Ennek a "stratégiának" a helyessége könnyen ellenőrizhető lenne, ha a magyar kormány szakértői vállalnák annak a dátumnak a meghatározását, amikor a térség utolsó országa is, amelyben kisebbségbe került magyarság él, az Európai Közösség teljes jogú tagja lesz! Ha ezt a dátumot felelősségük tudatában a kormány szakértői megállapították és közlik azt a valóságnak -remélhetőleg- megfelelő adatot is, hogy mekkora a leszakított területek magyarságának kivándorlása (az idő és a politikai feszültségek meg a romló gazdasági helyzet függvényében), akkor könnyen kiszámítható, hogy erre az időpontra marad-e még magyar az említett területeken. A román nacionalista pártok (közéjük sorolandó a kormányzó párt is!) és más szervezetek nagyon is jól tudják, hogy homogenizálási céljaik eléréséhez még "egy kevés" időre szükségük van, ezért minden eszközzel fékezni akarják az ország európai integrálódását. Ugyanakkor a kivándorlási folyamat intenzitását a pszichológiai hadviselés minden eszközével fenntartják ill. fokozni próbálják. Az integrálódási folyamat fékezését csak akkor fogják abbahagyni, ha kitapasztalják az Európa Tanács, az Európa Parlament, stb. gyengéit, többek között azt, hogy a homogenizálási folyamatot nem szükséges félbeszakítani, sőt talán még fékezni sem, mert annak ellenére, hogy az erőszakos, homogenizáló politikájukat kegyetlenül tovább folytatják bíznak benne, hogy Románia európai integrálódása mégis sikerülni fog.

A magyar kormány "stratégiájából" következő magyar diplomáciai lépések, megnyilvánulások szűrhetők ki az internacionalista-kommunista érában kiképzett "szakértők" cikkeiből, tanulmányaiból, mint pl.: "Magyarországgal és Romániával szemben határozott kérés, hogy vitáikat békés mederben tartsák, akadályozzák meg az erőszak bármilyen formájának megjelenését mind az államközi kapcsolatokban, mind belső viszonyaikban." A szerző sajnos nem nevezi meg kik azok a hatalmak, akik diktálják a magyar diplomácia tennivalóit. E mögött a ködösítés mögött lehetséges, hogy senki más nem rejtőzik csak a régi kommunista stratégia új érvrendszer köntösébe bújtatva. A mindenáron megkötendő "román-magyar baráti-szerződés" elfogadtatásának érvrendszerére lehet a következő sorokban ráismerni: "Románia Európába való befogadását nemcsak történelmi rokonszenv segíti, hanem az a felismerés is, hogy az együttműködés felgyorsíthatja az elmaradottságból való kiemelkedést, míg az elszigeteltség tartósítaná a jelenlegi helyzetet és erősítené a jelenlegi káros politikai irányzatokat." A szerző a magyar olvasóközönséget meggyőzendő a továbbiakban azt állítja, hogy a magyar részről feltételek nélküli "baráti szerződés" aláírásával egész Európa elismerését és háláját vívják ki: "Egész Európa rokonszenvéért van értelme együtt versengeni egy példaértékű történelmi megbékéléssel, amely követésre találhat olyan konfliktusban álló felek részéről is, akik még távolabb állnak egy ilyen kiegyezéstől." Sőt az idézett sorokban a szerző valószínűnek tartja azt is, hogy ezt a humanizmustól túlcsonduló példát mások is követni fogják. Itt az olvasó gondolhat például a szerbekre, akik a magyar-román "baráti szerződés" megkötése után visszaadnak minden eddig elfoglalt területet csakhogy a szomszédos országokkal kibékülhessenek és a magyar példát, mint a kulturált politizálás mérvadóját követhessék. A cikk végén a szerző minden kétséget szeretne eloszlatni és megfogalmazza az egyedüli lehetséges "alternatívát": "Magyarországnak el kell oszlatnia azt a gyanút, hogy a határok megváltoztatására törekszik. Szavakkal és tettekkel egyaránt." Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy ezekbe a "szakértőkbe" nem volt belenevelve, hogy a "...magyar politikus csak úgy szolgálhatja a nemzetét, ha annak szabadságáért küzd. Nem a megbékélést kell erőltetni, hanem előbb a feltételeket kell megteremtetni a megbékélésre! Ezért nagyon helytálló Bibó megállapítása: rossz határok mellett reménytelen lélektani megbékélésről beszélni." Ugyancsak ezeknek a status quot tisztelő "szakértőknek" Guy Heraud-val ill. VI. Pál pápával üzenhetjük, hogy "az önrendelkezés bármily

csékély korlátozása is ellentétes a népek szabadsága és egyenlősége erkölcsi elvével.", vagy "Az önrendelkezés alapvető alkotóeleme a békének." S még azt is meg kell érteniük, a magasszintű tétováknak, hogy "Európa nem kövesedhet meg. Európa folyamat."

Mindhiába próbálják a nemzetközi közvéleményt arról meggyőzni, hogy mi (értsd magyar kormány) már rég lemondunk a határokon kívülre rekesztett magyarságról, mert ez egy kormány számára sem tűnik hihetőnek. A Közös Piac tagállamai részéről ismertek ugyanis olyan megnyilvánulások, melyek szerint Magyarországot az európai integrációtól távol kell tartani addig, amíg a határkérdéseiket meg nem oldották (lásd Balladur francia miniszterelnök kijelentéseit, Le Monde, 1993 VI. 11. 3. old.) Mindhiába bizonygatják a "magas szintű kormányhivatalnokok és szakértők" az ellenkezőjét, vagyis, hogy a határon kívüli magyarok megelégednek ha az emberi jogi követeléseiket támogatjuk az utódállamok kormányaival szemben, hogy ezt az ügyet majd megoldják a légiesített határok, stb. mert a menekülésszerű európai integráció nem lehetséges mint ahogy a következő idézet szerzője is véli: "Azért csapnak magasra az Európa-hisztéria hullámai Magyarországon, mert az a meggyőződés uralkodik: Európa orvoslás a gazdasági problémákra, Európa menekülés a térségbeli határon kívüli magyar gondok elől. De a kelet-európai térségben felbukkanó válságok azt mutatják: a Kárpát-medencei magyarságnak előbb-utóbb szembe kell néznie a magyar nemzet kérdésével." Az Európán szélesebbésséggel átrohanó újrendeződési folyamat a magyarságot elkerülni látszik, provinciális beszűkülése miatt mintha nem akarna tudomást venni a körülötte dominóelvként zajló önrendelkezési folyamatról, a kialakuló új Európáról; azért talán, mert sikerült elhitetniük velük magyarnak lenni negatívum. "...a kíméletlen igazság pedig az, hogy feláldoznak bennünket a "demokrácia" oltárán a nagy jutalom reményében." Ezt az utóbbi állítást támasztja alá a következő interjúrészletben egy másik "magasszintű kormányhivatalnok": "A távolságtartás - mint említettem- alapvetően félelemből táplálkozik, egyrészt félnek az áruinktól, különösen a mezőgazdasági termékeinktől, félnek a munkaerőnkől, félnek a pénzügyi terhektől...De mindez nem olyan lényeges, mint az, hogy félnek a konfliktusainktól, félnek a törzsi villongásainktól, félnek az archaikus kelet-európai feszültségektől, és van egy olyan gondolkodási irány -amit persze nem mondanak ki-, hogy ne fogadjuk be ezeket a konfliktusokat, ne integráljuk azokat, mert nem fogjuk tudni őket kezelni, ezért jobb a távolságtartás politikája. Ezek a félelmek lényegében megalapozatlanok, és eltörpülnek -legalábbis a mi gondolkodásunkban- a mi befogadásunkból származó előnyök mellett."

A magyar kormány "stratégiájából", a fenti és egyéb nyilatkozatok alapján következik, hogy:

1. a környező országok nacionalista kormányait mindenáron támogatni fogják az európai integráció útján;
2. a leszakított területek magyarságának vezetőit abba az irányba fogják manipulálni, hogy ezt a "stratégiát" a hitelesség kedvéért ők is támogassák (lásd az RMDSz kiküldötték véleménynyilvánítását Strassburgban);
3. az utódállamok magyarüldöző kormányaival még akkor is kétoldali "baráti" szerződéseket fognak kötni, ha azok a magyarságot, -őseik földjéről- továbbra is tömegesen üldözik el.

Ennek a "stratégiának" a fényében érthetővé válik a magyar külügyminiszter viselkedése a nemzetközi politikai porondon: kéretlenül minduntalan hangoztatja, hogy Magyarországnak nincsenek semmiféle területi követelései. Ily módon próbálja az utódállamok magyarüldöző kormányaival türelemre inteni, a magyarságot homogenizáló politikai folyamatot fékezni (sic!). Ez a fajta "stratégia" automatikusan az utódállamok kormányaival bátorítja és csak azt erdeményezi, és nem többet, hogy ezek több pénzt lesznek kénytelenek kiadni a homogenizálási folyamat álcázására. Ha egyidejűleg a magyar hadsereg létszámának drasztikus csökkentését is, -a kb. 150'000-ról a jelenlegi 100'000-re és továbbzsugorítását, a szándékok szerint, kb. 50'000-re- sikerül kivitelezni, a FIDESz és SzDSz "nemzetmentő" pártokkal tökéletes egyetértésben és tekintettel a szomszédos országok érzékenységre, akkor semmi sem fogja visszatartani az

utódállamok nacionalista-soviniszta kormányait a nyílt magyarelles provokációktól, pogromok szervezésétől és kiobbantásától (lásd Marosvásárhely 1990 március 19-20.), avagy Magyarország megtámadásától (pl. a Tisza vonaláig).

Ne csak a jelenlegi magyar kormány stratégiáját vizsgáljuk meg, hanem a magyarországi pártpaletán elhelyezkedő, politikai súllyal rendelkező, pártok programját is. Kijelenthető, hogy egyik párt programjának sem képezi az alapját a nemzet (a Kárpát-medencei magyarság) fogyásának megállítása és a későbbiekben a nemzetgyarapodás beindítása. A pártok kivétel nélkül a gazdasági gyarapodásban látják az egyedüli kiutat, habár ez ahhoz hasonlítható, mint amikor egy állandóan fogyó, belső kór által emésztett nagy család házát kívülről-belülről tatarozzák, ócska bútordarabjait sorra kicserélik, kényelmes, puha, "korszerű" halálos ágyat is beszerelnek, de a családot sorvasztó betegséget csak tüneteiben kezelik. A beteg család legsúlyosabban veszélyeztetett tagjai az utódállamok területén "végváraiban" élő magyarság. Azokat a politikai pártokat, amelyek nincsenek a magyar történelem folyamán, -különösképpen a törökkor alatt- évszázadokon keresztül uralkodó filozófia "**A végvárakat az utolsó csepp vérünkig védenünk kell!**" tudatában el kell a hatalomtól, -a demokrácia által biztosított minden eszközzel- távolítani ill. nem szabad a hatalom közelébe engedni.

5.9 A magyar politikai emigráció cselekvési lehetőségei

Bizonyos "minimalista" emigrációs körök a következőket vallják: "A térségünkben tapasztalható jelenségek azt sugallják, hogy a magyar népcsoportoknak is meg kell határozniuk politikai követeléseik minimumát." A leszakított területek magyarsága már megfogalmazta követeléseik minimumát. Sajnos csak a minimumát és nem többet. Erre őket sem bíztatni, sem felkérni nem kell. Az erőszakos homogenizálást folytató mindenkori szerb, szlovák, ill. román kormányoknak, évtizedes magyarelles pszichológiai hadviseléssel, sikerült a leszakított területek magyarságának olyan fokú megfélemlítettségét, manipuláltságát elérniük, hogy, -nagy valószínűséggel- követeléseiknek ezentúl is csak a minimumát fogják megfogalmazni (a gyakorlat azt mutatja, hogy még ezt sem kapják meg!). A követelési minimumok megfogalmazásához, valamint a kitűzött minimális célok eléréséhez nem szükségeltetnek különös stratégiai tehetséggel, gondolkodásmóddal megáldott politikusok. Ezért a leszakított területek magyarságának érdekvédelmi szervezetei a taktikázgatók gyűjtőhelyévé váltak. Az önrendelkezési jog kivívásához követelmény stratégiai célok és stratégiák felállítása. Az önrendelkezési jog kivívásához ugyanakkor szükséges egy bizonyos szintű harcias tömegpszichózis, a tömegek áldozatok vállalására való készségének elérése is. Ezek elérésének érdekében történő összefogott, rendszeres tevékenység irányításához összehasonlíthatatlanul nagyobb felelősséget vállaló, valódi nagy kaliberű, távlatokban gondolkodó, a biztonságpolitikát is jól ismerő egyéniségekre van szükség.

A politikai magyar emigráció cselekvési lehetőségeit elsősorban helyzete határolja be:

1. távol az otthontól nem jut birtokába a mindennapi politikai információknak, különösen a kulisszatitkoknak;
2. relatív anyagi függetlenségben és félelemmentes környezetben élve nem egykönnyen manipulálható az utódállamok kormányai ill. a magyar kormány által.

Az 1. pontból következik, hogy az otthon folyó politikai taktikázásokba nem szólhat érdemben bele. Viszont a stratégiai meglátásokhoz, ill. stratégiák kidolgozásához talán jobbak a lehetőségei, mint az otthon élőknek, hisz itt hozzá lehet jutni olyan információkhoz, biztonságpolitikai és főleg indirektstratégiai szakirodalomhoz, stb., melyek szisztematikus tanulmányozása, feldolgozása lehetővé teszi szakszerű stratégiák felállítását.

Ezzel a háttérrel, a magyar politikai emigráció egyik lehetséges cselekvési iránya, a Kárpát medencében élő magyar nemzet számára az önrendelkezési jog kivívásához különböző olyan

stratégiák kidolgozása, elfogadtatása, -a modern európai önrendelkezési trendek függvényében-, melyek a minimális áldozatvállalással segítik elő az önrendelkezési jog maximális érvényesítését és megvalósítását.

5.10 Erdély: Mi magunk?

Amíg a Kárpát medence perifériáján a magyar nemzet több mint egyharmadát tuszként fogva tartják, addig:

1. -a magyar nemzet nem tekinthető szabad nemzetnek, mert
2. - a magyar politikát Bukarestből, Pozsonyból, Belgrádból és máshonnan is irányítják, erősen manipulálják, de legalábbis számottevően befolyásolják. Márpedig ha a nemzet nem szabad, mert az utódállamok a győztes nagyhatalmak kiszolgálóiként agresszív-imperialista terjeszkedési politika keretében a magyar nemzet egyharmadát leigázták és jelenleg is arra törekszenek, hogy önrendelkezési jogától megfosszák, akkor a leigázott, de még életképes nemzetek kötelessége önrendelkezési jogukat az általuk megválasztott legalkalmasabb módon megvédeni ill. kivívni az európai és más ebben az ügyben mérvadó államok beleegyezésének és támogatásának elérésén keresztül. Az önrendelkezési jog, ugyanis elidegeníthetetlen, vagyis az idegen fennhatóság uralma alá került népcsoport nevében senkinek nincs joga annak önrendelkezési jogáról lemondani. Amennyiben jogi ill. természetes személyek, melyek az általuk képviselt nép, népcsoport önrendelkezési jogáról önszántukból vagy kényszer alatt lemondanak vagy ezen joggal nem élnek, elvesztik a népcsoport bizalmát és nem tekinthetők többé legitim képviselőjüknek.

Ahogy az eddigiekből kiderült az első demokratikusan megválasztott magyar kormány elmulasztotta megtenni a megfelelő lépéseket a Kárpát-medencei magyarság önrendelkezési folyamatának beindítására, sőt amint az ukrán-magyar szerződés bizonyítja lemondott a határokon kívülre rekesztett magyarságról elveszítve ezzel a magyar nemzet bizalmát. S tették ezt mindannak tudatában, hogy:

1. az anyanemzettel való egyesülés, mint az önrendelkezési jog egyik megnyilvánulási formája, -a nemzetek egysége és oszthatatlansága elvének alapján- a határon túlra önhibájukon kívül került nemzetrészek természetes és elidegeníthetetlen joga;
2. a nemzetközi jogi fogalom "a szülőföldre való jog" szerint a Kárpátmedence szétdarabolt területeinek hovatartozásában csak azoknak lehet szavazati joguk, akik már több,mint három generáció (99 év) óta a terület lakosai. Ennek a jognak az alkalmazásával a homogenizálási politika évtizedek óta tartó, szívós kivitelezése groteszkké válik és kihangsúlyozódik ennek a politikának embertelensége, értelmetlensége.

A magyar kormány, habár már tudomást vesz a határokon kívülre rekesztett magyarokról, mégis saját útját akarja járni: egyedül Európa felé!

Ilyen "stratégia meg nemzetkonceptió" mellett "nehéz elképzelni, hogy a Kárpát-medencei magyarság belátható időn belül még egységet fog alkotni az Európa-hisztéria, az egységes nemzetkonceptió hiánya és öt külön nemzetkonceptió közepette." "Az eredmény: A határon túli magyarság nagy része az Antall-kormány által eladva és elárulva érzi magát" A hangzatos nyilatkozat, -a 15 milliós magyarság lélekbeni miniszterelnökének lenni- mára már bebizonyosodott, hogy nem egyéb egy nagyra fújt, feleresztett és kipukkadt léggömbnél.

De mi a tennivaló? Mi magunk, egyedül?

Az első világháború óta az önrendelkezési jog, mint nemzetközi jogi fogalom, mind nagyobb és nagyobb teret hódít. Európában létjogosultságát már egy demokratikus ország kormánya se

vonja kétségbe, sőt támogatják, ill. szimpátiával figyelik azt a népcsoportot, mely önrendelkezési törekvéseit akarja érvényre juttatni. A trianoni békediktátumot követően az utódállamok - a megkapott területek homogenizálása érdekében - a történelem folyamán létrejött természetes etnikai egyensúlyt erőszakos betelepítéssel szétrombolták.

A szerb és a román nacionalisták azon törekvése, hogy a koszovói albánoktól, a vajdasági ill. az erdélyi magyaroktól megtagadják azt a jogot, amit a kisebbségbe került szerbek ill. kényszerállamszövetségbe került moldován-románok számára fegyverrel is követelnek, az önrendelkezési jog kisajátítását jelenti. A szerb, román de a szlovák nacionalisták is az önrendelkezési jogot kiválasztott népek exkluzív jogának tekintik. Ez pedig nem egyéb mint az emberiség történelmének legelrettentőbb politikai ideológiája: maga a fasizmus.

Az önrendelkezési jog egyetemes, szent és elidegeníthetetlen, nem kisajátítható, nemcsak kiválasztott népek exkluzív joga. Hisszük, hogy "a szilárd hit, a kemény munka és a töretlen optimizmus hegyeket mozgathat meg..." és ezen keresztül elérhető egy olyan független Erdély megteremtése, "amely számon tartott tagja lehet az Európai Közösségnek, s amely évezredek (közép-) európaiságának hagyományaira alapozva járul hozzá az európai közösség gazdagodásához."

Végeredményként elmondható, hogy nemcsak mi erdélyi magyarok érezzük magunkat a magyar kormány által elárulva, mert ugyanezt érzik az erdélyi románok, különösképpen a görög-katolikus románok is a román kormánnyal szemben. A remény és az idő parancsa az, hogy ezeknek a népcsoportoknak egymásra kell találniuk, fel kell végre ismerniük közös érdekeiket, és fel kell ismerniük azt is, hogy a közös érdekek megvalósításához az egyetlen járható út a független Erdély megteremtése.

Egy irányban reményt veszve, de más lehetőségekben reménykedve úgy tűnik nincs más választásunk mint az, hogy igenis: **Mi magunk!**

Erdélyi Önrendelkezési Charta

1. Erdély történelmének utóbbi évezrede folyamán mindig különálló, a nyugati kultúrkörhöz tartozó, politikai-földrajzi egységet képezett; Európa térképén többször is virágzó gazdasággal rendelkező, önfenntartó, független államként volt jelen.

2. Európában először Erdélyben biztosították:

-a teljes autonómiát egy nemzeti közösségnek, a németeknek II. Endre magyar király által 1224-ben kiadott Andreánumban;

-a vallási toleranciát a Tordai Országgyűlés által 1548 májusában hozott törvényben, mialatt Európában vallási háborúk dúltak.

3. Erdély a trianoni békediktátumig, ezer éven át, a nyugati kultúrkör szerves része volt.

4. Írott történelmének kezdetétől népek, nemzetek, kultúrák és vallások együttélésének színtere. Geopolitikai helyzeténél fogva nemcsak nemzetek, hanem a nyugati és keleti kultúrkör közötti ütközőzóna szerepére predestinált.

5. 1920-ban a Trianon-i, 1947-ben a Párizs-i Békediktátum minden történelmi előzmény nélkül, népszavazás mellőzésével, a népek önrendelkezési jogának semmibe vételével Erdélyt idegen hatalom és kultúrkör alá kényszerítette. Ezzel több milliós néptömeget -görögkatolikus románokat, magyarokat, németeket, cigányokat és másokat- taszítottak kisebbségi sorsba, "börtönöztek be". Ez a néptömeg nem élhetett önrendelkezési jogával, a trianoni békediktátum imperialista megfontolásai az ily módon mesterségesen megnagyobbított utódállamba, Romániába utasították őket.

6. A nemzetközi szervek, ill. a győztes hatalmak a trianoni békediktátum óta nem tudtak hathatós kisebbségvédelmi politikai eszközrendszert kidolgozni; nem tudták az utódállamokat a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeik betartására kényszeríteni.

7. Románia nemzetközi szerződésekben vállalt kisebbségvédelmi statutumait sosem volt hajlandó érvényesíteni. A kisebbségvédelem európai szintű megoldása helyett homogenizáló eszköztárat dolgozott ki és alkalmazza zavartalanul a megkapott területek, Erdély és Dobruzsza végső annektálása érdekében. Románia soha nem tartotta tiszteletben Erdély tradicionális, a nyugati kultúrkörben kialakult évezredek kultúráját, ellenkezőleg, egy szisztematizálási terv keretében - milliós tömegű ortodox románok betelepítésével, történelmi jelentőségű műemléképületek százainak lebontásával- ennek a nyomait is próbálták végérvényesen megsemmisíteni.

8. Romániában a nem román népcsoportok és a nem ortodox vallásúak ellen automatikusan beállított homogenizációs politika keretében milliós nagyságrendű tömegeket gyilkoltak le, deportáltak, kényszerítettek menekülésre, asszimilálódásra, megváltoztatva ezzel a területek demográfiai összetételét. Ez a homogenizációs politika jelenleg is töretlenül folytatódik, felfele ívelő tendenciát mutat:

-a görög-katolikus erdélyi románok papjait börtönbe zárták, templomaikat, egyéb egyházi vagyontokat elkobozták és az ortodox egyháznak adományozták, s ezt jelenleg sem szándékoznak nekik visszaadni;

-a magyarság, mint a legnagyobb számú erdélyi társnemzet, a leghevesebb homogenizációs nyomásnak van kitéve; a trianoni békediktátum óta milliós tömegben menekült el, vált Magyarország vagonlakójává, Nyugat-Európa és más földrészek földönfutójává; papjaik tömegét zárták börtönbe, templomaikat és egyéb egyházi vagyontokat elkobozták, s ezt jelenleg sem szándékoznak nekik visszaadni;

-az 1200-as évektől Erdélyben élő németek (szászok, svábok, stb.) az 1940-es években elérték a kb. 850'000-es lélekszámot; a második világháború utáni tömeges deportálásuk megcsappantotta létszámukat és a későbbiekben egy végérvényes kivándorlási folyamatot

indított be; ezt a folyamatot gyorsította a XX. század Európájában példátlan módon a román kormányok által kivitelezett "rabszolgakereskedelem": az erdélyi németeket fejpénzért adták el Nyugat-Németországnak; jelenlegi létszámuk kb. 50'000-re tehető; elhagyott, üres falvaikban ingatlanaiuk pusztulóban vannak; Németországban szervezetekbe tömörülve várják a visszatérésüket lehetővé tevő kedvező megoldást;

-a zsidókat Észak-Erdélyben Magyarország, míg Dél-Erdélyben Románia deportálta; a későbbiekben a véletlen szerencse folytán visszatért zsidókat Románia -szintén fejpénzért- Izraelnek exportálta; számuk a második világháború előtti Nagy-Romániában majdnem elérte az egy milliót, jelenleg kevesebb mint 20'000.

-a romák Európában, Romániában élnek a legnagyobb számban és a legembertelenebb körülmények között, a társadalom perifériájára kiszorítva, kiteve a sovinszta-rasszista román pártok által szervezett kollektív gyűlölet minden megnyilvánulásának; 1989-ben, miután Ceausescu a román politikai porondról távozott, Románia népei megkapták a rég óhajtott utazási szabadságot; a megalakult sovinszta-rasszista román pártok ezzel párhuzamosan pogromokat szerveztek, pl. Marosvásárhelyen 1990 III. 19-20.-án, ahol az iskoláik visszaadásáért tüntető magyarok, románok általi lemészárlását egy magyar-roma összefogás akadályozta meg. A romák tömegei utazási szabadságukkal élve -ilyképpen felszabadulva a romániai embertelen nyomor és fajgyűlölet nyomása alól- Nyugat-Európa felé menekültek, ahol -különösen Németországban- jelenlétükkel veszélyes társadalmi feszültségeket okoztak.

9. Amíg a mindenkori román kormány az expanziós-homogenizáló politikájáról végérvényesen le nem mond, addig az ország gazdasági, szociális, kulturális kibontakozása nem lehetséges, mivel Románia a megkapott területek megtartása érdekében gazdasági lehetőségeihez mérten megengedhetetlen nagyságrendű hadsereget, felfegyverzett "hazafias gárdát", titkosrendőrséget és besugóhálózatot tart fent. Az expanziós-homogenizáló politikai folyamatok hatalmas tehetetlenségi erővel rendelkeznek, ezért a történelemben példa nélküli, hogy egy ilyen politikát folytató állam önszántából lemondott volna erről. Ennek következtében Erdély nem román nyelvű és nem ortodox vallású népei a jövőben is ki vannak szolgáltatva az egyre inkább erősödő, könyörtelen román expanziós-homogenizáló politikának.

10. Az Erdélyben "bebörtönzött" népek, románok, magyarok, németek, cigányok, rutének, szlovákok, zsidók és mások önrendelkezési jogának érvényesítése Európa békés jövőjének záloga. Ennek a törekvésnek figyelmen kívül hagyása esetén, Jugoszlávia szomorú példáját követve, a térség politikailag instabil, az európai integrálódás útját álló, állandó feszültségi zónává, újabb, véres etnikai tisztogatások színterévé válik.

11. Erdély munkaszerető, szorgalmas népei életképes koncepcióval rendelkeznek -a különálló földrajzi és gazdasági egységet alkotó, részben tönkretett, de mégis újjáépíthető, európai infrastruktúrával bíró- Erdély európai integrációját illetően. Ez, a történelem folyamán már többször is sikeresen alkalmazott koncepció a térséget szabad és egyenrangú társnemzetek közösségének fogja fel. Csak ez az elv tudja biztosítani, -Svájci mintára, államdoktrínaként alkalmazva- az együttélő népek és vallási közösségek fennmaradását, a keleti kultúrkör és a nyugati kultúrkör egymás rovására történő terjeszkedésének megakadályozását. Erdély szerepének nemzetközi elismerése, mint ütközőzóna, a konstantinápolyi pátriárka és a pápa közötti diplomáciai kapcsolatok normalizálásához vezethet, ami a jövő békés Európájának egyik fontos előfeltétele.

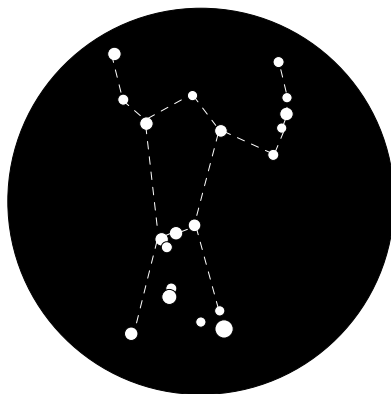
12. A fentiek alapján ahhoz, hogy Erdély a neki természetes módon predesztinált nyugati meg keleti kultúrkör és különböző nemzetek közötti ütközőzóna szerepét betölthesse, népei és a nagyhatalmak előtt egyetlen lehetséges út áll: az önrendelkezési elvek megvalósításán keresztül a

FÜGGETLEN ERDÉLY

megteremtése!

2. rész

NIB-ÚIR-TA

Az Eltávozott Hős Párduc fiáihoz

6 NIBURTA - AZ ELTÁVOZOTT HÖS PÁRDUK

A Tarihi Üngürüş is említi, hogy „Nimrudnak két fia volt: Hunor és Magyar, akinek utódai a hunok és a magyarok.“ Arról is tudósít, hogy „egyazonos nyelvet beszéltek.“ A NIM-RU nevet a sémi-akkádok írták át a sumér NIB-UR-ból, ami „Hős Párduc“-ot jelent. A NIM-RU-D névben a D a helyhatározót jelenti és a sumír TA ragnak felel meg. Az Ó-szövetség első könyve, a Genézis 10.8-10.10. részében, Nimrudot Kus fiának nevezi „Ő az, aki hatalmas kezdett lenni a Földön“ és „Nagy Vadász az Isten előtt“ névvel illeti. Egyéb sumér képirásos régészeti leletekből tudjuk, hogy Nimrud-ot DUMU-ZI néven, Isten „hüségese Fia“-ként is meg SIBA-ZI-ANNA néven „az Ég Hüségese Pásztor“-ként is tisztelték, aki „az Égből vigyáz az ő népére“. A SUMIR (vagy sumér) nevet is a sémi-akkádok írták át a MAH-GAR képjelekből, amit a mai magyarság őseinek megjelölésére használtak, jelentése pedig a TUDÁS-NÉPE. Az akkori szokások szerint, ha valaki meghalt nevének végéhez a TA képjelet ragasztották. A TA képjele az eltávozottat jelöli, így NIB-UR, elvonulva az „árnyéklekek birodalmába“ halála után a NIB-UR-TA nevet kapja. Az ősi MAH-GAR (magyar) hit szerint NIBURTA a „másvilágra költözött Hős Párduc“ a halottak országában a földi ügyek segítője, vigyáz a tavasz ébredésére, gondoskodik arról, hogy az elvetett magok kikeljenek, kicsirázzanak és rügybe fakadjanak. NIB-UR-TA-nak az alvilág ura NER-GAL is engedelmessékedik.

NIMRUD-ATYÁNK hagyományának témaköre a legkellemetlenebb a semitológusoknak, ugyanis a babiloni zsidók, a biblikus fundamentalisták NIB-UR-t (NIMRUD vagy a görögöknél ORION, míg az egyiptomiaknál OSIRIS = sok szem) GIBBOR-nak nevezik, aki „az Égiek forradalmát szervezi Jehova ellen“, és természetesen Fiai Hunor és Magyar hüségese követik atyjukat ebben a Jehova elleni Égi és az Égből a Földre vetített Forradalomban. „Igy szerepelnek a Hunor-Magyar leszármazottak a sémi-akkád-zsidó vallási hagyományban, és Jézusnak (sumérban a neve HE-I-ZU vagyis Isten Lelkének Temploma) ehhez a Nimrudi fajhoz való testi tartozását erősíti meg az a tény, hogy Őt a zsidók „rabbi BEN PANTHER“ néven ismerték, mert a „Párduc (Nimrud) Fiának“ tartották.“ NIB-UR az „Ég Királya“ nevet azért is viseli, mert az Orion csillagkép, az egyedüli, amely a déli és az északi féltékről is látható. Az Orion csillagképhez tartozik az Ikrek csillagkép is, amely a Hős Párduc két fiát jelképezi HUNOR-t és MAGYAR-t. Ez pedig nem jelent mást, mint azt, hogy a CSODASZARVAS mondánk NIMRUD-ra és két fiára hivatkozó része az égi rend szerint való, vagyis az Égről a Földre vetített hun-magyar östörténet. Mőgegyszer: a NIMRUD csillagképet, az Oriont, az Ég Úrának tartották a régi hiedelmek, de -ellentétben a zsidókkal- az Égbolt Úrához való tartozásukban hívő népeink ebben nem kiválasztottságot, hanem istenes kötelességek elvégzésének hivatását tudatosították nemzeti vallásukban.

Külföldi történészek, régészek, sumerológusok által is bizonyított, hogy a GILGAMES eposzt a sémi-akkádok másolták át sumérból, amely eposznak sok részét megtalálták már. Az eredeti eposz pedig NIB-UR-ról (IZ-DU-BAR) szól az „Özönvíz Höseről“. A sumér képirásokban a Nimrud-eposz a következőket hagyja számunkra hátra: „**Nimrud-Atyánk** az örök életet keresi és elmegy a vízözöni bárkához, a sumír NOÉ-hoz, akinek neve ZI-UD-LIL-DU. Tőle meg is kapja az örök életnek zöld ágát, de hazafelé való útján elfárad és elalszik. Mialatt Ő álomba van merülve, a gonosz kígyó megeszi a kezében lévő életágot.“ Ez az életfa, ha Gilgames útját rekonstruáljuk, akkor itt van a Kárpátmedencében. Örök élet is lesz, csak előbb ápolni kell az Életfánkat, amelynek ősi gyökere máig is kitarthat. Él és új hajtásokat ad, ...de óvakodjatok a kígyóktól! Mert ha a Nimrud Fiak elfelejtik hagyományainkat, NIMRUD-ATYÁNK-at, lelki világuk tartalmát, Istenhitüket felcserélik olyannal, ami szolgásgukat hozza - bizony a gonosz kígyó eszi meg életfájuk ágacskáját, és aztán őket is elpusztítja. Már 1000 évnél is több eltelt, és nem ismertük fel Gilgames-Nimrud figyelmeztetését, pedig csaknem 5000 éve jövendölték a tisztánlátó mágusok, akik ezt sumír nyelven írták le. A sémi-akkádok átvették és magukra vonatkoztatták az intést, mert még mai utódaik is örzik nemzeti hagyományait, melyeket

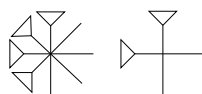

átváltoztattak politikai életük alapkövének. Ugyanis a kígyó az ő szent jelképük. Megette a mi örökéletfánk ágát és így azt az övéinek adta. Ezért él tovább, csak a bőrét kell váltania.

NIMRUD-ATYÁNK hagyománya egy olyan hiedelmet alakított ki a szkítának nevezett nagy, hatalmas népnél, Öseinknél, mely egy magas erkölcsű lelkeségként, nemcsak egyének, hanem az egész társadalom felfogását és életmódját irányította. Mondhatjuk úgy is, hogy nemzeti vallássá lett, anélkül, hogy valamilyen hierarchikus papi szervezettel rendelkezett volna. Nimrud által ismerték a Világ Világosságát, a Jó-Istent és a Fény Szüzét is, akinek alakját bámulatos technikával rendelkező ötvösművészeik csodálatosan megörökítették. Szabadságuk megőrzéséért sokat harcoltak, és az ütközetekben haláltmegvető bátorsággal küzdöttek ellenségeikkel. Sok régi krónikás erről a tulajdonságukról is megemlékezik -fenevadnak nevezve a szkíta harcosokat, akiknek nyílzápora fergetegként hullott rájuk. Aki nem ismeri a Nimrudi Hagyományt, az nem tudja ezt a fergeteges harcmodort összeegyeztetni a szkíta testvéri jósággal. Pedig ennek csakis egyetlen indoka van, és ez a szkíták istenes élete, tiszta erkölcsi felfogása, égre nézése. Az égi Nimrud közvetítésével közeledtek a Jó-Istenhez, akitől segédelmet kértek az életre, de sohasem kértek tőle segítséget, ha véres csatákba indultak, ahol „fenevadként” harcoltak. Tehát nem úgy cselekedtek a harcba indulás előtt, mint pl. a judai-kereszténység papjai, akik megáldják a csatába indulókat és fegyvereiket, és kérik a bosszúálló Istent -valószínűleg Jehovát-, hogy segítsen a gyilkolásban. Öseink ilyenkor nem az égre néztek. Nem a Jó-Istenhez fordultak az égi Nimrud által, hanem a halottak országában lakozó NIB-ÚR-TA-t kérték arra, hogy adjon nekik, a hős harcosoknak NER-GAL-i erőt. Ebben a nergáli segítségben való hitük és bizodalomuk változtatta át jámbor öseinket legyőzhetetlen harcosokká, akik valóban „fenevadként” iszonyú nagy pusztító erővel álltak szemben minden ellenségükkel és mindenütt győztek. A Jó-Istent tehát kihagyták, mert tudták, hogy a fegyveres vetélkedést az emberi érdek teremti és ahhoz a Jó-Istennek semmi köze nincs, mert szabad akaratot adott nekünk.

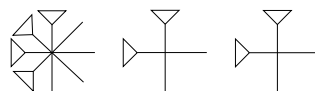
NIB-ÚR-TA , aki a NER-GAL-i hidegséget enyhíti és segít a földnek a tavaszi fakadásban is, Ő ad a harcolónak félelmet nem ismerő bátorságot. Ő az örökké élő Hős Párduc, aki párduci erőt kölcsönöz az élőknek, amikor ezt kérik. A halottak Országának nimrudi árnyéklelke ad halált mindarra az ellenségre, aki az Ő népét bántja. Népének harcosait élő párducokká változtatja, és NER-GAL az alvilág ura NYER-GEL és NYAR-GAL a nimrudi néppel -osztva birodalmának egyetlen ajándékát- a halált.

Az Eltávozott Hős Párduc írásjele az istennevek előtt álló nyolcágú csillaggal meghatározott kereszt:

Ezt a Figyelmeztető Jelet az kapja, akinek még esélyt adunk a Kitavaszkodásra, új Csíra és új Rügyek fakasztására, másképpen, a megtérésre.

NER-GAL írásjele ugyanilyen, de két egyenlőszárú kereszttel, ami MÁS Isten-erőt jelent:

Ezt a Figyelmeztető Jelet az kapja, aki eljátszotta esélyeit a Kitavaszkodásra, új Csíra és új Rügyek fakasztására, figyelmeztetésünk ellenére nem tért meg, Számunkra mindig is a Romlást hozta, mindig is megátalkodott ellenségeinkhez tartozott.

NER-GÁL-t ábrázolták szárnyas oroszlánként, vagy legtöbbször valamilyen szörnyű gonoszsgot kifejező arc-rajzzal, bronzba, aranyba kovácsolt szörny-fejjel. Ezekkel a jelekkel fegyverzetüket díszítették ki ill. hadüzenetet jelentő levelekre pecsételték őket.

NER-GAL az Alvilág Urának párja, felesége, ERES-KI-GÁL. Ő az Alvilág Királynője, szent állata a fekete ló. Lovának neve: PA-RI-PA.

A szkíta harcos, amikor íját (fegyverét) készítette, felnézett az égre, az Orion csillagképre, és így szólt:

NIMRUD-ATYÁNK kérlek adj erőt Nekem, Párduc Fiadnak, arra, hogy oly kiváló legyen az Én íjam is, mint a Tiéd, -az égi Ősapánké-, mert a Te íjad a csillagok közt ragyog, és a föld minden pontját eléri nyilad, ha Te ezt úgy akarod.

Majd Fohászát így folytatta:

*NIMRUD a hatalmas király, az angyalok ismerője.
Emberk között élő nemes herceg.
Világhódító, a Föld kormányzója, a lenti világ Ura.
Istenként mondja ki az igazságot. Alapítója és elosztója a földi világnak.
Ítéletet mond, mely változhatatlan, mert más nem létezhet.
SAMAS (Napisten) tudása és hatalma az ő kezébe adatott.
Légy velünk és segíts minket!*

Aztán NER-GÁL-hoz szólt és kérte:

NER-GÁL az Alvilág ura add, hogy a csatában az alvilági szörnyek minden erejével és elszántságával rendelkezem.

A Hős Párduc Fiainak szimboluma az a szkíta arany párduc, amelynek a farkán és körmeiben szörnyetegek vannak ábrázolva (Ermitázs múzeum, Nagy Péter cár gyűjteménye: „...szkíta lírálýsírban találták, Kelermesen, és a Kr. e. 7. századból való, és az ilyen párducábrázolás igen fontos tényezője volt a későbbi sarmata és hun szimbolizmusnak.“ Ez a szkíta őseink rejteki nyelvén azt jelenti, hogy:

Nimrud, Te az égi nagy nyilas, segíts Minket mindenben és, mint népünk Hűséges Pásztor vigyázz Ránk. Most a nemzet védeleme szükségeli és úgy kívánja, hogy emeld fel lábadat, és szabadítsd ellenségeinkre az Alvilág minden szörnyét. A harcban add mellénk az eltávozott hős-párduc-őseink szellemét.

Őseinknek erőt ez a hős-párduci-hagyomány adott, melynek ha csak egy parányi emléke élne még a mai magyar lélekben, akkor nem lennének egymást meg nem értő csoportokba, vallási szervezetekbe szaggatva, hanem a párduci hagyomány magyarságtudata adna erőt az összefogásra. Ha nem térünk vissza az ősi szittyai hagyományokhoz, a halottak országában várakozó őseink árnyéklelkei a pusztulás átkát hozzák a magyarságra méltó büntetésként azért, mert nem adjuk meg a tiszteletet nekik -a dicső szittyai őseinknek. Az ábrahámiai hagyományokba illesztett ezeréves múltunk magyar veszteségi arányszáma legyen intő példa arra, hogy

Az ősi szittyai hagyományoknak vallásos kegyelettel való ápolása nélkül nincs magyar jövő!

Sajnos 1000 éve a magyarság fejébe az ószövetségi, héber östörténetet dorongolták bele, és ezzel -vallásosságnak nevezett cégér alatt- elhomályosították a Nimrud-Hagyományt. Itt van az ideje végre a felébredésnek Nimrud Atyánk hagyományához való visszatérésünkkel, mert enélkül mások szolgálói maradunk. Fénylátók és Híváshallók nézzetek fel az Égre és keressétek meg a csillagvirágok között a hatalmas Orion-Nimrud csillagképét, mert aki megtalálja, áhitattal nézi és

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

csodálja, az Nimrud által megtalálja a Magyarok Istenét is. Amikor aztán tekinteted visszavetted a földre, gondolj arra, hogy Te is Nimrud Fia vagy. Jusson eszedbe aztán az a Nimrud-Fi is, akit keresztre feszítettek, de feltámadott, a Jó-Istenben való hite által. Ő a mi Jézus Urunk, aki a Nimrudi-Hagyományunkba tartozik, és ennek a Nimrudi Hagyománynak vallásos kegyelettel való ápolása ad nekünk -Nimrud-Fiaknak- törhetetlen Hitet a Feltámadásra, és Nergáli erőt szabadságunk visszaszerzésére.

A várva várt és óhajtott Magyar Egységet csak Nimrudi hagyományunk ápolása tudja megeremteni, és nem a politika!

6.1 Néhány szó a Párducokról

Nevük Leopárd, Panthera Pardus vagyis Párduc: számunkra három fontos megjelenési formájuk van:

- OSIRIS, a „sokszemű“ Foltos Párduc,
- IRBIS, a Fehér Párduc vagy Havasi Párduc, amely a Himalája állandóan hóval borított hegycsúcsain él, és
- a Fekete Párduc.

Közös vonásaik:

Karmaikat be tudják húzni! Tehát fegyvereiket elrejtik! Az Elpusztítandót becserkézik és a háttérből ráugranak. Életmódjuk: rendkívül rejtett(!), legtöbbször magányosak vagy kis csoportokban élnek. Nappal nyugodtak, inkább alszanak, szürkületben vagy az éjszaka leple alatt vadásznak. Nagyon szeretik környezetüket és azt soha el nem hagyják! Az Elpusztítandóak listája nagy: kedvencei a Majmok, de nem veti meg a különféle Erszényeseket, a repülésre már képtelen Jó-Madarakat, a Csúszó-Mászókat legyenek azok meleg vagy hidegvérűek. A különféle Ugrabugrálókat és Szökdincselőket is könnyedén elkapja, meg a Harácsoló-Rágcsálókat, és érdekes módon elpusztítja a Héttalvókat és a különböző válfajú Marhákat is! Akárcsak a másik nemzeti állatunk a Sólyom, amely az Elpusztítandót még a levegőben egy erős csapással megöli és nem élve zabálja fel a földön, a párduc is nemes állat. Az Elpusztítandót egy csapással öli meg, a nyakszírtjét roppantva el! Az Elpusztítottnak helyben felmetszi a hasát és belsősegeit elássa, míg a többi részét egy biztos helyre viszi -általában egy magas fa tetején egy vastag faághoz rögzíti- és ott elrejtve lakmározik belőle. Normális körülmények között a Hím a Nöstényt csak pázásra keresi fel, habár ha Kölykei vannak ezek felnevelésében, az élelem beszerzésében, besegít. A Fészekalja általában 1-5 Újoncból áll. Ezek kb. 9 nap után nyitják ki először a szemüket. 5-6 hónapig szoptatni kell Öket. 35 nap múlva hagyják el először a Fészket. A kifejlett Párduc hatalmasakat tud ugrani, minden nehézség nélkül 6-15 [m] távolságra, vagyis egyszer Itt a következő pillanatban már Ott van. Törvényszerűen három Fészke van: az egyik a Családi Fészke, a másik a Pihenő Fészke, míg a harmadik az Altató Fészke.

OSIRIS a sokszemű **Foltos Párduc**, terepszínével eltűnik környezetében, ebbe szinte beleolvad. „Sok szemével“ a háttérből mindent megfigyel, türelmesen kivár, és a teljesen vigyázatlan Elpusztítandót, mint villám a derült égből támadja meg és roppantja el gerincét. Megvan a saját ismertető jelük, pl. a gepárdhoz képest a farkuk vége fekete. Ez a párduc a legelterjedtebb, feladatuk hangsúlyosan a hírszerzés.

IRBIS a **Fehér Párduc**, ill. **Havasi Párduc**: Istenhez legközelebb álló magaslatokat uralja. Azokban a tartományokban tanyázik, amelyekben örök hó és Tisztaság uralkodik, ahol a Szenny fogalma ismeretlen. Senkit nem enged az Istenhez közel lévő Magaslatokra. Ő tehát ennek a Tisztaságnak a Védője, és az Ura!

A **Fekete Párduc** teljesen beleolvad az Éjszaka Sötétjébe. Ő jelképezi a Másvilági Eröket. Ő a Földalatti harcos, akinek csak arra kell ügyelnie, hogy az Elpusztítandó még a Szemevillanásáról se ismerje fel!

7 CIVILENGEDETLENSÉGI MOZGALOM

*„Még kér a nép, most adjatok neki!
Vagy nem tudjátok, mily szörnyü a nép,
Ha fölkel, és nem kér, de vesz, ragad?“*
Petöfi Sándor: A nép nevében

„Protestálni nem egyéb, ha én azt mondom, hogy ez és ez nekem nem tetszik. Ellenállás az, ha én arról gondoskodom, hogy ami nekem nem tetszik az ne történjen tovább. Protestálni nem egyéb, ha én azt mondom, nem csinálom tovább. Ellenállás az, hogy ha én arról gondoskodom, hogy az összes többi se csinálja tovább.“
(Ulrike Meinhof, Vom Protest zum Widerstand)

„Az ellenálláshoz tartozik az is, hogy cselekedeteinket nem engedjük meg azok által előírni, akik a mi elnyomatásunkban érdekeltek.“ (Heinrich Hannover)

7.1 Akciókatalógus

Ahhoz, hogy egy hosszúlejáratu és effektív engedetlenségi mozgalmat tudjunk kiépíteni a preventív biztonsági állam ellen és a radikális demokratikus változások elérésének érdekében szükséges a következő 7 (hét) feltétel teljesítése:

1. Annak a helyes és pontos elemzése, hogy az eddig bevetett eszközökkel milyen konkrét eredményeket értünk el.
2. Ha elégedetlenek vagyunk az eredményekkel, akkor feltétlenül meg kell állapítani milyen okok vezettek arra, hogy csak sekély eredményeket sikerült elérni.
3. Melyek azok a lehetőségek, amelyek segítségével mozgalmunk eredményességét növelhetjük?
4. Ismerjük-e az összes eszközt, amelyeket hasonló helyzetben lévő népek, politikai érdekcsoportok a történelem folyamán már bevetettek?
5. Ha nem, akkor milyenféleképpen tehetünk szert a megfelelő tudásra?
6. Ha már szert tettünk a megfelelő tudásra, akkor képesek leszünk-e a megszerzett tudást céljaink elérésének érdekében sikeresen bevetni?
7. Tudunk-e, ösi magyar hagyományaink alapján népünkben olyan erős új magyar hitet ébreszteni, és hitüket tartósan ébren tartani, amelyen keresztül mozgalmat indíthatunk be, struktúrákat építhetünk fel, ezeket épségben tartjuk és állandó jelleggel új tagokat mozgósítunk?

A probléma komplexitása mutatja, hogy a mozgalom beindítása kemény, következetes, kitaró és rendkívül összetett munkát igényel, amelynek eredménye képpen el lehet a szervezetség olyan fokát érni, hogy a mozgalmat többé semmi nem tudja meg állítani a célok elérése előtt. A bevetett metódusok és eszközök sokasága és differenciáltsága olyan politikai nyomást fog az ellenfélre gyakorolni, melyeknek nem fog tudni huzamosan ellenállni.

7.1.1 Kriminalizálási csapdák

Tudni kell, hogy az ellenfél, -törvényein keresztül-, kriminalizálási csapdákat állít fel, pl.:

- azok akik militáns akciókról nyilvánosan vitatkoznak, kivéve a spicliket meg az ügynököket, és beszédjükön keresztül másokban tettekészséget ébresztenek,
- illetve, akik felvilágosítási szándékkal olyan minket veszélyeztető valódi eseményeket mutatnak be, amelyeken keresztül a résztvevőkben militáns gondolatok ébrednek,

azok büntetésnek teszik ki magukat. Egy látszólagos distancálódás sem segít már. Történelmi események felemlítése is büntetendő, ha azt utánzásra való felhívással tesszük!

7.1.2 Polgári akciók tervezése

Az akciók tervezésénél mindig a nemzetközi emberi jogok chartája és az alkotmány értelmezése képezi a kiindulási alapot. Az akció sikerének érdekében elsörendü előfeltételként a felvilágosító és az öntudatot ébresztő folyamatok teljes támogatását kell megemlíteni. E nélkül nincs mozgósítás. Mozgósítás nélkül nincs tömeg és nem alakulhat ki a szükséges harci szellem.

Az akció kiválasztásánál meg kell vizsgálni az akció:

1. a veszélyességi,
2. alkotmányellenességi,
3. törvényteleneségi,
4. kivitelezhetőségi,
5. közvetíthetőségi (a tömegek felé),
6. egyszóval a militánsági fokát és
7. folytathatóságát.

A fenti kritériumok elemzésének alapján meg lehet az akció militánsági együtthatóját állapítani.

Erre a következő módszer alkalmazandó: Az első 6 feltétel (tehát J1-től J6-ig, de lehet több is) mindegyikére adunk egy jegyet pl. 1-től 10-ig, ahol 10 a legnagyobb jegy, és ugyanakkor egy a feltétel fontosságát tekintve vevő súlyozási értéket (S1-től S6-ig, de lehet több is) pl. 1-től 3-ig, ahol 1 jelentéktelennek míg 3 nagyon fontosnak, nagyon veszélyesnek, nagyon törvénytelennek felel meg. Az akció militánsági fokát „M“ tehát a következő képlettel lehet kifejezni:

$$M = \frac{\sum_{n=1}^i MJ_i \cdot MS_i}{\sum_{n=1}^i MS_i}$$

Miután meghatároztad az akció militánsági fokát ugyanolyan fontos meghatározni az akció folytathatóságának jelentőségét „F“ is. Ehhez az előbbihez hasonló módon különböző feltételeket állítunk fel és ezeknek jegyeket adunk, fontosságukat pedig súlyozzuk.

$$F = \frac{\sum_{m=1}^j MJ_j \cdot MS_j}{\sum_{m=1}^j MS_j}$$

Az akció militánsági foka sosem szabad meghaladja az akció folytathatóságának fokát, vagyis az M-nek mindig kisebbnek kell lennie F-nél! Ha M egyenlő F-fel, akkor az akció folytathatósága a különböző politikai tényezők és a társadalmi összetevők alakulásától függ.

$M \leq F$

A rendszeres értékelés nagyban hozzásegít az akciók tervezéséhez. Minél aprólékosabban van egy akció megtervezve és egy folyamatba beillesztve, annál nagyobb az esélye a folyamat beindításának és fenntartásának. Hasonló egyszerű módszerekkel lehet a legkomplexebb biztonságpolitikai folyamatok matematikai modelljeinek felállításához szükséges együttthatókat megállapítani, amelyek segítségével regionális konfliktusokat lehet szimulálni.

Át kell gondolni az ellenféltől várható repressziókat és azok következményeinek minden vetületét is. **Ki kell dolgozni a repressziók enyhítése vagy legkedvezőbb esetben teljes elkerülése érdekében a megfelelő ellenlépéseket.**

7.1.3 Felvilágosítás

A céltudatos politikai cselekvés elengedhetetlen feltétele a felvilágosító munka, melynek eredménye a nyilvánosság felháborítása és dühének előidézése. Erre lehet építeni a tömegek szembenállásának kialakítását, az ellenállási mozgalom támogatása szükségességének elfogadását! A tömegeket nyíltan tájékoztatni kell arról, hogy mi az ellenfél burkolt szándéka, hogy mi lesz a sorsunk ha nem fejtünk ki ellenállást! A felvilágosító munka egyik alapvető feltétele az ellenfél rólunk kialakított „ellenségképének“ részletes elemzése, vagyis elemeire való bontása. Elemezni kell azt is, hogy az ellenfélnek rajtunk kívül van-e más ellenségképe és ha igen, akkor ezt hogyan lehet az ellenállási mozgalomba -saját érdekeink képviselőiben- bevonni. Az ellenségkép elemzésének célja nem egyéb mint annak lebontása ill. átalakítása. **Ki kell alakítani a rezignáció, asszimilációra-beilleszkedésre való hajlandóság, fatalizmus és eszméletlenség (zsibbadtság, érdektelenség) legyőzésére a megfelelő stratégiát.** A felvilágosító munkát a fehér, szürke és fekete propaganda segítségével kell végezni, vagyis ennek megfelelően a nyilvános és a földalatti médiák bevonásával.

7.1.4 Felderítési akciók

Meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy a biztonsági rendőrségtől lehetőleg a legforróbb információkat is megkapjuk. Ennek érdekében létre kell hozni az államapparátus minden szintjén a kapcsolatokat. A legmagasabb tisztségviselőket is meg kell próbáljuk meggyőzéssel vagy megvesztegetéssel a magunk oldalára állítani.

7.1.5 Blokádok, elfoglalások

Blokádok, elfoglalások alatt értjük a

- biztonsági berendezések elfoglalását
- ill. a biztonsági folyamatok lebonyolításában működési zavarok okozását flexibilis akciókon keresztül.

Erre rengeteg példa van a nyugateurópai atomerőművek elleni polgári harcban, ahol vasútvonalakat foglalnak el, -testüket a sínekre láncolva és a láncokat lelakoltolva-, útvonalakat blokálnak le, légalapáccsal nagy gödröket, sáncokat törve az úttestbe, fákat döntve ki, stb. **Fiam/leányom vésd eszedbe: mindkettő a törvényesség határán van és mint „megvetendő erőszak“ büntetendő (a megfelelő törvényeket gyűjtsd össze és ide írd be!).**

7.1.6 Bojkott

A bojkottnak fel kell hívnia a figyelmet valamilyen rendellenességre. Csak akkor van valamilyen haszna, ha tömeg áll mögötte. A legsikeresebb bojkottok közé számíthatók a **népszámlálási bojkottok**. Sikeres lehet még az adó bojkott is, ami abból áll, hogy egy bizonyos periódusban senki közülünk nem fizeti be az adóját. Elképzelhető a tv, rádió bojkott is, ami azt jelenti, hogy senki nem fizeti ki ezen intézményeknek járó díjakat. **Fiam/leányom lelkedre kötöm, hogy a bojkottok szervezőinek és résztvevőinek tettét -a kormányok- törvénytelennek nyilváníthatják és üldözhetik Öket. Ezért a bojkott akciók csak tömegmozgalomként kivitelezhetőek és csak akkor eredményesek, ha megfelelő propagandahadjárat előzte meg előkészítésüket.**

Népszámlálási bojkottal kapcsolatban például feltehető a kérdés: Mi lenne ha közülünk mindenki, a statisztikailag felháborítóan meghamisított népszámlálások miatt, -népszámláláskor-, japánnak vallaná magát? Vizsgáljuk meg röviden a tennivalókat:

1. Elemezni kell több nagyhatalom alkotmányában a nemzethez tartozás definícióját.
2. Ha csak „annak vallja magát“ a definíció alapja, tegyük fel, mint a japán alkotmányban, akkor mindenki közülünk japánnak vallhatja magát; az elemzés során mérlegelni kell, mi hoz több politikai előnyt: ha japánnak, amerikaiinak, franciáinak, vagy egyébnek valljuk magunkat.
3. A kiválasztott ország nagykövetségével és kormányzerveivel előzetesen fel kell venni a kapcsolatot, támogatásukat kell kérni: pl., hogy a japán nyelvű iskola rendszer kialakítását minden megfelelő eszközzel támogatni fogják.
4. Ha a népszámlálási bojkott jól sikerült és mindenki közülünk valóban japánnak vallotta magát, akkor a folytatás lehetőségeit is előre ki kell dolgozni: pl. Japán Autonóm Tartomány kikiáltása komolyan mérlegelendő.

A népszámlálási bojkottal elérendő politikai célok:

1. Nagyhatalmak figyelmét felhívni és szimpátiáját megnyerni: ezzel a nemzetközi politikai arénába belépni és ismertté válni.
2. Felhívni a nemzetközi politikai döntéshordozók figyelmét, hogy a magyar kormány „furcsa“ módon nem képviseli az érdekeinket: a magyar kormány magyarság iránti elkötelezettségének megkérdőjelezése (aktuális az alapszerződések aláírása után!).
3. A minket erőszakosan asszimiláló, homogenizáló politikát folytató kormány politikai lejárata, elszigetelése a nemzetközi politikai életben.

7.1.7 Szövetkezési politika

Minek érdekében és kivel, kikkel kötök szövetséget, hogy a lehető legmesszebbmenő politikai céljaimat elérjem?

Tekintetbe kell venni:

1. a belföldi saját erőket,
2. a belföldi „más“ demokratikus, polgári erőket,
3. hozzánk tartozó (nemzetiségileg, vallásilag, stb.) külföldi erőket,
4. a külföldi nem hozzánk tartozó polgári, demokratikus erőket ideológiai hozzáállásuktól függetlenül,
5. és a céljainkkal szimpatizáló belföldi meg külföldi személyiségeket.

Fiam/leányom légy elővigyázatos: a szövetkezési politikának csak is a mélység a célja és nem a szélesség. A széles skálán mozgó szövetkezési politika elvizesíti, felhígítja politikai céljainkat és energiánkat a legkisebb közös nevező keresése irányába tereli!

7.1.8 Polgárjogi politika

Meg kell vizsgálni azokat a rendelkezéseket, törvényeket, amelyek az egyén szabadságát alárendelik az állam biztonságának. Ezekről egy listát kell összeállítani és meg kell vizsgálni, hogy milyen eszközökkel lehet ellenük küzdeni. A polgárjogi politikában a nemzetiségileg, vallásilag egyébként a másik táborba tartozó politikai erőkkel, személyiségekkel is szövetségre lehet lépni. A polgárjogi politika célja, hogy a rendpolitikusokra, biztonságpolitikusokra olyan politikai nyomás helyeződjön, ami legkedvezőbb esetben a kormányozhatóságot is veszélyezteti. **Fiam/leányom értsd meg, hogy feltétlenül meg kell fogalmazni azokat a rendszert felforgató és teljesen átalakító eszméket, amelyekben mindenki hinni akar, ezért hatalmas mozgósító erejük van. Csak így kerülhetsz defenzívából offenzívába!**

7.1.9 Demonstrációk, tüntetések

Ki kell használni a demonstrációk válfajának egész skáláját és kombinálni kell az ebben a katalógusban feltüntetett minden más akcióval. Említésre méltó az 1992-ben Delhiben már hónapok óta kitartóan tüntető indiai parasztok esete, akiknek a sorozatos tüntetések során már többször volt kemény összecsapásuk a rendőrséggel. A tüntetések nem vezettek ennek ellenére sem eredményre. Ekkor taktikát váltottak: az eddigi agresszív tüntetés helyett, a Földművelési Minisztérium előtt, -körbevéve állig felfegyverzett, bevetésre készen álló rendőrökkel-, két órán keresztül több mint százezer tüntető kórusban röhögte ki a kormányt. Röhögésüket az egész világ hallotta!

7.1.10 Demonstráció és más folyamatok megfigyelése

Németországban már végeztek ilyen megfigyeléseket nem csak állami hanem polgári szervezetek is, mint pl. a „Komitee für Grundrechte und Demokratie“ (Alapjogok és Demokrácia Bizottság) vagy a „Bürger kontrollieren/beobachten die Polizei“ (Polgárok ellenőrzik/megfigyelik a rendőrséget“. Cél a begyűjtött dokumentációk alapján (film, fényképek, feljegyzések megfigyelések, stb.) kielemezni a rendőrség stratégiáját, taktikáját, az erőszak eskalációját, a bevetett fegyvereket, stb., és a végén az állam befolyását az események kapcsán a médiákra. Innen lehet kielemezni, mennyire független a média!

7.1.11 Saját nyomozás és jogi segítség

Ki kell alakítani azokat a csoportokat, amelyek a tüntetések vagy egyéb akciók után bekövetkező repressziók kinyomozásával lesznek megbízva. Olyan alapítványokat kell létrehozni, legjobb esetben biztosító társaságokat, amelyek a bajba jutottaknak jogi támogatást adnak ill. jogi képviselőtüköt fizetik.

7.1.12 Ellenvédekezés, elhárítás, áthárítás

A németországi „alkotmányvédelmi rendőrség“ megfigyelőit a megfigyelt polgárjogi csoport tagjai oly módon zavarták el, hogy amikor azok nem tartózkodtak a lefoglalt lakásban, akkor ide behatoltak dokumentumaikat és könnyen hordozható berendezéseiket elkobozták, a többit meg tönkre tették. Ezek után a sajtón keresztül a nyilvánossághoz fordultak és az „alkotmányvédelmi rendőrség“ alkotmányellenességét bizonyítván nevetségessé tették őket.

További lehetőségek:

1. a megbeszélési, tárgyalási szobák, termek megtisztítása a lehallgató készülékektől (ne légy rest és a megbeszélési terem minden négyzetcentijét kutasd át mikrofonok után);
2. a rendörség rádióadásainak lehallgatása frekvenciafésűkkel;
3. a rendörség megbeszéléseinek lehallgatása, pl. puska- vagy parabola mikrofonokkal;
4. a rendörség beépített ügynökeinek, besúgóinak leleplezése;
5. ellenkémkedés.

7.1.13 Szakszervezeti akciók

A civil ellenállási mozgalom nem hagyhatja figyelmen kívül a szakszervezetekbe tömörült bérfüggőeket (alkalmazottakat). Ezekben hatalmas ellenállási potenciál nyugszik. Tudnunk kell milyen ellentmondások és feszültségek léteznek a szakszervezeteken belül és között. Ezeket céljaink elérése érdekében ki kell használnunk! Az ellenállási mozgalom tagjainak ott kell lenniük a szakszervezetek minden szintjén: részt kell venniük a szakszervezeti kiképzésben, a sztrájkok előkészítésében. Lehetőség szerint arra kell törekedni, hogy a sztrájkok általánossá váljanak és az ország gazdaságát minél hosszabb időre lebénítsák. Erre a célra kitűnően alkalmasak az országos szállítási vállalatok alkalmazottainak sztrájkja, mint pl. vasutas sztrájk, taxissztrájk. Erre kitűnő szemléltető példa a magyarországi taxis blokádnak (a magyar kormány szerint), sztrájk (a taxisok és az SzDSz szerint). Ez a példa jól illusztrálja, hogyan lehet alkalmazottakat, a saját érdekeket jól álcázva, felhasználni. A blokádnak tervezése külföldön - magyarellenes politikai körök által - történt. Az összekötő egy Erdélyből Budapestre áttelepedett magát székelynek mondó személy. Ez egyébként utólagos megnyilvánulásain keresztül egyértelműen elárulta, hogy magyar borbé bújtt ellenség. Ez a blokádnak nem volt egyéb, mint fenyegetés az MDF kormány számára a paktum betartására. Antall József hallgatólagos jóváhagyása a mai napig nem tisztázott!

7.1.14 Integráció

A polgárjogi tevékenységet nyíltan és/vagy titkosan, de feltétlenül integrálni kell az ellenállási mozgalomba, a minél nagyobb tömegek átfogása és befolyásolása érdekében. A polgárjogi tevékenységet a passzív ellenállás és a civil engedetlenséghez lehet besorolni.

7.1.15 Nemzetközi kezdeményezések

Kapcsolódni kell a már létező nemzetközi kezdeményezésekhez és a későbbiekben a saját érdekeknek legmegfelelőbb nemzetközi fórumokat, kezdeményezéseket kell alakítani, mint pl.:

1. nemzetközi kisebbségjogi törvényszék,
2. különböző kivizsgáló bizottságok,
3. delegációk,
4. tüntetés, bojkott és egyéb folyamat megfigyelésekre bizottságokat kell alakítani,
5. egyéb ellenőrzési intézkedésekre szintén bizottságokat kell alakítani,
6. a nemzetközi közvélemény és fontos politikai döntéshordozók befolyásolására minden eszközt be kell vetni.

A szlovák magyarellenes nyelvtörvények meghozatala után egy kisebbségjogi felvidéki magyar törvényszéknek kellene összeülnie, amely elítéli a tanügyminiszterasszonyt. Ehhez egy tüntetés keretében fel kell állítani a törvényszéket, a bírák felveszik a szokásos öltözéküket és a miniszterasszony bábját, mint vádlottat a legnagyobb komolysággal elítélik és a büntetést azonnal végre is hajtják rajta. Ugyanezt meg lehet tenni Benes bábujával is, akinek a szellemét -

értsd dekrétumait, bábujának máglyán való elégetésével lehet véglegesen elüzni, természetesen egy nagy tüntetés keretén belül.

7.1.16 Intervenciók

Például a nemzetközi figyelem központjába került és elítélt, pillanatnyilag börtönben kivizsgálási fogságban lévő személyiségek tüntető meglátogatása, mellettük szolidarizáló tüntetés szervezése. De jelenlegi legjobb példa a TUPAC AMARU gerilla harcosok akciója, akik a Lima-i japán nagykövetség elfoglalásával hívták fel a börtönben sínylődő társaikra és magukra, mozgalmukra a nemzetközi sajtó figyelmét.

7.1.17 Jogászok a biztonsági törvények ellen

Párhuzamosan „Az orvosok az atomerőművek ellen“ mozgalommal a haladó jogászoknak nyilvánossági munkával fel kell lépniük az emberi jogokat sértő törvénytervezetek és a meglévő törvények ellen. A civil engedetlenségi mozgalomra érvényes, hogy rengeteg jogásznak és ügyvédnek kell benne tevékenykednie.

7.1.18 Jogászakciók

A jogászakciók célja minden esetben az engedetlenségi mozgalom „játékterének“ kiterjesztése.

1. Feljelentések magas állami tisztviselők ellen,
2. szolgálati túlkapások elleni panaszok tömegeit kell benyújtani,
3. kárpótlási kérelmek százezreit,
4. alkotmányellenességi panaszokat,
5. emberi jogok megsértése elleni panaszokat nemzetközi intézményekhez szervezeten és garmadával kell benyújtani,
6. tömegesen jelentsük fel magunkat valamilyen jogilag jól behatárolt ürügyet kitalálva; cél a tökéletlen törvénykönyvet, törvénytervezetet és megírókat nevetségessé tenni, a megfelelő szervek munkáját lehetetlenné tenni.

Ne felejtsetd el, hogy tömegmozgalmak felszámolása érdekében a rendőrség mindenkori törekvése nem egyéb mint az „egyénesítés“ (individualizálás), politikamentesítés, kriminalizálás!

7.1.19 Kampányakciók

A tömegek mozgósítása érdekében minden lehetőséget meg kell ragadni és nagy, az elején csekély veszéllyel járó- kampányakciókat kell szervezni. Erre a legjobb példa a népszámlálási bojkott. Ezen bojkott megszervezése érdekében óriási nyilvános kampányokat lehet szervezni a büntetés legcsekélyebb veszélye mellett.

Ilyen akciókra volt példa Németországban is pl. a számítógéppel is olvasható személyi igazolványok miatt. A bojkott neve „Bundesweiter Washtag“ (államközi mosónap): ezen a napon mindenki figyelme fel lett híva, hogy a régi igazolványát „véletlenül“ mossa ki. Így az új igazolvány bevezetése előtt kérhette az illető, hogy cseréljék ki az igazolványát és mivel az újak még nem voltak készen ezért egy érvényes régit kapott, együttesen nagy károkat okozva az államkasszáknak.

Az „álcázási“ törvény ellen csodálatos maszkokban vonultak fel tüntetésen a német polgárjogi szervezetek.

7.1.20 Kongresszusok, konferenciák

Célja a felvilágosítás, információcsere és mozgosítás. Erre egy megfelelő példa a Kölni „Szép új világ“ rendezvény 1983-ban az állami ellenőrzés, új technológiák, médiák, stb. ellen. Hasonló témájú konferencia szintén Kölnben 1987-ben „A szabadság a biztonsággal hal meg“. Vagy más aktuálisabb példa „Az antikommunista mozgalom legújabb feladatai“ címmel lehetne kongresszust rendezni a keleteurópai bársonyos visszarendeződés megakadályozása végett.

7.1.21 Nyilvánossági munka, demokratikus ellennyilvánosság

Nyilvános levelek, felhívások, röpiratok, aláírásgyűjtések, rezolúciók, újsághirdetések, olvasói levelek, sajtótájékoztatók, saját tényfeltáró nyomozások, összedolgozás az újságírókkal, a politikai maffiák elleni „ingyencirkuszok“ szervezése, célzatos leleplezések az ellenfél újságjában, médiakampányok szervezése a saját újságokban, röpcédulák és plakátakciók szervezése. Az állami cenzúrát céltudatosan és állandóan támadni kell: át kell törni.

7.1.22 Szervezés

Direkt vagy indirekt módon országos és regionális szervezeteket kell létrehozni, amelynek nyílt, titkos vagy manipulált (értsd: ők maguk sem tudják) kapcsolata van az engedetlenségi mozgalommal. Megalakulásuk után egy részükkel szövetségre kell lépni.

7.1.23 Parlamenti akciók

Kapcsolatok kiépítése parlamenti képviselőkkel szinte elengedhetetlenek. Rajtuk keresztül meg lehet szólítani a kormány bármelyik tagját. Határozataik ellen interpelláció formájában lehet támadni.. Bizonyos kényes ügyekben kivizsgáló bizottságok felállítását lehet kérni. Alternatív biztonság politikai törvénytervezetet lehet benyújtani. A „zöldek“ állandóan tűz alatt tarthatják a különböző parlamenti bizottságokat és a kormány tagjait.

7.1.24 Szabotázsok és egyéb szubverzív akciók

Ezek egyértelműen illegális akciók, inkább az ellenállási mozgalomhoz tartóznak mint az engedetlenségihez. Ennek ellenére a civil engedetlenségi mozgalmak is korlátoltan élnek vele, hogy a közhangulatot felkorbácsolják. Itt meg kell különböztetni a tárgyak (berendezések) és a személyek elleni erőszakot.

7.1.25 A multiplikátorok iskolázása

Az engedetlenségi mozgalom megköveteli, hogy aktivistái mihamarabb profikká váljanak. Ezért az állandó kiképzésük létszükséglet, ugyanis a probléma olyan bonyolult, hogy nagyon kevés ember uralja teljesen.

7.1.26 Szolidaritási akciók

A politikai foglyok és vádlottak mellett állandóan szolidarizálni kell: látogatni őket a börtönben, levelet írni nekik, tárgyalásuk alatt tüntetni mellettük, koncerteket szervezni érdekükben és egyéb gyűjtéseket családjaik támogatására. Az ellenük emelt vádakat magunkra véve jelentsük fel magunkat tömegesen. Fontos, hogy a hatóság „oszd meg és uralkodj“ törekvéseit semlegesítsük.

7.1.27 Sztrájk

A sztrájk minden egyes formáját állandóan alkalmazni kell: a tömeges munkabeszüntetéstől, az ülő sztrájkon keresztül az éhségsztrájkig. A sztrájkok helyének és időpontjának megválasztása rendkívül fontos lehet és pszichológiai szempontból az ellenségre nézve döntő befolyással bírhat. Rendkívüli alkalmak lehetnek jelentős külföldi politikai, közéleti személyek látogatása alatt szervezett villám-sztrájkok. Ilyen alkalommal fel kell hívni minden megengedett és meg nem engedett módszerrel a látogató figyelmét arra, hogy vendégfogadó gazdája egy gazember.

7.1.28 Törvényszékek

Együttműködve a már meglévő külföldön működő emberjogi törvényszékekkel meg kell alapítani a saját kollektív-emberjogi törvényszéket. Feladata a kollektív emberi jogokat különösen megsértő hivatalnokokat, azok megjelenése nélkül is, elítélni, vádat emelni és a vádat meg az ítéletet nyilvánosságra hozni és végrehajtani (pl. ahogy már említettük az elítélt bábján).

7.1.29 Kivizsgáló bizottságok

Fel kell kérni nemzetközileg ismert személyiségeket vegyenek részt -egy-egy speciális esetre- a felállított bizottságban. A vizsgálat eredményét állandóan hangoztatni kell a bel- és külföldi nyilvánosság előtt. Itt megemlítendő, hogy a svájci Jura kantonbeli szeparatisták felkértek nemzetközi jogász hírességeket (többek között Ermacora professzort) állapítsák meg van-e joguk nekik saját kantonra vagy nem és ha igen akkor melyek azok a nemzetközi és belföldi jogi keretek, amelyek alapján a külön kantont követelhetik maguknak.

7.1.30 Továbbképző tanfolyamok, rendezvények

Allandó jelleggel kell szervezni a:

- kerekasztal értekezleteket,
- népfőiskolai továbbképzéseket és egyéb ismeretterjesztő szintű tanfolyamokat,

amelyeken kizárólag a civilengedetlenséghez szükséges tudnivalókat kell terjeszteni

7.1.31 Vizuális akciók

Kiállítások pl. a politikai foglyok rajzaiból, vagy fotó és egyéb dokumentum kiállítások a saját vagy más külföldi engedetlenségi/ellenállási mozgalmi életből (lásd emberjogi konferenciák sokszor szörnyűséges fotókiállításait kínzások nyomairól, kivégzésekről).

7.1.32 Passzív ellenállás

A népet fel kell szólítani a passzív ellenállásra, vagyis, hogy a munkahelyén huzamosan végezze lassan a dolgát, gyártson lehetőleg minél több selejtet, stb.

7.2 Követelményrendszer

Vicc(?):

-Mi az angol rendör?

-A rend éber öre!

-Mi a zsidó rendör?

-A rend héber öre!

-Mi a magyar rendör?

-A héber rend öre!

Össze kell állítani azoknak a rövid- és középtávu követelményeknek a listáját, amelyek nyíltan, burkoltan vagy teljesen titkosan a mi céljainkat szolgálják.

Ki kell dolgozni azoknak az érveknek a rendszerét és azokat állandóan a nyilvánosságnak hangoztatni kell, amelyek az ellenfélnek megmagyarázzák, hogy céljai kivitelezhetetlenek, hogy saját magát dönti gazdasági nyomorba (pl. az esztelen fegyverkezés, nagy titkos rendőrségi és spicli hálózat, ill. hadsereg fenntartása) és, hogy ebbe könnyen bele is bukhat.

Ki kell dolgozni azoknak az érveknek a rendszerét és azokat állandóan a nyilvánosságnak hangoztatni, amelyek a mi követelményeink jogosságát egyértelműen és mindenki számára közérthetően értelmezik. Erre példa „Az önrendelkezés tizenkét axiómája a Kárpátmedencében“.

7.2.1 A rendőrség visszaszorításához szükséges előfeltételek

Szükséges:

1. A rendőrsűrűség avagy a rendőrlétszám csökkentése az abnormálisra növekedett rendőrségi kiadásokkal együtt, ami az adófizetők zsebére megy.

2. A további felfegyverzés megakadályozása (pl. gummigolyókkal) valamint a már meglévő rendőrségi fegyvertár csökkentése:

- a népjogellenes CN és CS harcigázok bevetésének tiltása a tüntetők ellen,
- a magas nyomású vízágyúk bevetésének tiltása.

Mindkettő káros a tüntető tömeg egészségére, ua. a vízágyú bevetése általában provokatív hatású és az események eskalálódásához vezet.

3. A rendőrségi adatbankok kimustrálása. Ezekben csak olyan adatok maradhatnak, amelyek valamilyen konkrét bűncselekménnyel kapcsolatosak:

- nem szabad megengedni, hogy a rendőrségi adatbankok gyanúsítgatásokra alapuljanak,
- kell küzdeni az igazoltatási kötelezettség ellen,
- meg kell szüntetni azt a gyakorlatot, amely szerint a rendőrség a titkos rendőrséggel meg egyéb bármilyen fajta állami intézménnyel On-Line adatcserét eszközöl személyekről ill. társadalmi szervezetekről.

4. A rendőrség és a titkosrendőrség szigorú elkülönítése. A titkosrendőrség népjog tehát alkotmány ellenes. Ne engedjük meg többé:

- az under-cover ügynökök bevetését,
- a lehallgatásokat telefonon, puska- ill. parabolamikrofonokon és más elektronikus hírszerzési segédeszközökön keresztül.

Küzdj a politikai rendőrség leszereléséért!

5. Be kell vezetni a rendőrség decentralizálását, földrajzi régiókra való elkülönítését!

6. Küzdj a rendőrök specializálása ellen!

- Tiltsák be a speciális és a különleges rendőrségi alakulatokat (fiam/leányom az egységek pontos neveit országodban itt sorol fel!)
- Oszlassák föl a laktanyákban elhelyezett rendőrségi egységeket, mert ezek egy különlegesen magas állami erőszakpotenciált képeznek és a lakosságot veszélyeztetik!
- Oszlassanak fel minden civil egységet, amit hétköznapokon vagy tüntetéseken vetnek be!
- A rendőrség cselekedjen nyíltan, kiszámíthatóan és ellenőrizhetően!
- Legyen vége a rendőrség és a szociális dolgozók együttműködésének!

7. Legyenek megszüntetve a szokványos ellenőrzési pontok, a szokványos nem gyanúsított személyek azonossági ellenőrzése vagyis a vontatóháló körözések, raziák.
8. Helyezzék törvényen kívül a „végső megmentő lövést“, vagyis a célzott halállövést. Változtassák meg a rendőrségi lövészetek elveit: pl. lömozi nem reális akció jelenetekkel, combat-lövészet, stb. Minden évben tucatnyi személyt lönek agyon „véletlenül“ a rendőrök!
9. Legyen vége annak a tendenciának mely szerint a rendőrség állandóan megpróbálja a tüntetési jogot és szabadságot beszűkíteni.
10. Szüntessék meg valóban a politikai büntetéseket. Csökkentsék a börtönök számát a humánus konfliktusszabályozások javára!

7.2.2 A közvetlen ellenőrzési lehetőségek követelése

Követeljük, hogy:

1. Az államtól függetlenül ellenőrizhessük a rendőrség tevékenységét úgy ahogy azt Svédországban is teszik, ahol választott polgári tanúk ellenőrzik a rendőrség tevékenységét és kiadásait minden körzetben.
2. Minden rendőr legyen ellátva a nyilvánosság számára érthető, könnyen leolvasható, az egyenruhájára kitűzött név és szolgálatszám táblácskával. Ezen régi demokratikus követelmény elérése esetén végre megszűnnék a rendőri erőszak anonimitása (névtelensége) és a rendőrtettek is félhetnének személyazonosságuk kiderítése miatt a megérdemelt büntetéstől és a közmegegyezéstől (lásd a Zöldek kérését a Német Parlamenthez 1988 III. 11. Drucksache 11/2001).
3. Bevetésen legyen a rendőröknek is megtiltva az álarc viselés, mint pl. arcra kötött kendők, befestett (feketére) arc, ill. különböző maszkok viselése.
4. Legyen mindenkinek megadva az a demokratikus lehetőség, hogy ingyen és szabadon belenézhesen saját (titkos-)rendőrségi dossziéjába. Hasonló jogaik már vannak az amerikai és a Skandináv államok polgárainak. A 90-es években Svájcban is szabaddá tették a rendőrségi dossziékat, amelyekben az informátorok neve olvashatatlanul ki volt húzva, de a kirobbant botrányok miatt visszavonták ezt a törvényt. Az Európatanács Ülése is ajánlja az európai tagországok kormányainak és parlamentjeinek számára „A nyilvánosság információszabadságát és hozzáférést a kormányaktákhoz.“ (Határozat Nyugati régió. 854/1979 II. 1., kinyomtatva: cilip 6/1980, 51. oldal).
5. Szavatolják az adatvédelem strukturális javítását a belbiztonság területén:
  - az információs önrendelkezési jog megvalósítását
  - teljes felvilágosítási szabadságot a biztonsági hatósággal szemben;
  - a felvilágosítási szabadság kibővítését az adatok forrásával és fogadójával kapcsolatban;
  - vezessék be a személyekkel kapcsolatos adatok helytelen és hanyag tárolása, feldolgozása és továbbadása miatt keletkezett károk jóvátételét;
  - az adatvédő megbízottak helyzetét erősítsék meg: ezeket a parlamenteknek rendeljék alá és nem a belügyminisztériumnak.
6. Az állam ne avatkozzon be a médiaszabadságba! Éppen ezért:
  - a rendőrségi nagybevetéseken a zszurnalistáknak, fényképeseknek és operatőröknek biztosítani kell a teljes mozgási szabadságot;
  - meg kell szüntetni a rendőrség azon ígényét, hogy saját felvételekkel rendelkezzen azokat elkobozva a fényképesztől, operatőrtől ill. kötelezve azokat egy-egy másolat elküldésére.

7.3 Az engedetlen civil tudnivalói

7.3.1 Hogyan viselkedj házkutatás alatt és/vagy bizonyítékok ill. annak feltüntetett tárgyak elkobzásánál

A házkutatás általában gyanúsított személyek letartóztatására ill. bizonyítékok lefoglalására, elkobzására szolgál. A házkutatás nem egyéb, mint az állami erőszak súlyos támadása a polgár magánszférája ellen. Ezért aprólékosan tudni kell az idevágó törvény rendelkezéseit, amelyben benne foglaltatnak a „jogállami garanciák“ is. A gyakorlat viszont azt mutatja, hogy a valóságban minden teljesen másképp történik. Például a törvény előírja, hogy házkutatást csak a törvényszéki bíró rendelhet el, azonban ha „késési veszély“ fenyeget, akkor az ügyész ill. ezek segédhivatalnokai is elrendelhetnek házkutatást (lásd §105 Abs. 1 StPO). Ami a törvényben kivételes esetekre van előírva az a valóságban szinte állandó jelleggel bír, vagyis csak az ügyész és a rendőrparancsnokok rendelnek el házkutatásokat. Arra is figyelni kell, hogy a törvény szerint (StPO §104) április 1-től szeptember 30.-ig este 21°-tól reggel 04°-ig ill. október 1.-től március 31.-ig este 21°-tól reggel 06°-ig nem szabad házkutatást véghezvinni. (fiam/leányom itt az általad összegyűjtött, idevágó törvényeket pontosan kell ismertetni az utódállamok törvényeit és kitételeit is beleértve).

7.3.2 Tennivalók házkutatás közben

1. Ügyvédet és tanúkat bevonni (esetleg futáron keresztül értesíteni ezeket mert a telefont előre kikapcsolják).
2. Bírósági házkutatási parancsot követelni; ha ilyen nincs megfigyelni, hogy ki adta ki a parancsot; a házkutatási parancsról másolatot kérni.
3. Neveztesük meg a házkutatás okát.
4. A bevetés vezetőjének nevét, szolgálati számját megkérdezni és lejegyezni.
5. A házkutatás ellen rögtön írásos panaszt emelni és beküldeni.
6. Ne engedjük meg, hogy az összes helységet egyszerre kutassák át. Csak a jelenlétünkben kutathatják át a helységeket, egymásután mégpedig úgy, hogy a szemünk mindenben rajta lehessen. Egyébként kijelenthetjük, hogy a „bizonyítékot“ a rendőrök rejtették el.
7. Ha a lakástulajdonos nem tartózkodik otthon, és Te fiam/leányom barátként tartózkodsz a lakásban, akkor valamilyen helyettést kell keresni pl. felnőtt hozzátartozójt vagy a szomszédokat.
8. Ne tegyünk kijelentéseket, semmilyen „beszélgetésbe“ ne engedjük magunkat belevinni.
9. Ne segítsünk a házkutatóknak, pl. felcsavarni a szönyeget, félrehúzni a szekrényt, stb.
10. Figyeljünk arra, hogy a házkutatási parancsban feltüntetett kereteket a házkutatás ne lépje túl. Olyan esetekben, ahol hivatalosan bejelentve több személy lakik egy lakásban arra kell ügyeljünk, hogy csak az illető holmiját kutassák át és a többiekét ne. Minden eltérést a parancshoz és a törvényhez képest jegyezzük fel.
11. Ügyeljünk arra, hogy a személyes iratokba csak az ügyész és a bíró kaphasson bepillantást. Ha mégis a rendőr talál ilyen iratokra, akkor arra kell vigyázni, hogy csak futólag átlapozza és ha érdekesnek találja, akkor azt egy borítékba köteles helyezni és az ügyésznek átadni, aki köteles lepecsételni (a megfelelő előírásokat az utódállamok törvényeinek megfelelően ide be kell irni). Jogunkban áll a lepecsételt boríték ügyész vagy bíró általi felbontásánál jelen lenni. Ha a címes füzetünket kobozták el, akkor arról jogunkban áll másolatot kérni.

12. Ha valamilyen tárgyat lefoglalnak és elkoboznak erről rögtön elismervényt kell kérni. Ha semmit nem koboznak el, akkor arról kell elismervényt kérni. Mindenféleképpen kérjünk a házkutatás okáról egy írásos megindoklást.
13. Semmit se írjunk alá a saját írásos panaszunkon kívül.
14. A keletkezett károkról tanúk bevonásával fényképeket készítsünk. Ezek után egy takarító cégre bizzuk a takarítást és a számlát be kell nyújtani a rendőrségnek.
15. A házkutatás után nyújtunk be panaszt a rendőrök, de különösen a bevetést vezető rendőr ellen.
16. Kártérítés követelése esetén megkülönböztetendő:
  - ha az érintett személy a házkutatási parancs szerint vádolt személy, de a házkutatás nem vezetett eredményre, akkor kártérítést kell követelni;
  - ha az érintett személy a házkutatási parancs szerint nem vádolt személy, és a házkutatás nem vezetett eredményre, akkor az ügyészségen keresztül az államkasszából kártérítést kell követelni.

7.3.3 Tüntetések szervezése és lebonyolítása

7.3.3.1 Tanácsok a résztvevőknek: Mit vigyél magaddal?

1. személyi igazolványt; ha pl. mégis otthon felejtetted ez egy ok arra, hogy bevigyenek ideiglenesen a rendőrségre, addig míg úgymond az azonosságodat tisztázni tudják! De mi lenne ha senki sem vinne magával személyazonossági igazolványt?
2. aprópénzt telefonálni;
3. olyan orvosságokat, amelyeket rendszeresen be kell vened;
4. csak ügyvédek és közvetlen hozzátartozók ill. barátok telefonszámát és címét; telefonszámokat pl. írd a karodra vagy más testrészedre!
5. táplálékot;
6. ceruzát és jegyzetfüzetecskét az emlékezet támogatására;
7. kis ruhaspiccoló műanyag flaskóban tiszta vizet a szemeid kimosására, ha netalán CN/CS gázokat vetnének be;
8. kötszert;
9. vízhatlan ruhát, amely esőre és vízágyúra is ellenáll;
10. gázvédő szemüveget (megteszi az uszószemüveg is!);
11. a gumibot ütések kivédésére szerezz be egy tarkót és orrot védő sisakot!
12. a szájat és orrot is védő-takaró nyakkendőt a fotósok és a gáztámadás elleni védekezésre.

7.3.3.2 Tanácsok a résztvevőknek: Mit hagyj otthon?

1. személyes jegyzetfüzetet, naplót!
2. címes füzetet!
3. személyes fényképeidet!
4. kontaktlencsét (egyes gyártmányok veszélyesek a szemre gáztámadás esetén)!
5. citromadét: semmi egyebet ne használj a szemed kimosására csak tiszta vizet!

7.3.3.3 Passzív fegyverek

A tüntetés szervezőinek tisztában kell lenni az illető ország tüntetéseken való álcázási tilalmával ill. a riasztó pisztolyok és más önvédelmi fegyverek használatának tilalmával.

Tüntetéseken passzív fegyvernek tekintendő bármilyen maszk hordása még a napszemüveg is, ha ezt az ország törvényei tiltják!

Az idevonatkozó törvényeket tudd meg és jegyezd fel magadnak ill. a tüntetésre kiküldött meghívókra írd fel!

7.3.3.4 Általános viselkedési szabályok

1. A tüntetés alatt csak ismerősök mellett állj és menj!
2. A tüntetés végén is csak ezzel a csoporttal hagyd el a terepet!
3. Rendőrségi spiclikre figyelj és a gyanusakat jelentsd a szervezőknek, figyelmeztess a többieket és próbáld meg azt elszigetelni! A rendőrség mind gyakrabban használja az engedetlenségi mozgalom kriminalizálásának módszerét ahhoz, hogy azt le tudja fejezni: ennek keretében civilruhás rendőröket is bekevernek a tüntetők közé megfigyelő és provokatív célokkal!
4. Meg kell szervezni a tüntetés megfigyelőinek megfigyelését:
  - hol vannak az elrejtett mikrofonok, fotósok, videósok, stb.
  - jegyezd fel az autósámjukat, fényképezd le te is őket, jegyzeteket és vázlatokat készíts!
  - a megfigyelőitek ne vegyenek részt a tüntetésben, mert letartóztatás esetén a különlegesen fontos anyagokat elkobozzák!
  - Fel kell fedezd idejében a speciális rendőrségi egységeket, hogy idejében fel tudj készülni, mely irányból fog a brutális támadás jönni!
5. Fedezd fel a „bogáncsokat“, amelyek a fontosabbnak tűnő de a rendőrség számára még ismeretlen személyeket hazáig követik és rádióon leadják az adatokat a letartóztatási egységeknek!
6. Fedezd fel a provokatőröket is. Kerüld velük az összeütközést!
7. A nagy valószínűséggel felfedezett rendőrségi spicliket, ügynököket több tüntető segítségével állítsátok „falhoz“, birjátok szóra!
8. Ne kezdj meggondolatlan, magányos akciókba!
9. Megfigyeléseidről készíts rögtön, -ahogy vége a tüntetésnek-, jegyzeteket és ezeket add át a kiértékelő bizottságnak. A jegyzeteidben térj ki minden részletre: hova voltak felállítva a különböző rendőrségi egységek, esetleg tüzoltóság, merről jött a támadás, milyen felszerelése volt a rendőrségnek és azt hogyan használták, stb.

7.3.3.5 Tennivalók sebesülések esetén

1. Gyorsan a megfelelő jellel ellátott szanitéchez menj! Ezeknek el kell látni és oltalmazni a sebesülteket!
2. Ha a fejre kapott ütések miatt szédülés, hányinger, emlékezetkiesés vagy fejfájás lép fel, akkor fordulj ismerős, megbízható orvoshoz!
3. CN/CS sebesülések esetén (erős viszketés, könnyezés, átmeneti vakulás, stb.) tiszta vízzel mosd le a bőröd ill. a szemed. A szemedet oldalra tartott fejjel belülről kifelé mosd ki alaposan! Ha légzési nehézségeid támadnak, akkor fordulj gyorsan orvoshoz! A tüntetés után, amilyen gyorsan csak lehet mosd magad le hideg vízzel kb. öt percig, utána meleg vízzel és semleges szappannal dusoelj!

4. Kutyaharapással menj 24 órán belül orvoshoz!

7.3.3.6 Viselkedés tüntetés miatti letartóztatás esetén

A letartóztatás előfeltételei:

1. "friss tetten" kaptak el és meneküléssel is gyanúsítanak;
2. valamilyen egyéb büntettel gyanúsítanak;
3. a rendőrség azzal gyanúsít, hogy a tetthelyen nem tudta a személyazonosságodat megállapítani;
4. letartóztatáskor aktívan védekeztél, akkor a végrehajtót akadályoztad munkája kivitelezésében; ezzel „tettetted“ súlyosbítottad!
5. ha letartóztatottak, hangosan kiáltsd a neved és nézz szét tanúk, barátok után;
6. ha megláttad, hogy valamelyik barátodat, tüntető társadat letartóztatják, annak hangosan kiáltsd a nevét és nézz szét további tanúk után.

7.3.3.7 A letartóztatottak jogai

Fiam/leányom az ország törvényei szerint a következő felsorolást ha szükséges egészítsd ki !

1. Megtudni a letartóztatás okát.
2. Csak a személyi adataidat add meg; állj ellen minden trükknek (fenyegetés, ígéretek, stb.), ami belőled többet akar kihúzni ennél.
3. Ne írd alá semmit (kivéve az 5. pontot)!
4. Telefonon értesítsd a közvetlen hozzátartozódat vagy barátodat és/vagy ügyvédedet. Ennek megtagadása esetén csak azt ismételd, engedjék meg, hogy értesítsd őket.
5. Ujjlenyomat vétel és lefényképezés esetén érthetően mondd ki tiltakozásodat, ha ez mégis megtörténik, akkor a későbbiekben írásban tiltakozz!
6. Sebesülések esetén orvoshoz van jogod és kérdd ettől, hogy a sebesülést írásban igazolja!
7. Kérj egy írásos igazolást az elkobzott tárgyaidról, amit te magad nem kell aláírj!
8. Követeld a letartóztatásban résztvevő rendőrök szolgálati számát és nevét!
9. Legkésőbb 24 órán belül vagy szabadon kell engedjenek vagy a letartóztatási bíró elé kell kerülni!

7.3.3.8 Tanácsok letartóztatottaknak

1. Más letartóztatottakkal cseréld ki a személyi adataidat, hogy később tudd tanúkként megidézteni őket.
2. Figyelj a letartóztatottak közé becsempészett spiclikre. A többi letartóztatottakkal csak a legszükségesebbet beszélj.
3. Kiszabadulásod után készíts gyorsan emlékezetből jegyzőkönyvet. Írd bele a következő pontos adatokat: dátum, óra, hely, pontos körülmények, letartóztatás lefutása, rendőrség viselkedése, tanúk nevei, rajz vázlatokkal és esetleg fényképekkel egészítsd ki feljegyzéseidet.
4. Attól függetlenül, hogy a letartóztatás alatt hoztak-e orvost vagy sem a sebesüléseid igazolására szabadulásod után fordulj a bizalmi orvosodhoz.
5. Szabadulásod után keresd fel a bizalmi ügyvédedet is, hogy a védelmedet ill. az ellenlépéseket megbeszélj vele.

6. Ha az esetedet ejtették vagy megnyerted akkor kérd, hogy semmisítsék meg a felvett újjlenyomatodat és fényképedet. Külön kérés nélkül ezt szinte sosem teszik meg!
7. Letartóztatásod és szabadulásod után fordulj minden esetben egy civil engedetlenségi vagy egyéb érdekvédelmi szervezethez.
8. Ha szükséges és lehetséges fordulj a médiákhoz!

7.3.4 Viselkedési szabályok és jogi támogatás az engedetlen civil számára

Annak a lehetősége, hogy egy rendőrségi ellenőrzésbe kerülsz elég sok oldalú: gyalogosok szokásos ellenőrzése, közúti ellenőrzés, razzia, stb.

A rendőrség ezeken az ellenőrzéseken a következő intézkedéseket foganatosíthatja:

1. ellenőrzi az autó papírjait,
2. megállapítja a személyazonosságodat,
3. letartóztathat (bevisznek az őrszobára),
4. kikutatják az autódat,
5. átkutatják a zsebeidet, táskáidat,
6. elkobozzák „a fegyvereidet és veszélyes szerszámaidat“ meg egyéb „bizonyítékokat“.

Ahhoz, hogy ne tűnj egészen magatehetetlennek és kiszolgáltatottnak a rendőrségi intézkedések alatt tartsd be a következő parancsolatokat:

1. Közúti ellenőrzéseknél kérni fogják az autó papírjait: tejesítsd kérésüket!
2. Ha a személyazonosságod megállapítása a cél, akkor biztosan nem az autó papírokat fogják először kérni. Ajánlom neked, hogy kérdezd meg miféle ellenőrzésről van szó. Kötelességük az ellenőrzés okát megmondani. Ne engedd magad ködös válaszokkal kifizetni, mint pl: „Veszélyelhárítás!“ vagy „Gyanús alakok kiszűrése!“, stb. Ha konkrétan a te személyed ellen nem tudnak okokat megadni akkor szóbelileg protestálj és az ellenőrzés tényéről kérj igazolást. Ha ezt megtagadják akkor érdeklődd meg ki vezeti a bevetést és ugyanezt kérd a vezetőtől. Mindig érdeklődd meg az ellenőrzést végző rendőr nevét és a szolgálati számát. Ha ezt megtagadja akkor megint fordulj a bevetés vezetőjéhez.
3. Ha a rendőrség át akarja kutatni a zsebeidet, autódat ill. testi motozást akar végrehajtani, akkor szóbelileg egyértelműen protestálj. Egy későbbi jogi védekezés folyamán fontos megállapítás lehet, hogy az átkutatásnak nem vetted magad „önkéntesen“ alá. Kérdezd meg az átkutatás okait. Passzívan protestálj, vagyis:
  - Ne add át magadtól az autó kulcsait!
  - Ne nyitsd ki magadtól az autó csomagtartóját, a táskáidat!
  - Egyszóval a kényszerintézkedések alatt ne légy segítőkész!
4. Átkutatásnál ill elkobzásnál kérj minden esetben egy jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell:
  - az okokat,
  - a jogi alapokat, vagyis mely törvény hányadik paragrafusa jogosította fel őket az intézkedés foganatosítására,
  - az időpontot,
  - a helységet,
  - az elkobzott tárgyakat,
  - az intézkedő rendőr nevét és aláírását.
5. Ha az egészségügyi dobozodat kérik vagy a figyelmeztető háromszöget, amiket kötelességed bemutatni, javaslom, hogy ezeket tartsd elől az autóban. Így nincs okuk arra, hogy a csomagtartódat ezek miatt felnyitassák.
6. Ha bevisznek az őrszobára, akkor ezt már előzetes letartóztatásnak lehet tekinteni. Ezt csak a következő esetekben foganatosíthatják, ha:
  - tetten érnek,
  - büntettel gyanúsítanak,
  - az a véleményük, hogy az ellenőrzés helyén személyazonosságod nem megállapítható.

7. Minden mozdulatodat tudatosan ellenőrizd, mert ilyen alkalmakkor a hirtelen mozdulatokat (pl. ha kiszakítod magad) a rendőrség „erőszakos ellenállásnak, a végrehajtó szerv akadályoztatásának ill. veszélyeztetésének“ tekintheti és ez büntethető. Tehát jegyezd meg: a hirtelen mozdulatok életveszélyesekké válhatnak!
8. Az őrszobán kérjed:
  - a jogaid ismertetését,
  - a letartóztatás okát,
  - azon jogodat, hogy rögtön felhívhasd az ügyvédedet vagy az egyik hozzátartozódat (mindig aprópénzt tarts ilyen esetekre magadnál).
9. Ne tegyél semmilyen kijelentést, csak a személyi adataidat add meg!
10. Ha valamelyik rendőr intézkedés közben megsebesített, akkor kérj rögtön orvost. A sebesüléséről az orvossal készíttess írásos látletet, kezeltesd vele a sebeidet, sérüléseidet. Később a házi orvosoddal vizsgáltasd meg magad mégegyszer és kérj tőle is írásos látletet.
11. Ha intézkedés közben a rendőr elszakította a ruhádat erről kérj igazolást.
12. Újjlenyomat, lefényképezés esetén egyértelműen protestálj és ezt kérd, hogy vegyék jegyzőkönyvbe.
13. Ha 24 órán belül nem visznek bíró elé, akkor szabadon kell bocsássanak! (Ez a törvény országonként különbözhet!)
14. Tanuld meg kívülről, hogy a rendőrségnek mit vagy köteles közölni :

„Ezennel megadom Önöknek a személyi adataimat, hogyha erre a §111 OWiG (ide beírni az ország megfelelő törvényének, paragrafusának számát) kötelez:

  - nevem:
  - születtem:
  - foglalkozásom: (a munkaadód nevét ne add meg!)
  - címem:
  - állampolgárságom:

Ha valamilyen más törvény nem kötelez, akkor további adatokat személyemről nem adok meg. Az ügygel kapcsolatban semmilyen minőségben sem mint belekeveredett, sem mint gyanúsított, sem mint tanú kijelentéseket, vallomást nem teszek. Nem szeretnék általánosságokban sem beszélni az „ügyről“, mert tudom, hogy Önöknek kötelességük erről jegyzeteket készíteni. Mivel már minden személyi adatomat, amire kötelezhetnek, megadtam ezért azt szeretném, hogy most azonnal engedjenek szabadon. Ha ezt mégsem teszik, akkor a saját költségemre a következő személyeknek szeretnék telefonálni:.....,.....,.....

A továbbiakban az ügyvédemmel szeretnék kapcsolatot felvenni. A neve, címe és a telefonszáma a következő:....., ..., ... A telefon költségeket az ügyvédem fogja fizetni. Abban az esetben, ha nem teljesítik a kérésemet, akkor kötelességemnek érzem, hogy szolgálati visszaélés -az ügyvédem értesítésének megtagadása- miatt panaszt tegyek Önök ellen. Ha bevonnak az ügybe egy államügyészt, erről kérem értesítsenek. Kötelességemnek érzem Öt is értesíteni arról, hogy Önök nem engedték meg nekem az ügyvédemet értesíteni.“

7.3.4.1 Vizsgálati fogság

Ha letartóztatásod után a bíró kiállítja a letartóztatási parancsot, akkor vizsgálati fogságba kerültél. A vizsgálati fogságot csak abban az esetben lehet elrendelni ha „büntettel sürgősen gyanúsítanak“ ill. „alámerülési veszély“, súlyos büntett ill. visszaesés gyanúja forog fenn. A bírónak „az aránytartás alapvető szabályát“ be kell tartania, vagyis kötelessége a vizsgálati fogság időtartamát az ügy fontosságának arányában a lehető legrövidebbre szabni.

Néhány viselkedési szabályt és a jogaidat tartsd szem előtt:

1. Használd a vallomástétel megtagadásának jogát, csak a személyi adataidat add meg!

2. Ha a letartóztatási parancs „eltűnési veszélyre“ hivatkozik, akkor hangoztasd, hogy állandó lakhellyel rendelkezél, rokonaid, gyerekeid, munkahelyed, stb. vannak. A fentiek bizonyítására ügyvédedet kapcsolod be.
3. Ezekután nyujts be egy kérést a letartóztatási parancs hatályon kívül helyezésére és ebben kérjed a szabadon bocsátásodat is.
4. Ellenkező esetben az ügyvéded kaució vagy napi jelentkezési kényszer terhe mellett is, de el kell érje a szabadlábra helyezésedet.
5. Szabadon bocsátásod után rögtön -az ügyvéded segítségével- kérd a rehabilitálásodat.
6. Ha szabadlábra helyezésed nem sikerül elérni, akkor értesítsd a közeli hozzátartozóidat és a bizalmidat a civil engedetlenségi mozgalomból.
7. Három hónap múlva -csak ha kéred- kirendelnek neked egy védőügyvédet (az ország törvényei szerint a megfelelő időtartamot ide beírni*).
8. Ha védőügyvédet nem kaptál, akkor a következő jegyzőkönyvet írasd:
„1. Én, ... ezennel megbízom .....(név, cím).....ügyvédet a jogi védelmemmel.
2. Megbízom ezt az ügyvédet, hogy szerezzen be:
-egy beszélőt (látogatásra engedélyt),
-a letartóztatási parancs egy másolatát,
-az előállítási parancs egy másolatát.
3. Megbízom még, hogy letartóztatásomról értesítse a következő személyeket:...A, ...B, ...C,...“

7.3.4.2 A terrorizmussal gyanúsított személyek különleges fogvatartási körülményei

Az antiterror törvények (1976/77 § 112 Abs. 3 StPO, 112 a; országod, -ahol tevékenykedsz- megfelelő törvényeit tanulmányozd és írd ide be!) elrendelik a terrorral gyanúsított személy vizsgálati fogságát a letartóztatási okok megadása nélkül, abban az esetben ha (§129a StGB) azzal gyanúsítják, hogy egy terrorszervezet tagja, vagy ennek a nevében tagokat toboroz ill. ha ezt terrorszervezetet valamilyen módon támogatja. Ezeket a gyanúsítottakat különlegesen elszigetelt körülmények között tartják fogva, nagyban gátolva a jogi (ön-)védelmüket is.

A különleges körülményekhez tartozik:

1. Üvegablak a védőügyvéd és a fogoly között a megbeszélések alatt (§148 Abs. 2, 148a StPO)
2. A levelezés és mindenféle írásos kommunikáció ellenőrzése a védőügyvéd és a fogoly között.
3. A teljes elszigetelés a külvilágtól és a börtönön belül.
4. A kivégzendők részlegén való fogva tartás vagy a börtön speciális magas biztonságú különítményében való elszigetelés
5. Részvétel a börtönben tartott istentiszteleteken tilos.
6. Kapcsolat a többi fogollyal szigorúan tiltott.
7. Mindennapos cellakutatás és a gyanúsított állandó (éjjel-nappali) titkos megfigyelése.
8. Annak ellenére, hogy a látogató fogadás általában csak a védőügyvédre vonatkozik és védőüveg van az ügyvéd meg a fogoly között mégis közvetlenül a látogatás előtt és után meztelenre vetkőztetnek és átmotozzák a ruháidat. Több börtönben gyakorolják: meztelen állapotban a végkimerülésig végeztetnek gugoló támaszokat a fogollyal. Ha netalán a végbelébe dugott volna fel valamilyen kapszulába rejtett dolgot, pl. pénzt, az a tornagyakorlat folyamán ki szokott csúszni.
9. A postát vagy egyáltalán nem engedik meg vagy ha ilyen mégis van akkor ezt figyelik és cenzurázzák.

Ezeknek az intézkedéseknek az időbeni együttes hatása lépcsőzetesen tönkreteszik a fogoly fizikai és lelki ellenállását. Ezek az intézkedések súlyosan sértik az egyéni emberi jogokat.

Hogyan készülj fel ezekre a szigorított fogvatartási körülményekre a legjobb ha megrendeled a „Tanácsadó foglyoknak, orvosi és jogi utalásokkal“ c. könyvet (sajnos csak német nyelven

kapható (Ratgeber für Gefangene mit medizinischen und juristischen Hinweisen, Verlag Schwarze Seele, Berlin, 1987), ára 25 DM foglyoknak pedig csak 5 DM. Meg lehet rendelni a „Verein zur Förderung von Kultur und Information für Gefangene e.V., Gneisenastr. 2a, 1000 Berlin 61“.

7.3.4.3 Beidőzés rendőrségi kihallgatásra

Fiam/leányom ismétlem: Ne tégy kijelentéseket a rendőrségen, csak a személyi adataidat add meg!

Két fajta idézés lehetséges:

A) mint gyanúsított

1. Rögtön értesítsd a bizalmi ügyvédedet. Alapvetően nem vagy köteles megjelenni csak az államügyész vagy a bíró előtt. Ha ezek előtt nem jelensz meg akkor kényszerrel fognak előállítani. Tehát nem vagy köteles megjelenni, de javasolom számodra, hogy telefonon vagy még inkább ajánlott levélben add meg nekik a személyi adataidat.
2. Ha mégis be kell menj a rendőrségre ezt sose tedd az ügyvéded nélkül.
3. Ne felejsd el, hogy a kihallgatás elején ismertetniük kell veled a gyanúsításuk alapindokát és a személyi jogaidat.
4. Nem vagy köteles a személyi adataidon kívül semmilyen kijelentést tenni az ügyvel kapcsolatban. Ha mégis, akkor nem vagy köteles az igazságot mondani.

B) mint tanu

1. Tanuként egyáltalán nem vagy köteles a rendőrségen megjelenni és különösen nem tudnak kötelezni, hogy valamilyen ügyvel kapcsolatban vallomást tegyél.
2. Ha mégis beszélni kezdessz, arra ügyelj, hogy mint tanu az igazságot kell mondanod.
3. Kérd meg a kihallgatódat, hogy ismertesse veled a jogaidat.
4. Bizonyos személyekre vonatkozóan megtagadhatod a felvilágosítás megadását: menyasszony/völegény, férj/feleség, közeli rokonok.
5. A következő foglalkozással rendelkező személyek szintén megtagadhatják bármely felvilágosítás megadását: orvosok, ügyvédek, újságírók. De bárki megtagadhatja a felvilágosításokat ha ezen keresztül saját magát vagy közeli hozzátartozóit terhelné. Ezért mindig ajánlatos kijelentések előtt ügyvéddel konzultálni.

Gyakran a rendőrség „elfelejti“ a kihallgatás folyamán megmondani, hogy milyen minőségben hallgatnak ki: mint gyanúsítottat vagy mint tanut.

Tartsd észben: még általános kölcsönös informálódó beszélgetésbe se menj bele! Mert így engeded magad észrevétlenül egy kihallgatásba belegabalyítani.

7.3.4.4 Tiltott kihallgatási módszerek

A gyanúsított ill. tanu döntési szabadságát nem szabad befolyásolni! Ezt akkor se fogadd el ha a tv-krimikben ma már a rendőrségi túlkapások a standardhoz tartoznak.

Tiltottak:

1. ha megpofoznak, ha vakító fénnel belvilágítanak a szemedbe, ha éheztetnek, ha hidegben tartanak és megfáztatnak, megfagyasztnak, állva hagynak a kihallgatás alatt, nem engednek aludni, ..stb.
2. A folyamatos kihallgatás által végkimerülést okozhatnak.
3. Testi beavatkozások: esetleg vérvétel engedélyezett, de semmilyen tableta beadása nem.
4. Becsapás: „a tettestársad már beismerte, hogy...“, „ha beismered, hogy....., akkor...pl. elengedjük a büntetésed“, stb.
5. Különböző kényszerek és fenyegetések.
6. Mindennemű előnyök ígéretése, „ha beismered, hogy....“ a becsapáshoz tartozik.

Ha ilyen módszerekhez folyamodnak, akkor rögtön fogadj ügyvéded. A fent említett módszerek alkalmazása mellett tett kijelentéseket az ügyész és a bíró nem szabad tekintetbe vegye. Azonban ezt nagyon nehéz bizonyítani, mert hiányoznak a tanuk és a jelenlévő rendőrök nem fognak melletted tanuskodni ill. pontosan az ellenkezőjét fogják állítani.

7.3.5 Titkosrendőrségi és titkosszolgálati bevetések

7.3.5.1 Postaküldemények felbontása, elkobzása

Azon postaküldemények felbontása, elkobzása, amelyek a gyanúsítottaknak vannak címezve ill. a gyanúsított küldi valamilyen címzettenek és ezek az ügy szempontjából fontosak lehetnek (§ 99 StPO; fiam/leányom ide írd be azon ország idevágó törvényeit, amelyben tevékenykedsz!). Az elkobzást az államügyész és a vizsgáló bíró rendelheti el. A gyanúsított értesítése az elkobzásokról csak akkor történik meg ha az ügy vitelét ezzel nem veszélyeztetik. A küldemények felbontása csak a vizsgáló bíró egyedüli joga, habár ezt írásban delegálhatja az államügyésznek. A küldeményeket, ha ezek nem tartalmazznak semmilyen az ügygel kapcsolatos információt (§ 101 II StPO) ki kell kézbesíteni a címzettnek. Ha az érintett észreveszi postai küldeményeinek elkobzását, akkor rögtön panaszt kell tennie a bírói döntés ellen (§ 304 StPO) és kérnie kell az összes elkobzott levél kézbesítését. Különösen akkor ha az intézkedés eredménytelenül fejeződött be, akkor az érintettnek javasolandó: tennie panaszt a törvényszéken a jogtalan intézkedés miatt és kérje a jogtalanság megállapítását. Egyébként adott az intézkedés alkotmányba ütköző mivolta is.

7.3.5.2 Telefonbeszélgetések lehallgatása

Ha valaki a § 100 StPO -ba ütköző tetteket hajt végre vagy ezek végrehajtásával gyanúsítja, akkor elrendelhető a gyanúsított telefon beszélgetéseinek lehallgatása és a beszélgetések felvétele mágneses szalagokra. Ezek a büntettek a következők lehetnek: „a demokratikus jogállam veszélyeztetése“, „hazaárulás veszélye“, az „ország védelme elleni büntettek“, „bünszövetkezetekben vagy terrorszervezetekben való részvétel“.

7.3.5.3 Viselkedés provokatörökkel, ügynökökkel szemben

Az előbbieken felsorolt intézkedések természetesen félelmet keltenek. Ezekre a legnagyobb hiba, lenne tömegpánikkal, menekülési hullámmal válaszolni. Ez nem lenne egyéb mint politikai-szociális öngyilkosság. A totális megfigyeléstől való félelem bénító és ha engeded magadon ezt elhatalmasodni, akkor teljesíted a rendőrség és a titkosszolgálatok kívánságát, a civil engedetlenségi mozgalom szétmorzsolását.

Ha a politikai rendőrség vagy titkosszolgálatok be akarnak szervezni, akkor fogadd meg a következő parancsolatot: Ne engedd magad beszervezni! Az esetet pedig mindenkinek meséld el, sőt fordulj a nyilvánossághoz, a médiákhoz, különösen társaságban minél több munkatársadnak meséld el az esetet! Ügyelj mert egy könnyed csevegés már szolgáltathat elég információt ahhoz, hogy kényszerrel beszervezzenek. Például megtudják, hogy nagy anyagi nehézségeid vannak. Erre rögtön megígérik, hogy kisegítenek a bajból. A kábítószer élvezőket hozzájuttatják a droghoz csak informálja őket. Ha éppen büntetőeljárás folyik ellened megígérik, hogy elengedik a büntetésedet. A lelkileg kiegyensúlyozatlan egyéneket pszichoterrorral gyorsan beszervezik.

Fiam/leányom tartsd be az ökölszabályt: Ne tégy egyedül semmit! Vond be az esetbe a politikai csoportodból a bizalmasaidat, informáld őket, fejlesszetek ki egy ellenstratégiát, figyeljétek meg a megfigyelőiteket és próbáljátok őket a média bevonásával leleplezni.

8 A CIVIL ELLENÁLLÁSI MOZGALOM

8.1 Bevezető

Petőfi Sándor ha kortársunk lenne,
így bíztatna minket az adós
rabszolgaságból való
felszabadulásunkra:

*Mindenkinek barátság, kegyelem,
Csak a bankároknak nem, sohasem!
Lantom s kardom kezemből eldobom,
A hóhérságot majd én folytatom,
Ha kiülem rá ember nem akad-
Akasszátok föl a bankárokat!*

Ország	reguláris sereggel vívott háború idő-hossza	a felszabadító gerilla háború időhossza
Lengyelország	1 hónap	5 év
Dánia	0 nap	5 év
Norvégia	7 hét	5 év
Belgium	2 hét	4 év
Hollandia	1 hét	4 év
Franciaország	7 hét	4 év
Jugoszlávia	12 nap	4 év
Görögország	24 nap	4 év

A civil ellenállási mozgalom célja előkészíteni és/vagy kiegészíteni a felszabadító gerilla háborút. A gerillaháború egy elhúzódó jellegű háború, amely általában azoknál a népeknél szokott alkalmazásra kerülni, amelyek egy reguláris sereggel vívott háborút elvesztettek, de függetlenségük kivívásába vetett rendíthetetlen hitük az ellenállás megszervezését és végül a felszabadító harcok kirobbantását lehetővé teszi. Ennek közvetlen következménye a nyílt felkelés és a morálisan szétbomlasztott elfoglaló-elnyomók kiűzése, az ország végső

felszabadítása.

Mindez azonban csak akkor lehetséges, ha a civil ellenállási mozgalom konkrét ellenségképpel rendelkezik. Az ellenségkép kialakítása, amint már olvashattad, rendkívül bonyolult feladat. Kialakítása folyamán könnyen súlyos hibákat lehet elkövetni, túl lehet löni a célon, ill. saját magunk eshetünk áldozatává, mintahogy a németek is áldozatává váltak a nácik „Übermensch“ propagandájának és az ebből kifolyó, még a szövetségeseiket is lenéző ellenségképpel.

Az ellenségképet sokkal könnyebben lehet meghatározni, ha az ellenség magát direkt módon felfedi, tehát vállalja szerepét. Ez azonban sokkal bonyolultabb feladat ha az ellenség indirekt vagyis szerepét nem vállalja, magát álnok módon álcázza, a „cukorkás bácsi“ szerepét ölti magára.

Az ellenséget tevékenységének politikai-földrajzi helyzete szerint is meg lehet határozni: pl. a(z) ösi szállás)területeinken kívül ill. azon belül tevékenykedő ellenség.

A gyakorlatban általában mindegyik forma egyszerre jelenik meg. Ha a civil ellenállási mozgalom tevékenysége már kialakult, akkor alapvetően fontos az a felismerés, hogy kiásott csatabárddal a kezében egyedül magadra támaszkodhatsz, tehát létezik:

1. barátságos ellenség,
2. sima ellenség,

3. ellenséges ellenség.

A japánok a második világháborúban saját szövetségeseiket barátságos ellenségnek tartották. Az idő őket igazolta, hisz ma már tudjuk, hogy a háború után a szovjetek a volt szövetségeseik ádáz ellenségévé váltak, míg a németek a franciákkal kötöttek szövetséget az Egyesült Európai Államok létrehozásának érdekében.

8.2 A civil ellenállási mozgalom feladatai

1. Fenntartani a végső győzelembe vetett hitet.
2. A nép állandó felvilágosítása az ellenséges hatalommal szembeni legcélszerűbb viselkedésről.
3. A kollaborálás elleni küzdelem.
4. Az ellenség fekete listájának vezetése, ami tartalmazza az összes ellenünk elkövetett bűneit, támadásait, szörnyeteit. (Falfeliratokkal, plakátokkal, suttogópropagandával, rémhírek terjesztésével az ellenség tudtára kell hozni, hogy a fekete listáját vezetjük, a bosszúállás órája közeleg. Ez sok funkcionáriust mérsékeltebbé fog tenni.)
5. Az üldözött polgártársak elrejtésére kiépíteni egy ennek a célnak megfelelő szervezetet.
6. A politikai és egyéb foglyok kiszabadítására kiépíteni egy megfelelő szervezetet.
7. Földalatti média kialakítása: újságok, szabad rádió, stb.
8. Pénz és személyazonossági meg utazási okírat hamisító részleg kiépítése. (Pl. a racionalizálási kártyák hamisítása annak érdekében, hogy az elrejtett, menekülésben lévő harcostársaknak is élelem juthasson.)
9. Saját hírszerzőszolgálat kialakítása:
  - a szervezeten belül,
  - a gerilla csapatok között,
  - az exil- ill. földalatti kormányhoz és párthoz,
  - stb.
10. Fegyverek és lőszer gyűjtése és elrejtése, arra az esetre, amikor a jól előkészített nyílt fegyveres felkelés kitör.
11. A passzív ellenállás és a szabotázs megszervezése.
12. Az árulók és az ellenség prominens politikusai elleni merénylő csoportok megszervezése.
13. A nyílt felkelés idejének eljöttéig harci csoportok kialakítása. (A nyílt felkelés ideje akkor jött el, amikor az ellenség az összeomlás előtt áll.)

8.3 A kollaboráció problémája

Röviddel az ország elfoglalása után a lakosság teljes apátiába, nemtörődömség állapotába esik. Jó történelmi példa erre a Trianoni Békediktátum aláírásának gyásznapja és az utána következő időszak, mely Erdélyből több százezres menekülési hullámot váltott ki. Ugyanez megismétlődött a II. világháború utáni békekötést követő időszakban úgy a leszakított területeken mint az anyaországban.

Az elfoglaló hatalom gyors konszolidációra törekszik. Ezért bizonyos néprétegek bizalmát próbálja megnyerni. Ezek általában azok közül kerülnek ki, akiknek anyagilag nagyon sok veszténivalójuk van. Ők adják az első kollaboránsokat.

Az új ellenséges hatalom további előnyökkel kecsegteti és konkrétan előnyöket is ad az első kollaborálóknak azért, hogy további rétegeket készítsen az átállásra.

A konszolidálódott ellenséges hatalom (az anyaországban) egy álkormányt juttat hatalomra és azt megerősíti katonailag és gazdaságilag. A katonai háttér marad, sőt erősödik, de a gazdasági erősödés csak a hatalom konszolidálódásának idejéig tart. Ezek után elkezdődik az ország és a nép kifosztásának periódusa. (bővebben lásd az első részben a pszichológiai hadviselés c. fejezetet)

A tapasztalatok szerint egy egészséges nemzettudattal rendelkező nép, ha a fentiekben leírt helyzetbe kerül, akkor a következőképpen fog feloszlani:

- árulók kb. 10%:   -elveszerinti párttagok 1-3%
                          -érdekből lett párttagok 7-9%
- hazafiak kb. 90%: -a szélsőséges és a végsőkig elmenő ellenállásra is hajlandók kb. 20%
                          -passzív ellenállásra hajlandók kb. 70%.

8.4 Előrelépés a hallgató oppozícióból aktív ellenállóvá

1. Légy türelmes! Ne próbálj senkit se belépésre kényszeríteni. Az idő úgyis neked dolgozik.
2. Az ingatagokat ne próbáld ellenterrorral a szervezetbe bekényszeríteni. Az ellenség úgyis a karjaidba hajtja őket.
3. A kényszerrel beszervezettek esetleg egy reguláris hadseregben használhatóak, ahol váll-váll mellett állandó ellenőrzés mellett vannak és a többiekkel együtt ki kell vitelezniük a parancsokat. Egy földalatti szervezetben ez az ellenőrzés nincs meg ezért az ilyen személyek állandó veszélyt jelentenek.

A népből mind többen és többen válnak éretté az ellenállási mozgalomban való részvételre, mert:

1. Az ellenséges hatalom mind több és több közigazgatási hibát követ el;
2. Kényszermunkákat vezetnek be, amely mind több és több családot érint; (pl. az erdélyi magyarság kényszermunkára való deportálása a Dunacsatornához vagy a Ceausescu-palotához)
3. Bizonyos néprétegeket ellenségnek kiálltanak ki és ezek ellen a legdurvább intézkedéseket hozzák (a tehetséges és tehetős gazdákat kulákkokká kiálltatták: padlás leseprés, nagyobb beszolgáltatások kiróvása mint, amit egyáltalán meg lehetett termelni, stb.)
4. Az ellenséges hatalom elbizakodásában mind több és több durva hibát követ el túllépve az emberi türehatárt;
5. Az ellenséges hatalom és annak elvtelen kiszolgálói (mamelukjai) bizonyos néprétegek ellen nem áll terrorintézkedéseket foganatosítani (kényszermunka táborok pl. Recsk, kivégzésekkel végződő politikai kirakatpercek, stb.).
6. A politikai szervezkedéseket minden gyanúsított letartóztatásával és ezeknek a legdurvább kínzási módszerekkel való vallatásával göngyöltik fel, buktatják le.
7. Mivel a végcél a hatalmuk elfogadtatása, végül is a nemzettudat rendszeres és teljes megsemmisítésére törekednek.

8.5 Beszervezés a civil ellenállási mozgalomba

Ahhoz, hogy beszervezéseket elkezdhesd állandóan keresned és ápolnod kell a kapcsolatot a hasonló gondolkodásúakkal az ellenséges hatalommal elvi szinten szemben állókkal. Tudnod kell, hogy a a nép nagy része csak a passzív ellenállásban való részvételre alkalmas. A civil

ellenállási mozgalomban való részvételre csak nagyon jól kiválogatott egyének felelnek meg, mert tehetségük és elszántságuk kell legyen a nem mindennapi feladatok elvégzéséhez, mint pl.: az ellenség által büntetendő propaganda, szabotázsok, rajtaütésszerű harcok, ellenterror, stb.

Azok a személyek, akik már valamilyen formában exponálták magukat nem alkalmasak a földalatti mozgalomban való részvételre. Ezeket a személyeket előb utóbb begyűjtik és speciális kezelésnek (agymosás, pszichoterror, testi kínzás, ritkábban kivégzés, stb.) vetik alá, amelynek folyamán nagy a kibeszélés veszélye. A fent említett alapelevet mint ökölszabályt hangosan add tudtára az ellenségnek is, hogy ezeket az exponált személyeket hiába ne zaklassák.

A következő személyek, tehát alkalmatlanok a civil ellenállási mozgalomban való aktív részvételre: politikusok, ismert művészek és újságírók, nagy gazdasági egységek vezetői, magas egyházi pozícióban lévő személyek, professzorok, szerkesztők, stb. Ezeket a személyeket állandó megfigyelés alatt tartják és előbb-utóbb letartóztatják. Ezek a személyek, ha minden áron aktívan akarnak tevékenykedni a földalatti mozgalomban, akkor tegyék ezt a szabad területen az exil kormányban vagy a gerillákhoz csatlakozva. A prominens személyek akaratának megtörése, személyiségük átállítása bele tartozik minden elfoglaló hatalom eszköztárába. A már említett agymosással el lehet érni akaratuk teljes megtörését, régi énjük visszaszorítását és végeredményben az ellenséges hatalom szócsövévé való alakításukat. Azok a személyek, akik valóban aktívan akarnak a civil ellenállási mozgalomban tevékenykedni, azoknak a nyilvánosság előtt nem szabad feltűnően viselkedni, nem szabad közszereplést vállalni.

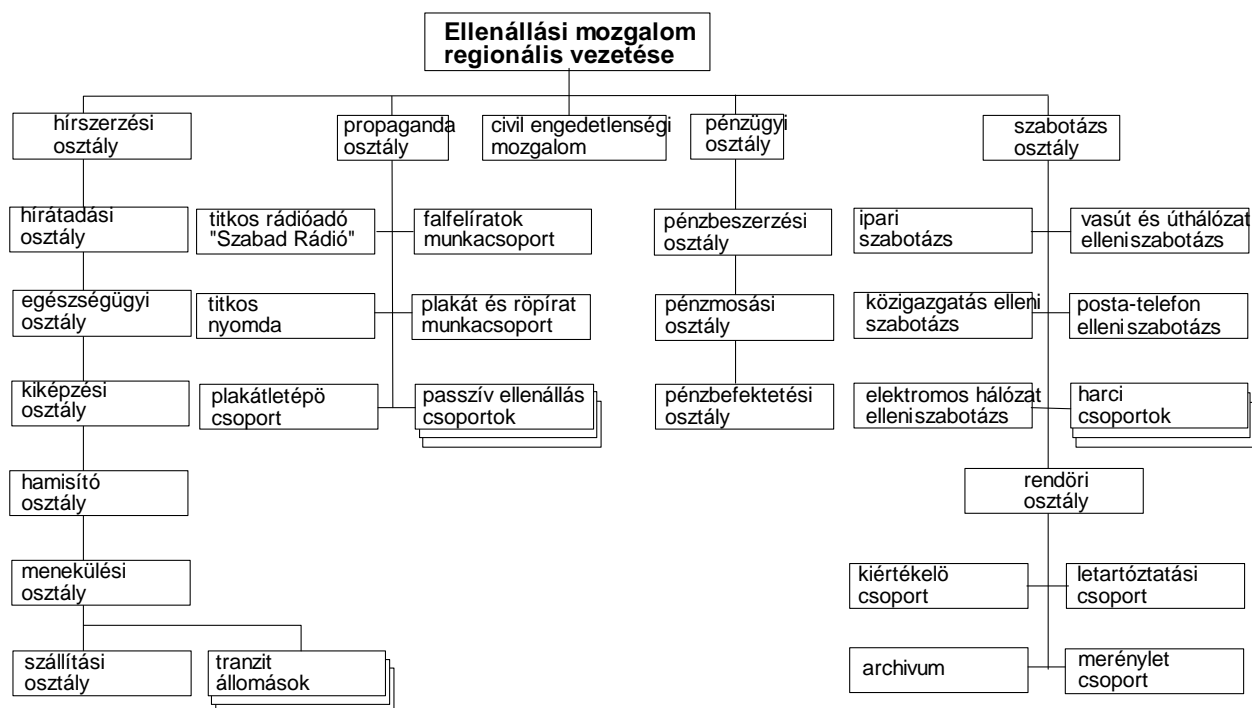
8.6 A civil ellenállási mozgalom felépítése

Motto I: *Hosszú életük a gyávák!*

Motto II: *A gyáva ember többször hal meg!*

Motto III: *Gyáva népnek nincs hazája!*

A civil ellenállási mozgalom felépítése és működtetése a bátor, hitében sziklaszilárd, elszánt, szükszavú, tettekes emberek feladata!

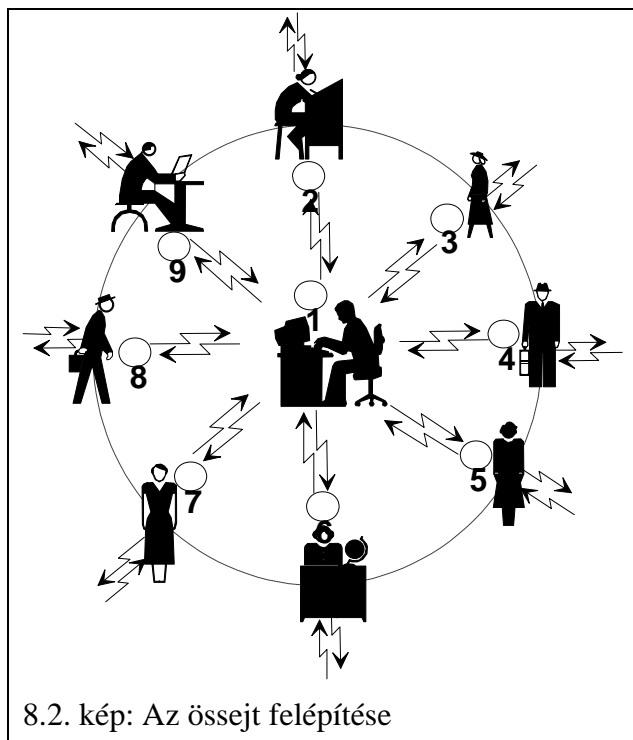
8.1. kép: Az ellenállási mozgalom felépítése

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

A következő vázlat (8.1. kép) nem azt jelenti, hogy az ellenállási mozgalom csak akkor kezdheti el működését, amikor az összes osztály, szabatázs csoport, stb. megalakult. A civil ellenállási mozgalom felépülése lépcsőzetes és az elején nem mutat szinte semmilyen hierarchiát. A különböző sejteket, harci csoportokat, ösztörszeket csak a közös stratégiai célok vezérlik. Ez viszont az ellenségben olyan veszélyeztetettségi érzetet kelt, ami őt máris a totálisan megszervezett gerilla csapatok keresésére készíti és a falra festett ördög szellemét üldözi. Ez a viselkedés hasonlítható annak a medvének a viselkedésére, aminek még sosem volt ellensége, s most jelentősen felbosszantva mindent elszerezne pusztítani, ami az útjába akad és ellenség gyanús. Ebben a kezdeti fázisban az ellenállásban résztvevők tapasztalata is hiányos, hibákat követnek el: a lebukás veszélye a legnagyobb. A civil ellenállási mozgalom csak lépcsőzetesen veszi fel a mellékelt ábrán látható formáját mégpedig az összejt ill. a sejtek osztódásával szaporodva és az első sikeres szabatázsok, harci akciók kivitelezése folyamán. Addig azonban nincsenek igazi, az elnyomó hatalmat megfélemlítő koordinált harci cselekmények, amíg az ábra szerinti konstrukció létre nem jött. Carlos Marighella fraktális gerilla háborújának félsikerei és az ő korai tüzharcban bekövetkezett halála a bizonyíték arra, hogy a civil ellenállási mozgalmat meg kell szervezni, össze kell fogni, ha ennek eljött az ideje.

8.6.1 Az összejt

A földalatti mozgalmak legkisebb szervezett egysége a sejt. Egy sejt 3-10 személyből áll (8.2. kép).

8.2. kép: Az összejt felépítése

Összetétele:

1. sejtfőnök;
2. sejttagok: akadémikus, tartja a kapcsolatot és szerzi az információkat az akadémiai körökkel;
3. művész: tartja a kapcsolatot a művészekkel;
4. média-szerkesztő: kapcsolatok a média felé;
5. szakszervezeti vezető tisztviselő: kapcsolatok a munkásmozgalmak felé;
6. tanár: kapcsolatok az oktatási hálózatban;
7. pap: egyházi kapcsolatok;
8. rendőr: kapcsolatok a rendőrség felé;
9. katonatiszt: kapcsolatok a hadsereg felé.

Az összejt egyik legfontosabb és nem veszélytelen feladata a sejt osztódással való

szaporítása és a szoros kapcsolat fenntartása más sejtekkel. A sejteket egyenként kell kiépíteni. Amikor ezek túl nagyok lesznek - több mint 10 tagúak - elosztással újabb sejteket lehet építeni. Több sejtet egy vezető irányítása alá kell összevonni. Amikor már több ilyen nagy sejt jött létre és ily módon a földalatti szervezet kibővült, ún. speciálszekciókat lehet kialakítani a résztvevő személyek viselkedésének megfigyelése alapján.

A veszélyek minimálisra csökkentése különböző óvintézkedésekkel lehetséges:

1. Egy sejten belül minden tag minden tagot ismer.
2. A sejtfőnök egyes szomszéd sejtek sejtfőnökeit ismeri, de ezen sejtek tagjait nem.
3. A sejttagok a szomszéd sejtekből senkit sem ismernek.
4. Az egyes sejtek ezen messzemenő elválasztása szükséges! (biztonság, árulás elleni védelem.) Csak bizonyos minimális kontaktusok kell létrejöjjenek, különben az

együttműködés nem lehetséges. És együttműködés nélkül semmilyen nagyobb akciót nem lehet kivitelezni.

Túlhangsúlyozott biztonság a szervezet hatástalanságához vezet, a könnyelműség viszont a biztos és gyors megsemmisítéshez. A cél a biztonság és a gyakorlatias működési lehetőség közötti kiegyensúlyozott viszony megteremtése.

8.6.2 Különféle szekciók megszervezése és tevékenysége

A regionális ellenállási mozgalom különféle szekciókra oszlik. Egy szekció rendszerint 2-4 alcsoportot foglal magába.

A regionális ellenállási mozgalomnak általában a következő szekciói vannak:

1. Felderítő- és propagandaszekció
2. Toborzási szekció
3. Hírszerző szekció
4. Hírvivő (üzenetátadó) szekció
5. Menekülési szekció
6. Finánc szekció
7. Hamisító szekció
8. Rendőr szekció
9. Orvosi szekció
10. Kiképző szekció
11. Passzív ellenállási szekció
12. Civil engedetlenségi mozgalom
13. Szabotázs szekció
14. Harccsoportok

		irányító vezérkar			
		földalatti felszabadító tevékenység			
		civil ellenállás		gerilla	
		1	2	1	2
A felszabadító tevékenységet földfeletti felszabadító tevékenység	média				
	politikai pártok		X		
	1				
	2				

1, 2, ..., n -különböző osztályok, harccsoportok

x-egy adott pillanatra létrejött közvetlen kapcsolat

8.3. kép: Lehetséges kapcsolatok a civil ellenállási mozgalomban

Nem centralizálj! Tudatosan aprózd fel a regionális ellenállási mozgalmat nagyon sok szekcióra és alcsoportra.

Minden résztvevő pontosan csak a szervezet minimumát ismerje. Így kudarc vagy árulás esetén nem lehet majd felgöngyöltetni és szétverni a szervezetet. A fenti ábra (8.3. kép) is mutatja, hogy a lehetséges „x” kapcsolatot bármelyik osztály bármelyik más osztállyal felveheti rövid időre egy-egy konkrét akció lebonyolítására. Azonban ez csak az akció idejére szól és azon túl minden fölösleges kapcsolat csak veszélyezteti a szervezetet. A kapcsolat felvétele a későbbiekben bemutatandó ökölszabályok betartása mellett lehetséges a kurírok és a közvetítők révén!

8.6.2.1 Felderítő- és propagandaszekció

Feladatai: az ellenállás fenntartása a valóságos harci/politikai/gazdasági/szociális helyzetről szóló hírek terjesztésével. Útmutatások a lakosság célszerű viselkedéséhez a megszálló hatalommal szemben.

Szervezése:

1. Titkos leadó. „Szabad Rádió” a híreknek és az ellenpropagandának;
2. Titkos nyomda földalatti újságoknak, plakátoknak, röpcéduláknak stb;

3. Falfeliratokat író csoportok, plakátragasztó-csoportok, röpcédulákat széthordó csoportok stb;
4. Felderítő csoportok a lakosságból toborzandó új tagok felfedezésére és kiképzésére.

8.6.2.2 Hírszerző szekció

Feladata fontos politikai- és katonai hírek megszerzése.

Eszközök: telefonbeszélgetések lehallgatása, postai küldemények felbontása, összekötő személyek becsempészése kommandócsoporthoz, az adminisztrációba és a kormányhivatalokba.

8.6.2.3 Hírvivő (üzenetátadó) szekció

A hírvivő szekció rádióadókkal, postagalambok és futárok által kapcsolatot tart a:

1. gerillaharcos csoportokkal,
2. saját, hegyi erődítményekben lévő hadvezetőséggel,
3. saját, külföldön tartózkodó exilkormányával.

8.6.2.4 Menekülési szekció

Kényszerleszálló repülőgépek, megszökött hadifoglyok és üldözött civil személyek menekülését szervezi meg és vitelezi ki.

Meg kell szerveznie a:

1. Transzportcsoportokat, amelyek 20-30 személyből állnak, és akik a menekülteket csempészik. A feltűnés elkerülése végett legtöbbjének legyen saját transzport eszköze esetleg vállalata, ill. valamilyen távközlésközvetítő vállalatnál dolgozzon mint gépkocsi- ill. mozdonyvezető;
2. Tranzitállomásokot
3. Megbízható lakosok egész sorát, akiknél a menekültek átmenetileg szállást és ellátást kapnak.

8.6.2.5 Fináncszekció

Feladata: az ellenállási mozgalomhoz szükséges pénzüsszegek beszerzése és kezelése.

A pénz felhasználásának céljai:

1. a megszálló hatalom funkcionáriusainak megvesztegetése
2. anyagvásárlások, pl. fegyverek, muníció, a titkos nyomdának szükséges papír, stb.
3. menekültek, sebesültek gondozása. Minden szabadságharcosnak tudnia kell, hogyha eljön az idő amikor alá kell merülni, vagy deportálják, bebörtönzik vagy esetleg kivégzik, meg kell legyen a hite, hogy a családja nem fog többet nyomorogni, mint amennyit feltétlenül szükséges. Az ellenállási mozgalom ezen családokat álcázott pénzüsszegekkel vagy természetbeni adományokkal fogja ellátni.

A lehetséges pénzforrások:

1. a szabad világban előállított és a megszállott terület fölött repülőgépekkel szétszórt hamisított pénz
2. a megszállott területen saját előállítású hamisított pénz.

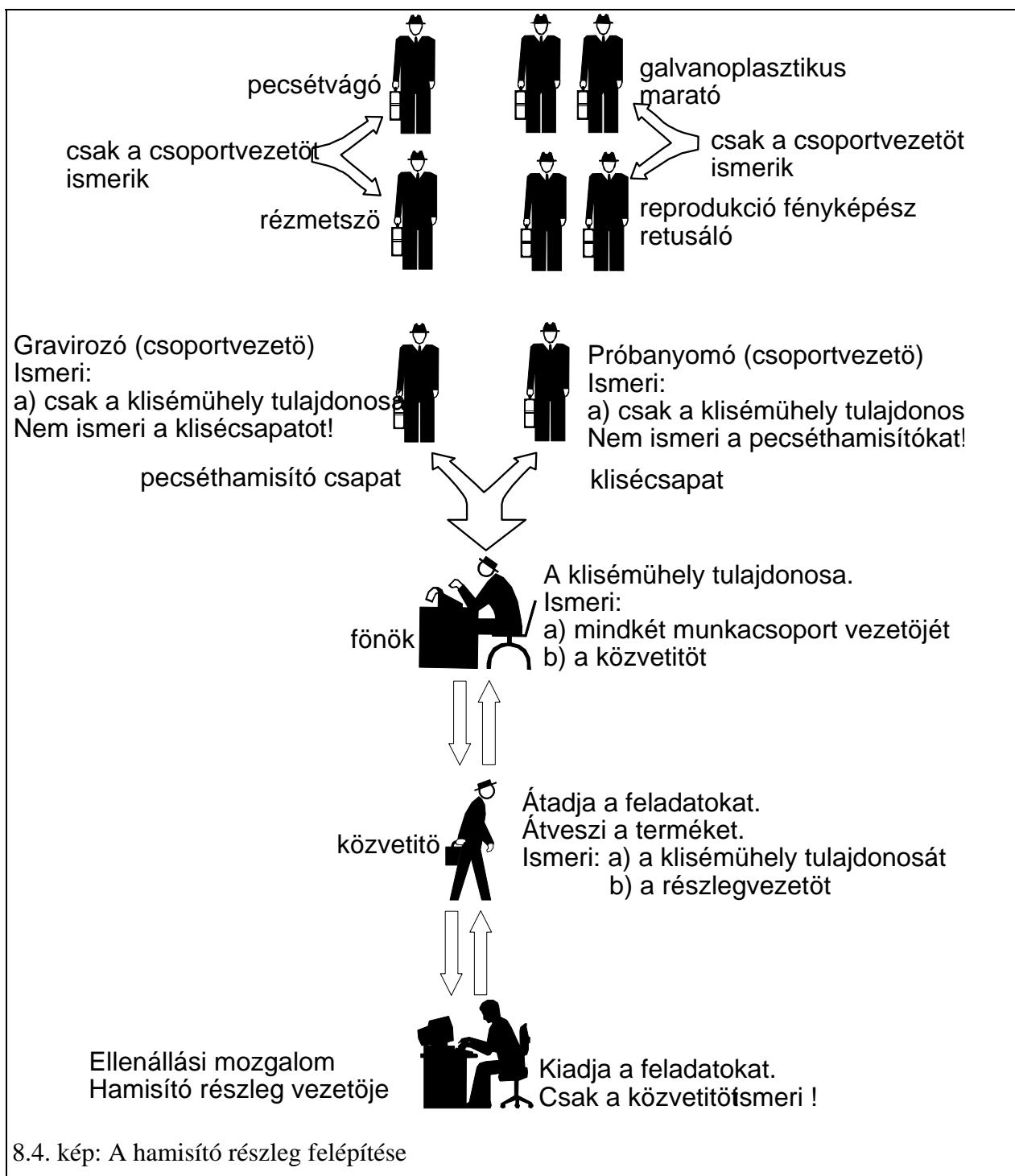
3. olyan bank- és postaalkalmazottak toborzása, akik óriási pénzösszegek felvétele (elsikkasztása) után az ellenállási mozgalomban alámerülnek.

4. bankfiókok, postahivatalok, bankok és elállamosított üzletek megtámadása és kirablása.

Ne legyenek gátlásaid, mert nem a polgártársaidnak okozol kárt, hanem a „Pseudo (ál) - állam“-nak, illetve a megszálló, ellenséges hatalomnak.

8.6.2.6 Hamisító szekció

A hamisító szekció 8-10 specialistából áll (8.4. kép). Ezek igazolványokat hamisítanak vagy a meglévőket változtatják át. A hamisítások a következő okiratokra terjednek ki: személyi igazolványok, útlevelek, igazolványok, pénz, élelmiszerjegyek, benzinjegyek, vasúti jegyek stb.

8.6.2.7 Rendőrszekció

A rendőrszekció több csapatból áll:

1. Kiértékelő csapat: megfigyeléseket gyűjt és ezeket kiértékeli. Elbeszélget olyan személyekkel, akik az ellenfél letartóztatott, vallatott vagy bezárt. Ennek megfelelően állandóan új, az ellenség metódusaihoz igazodó viselkedési szabályokat dolgoz ki.
2. Archiv-csapat: az idegen hatalom által elkövetett visszaélésekről okitaratgyűjteményt állít össze a leszámolás napjára.
3. Körözési csapat: álcázott kollaboráció után kutat. Besúgókat és hírhordókat leplez le
4. Merénylet-csapat: az uralkodó hatalom különlegesen fontos vagy kegyetlen exponens személyeit valamint az árulókat bünteti.

8.6.2.8 Orvosi szekció

Az orvosi szekció egy orvosból és egy gyógyszerészből áll.

Feladatai röviden a következők:

1. bűvőhelyeken levő sebesültek és betegek titkos kezelése;
2. kezelő anyagok és gyógyszerek szállítása az alámerülőknek.
3. hamisított orvosi igazolványok kiállítása, stb;
4. sebesült ellenállási harcosok álcázott kórházbaszállítása; (a megsebesülést úgy kell előadni, mint egy munka- vagy közlekedési balesetet).
5. öngyilkosság céljára méregkapszulák előállítás. Méregkapszulák kiosztása az ellenállás harcosai között.

8.6.2.9 Kiképzőszekció

Feladatai:

1. a főnökök és specialisták kiképzése a szervezési alapelvek, biztonsági intézkedések, taktika, technika, hadijog, stb. témájáról.
2. specialisták toborzása, veszteségek kiegyenlítése, az ellenállási mozgalom kiszélesítése.

8.6.2.10 Passzív ellenállási szekció

Feladata a passzív ellenállás megszervezése minél nagyobb tömegek részvételével. Célja a tömegek közutálatának, hideg dühének kifejlesztése, amelynek a társadalom minden részét át kell itatnia és ezen keresztül az ellenségre egyik legsúlyosabb pszichológiai teherként kell hatnia. Tehát a passzív ellenállás a társadalom széles rétegeinek harci eszköze.

1. A passzív ellenállásnak súlyos anyagi kihatása van a termelékenységre, a minőségre, az ország infrastruktúrájának állapotára ennek rohamos „romlásán“ keresztül.
2. Súlyos erkölcsi kihatása is van: az ellenség köreiből elterjed a bizonytalanság, az állandó rossz lelkiállapot, az elszigetelődés és az egyedüllét érzése.
3. A passzív ellenállásban az egyén által elkövetett egyszeri tüszúrás az ellenség számára semmiségnek tűnhet, de ha ezt tömegesen teszik, akkor ez egy elviselhetetlen állapotot eredményez, ami hosszabb időn keresztül gyakorolva -és ez a lényeg- az ellenségben az állandó menekülési és feladási érzet kényszerét alakítja ki.

4. A passzív ellenállás sajátjainkat erkölcsileg erősíti, bizalmát a győzelemben, céljaink elérésében bevehetetlen erődítménnyé építi. A passzív ellenálló tüszúrásának sikerélménye a fent említett hatáson kívül öt magát további tüszúrások elkövetésére készíti.
5. A passzív ellenállás az a harci eszköz, amit az ellenségnek soha nem sikerül teljes ellenőrzése alá vonni, annak ellenére, hogy erre nagy erők bevetésével és állandó lekötésével törekszik. Mert nem állíthat minden munkás, tisztviselő, stb. mellé egy-egy ellenőrt.

Az eddig felsorolt jellemzők alapján meghatározható a passzív ellenállás!

A passzív ellenállás az a harci eszköz, amelynek segítségével az ellenség irányában ki lehet fejleszteni a tömegek közutálatát, hideg dühét anélkül, hogy ez a passzív ellenállást -nagy erők bevetése és lekötése mellett is- ellenőrzése alá tudná vonni.

Javasolt viselkedési formák a passzív ellenálló számára:

1. Ha az ellenséged valamelyik tagja közelethez kerül demonstratívan:
  - lépjtek vissza úgy, hogy körülötte üres tér keletkezzen;
  - hallgassatok el;
  - hidegen és a legrövidebben válaszolj, ha netán kérdést szegez neked;
  - utasítsd vissza valamilyen átlátszó kifogással ha pl. egy lokálban táncra kér;
  - utasítsd vissza ha pl. nyilvános közlekedési eszközön át akarja adni az ülő helyét;
  - ne fogadd a köszönését ill. öt semmilyen körülmények között ne köszönts;
  - használd a te saját köszöntési formáidat és semmilyen körülmények között sem az ellenséged köszöntési formáit (történelmi példák: a hitleri köszöntés előre lendített kézzel, kinyújtott lefele tartott tenyérrel vagy az előre lendített, ökölbe szorított kar mint kommunista köszöntés);
  - használd a te saját megszólítási formáidat és semmilyen körülmények között sem az ellenséged megszólítási formáit (történelmi példa: a kommunista elvtárs megszólítás, amely helyett az úr megszólítás zavarta az elvtársakat);
  - sose adakozz az ellenség gyűjtési akciói számára.

A felsoroltak az ellenségnek az erkölcsi elszigetelés egyértelmű üzenetei.
2. Morzsold szét az árulókat! Huzamos ideig:
  - dobj a postaládákba fenyegető cédulákat (ne felejtss mindig betartani az illegális írásos kommunikáció szabályait!);
  - telefonon éjjel-nappal életveszélyes fenyegetésekkel zaklassd őket, hogy tudják „A leszámolás órája nap mint nap közelebb van! És ekkor az áruló patkányoknak, a kollaboránsoknak meg kell bűnhődniük!“
  - dobj be az ablakaikon -kö köré burkolt- fenyegető cédulákat; ennek a módszernek, ha elég sokszor sikerül megismételni, különösen télen gyors hatása van: a hideg lakásban lehetetlen lesz lakni; a koszovói albánok ezzel a módszerrel, amit a legkisebb gyerekek is nagy sikerrel gyakoroltak, parittyával lötték be az indirekt stratégia minden fegyverét jól forgató szerb betelepítettek ablakait. Ezért nem sikerült Koszovóban a szerb betelepítés, pedig ott a telek sokkal enyhébbek mint a Kárpátmedence bármely sarkában.

A továbbiakban érdemes felsorolni néhány példát, hogyan kell viselkedni a különböző polgári foglalkozású vagy munkás, vagy földműves, stb. civileknek:

A) Orvos, gyógyszerész, nővér

1. az otthonukban vagy menedékhelyükön az alámerültek ingyenes kezelését vállald el;
2. a munka helyeden „több“ kötszert, gyógyszert, stb. használj a kelleténél; az így keletkezett fölösleget tedd el az alámerültek kezelésére, az ellenálló, a gerilla harcosok számára.

B) Raktáros

1. az ellenség bevonulása előtt ürítsd ki a nagy raktárakat, mert ezek árutartalma ellenkező esetben az ellenséget fogja erősíteni;
2. ha olyan az árukészlet, akkor ezt a civil lakosság között szét kell osztani; ezt a „szétosztást“ úgy szervezd meg, hogy a későbbiekben ne tudjon az ellenség felelősségre vonni (pl. kifosztás).

C) Hivatalnokok

1. az ügyintézési módszereidet tedd olyan bonyolulttá amilyenre csak teheted, hogy az „ügyféltől“ minél több időt és pénzt rabolhass el;
2. az ügyintézés során véts minél több hibát
3. az irodai fogyóanyagokból minél többet használj fel; a fölösleget add át az ellenállási mozgalomnak;
4. ha személyi kartotékok birtokában vagy ezeket mielőbb tüntesd el; ezzel megakadályozod vagy legalábbis megnehezíted az ellenség nyilvántartási munkáját, amihez pl. deportációk listáinak az elkészítéséhez nagy szüksége van;
5. ha olyan helyen dolgozol, ahol hozzá lehet jutni személyi igazolványokhoz, különböző állami igazolványokhoz, nyomtatványokhoz, pecsétekhez, stb. akkor ezekből -a saját lebukási veszélyed minimálisra csökkentése mellett- adj át minél többet az ellenállási mozgalomnak. Az ellenállás hamisító szekciójának nagy szüksége van ezekre.

D) Egyenruhás hivatalnokok

1. Ha vasúti hivatalnok vagy akkor rakasd a tehervagonokat olyanb lassan, amilyen lassan csak lehet;
2. irányítsd őket hamis címekre;
3. az ellenállási mozgalom számára jelentsd azokat a rakományokat, amelyek számára érdekesek lehetnek, mint pl. hadi felszerelés, nagyobb pénzösszegek, nemes fémek, stb. szállítását;
4. ha postán dolgozol késleltesd a hivatalos leveleket és csomagokat, ameddig csak lehet, címezd át, veszítsd el őket;
5. telefonközpontokban okozz téves kapcsolásokat; hallgasd le a hivatalos beszélgetéseket és az információkat add tovább az ellenállásnak; figyelmeztess azokat a személyeket, akiknek a telefonját lehallgatják.
6. egyenruháidból egyet adj át „veszíts el“ az ellenállásnak azért, hogy az ellenállás tagjai:
  - a vasúton jobban, veszély nélkül tudjanak mozogni, vagy;
  - kitudják, mint levélhordó, a különböző anyagokat a címzetteknek hordani;
  - behatolhassanak a telefonközpontokba szabotázs akciók kivitelezése céljából vagy a telefonbeszélgetések lehallgatásának technikai megszervezése céljából.

E) Rendőr

1. Neked is egyet le kell adnod az egyenruháidból azért, mert az ellenállásnak be kell tudni hatolnia a hivatalos helyekre személyek elrablása, politikai foglyok kiszabadítása céljából;
2. Értesítsd azokat a személyeket, akiket le akarnak tartóztatni;
3. Az ellenállás tagjainak letartóztatása alatt, ha ezekkel tüzharc alakul ki, akkor a te golyódnak sosem szabad találnia, elromlik fegyvered závárzata, és ha tüzelsz is akkor rengeteg löszert fogyassz és így gyorsan elfogy a municiód;

4. A munkáltatóid elkötelezett tagjait, ha lehetséges, a tüzharc bonyodalmában hátulról lödd le. Különösen akkor ha az ellenállás is (törvényszerű követelmény) ugyanazokat a típusú fegyvereket használja, akkor szinte lehetetlen utólag megállapítani ki lötte le a rendört.
5. Lőj bele „véletlenül“ a tüzharc során a saját rendőrautóitok gumijaiba, benzin tartályába.
6. Razziáknál, ellenőrzéseknél légy figyelmetlen. Ne tűnjenek fel neked, sőt ha a rendőr „kollégádnak“ feltűnnének, akkor vond el ennek is a figyelmét a hálóba került ellenállókról. Adj alkalmat ezeknek az eltűnésre, a kitörésre!
7. Minden alkalommal, amikor bevetésen ill. utcai szolgálatban vagy, ha lehetséges lőj el két-három lövést ugyanakkor tégy félre néhány töltényt az ellenállás számára. Rendőr kollégád igazolni tudja, hogy lövések dörrentek, de a legnagyobb valószínűséggel ő sem számolja meglepetésében a leadott lövések számát.
8. Állíts ki az orvosokkal együttműködve olyan bizonyítványokat, amelyek megengedik, hogy a tüzharcban megsebesült ellenálló sebesülése, mint közúti baleset legyen feltüntetve. Néha sajnos a sebesülteket csak korházi körülmények között lehet megműteni, ezért a fent leírt együttműködés feltétlenül szükséges.
9. Ha sofőr vagy a rendőrségben, akkor néha „add át“ az autódat az ellenállásnak, ha ezeknek szükségük van rá. Üldözött személyek, fegyverek, nagy mennyiségű röpcédulák, robbanószerkezetek csempészése a legbiztonságosabb a börtönök fogolyszállító autóiban.
10. Ha rendőrségi rádiós, lehallgató szakértő, vagy hasonló beosztásod van, akkor kémkedj az ellenállás javára.
11. Ha a gyilkossági csoportnál dolgozol, akkor minden esetben, ha az ügy az ellenállással van kapcsolatban, tüntesd el a nyomokat, zavaró ill. félrevezető jeleket csempéssz be az ügybe. Figyelmeztess az érintetteket!

F) Papok, lelkipásztorok

1. Semmisítsd meg az összes vallási csoportosulások, egyesületek, stb. névlistáit, hogy ezek ne kerülhessenek az ellenség kezébe és később ne válhassanak az üldöztetésükhöz szükséges eszközökké.
2. Ha betiltják hivatásod gyakorlását, akkor találd magadnak egy álfoglalkozást, pl. házaló edény vagy porszívó ügynök, és egyenként keresd fel a híveidet, lelki gondozottjaidat.

G) Adminisztráció, ipar

1. Utasítások és parancsok félreérthető megfogalmazásán keresztül adj minél nagyobb játékkeret a passzív ellenállásban résztvevőknek.
2. Ravaszul munkálkodj azon, hogy kiadott rendelkezéseid lehetőleg kompetencia vitákat robbantsanak ki.
3. Ha mérnök vagy koncepcióidba, terveidbe engedj hibákat „becsúsni“!
4. A piacon hiányzó árukat kezeld hanyagul, fogyassz belőlük minél többet, hogy ezen keresztül a termelés akadozzon, sőt le is álljon.
5. A termékek árát olyan magasra számítsd ki, hogy ne legyenek verseny képesek.
6. Az érdeklődő vevőknek adj meg olyan hosszú szállítási időket, hogy menjen el a kedve a terméket tőled rendelni meg.
7. A kért cserealkatrészeket irányítsd hamis címekre ill. vezesd be, ha ezekben nagy hiány van, a korrupciót. Csak nagy kenőpénzek ellenében légy hajlandó oda küldeni az árut, ahol arra sürgősen szükség lenne.

8. A korrupciót tudatosan terjeszd és te magad is követeld minden alkalommal a lehető legmagasabb kenőpénzeket. Ezen keresztül mindenki elveszti bízalmát az ellenség által felállított adminisztrációban. Ugyanakkor egy korrupt rendszerben meg van rá mégis az esély, hogy az elnyomottak számára létfontosságú dolgokat el lehet intézni, mert a korrupt hivatalnoknak első sorban a pénz az istene és másodsorban meg harmadsorban csakis a pénz és semmi más. Ha a finác szekció jól végzi a dolgát, akkor pedig pénz van elég.
9. Olyan lassan dolgozz amilyen lassan feltűnés nélkül csak tudsz. Példa: A Ceausescu „arany korszakában“ az egyik nagy román gyárban nyugateurópaiak szerelték fel az éppen megvásárolt berendezéseket. Miután már néhány napja ott dolgoztak az egyik szerelő megkérdezte, hogy itt valamilyen új sztrájkformát hírdettek-e meg a munkások, ami nyugateurópai kapitalizmus történetében még ismeretlen: a „slow strike“ a lassú sztrájkot?
10. Munkádban kövess el minél több hibát, gyárts minél több selejtet. A minőséget rontsd le olyan formán, hogy ez még az ellenőrnél elfogadható legyen de mindig a legalacsonyabb szinten. Ez oda vezet, hogy a termékeid élettartama jelentősen csökken, használatuk esetleg életveszélyes lesz. Ezzel az ellenségnek termelő cég termékeinek hírnevét tönkretesz, a cég előbb-utóbb gazdaságilag nagy veszteségeket fog az ellenség számára termelni.
11. Termelj minél több hulladékot, a munkahelyeden légy pocskoló gazda.
12. A rendelkezésedre álló termelési eszközöket használd hanyagul, hogy minél előbb tönkremenjenek.
13. Hagyd, hogy minden elromoljon a kezéd alatt. Ha valamit gyorsan követelnek, akkor válaszold azt, hogy „Először fel kell vegye a műhely szagot!“, „Van idő elég!“, „Nem szabad elkapkodni! Még egyet legalább aludjunk rá!“ És mindezek mellett használj olyan sok energiát, amennyit csak tudsz: felejtsd égvé mindenhol a villanyégőket, nyitva a vízcsapokat, hagyd futni a termelőberendezéseket és hagyd, hogy folyjon az üzemanyag, a kenőolaj.

Ezeket a passzív ellenállási módszereket az államosított üzemekben kitünően lehetett alkalmazni, de kapitalista körülmények között csak akkor, ha a tulajdonosok elhatározták, hogy összetartanak és a termelést az említett módszerek gyakorlásának eltérésén keresztül bojkottálják, és végső soron leállítják. Ez persze csak akkor fog működni, ha az ellenállási mozgalom keményen megbünteti a kollaboráns üzletembereket.

8.6.2.11 Civil engedetlenségi mozgalom

Feladata a civil engedetlenségi mozgalom megszervezése. Fontossága miatt egy egész fejezet -az 5. fejezet- részletesen tárgyalja.

8.6.2.12 Szabotázs-szekció

A szabotázs részleg az ellenállási mozgalom egyik kemény harci eszköze. Céljai lehetnek a civil szektorban, mint pl. az ipar, elektromos, telefon, út, stb. hálózat vagy a katonai szektor, ahol elsősorban a raktárak kirablása a cél és a katonai infrastruktúra tönkretétele.

Kapcsolatban van a gerillacsapatokkal, amelyek municiót és robbanószereket szállítanak és óhajukat jelenthetik be támadási pontok megcélzását illetően. Egymást tehát kölcsönösen kiegészítik.

Megszervezése a következő:

1. Vasúti szabotázs
2. Közúti szabotázs

3. Kezelési szabotázs
4. Ipari szabotázs
5. PTT (Posta-Telefon-Távíró) szabotázs
6. Elektromos áramellátás szabotázs

8.6.2.13 Harccsoportok

A harccsoportok az ellenállási mozgalom harci eszközei. Egy viszonylagosan kései stádiumban alakulnak ki. Csendben de leselkedve várnak a nyílt felkelés pillanatára. Közben kidolgozzák a felkelési előkészületeket és addig is rajtaütési akciókat hajtanak végre.

8.7 Az ellenséges hatalom taktikája

Az ellenséges hatalom, miután katonailag anektálta a területet, rögtön arra koncentrál, hogy az elfoglalt területen -miután a lakosság már eléggé meg volt félemlítve és ezáltal engedelmessé vált- a gazdaságot és a társadalmat mielőbb stabilizálja, ezen keresztül pedig saját hatalmi körébe vonja. Természetesen egy bizonyos terület elfoglalására vannak más, a történelem folyamán már bevetett, eszközök, amiről nem nagyon van irodalom, mert az indirekt stratégia eszköztárával lettek kivitelezve. Ezek a módszerek lehetnek pl.: Először ökológiai hadviseléssel egy bizonyos területet az emberi élet számára elviselhetetlenné kell tenni. Ezen értendő a vizek, a talaj általános lemérgezése ipari hulladékokkal, az úthálózat és ha van egyáltalán a vasúthálózat teljes elhanyagolása, felszámolása, az iparosítás tudatos elfelejtése, tehát az infrastruktúra teljes visszafejlesztése, stb. Második lépcsőben a beindult elvándorlás rejtett támogatása azon keresztül, hogy az ország más zónáiban vonzási körzeteket alakítanak ki. Az ily módon részlegesen kiürült területet állandóan a gazdasági összeomlás fenyegeti. A mezőgazdaságot sem képesek már egy idő után fenntartani, mert a fiatal munkaerő elvándorolt. Végeredményben a terület kiürül. Ezután következik a látszólagos teljes elfelejtettség időszaka, ami arra jó, hogy a még meglévő infrastruktúra maradványai is teljesen hasznavehetetlenné váljanak. A falvak, a városok szellem-helységekké válnak, az épületek lakhatatlanok, a vízhálózat összeomlott, jóval több már a patkány, mint az ember. Ez az időszak viszont arra is jó, hogy a lemérgezett vizek, talaj, stb. általában a természet regenerálódjon. Ekkor újból fel lehet „fedezni“ a vidéket. Államilag támogatott iparosítás, mezőgazdasági üzemek létesítése, az infrastruktúra teljes és rohamos rendbetétele és ezen keresztül egy új vonzási körzet kialakítása a cél. A beözönlő tömegek persze szelektálva vannak: nem mindenki kap munkavállalási ill. letelepedési engedélyt. A körzet tulajdonképpen zárt, amelyben zárt városok és helységek vannak. Az etnikai összetétel teljes megváltoztatása az igazi rejtett cél. Számos ilyen példa létezik az utódállamokban: Szlovákiában Selmechánya volt az osztrák-magyar monarchia idején az a város, ahol az első K.u.K. Bányászati Egyetem működött, amelynek a Gimnáziumában Petőfi Sándor is járt. Ennek a hangulatos városkának a központja teljesen el van hanyagolva. Minden épületben és az épület körül magasra nő a gaz, így a Petőfi gimnáziumában is, amelynek az első emeleti padozata leszakadt és a földszintről felnövő burján az első emeleti ablakokon kandikál ki. Románia is az élre törekedett ebben a tekintetben: Erdély szinte minden nagy városa zárt városnak lett kihirdetve, ahova az egyetemet végzett erdélyiek nem telepedhettek le, ugyanis kihelyezték őket Romániába, ami Erdélyben a Kárpátokon túlt jelent. De nemcsak a Kárpátmedence periferiáján elhelyezkedő utódállamok kormányai jeleskedtek a felsorolt indirekt stratégiai eszközök használatában. Ilyen eszközöket használ Izrael is települési politikájában. Például az egyik palesztin város bevétele úgy tervezték meg, hogy annak a földalatti vízforrásait -amerikai barátaik műholdjáról megfelelő fototechnikával- lokalizálták. Utána megjelent a város körüli -a zsidók által Kánaánnak nevezett- kösviatagban egy geológus brigád és köölajat kezdtek keresni. Köölajat nem találtak, mert nem is azt keresték, hanem a földalatti vizeket fúrták meg. A város vize napokon belül elapadt. Egy héten belül az arabok elhagyták a várost, anélkül, hogy

egy fegyverdörrenés is hallatszott volna. A hurok módszer szokásos még az izraeli telepítési politikában, ami nem jelent egyebet, mint a még meglévő arab városok körülépítése új telepések házaival. Ezek a hurkok „megfojtották“ a központba szorított palesztineket, akik naponta az őket gyűlölő zsidó hurkon kell keresztül járjanak.

8.7.1 A különleges hadosztály

Az elfoglalt területen különleges hadosztályt állítanak fel, amely feladatait tekintve inkább hasonlít a második világháború SS különítményeire, mint a reguláris hadseregre. Fő feladataik közé tartozik:

1. Az ellenséges beállítottságú leigázott nép féken tartása minden megengedett eszközzel. Ha az események kedvezőtlenül alakulnának, akkor álcázás képpen civilbe öltözött katonák mészárolnak le teljes falvakat, -öregket, gyerekeket- kiméletlenül.
2. A politikai foglyoknak fenntartott kényszermunkatáborok felügyelete, ahol tudatosan teremtenek elviselhetetlen körülményeket.
3. Az esetleges nyugtalanságok, felkelések leküzdése, leverése.
4. Bosszúállási és tisztogatási akciók brutális kivitelezése.
5. A nem mindig harcra kész reguláris hadosztályokat berántani a harcba, őket is állandó nyomás és ellenőrzés alatt tartani.

8.7.2 A politikai rendőrség

A második világháború alatt a Gestapo játszotta ezt a rettegett szerepet. Romániában pedig a Securitate által gerjesztett félelem vált világhírűvé. Módszereikben ezek a rendőrségek nem különböznek egymástól és céljaik is és feladataik is ugyanazok:

Felügyelik a lakosságot, a saját hadsereget, a hadsereg különleges hadosztályát, az adminisztrációt.

A politikai rendőrség munkája a háborúnál sokkal hamarab megkezdődik: az elfoglalandó területről rengeteg információt gyűjtenek be. Különlegesen fontosak a potenciális ellenfelek időbeni megállapítása, akikről a későbbiekben részletes információkat gyűjtenek be.

A politikai rendőrség nem hasonlít egy demokratikus állam rendőrségére: ez inkább egy terror szervezet. A reguláris rendőrség tudnivalóit nem ismerik. Nincs meg a tudásuk pl. egy közönséges gyilkossági eset kinyomozására. A rendőrségi tudáshiányt automatikusan kompenzálják és még pedig azzal, ami nekik fölöslegben van: szörnyűséges brutalitással! A politikai rendőrség inkább a róla terjengő rémhírekből él, mint munkájának eredményességéből. Ezért egyik taktikai eljárásuk, hogy tevékenységüket minél több titok, homály fedje. Tudatosan terjesztenek saját magukról rémhíreket azért, hogy a lakosságban félelmet gerjesszenek, mely végső soron az ellenük szerveződő cselekvést még csírájában elfojtja ill. az alig elkezdődött cselekvést lebénítja. Egy idő után már maga az elnyomó sem tudja, hogy hol kezdődik és hol végződik a titkos rendőrség kompetenciája. Tevékenységük öngerjesztő és spirálisan önreprodukáló. Természetes fejlődési tendenciája ellenőrzési tevékenységének teljes kiterjesztése még a hatalmat gyakorlóakra is. Ez azért lehetséges, mert kialakul tagjaikban az a fennkölt érzés, hogy ők a nép nevében a népért cselekednek. Vezetőik a lehető legalkalmasabbak az államhatalom puccszerű megdöntésére. Így természetesen puccsok sorozata indulhat el, ami délamerikanizálódásnak nevezhető. Ellenőrzésük csak úgy lehetséges, ha a hatalom további titkos egységeket állít fel, amelyek -mint pl. Romániában is- a kontrainformációs tisztek testülete volt a Securitate-n belül és szinte ugyanolyan félelmet váltottak ki a szekus tisztekben mint ők maguk a civil lakosságban.

Tagjai kizárólag csak civilben járnak kelnek és csak ritka alkalmakkor láthatóak egyenruhában. Említésre méltó egy érdekes román példa. Az egyik szekus tábornok fiacskáját az egyetemről -a sorozatos távolléte és megbukott vizsgái miatt- a professzori szenátus kizárta. A súlyos döntés eredményét ki is függesztették, hogy a diákság olvashassa a szenátus demokratikus döntését. Az apuka megjelent teljes szekus díszegyenruhájában, végig grasszált az egyetem folyósein és találkozott az illetékesekkel. A professzori szenátus „demokratikus“ döntését teljes egészében visszaszívta. A fiucska fogadalmat tett, hogy ezentúl dorbézolás mellett valami érdeklődésformát fog találni az egyetemi tanulmányai íránt is. Ezekután a szenátus teljes aggódását és szeretetét kimutatta, ugyanis akkor amikor egy szobában emeletes ágyakon hat diák zsúfolódott össze, akkor a szekus fiacskát elkülönítették és a kommunista diákszövetség egyik jól tanuló vezetőjével, aki magán tanárként működött mellette, egy külön szobát biztosítottak számukra.

Alapvető módszereik közé tartozik az állandó bizalmatlanságon kívül a „Megelőzni hatásosabb mint gyógyítani!“ beállítottság is. Ezt ők úgy értelmezik, hogy ha egy potenciális ellenfelet felfedeznek, akkor ezt jobb még azelőtt likvidálni mielőtt még elkezdene szervezkedni és ellenük cselekedni. Tevékenységük során a politikai rendőrségnek nem fontos magát az érvényben lévő törvényekhez tartania. Cselekvéseinek semmi sem szab határt a fizikai törvényeken kívül.

8.7.2.1 A politikai rendőrség jelentései

A politikai rendőrség jelentéseit három kategóriába sorolhatjuk:

1. napi jelentések a fontosabb eseményekről;
2. periódikus (pl. havi) jelentések, amelyek a lejajlott eseményeket összefüggéseiben elemzik; ezeket a megfelelő állami és párt apparátusok megkapják;
3. jelentések különleges esetekről, eseményekről.

A havi jelentések a legérdekesebbek. Ezek általában a következőket tartalmazzák:

1. a lakosság általános hangulata;
2. a felosztatott pártok, szakszervezetek, fontosabb társadalmi szervezetek „illegális“ tevékenysége;
3. Egyházpolitika: a különböző be-nem-tiltott egyházak és be-nem-tiltott ill. betiltott szekták tevékenysége;
4. Ifjúsági szervezetek: a felosztatott régiről és az új megengedettről;
5. A kormányzó (állam)pártról:
  - a funkcionáriusok viselkedése (érdektelenül, takaréklángon tevékenykedik vagy teljes erőbedobással);
  - hibák, taktikai tévedések, zavaros állapotok a saját párt alsóbb és felsőbb szintjein;
  - javaslatok tétele azok számára, akik jelentéseiket megkapják.
6. A hadseregről, annak különleges hadosztályáról, adminisztrációjáról, a civil kormányról, önkormányzatról;
7. Általában a kultúrpolitikai helyzetről:
  - sajtó, irodalom,
  - színház, rendezvények,
  - elektronikus média.
8. Az általános gazdasági helyzetről és ennek a hatásáról a lakosságra:
  - élelmiszer ellátás,
  - egyéb háztartási és használati cikkek,
  - fűtés és egyéb energia ellátás,
  - munkanélküliség,
  - fizetések és az árak aránya.

8.7.3 A terror alapszabályai

Általában az ellenség ha látja, hogy ideológiájának, akaratának ellenállsz, nem hajtod jármába a fejed, akkor az ilyen „haszontalan és veszélyes élőködöket“ mielőbb a legkeményebb fenyegetésekkel, félelemkeltéssel jobb belátásra fogják bírni. A félelem gerjesztésének egy eszköze van: a terror. Ha a terror eszköztárát ismered jobban ellen tudsz állni a káros és kiméletlen hatásának.

Terrortípusok	a terror hordozója	megnyilvánulási formája
egyéni terror	az ellenség funkcionáriusa	hivatali visszaélések az ügyféllel szemben; az ügyfél nyilvános utálata
kollektív terror	az állampárt	a mindent átítató hatalmi túltengésen keresztül
operatív terror	a hatalom	a politikai rendőrségen és a büntető törvényeken keresztül

Az ellenség az általa kinevezett tisztviselőket egyéni terrorra készíti. Ez azonban saját tisztviselői ellen is csak egy elhárítási és elsősorban egy álcázási manőver, ugyanis ha minden szakad és az állampárti ill. a hatalmi terrort védeni kell, pl. a nemzetközi támadások ellen, akkor mindig van kézen egy-két hatalmával visszaélő tisztviselő, akin csattan majd az ostor. Kijelenthető, hogy a terrorizáló hatalom a kiskirálykodásra, a basáskodásra tudatosan használja fel az erre hajlamos személyeket és pozícióba ülteti őket. Sose ártasd magad abban a hitben, hogy egy-két hatalmával visszaélő tisztviselő után megszűnik a kollektív és az operatív terror. Az 1989-es rendszerváltás után az utódállamokban élő magyarság sorsa nemhogy javult volna, hanem rosszabbodott. Tehát tulajdonképpen nem rendszerváltás, hanem csak gengszterváltás történt!

8.7.3.1 A terrorintézkedések

1. Saját ügynök- és besugóhálózat kiépítése: Minden gazdasági egységnek lesz egy felelős politikai rendőrségi tisztje, aki minden lehető eszközt bevetve megszervezi a besugó hálózatot. Az ügynökök és besugók természetesen esetenként vagy állandó jelleggel havi fizetést kapnak.
2. Telefonok lehallgatása, a postai küldemények ellenőrzése: Nagyobb városokban, ahol a napi telefonhívások száma több százezer is lehet a szűrőpróbaszerű lehallgatások csekély eredménnyel járnak.
3. Önkényes letartóztatások: az ellenség teljesen ártatlan emberek letartóztatásán keresztül azt a hatást akarja kelteni, hogy az ellenőrzési rendszere tökéletes, a hálóján nagyon aprók a szemek.
4. Kollektív bűnösség kihirdetése a nemzet minden tagját beleértve: Teljesen mindegy, hogy a magyarságot, mint közösséget, kik tartják kollektív módon bűnösnek, -a győztes hatalmak, Románia, Szlovákia vagy a zsidóság- addig amíg e kollektív bűnösségnek a hirdetéséről nem mondanak le, addig ellenünk pszichológiai hadviselésben vannak. Ezért kötelességünk őket ennek megfelelően kezelni.
5. A „tettesek“ rokonságának bűnössé való nyilvánítása: Abban az esetben, ha az ellenállás egyik harcosa alámerülésre kényszerül, akkor helyette az ellenséges hatalom erőszak szervei, a rokonságát fogják letartóztatni, brutálisan kivallatni. Ezek a módszerek az alámerült barátaira is alkalmazandók, azzal a céllal, hogy általában az ellenállókat vagy

az alámerültet elszigeteljék „hátszáguktól“. A közvetlen rokonok, feleség, gyerekek kínzásával a céljuk nem egyéb mint az, hogy az alámerültet saját maga feladására kényszerítsék.

6. Tusz szedés: Minden szabotázsakció után az ellenség tuszokat szed. A politikai helyzet függvényében ezeket és hozzátartozóikat különböző durvaságú fenyegetésekkel zsarolják, pl. azzal, hogy a tuszokat fejbőlövik. Ezen keresztül az ellenség lelki nyomás alá helyezi a közösség minden tagját, mert tudják, hogy ellenállás nem létezik hátszág nélkül. Ezen intézkedések nyilvánvaló célja az ellenállás elszakítása a hátszágától, először a szimpátia megrontásán keresztül, a későbbiekben pedig az árulásra való készítetssel. A tuszok szedésénél a következő leghatásosabb kritériumok szerint válogatnak: először is a szimpátiát élvező prominens személyeket gyűjtik be, majd a terrorhatás fokozása érdekében teljesen ártatlan személyeket, pl. gyerekeket is. A közelmúlt magyar történelmében, pl. Délvidéken tucatjával vannak erre példák, amikor is a szerb partizánok faluról-falura járva mindenkit válogatás nélkül agyon löttek, természetesen csak azután miután megásatták velük a saját sirmögödreiket.
7. A brutalitás tudatos alkalmazása letartóztatások és kihallgatások esetén: Szinte törvényszerű, hogy éjszaka fognak letartóztatni, az ágyból fognak kiráncigálni, a feleséged és a gyerekeid láttára fognak gumibotjaikkal, fegyvertussal ütlegelni, közben árulónak neveznek. Ha nappal tartóztatnak le, akkor néha ezt úgy teszik, hogy lehető minél több rémhír kapjon szárnyra. Például titokban végzik a letartóztatást. A letartóztatott személy egyszerűen eltűnik, sem a munkahelyén sem a családjában nem tudnak róla semmit. A feleség bejelentésére megígérik, hogy az illetőt keresni fogják. Később a feleség postán megkapja, a feladó említése nélkül a férje összetört szemüvegét és a férj kezéről durván levágott aranygyűrűt. A vallatások alatt minden módszer engedélyezett. A román börtönökben a meztelen talpra mért botütésekkel kínozták nagy előszeretettel a politikai foglyokat.
8. A jog tetszőleges és elferdített alkalmazása: Letartóztatások után az erőszakszerveknek nem az igazság felfedése a célja, hanem a politikai kirakatper koncepciójába beilleszkedő vallomás kicsikarása. Ahogy már említettem ahhoz, hogy letartóztassanak nem szükséges valamilyen tett végrehajtása. Elég ha az ellenséges népcsoportoz tartozol.
9. A nyilvános bírósági tárgyalások és ítélethozatalok számának minimálisra csökkentése. Meghírdetett nyilvánosság van viszont a kiarakat perek számára. Ugyanannak a tettnek ritkán van ugyanolyan mértékű büntetése, mert a büntetéseket nem a körülmények alapos vizsgálata és a törvények alkalmazása szabja meg, hanem az ellenség pillanatnyi politikai céljai. Általában, miután „beismerted“ tettedet sokkal keményebb büntetést kapsz, mint amennyit ígértek a kihallgatásod alatt.
10. Az ítéletek súlyossága nincs arányban a tett súlyával: Az ítéletek mindig „elrettentő“ példával kell szolgáljanak az elnyomottak számára. Elég ha címedet megtalálják az ellenállás egyik letartóztatottjánál, rögtön 9 év börtönnel fenyegetve kezdik el a vallatásodat. Halálraítélésedhez elégséges az is, ha elkapnak, hogy a hegyre fel haladó sínpárokat zsírral kenéd be. Ez ugyanolyan súlyos büntetés, mintha ugyanazokat a sínpárokat a mozdony alatt robbantottad volna fel.

Végeredményben, -mivel a terror kétélű fegyver- a fenti intézkedésekkel elterjesztett terrort a magunk hasznára fordíthatjuk, ha a propaganda és a lélektani hadviselés szakértő kezekben vannak: az elnyomott népcsoport addig passzívan viselkedő tagjait tevékenyvé lehet tenni.

8.7.4 Az egyházak megsemmisítése

Az ellenség az egyházakat első rangú ellenfelének tekinti, ezért nagy apparátussal tervezi meg és vitelezi ki a megsemmisítésüket. Ebben a harcban a keresztény értékrend nagyszámú kitételeinek

a megsemmisítése a cél. A különböző tiltások mellett, pl. a fiatalok nem szabad konfirmáljanak, templomba járjanak, stb. minden keresztény érték materialista alapokon való kigúnyolása az egyik indirektstratégiai fegyver, amit párhuzamosan a többi destruktív módszerrel és állandó jelleggel használnak. Az egyház megsemmisítése több éves terv, aminek kivitelezése folyamán a „húzd meg erősen, ereszd meg kissé“ elvet alkalmazzák. Az egyházak vezető személyeinek, de általában minden tisztségviselőjének a gyengéit kihasználják és ezen keresztül zsarolják, majd beépítik őket. A béke papok nagy többsége ilyen papokból tevődött ki. Ha valaki mögött nincs is konkrét zsarolható tett, akkor az illető megfigyelendő, leinformálandó és kísértésbe vivendő. Ha még ennek a módszernek is ellenáll, akkor például az egyházi vagyonból nagy összeget sikkasztanak el, amit tökéletesen rábizonyítanak a kiszemelt egyházi személyre, akit addig nem sikerült semmilyen módszerrel a kollaborálásra rávenni. Ezt a sikkasztást „kiszivárogtatással“ nyilvánosságra hozzák és a kiszemelt püspököt lemondattják, eltávolítják tisztségéből.

Az egyházak megsemmisítésénél azokkal kezdik, amelyek a leggyengébb nemzetközi támogatást élvezik: a szektákat egyszerűen betiltják, utána papjaikat megkínózzák, börtönbe zárják. Legfontosabb ellenségnek a katolikus egyházat tekintik mert ez van a legszigorúbban szervezve, ennek tisztségviselői családnélküliek lévén kevésbé zsarolhatók. Ugyanakkor ezzel az egyházzal szemben kell a megsemmisítést a lehető legjobban álcázni a nemzetközi ellenállás elkerülése végett. Az egyházak elleni harc az illető országnak és a nemzetközi politikai helyzetnek megfelelően a következő nagyobb részekre bontható:

1. Az egyházak befeketítése: pl. a katolikus papokat buzíknak nevezik, vagy azt híresztelik róluk, hogy az összes zabigyerek a helységben rájuk hasonlít, stb. A református lelkészek elsikkasztják a külföldről érkezett segélyeket, stb.
2. Az egyházi vagyont elkobozzák. A termőföldek elkobzásánál az egyházat és annak tisztségviselőit a nép nyúzónak kiáltják ki. Az egyház minél nagyobb fokú elszegényítése a cél. Ahogy az elszegényedés fokozódik úgy nőnek az iskolák, árvaházak, kulturális intézmények, stb. fenntartásának gondjai.
3. Az egyházak működését álcázottan állandóan zavarják. Ide tartozik természetesen a különböző tisztségviselők megfélemlítése, zsarolása.
4. Az egyházi iskolák, árvaházak, kulturális intézmények betiltása. Ezzel tulajdonképpen az egyházak lefejezése a végkifejlet elé került. Ezen intézkedések foganatosítása alatt az elégedetlen, netalán ellenálló papokat megfigyelik, listára teszik.
5. Az egyházak elleni harc utolsó szakasza a nyilvános és direkt üldözés: az ellenállást, elégedetlenséget felmutató püspökök és papok letartóztatása, megkínzása, bebörtönzése. A különböző megüresedett tisztségeket a megfélemlített, megszarolt és kollaborálásra hajlandó papok soraiból kiválasztottakkal töltik be.

Az egyházak megsemmisítési folyamata alatt az ellenség kényesen próbálja elkerülni a mártírteremtést. Krisztus halála óta minden elnyomó alapelvehez tartozik a mártírok teremtésének elkerülése. Emiatt az alapelv miatt alkalmazzák gyakorta a prominens személyek ellen a megverés helyett a megalázást pl. a nyilvánosság előtti fellépésnél egy emberi ürülékkel töltött nájlonzacskót vernek a fejébe, hogy mártírrá válás helyett nevetség tárgyává váljon. Az ellenség a megsemmisítési folyamat alatt csak a „Ha megdobnak kövel, dobj vissza kenyérrel!“ parancsolatát propagálja és várja el minden helyzetben az elnyomott népcsoporttól. Az egyháznak az egyik legfontosabb feladata ebben az időszakban annak a jognak a hírdetése, hogy a nevelésben a szülőt illeti meg a prioritás az iskolával szemben.

8.7.5 Harc a fiatal korosztályért

Az indirekt stratégia legmagasztosabb célja az ellenségből olyan egyéneket nevelni ki, amely szégyelli a saját történelmét, saját nyelvét és jövőjét csakis a teljes asszimiláción keresztül látja.

Igy az ellenségnek egy minimális történelmi befektetéssel lehetővé válik saját népének gazdasági, biológiai erősítése, kultúrájának terjesztése. A kinevelt „új ember“ már úgy gondolkodik, ahogy arra céljai elérésében az ellenségnek szüksége van.

Az ellenséges hatalom arra törekszik, hogy helyzetét konszolidálja. Ebben az években keresztül elhúzódó konszolidálási folyamatban a hatalomnak nagy szüksége van lojálisra vált tömegekre. Ezek pedig csakis az új generációk lehetnek. Ezért a fiatal korosztályok nevelési folyamatában az ellenség teljes kizárólagosságra törekszik. Az ellenséges népcsoport középkorukból és idősebbekből álló generációit a már felsorolt terrorintézkedésekkel kényszermunkatáborokba való deportálással, kivégzésekkel, stb. állandóan cselekvésre képtelen, lebénult állapotban tartják és közben csábítással, hamis lelkesítéssel észrevétlenül ideológiailag lemérgezik a fiatal generációt. A fiatalok nevelése fölötti totális ellenőrzés megszerzésének folyamatát feloszthatjuk a következő lépésekre:

1. A meglévő ifjúsági szervezetek rövid idejig tartó megfigyelése, személy listák készítése.
2. Az ifjúsági szervezetek felosztatása, betiltása. Az ellenállást tanusító vezetők letartóztatása, kínvallatása, bebörtönzése.
3. Az ifjúsági szervezetek helyettesítése ideológiai töltetű szervezetekkel. Ha ezt a nemzetközi politikai helyzet nem engedi meg, akkor a meglévő szervezeteket kell teljesen infiltrálni és később az irányításukat átvenni és ily módon ideológiailag az ifjúságot indoktrinálni.
4. Párhuzamosan az előbb felsoroltakkal a gyerekek nevelését lehetőleg ki kell vonni a szülői hatás alól (pl. egész napos foglalkoztatással) és az egyházi nevelést be kell tiltani. A nyomás a fiatalokra mind nagyobb és nagyobb annak irányában, hogy a különböző új ifjúsági szervezetekbe be kell lépni „egyébként nem mehetsz később felső iskolákba“ -szól a fenytés.

Az ideológiai lemérgezés két fázisból áll:

1. Csábítás, lelkesítés, elvakítás.
-Különböző érdekes programok szervezésén keresztül a fiatalokat az ezeken való részvételre el lehet csábítani. A sorozatosan szervezett programokon a résztvevők lelkesítésére rengeteg lehetőség adódik. Ennek a fázisnak a végcélja a nemzettudattal kapcsolatos fogalmak összezavarása, ezen keresztül a nemzettudatában zagyva ifjú felnőttek megteremtése. Ez az „új ifjú“ már teljesen vak-nyomorékká, érzéketlenné vált nemzetének ügyeivel szemben.
2. Csak ebben a fázisban kezdődhet el az indoktrinálás. Ha ez túl korán kezdődik, akkor nagy az esély arra, hogy az indoktrinálendő ifjúban ellenállás fejlődik ki, amely szinte ellenőrizhetetlen módon kontraproduktívvá válhat. Az indoktrinálás a politikai oktatás bevezetésével kezdődik.

8.7.6 A társadalmi osztályok kijátszása egymás ellen

A munkásság manipulálása:

1. bizalmatlanságát a parasztsággal szemben táplálni kell,
2. neheztelését a polgársággal szemben ki kell használni,
3. bizalmatlanságát az értelmiség és az egyház ellen táplálni kell.

A polgárság bizalmatlanságát viszont a munkássággal szemben kell táplálni!

Kézművesek, iparosok manipulálása:

1. neheztelésüket a munkássággal szemben ki kell használni,

2. bizalmatlanságukat a kereskedelem és az ipar ellen szítani kell.

8.7.6.1 Átmeneti engedmények

Az uralkodó hatalom átmeneti engedményeket tesz egyik vagy másik érdekcsoportnak, így „keresi“ ezek megegyezését és próbálja lojális együttműködésüket megszerezni. Fiam/leányom tartsd szem előtt a következőket:

1. Ne ess bele ebbe a jól kiszámított manőverbe (bomlasztó-taktika). Az ellenség csak addig ajándékoz meg kegyelmével, amíg arra a bizonyos csoportra szüksége van. Amikor a célját elérte, gondolkodás nélkül elesni hagyja.
2. Aki rövidlátással figyeli a saját polgártársai ellen irányuló csoport- és különleges érdekek megadását és hagyja magát beleszőni ebbe a játékba, az csak az ellenségének használ.
3. Minden belső ellentmondást és veszekedést a felszabadulás utáni időre félre kell tenni, és ha muszáj akkor erélyesen háttérbe kell szorítani. Ebben a pillanatban csak az ellenség húzna hasznot viszálykodásainkból. Az ellenség és csatlósai felé ekkor csak az Egységfront képét nyújthatjuk.

8.7.7 Egyesületek, politikai pártok, szakmai- és gazdasági szervezetek szétverése

1. Az ellenség nem fogja a neki nem tetsző egyesületeket azonnal betiltani.
2. Egy elhamarkodott betiltással kockáztatja, hogy a tagsági névsorok megsemmisítődnék és hálójába csak a vezetők, prominens funkcionáriusok kerülnek, míg a tömeg, a tagság ismeretlenül alámerülhet. Így megkönnyítődik a szétvert szervezet egy későbbi, illegális újraképződése.
3. Tehát az uralkodó hatalom nagyon óvatosan lép előre intézkedéseivel, és először csupán megfigyeléssel és regisztrálással foglalkozik. Azt is elkerüli, hogy az al csoportokat időelőtt szétverje, nehogy a főcsoportot elriassza.
4. Csak akkor fogja utolsó lépésként az egész szervezetet szétverni és betiltani, amikor minden egyes tagot a taglista alapján elfogott. Ekkor lesz lehetősége a politikai rendőrségnek arra, hogy minden valamikori tagot megfigyelés alatt tartson és egy újonnan illegális újraszerveződést még csírájában elfojtson.
5. Az uralkodó hatalom nem harcol egyidőben az összes egyesület ellen. Ehhez még az ő egyedüli nagy hatalma sem elégséges. Legtöbbször a következő a sorrend:

5.1 Politikai pártok:

- a) Szociáldemokrata orientáltságú pártok (a leggyűlöltebb és a legfélelmetesebb);
- b) Különböző polgári pártok,

5.2 Szakszervezetek,

5.3 Ifjúsági szervezetek,

5.4 Egyházak.

Az ellenség számára kellemetlen egyesületek, társadalmi szervezetek szétverésének egyik jól bevált módszere az infiltráció. Az ellenséges hatalomnak dolgozó, sajnos a saját sorainkból beszerzett ügynökök belépnek a kiszemelt szervezetbe. Mivel a tönkretendő szervezetek a nemzet érdekeit képviselő szervezetek, - ma általában jobboldalinak nevezett -, ezért ezeket kozmopolita liberális elemekkel szokták infiltrálni. A sorrend nagyon kiszámított: párhuzamosan kezdenek megjelenni erős jobboldali és -először mérsékelt- kozmopolita liberális elemek. Ezek után a sorrend változik, vagyis a jobboldali vonalon mind mérsékelt ügynökök lépnek be míg a kozmopolita vonalon mind szélsőségesebbek. A szervezet szétrugására a jel nem egyéb mint a

legszerűsebb közismert kozmopolita figura belépése, elnökség által való kooptáláson keresztül vagy más módszer segítségével, aki már a nyilvánosság előtt is többször állást foglalt a nemzet ellen és általánosan tudott róla mennyire ellenségesen nyilvánul meg minden magyar ügyben. Erre a jelre a „szűrszerűes jobboldali személy“ a legnagyobb „nemzetföltő“ a nyilvánosság előtt botrányos nyilatkozatokat téve kilép az egyesületből természetesen úgy, hogy minél nagyobb kilépési hullámot okozzon. Ezt a többi, magukat jobboldalnak kiadó, ügynökök segítségével éri el és a zagyvák körében kifejtett kemény propaganda munkával. Annak az egyesületnek, amelynek nincsenek meg a jól meghatározott, a kizárást maguk után vonó szabályai és ehhez a legkeményebb etikai bizottsága, az teljesen ki van téve a társadalmi szervezetek bomlasztására kiképzett ügynökök akadálymentes, romboló ügyműködésének és ha az egyesület nem is bomlik teljesen fel, de képtelen lesz gittegyetből egy a saját elnyomott népének való érdekképviseletére hívatott szervezetté válni.

8.7.8 Az iskolák és az oktatás átszervezése

1. Az ellenség legfontosabb feladata az oktatás teljes kézbe kerítése és ezen keresztül egy új generáció mielőbbi kinevelése. Ennek érdekében:
  - új tantervet fog összeállítani és ennek megfelelően
  - új tankönyveket fog kiadni;
  - az oktatási gárdát egyrészt megfélemlítés céljából, másrészt politikai céljai elérésének érdekében megtisztítja a neki nem megfelelő elemektől.
2. Az iskolában az ellenség a következőkre törekszik:
  - A megalkuvás kialakítására, pl. a gyerekeknek jelenteniük kell minden a rendszerrel szemben elhangzott kritikus megjegyzést, viccet, stb. Ezen keresztül elérik, hogy tulajdonképpen minden családba egy spiclit építenek be, ugyanis a gyerek kikotyogja, mert nincs a veszélynek tudatában, hogy otthon a szülőknek, testvéreknek mi a véleménye a kialakult állapotokról.
  - Meghamisítják, átírják, átértelmezik a történelmet: a gyerek szégyellni fogja, hogy ahhoz a népcsoporthoz tartozik, amely a történelem folyamán csak vereséget szenvedett, mindig a rossz oldalon állt, alacsonyabb rendű, stb.
  - Minden addig elért pozitív társadalmi, politikai-gazdasági eredményt félre fognak magyarázni, jelentéktelennek állítanak be. Megakadályozzák azokat a nagy szabású nemzetközi eseményeket, melyek a világ figyelmét esetleg felhívnák az elnyomott népcsoport élni akarására, tehetségére és ugyanakkor jelenlegi áldatlan állapotára. Jó példa erre az 1996-ra Budapestre, Magyarországra tervezett Világkiállítás, amely Magyarország 1100 éves fennállása ünnepsorozatának központi eseménye lett volna. A Világkiállítást elbojkottálták és a millicentenáriumi ünnepségeket olyan szegényessé és jelentéktelenné tették, amennyire csak lehetett.
  - Az oktatást első lépcsőben teljesen elnemzetlenítik utána átítatják ideológiával. A történelem folyamán egyéb népcsoportok ellen elkövetett „bűnöket“ felnagyítva oktatják, míg a népcsoport szenvedéseit vagy agyonhallgatják vagy ha mégis megemlékezésre kerülnek, akkor ezek nagyon hiteltelenül, elkenve, nevetség tárgyává téve kerülnek bemutatásra.
  - A felnövekvő nemzedék fejében tudatosan fogalmi zavart okoznak: pl. köztársaság helyett népköztársaság, demokrácia helyett népidemokrácia ill. centralista demokrácia, stb. fogalmakat határoznak meg. A nemzetit, a hazafit egybemossák a nacionalistával, sőt a fasisztával ill. náccal. Ugyanakkor mindent, ami nemzeti elmaradottnak, a fejlődés visszafogójának, muksainak, öskövületnek, Horthy-kori masztodontnak, stb. neveznek.
  - Bevezetik az ellenség nyelvének a kötelező tanítását, sőt a nyelvet nemcsak nyelv órákon hanem az ellenséges ország történelmét és földrajzát is az ellenség nyelvén kötelező tanulni.
  - Nemcsak a nemzettudat, a nemzet jövőjébe való hit, hanem mindenféle hit

megsemmisítésére törekednek. Ezért előbb-utóbb a vallás oktatást is be tiltják, az egyházi iskolákat bezárják, a pap-tanárokat ellenállás meggyanúsítása mellett internálják és végeredményben az egyházakat felszámolják.

-Az iskolákba bevezetik a személyi kultusz gyakorlását:

-első lépcsőben minden osztályba a tábla fölé, jól látható helyen, elhelyezik az ellenséges „vezér“ képét;

-második lépcsőben pedig elrendelik az ellenség himnuszának az eléneklését, természetesen vigyázz állásban és a vezérre szegezett tekintettel;

-a vezér fogadására kirendelik az egész diákságot, hogy ezek „Öt“ hosszan tartó és lelkes éljenzéssel várhassák egész nap az utca szélén.

8.7.9 Az ellenség bizonyos néprétegek kiirtását célzó eljárásai

Általánosságok:

1. Az uralkodó hatalom bizonyos, neki nem tetsző, akaratának ellenálló néprétegeket megpróbál megsemmisíteni.
2. A kiirtási eljárást hosszabb időszakasz alatt hajtják végre változó intenzitással.
3. Az üldözést többnyire nyíltan, míg a fizikai megsemmisítést rejtetten végzik.

8.7.10 A megsemmisítési akciók időbeli lefolyása és taktikai/technikai eljárásai

1. Első lépés a kulcspozíciókat betöltő személyek elbocsátása.
2. Az adminisztrációban megmaradt személyek hűségeskü letételére való kényszerítése.
3. Néprétegek bizonyos szakmai területekről való kollektív kitiltása, pl. titkosrendőrség.
4. Lehetetlenül nagy adóösszegek (kontribúciók) kimérése.
5. Minden szakmai területről való kitiltás. Ezzel egyidejűleg az élelmiszerjegyek megvonása „mint nem dolgozóktól“.
6. Diszkriminálás a következő eljárások által:
 “Belépés.....-nek tilos!”
 -Különbéle jelekkel való megbélyegzés. (Történelmi példa: zsidócsillag)
 -Jármű, rádió vagy telefon megtartására vonatkozó tiltás.
 -Könyvek és újságok vásárlásának betiltása.
 -Bizonyos témájú könyvek begyűjtése a lakosságtól.
7. Végso intézkedésként: deportálás és tömeges kivégzés.

8.8 Az ellenállási mozgalom taktikája

8.8.1 Fegyverek és municiók elrejtése

Általánosságok:

1. A saját vagy az ellenségtől a harcok során a környéken hagyott fegyvereket össze kell gyűjteni. (Kis fegyvereket, pisztolyt, rakétafegyvert, aknavetőket).
2. Illegális fegyvertartásért általában súlyos büntetés vagy akár halálbüntetés is járhat. A fegyvereket és municiót úgy kell elrejtteni, hogy:
 -az ellenség ne tudja megtalálni;
 -a nyirkosságban ne romoljanak el.

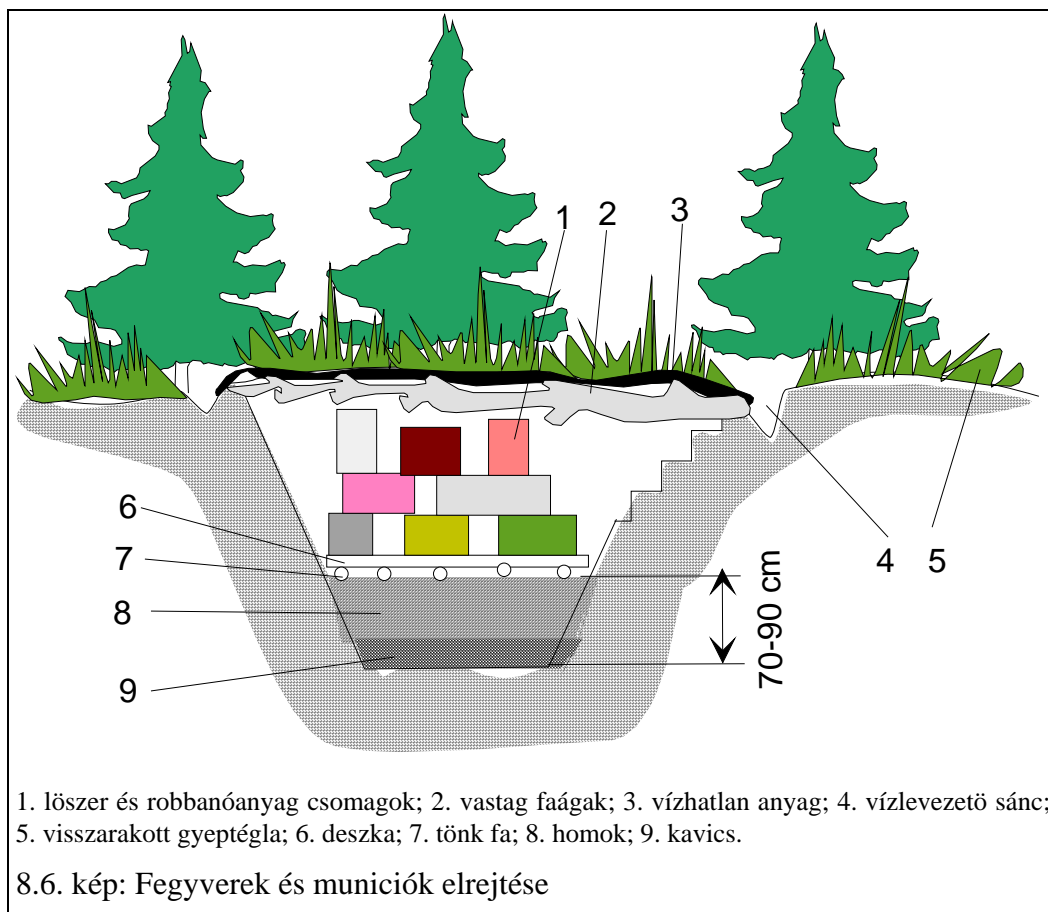
3. A legbiztonságosabb elrejtés az elásás. Az ellenség az egész házat fölkutathatja, még a padlót is fölbonthatja ennek ellenére semmit sem találhat.
4. A fegyverek legjobban pincékben, csürökben, virágházakban, stb. legyenek elásva. Így könnyen előáshatók és újból álcázhatók. A tető a talajt szárazon tartja, ami lényeges szempont a rozsdásodás elleni védelemben.

8.8.1.1 A fegyverraktározás technikája:

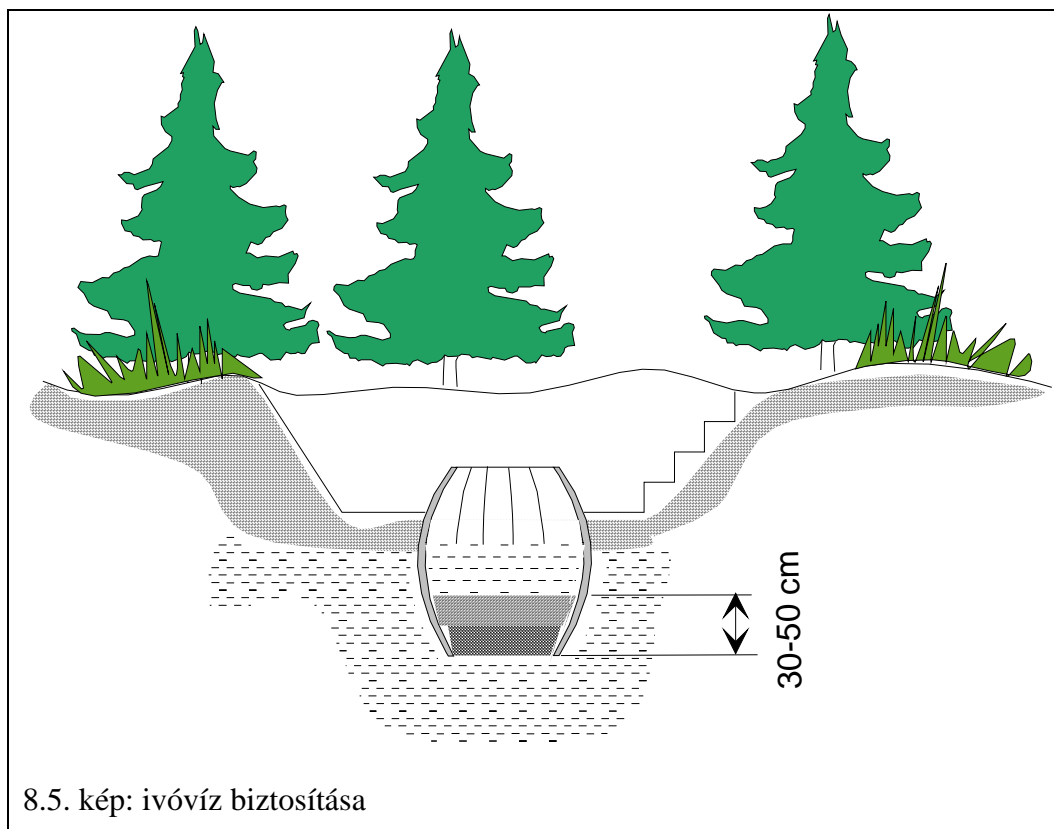
1. Az egész fegyvert erősen olajozd be. (Csak fegyver-kenőanyagot használj!)
2. A csönyt egy kenőanyag- vagy viaszdugóval zárd le.
3. A zárzatot egy olajos ronggyal tekerd körül.
4. A fegyvert egy nagy törlővel burkold be és kötd össze.
5. Az így becsomagolt fegyvert tedd be egy faládba.
6. A faláda réseit tömítsd be gyertyaviasszal, méhviasszal, gittel, stb.
7. A faládát tetőfedő anyaggal, mint pl. kátránypapírral, műanyagfóliával csomagold körül és végül egy száraz helyen ásd el.
8. A faládát minden 3 hónapban ásd ki, a fegyvert alaposan tisztítsd meg és kend be újra.

8.8.1.2 A municióraktározás technikája (töltények csomagolása, stb.)

1. Az egyes municiócsomagokat kb. 10 réteg újságpapírral göngyöljük be.
2. Egy faládát zsírpapírral burkolj be.

3. Kb. 5 cm magasságig régi, kiszáradt fűrészport hints a faládba.
4. A faláda réseit tömítsd gyertyaviasszal, méhviasszal, gittel, stb.
5. A faládát tetőfedő anyaggal (pl. kátránypapírral) csomagold körül és végül egy száraz helyen ásd el.
6. A munició nedvességre nagyon érzékeny! Ezért az újságpapírt és a fűrészport minden két hónapban cseréld ki. Ilyen alkalommal a municiót rakd szét és alaposan szellőztesd ki.

8.8.1.3 Robbanó- és gyújtóanyagok tárolási technikája

1. A robbanóanyagokat a municióhoz hasonló módon raktározzuk (8.6. kép).
2. A gyújtóanyagokat (gyújtókapszulák, gyújtózsínórok, stb) elásni nem szabad. Ezeket egy száraz helyen kell elrejtteni.

8.8.2 Illegális írárok előállítása

A földalatti újságok és röpcédulák előállításánál a következő lehetőségek léteznek (8.7. kép):

1. Egyes személyek általi előállítás

Előállítási kellékek:

- Írógépek
- Gumi- és fém szedések (pl. gyermekjátékokból)
- Pecsét

Kiadás: pár száz példány

Előnyei, hátrányai:

1. A szükséges anyagok, kellékek nem feltűnőek és könnyen elrejtethetők.
2. Papír és színefestékek könnyen beszerezhetők.

3. Előállításukkor nem keletkezik zaj.
4. Mivel csak egyetlen személy csinálja, biztosítva van a maximális titoktartás.
5. A példányszám és az előállítási lehetőségek korlátozottak. A példányszám egyes személyek bevonásával megsokszorozható.
6. Az egyes előállító személyek letartóztatásával nem bénítják meg az egész előállítást.

2. Előállítás műhelyekben

Előállítási kellékek:

- átnyomó gépek,
- sokszorosító gépek,
- fénymásológépek.

Kiadás: pár ezer példány

Előnyei, hátrányai:

1. Az előállításához szükséges sokszámú gép megvan.
2. Mivel a gépek nagyok, nem egykönnyen elrejtethők. Amikor egy házkutatásnál privát személyeknél sokszorosító gépe és papírtartalékot találnak, az illető el van veszve. Illegális nyomtatványok előállításáért többnyire súlyos vagy halálbüntetés jár. Ezért erre a célra a legális, mindenki által használt sokszorosítógépeket kell használni. Egy felvigyázó segítségével így állíthatóak elő az illegális írások.
3. A papír, színezékek, matricák beszerzése egyszerű.

3. Előállítás nagyvállalatban

Előállítási kellékek:

- Nyomdákban nyomdagépekkel

Kiadás: pár tízezertől százezer példányig

Előnyei, hátrányai:

1. Rövid idő alatt nagy példányszám állítható elő.
2. Minden forma, az egyszerű cetlitől a plakátig lehetséges.
3. Mivel egy csoport dolgozik rajta, a titoktartás megnehezedik.
4. A gépek használata bizonyos zajjal jár.
5. Az anyagbeszerzés (papír, színezékek) ilyen nagy példányszámnál nehézkes. A papígyárak és a nagyvállalkozók a rendőrség felügyelete alá tartoznak, hiszen a papír éppen olyan fontos, mint a munició !

8.8.2.1 Általános óvintézkedések illegális nyomtatványok előállításánál

-Az írógépek átütése után a használt szénpapírt ne dobd el, hanem kötelező módon égesd el.

-A hibás példányokat is kötelező módon égesd el.

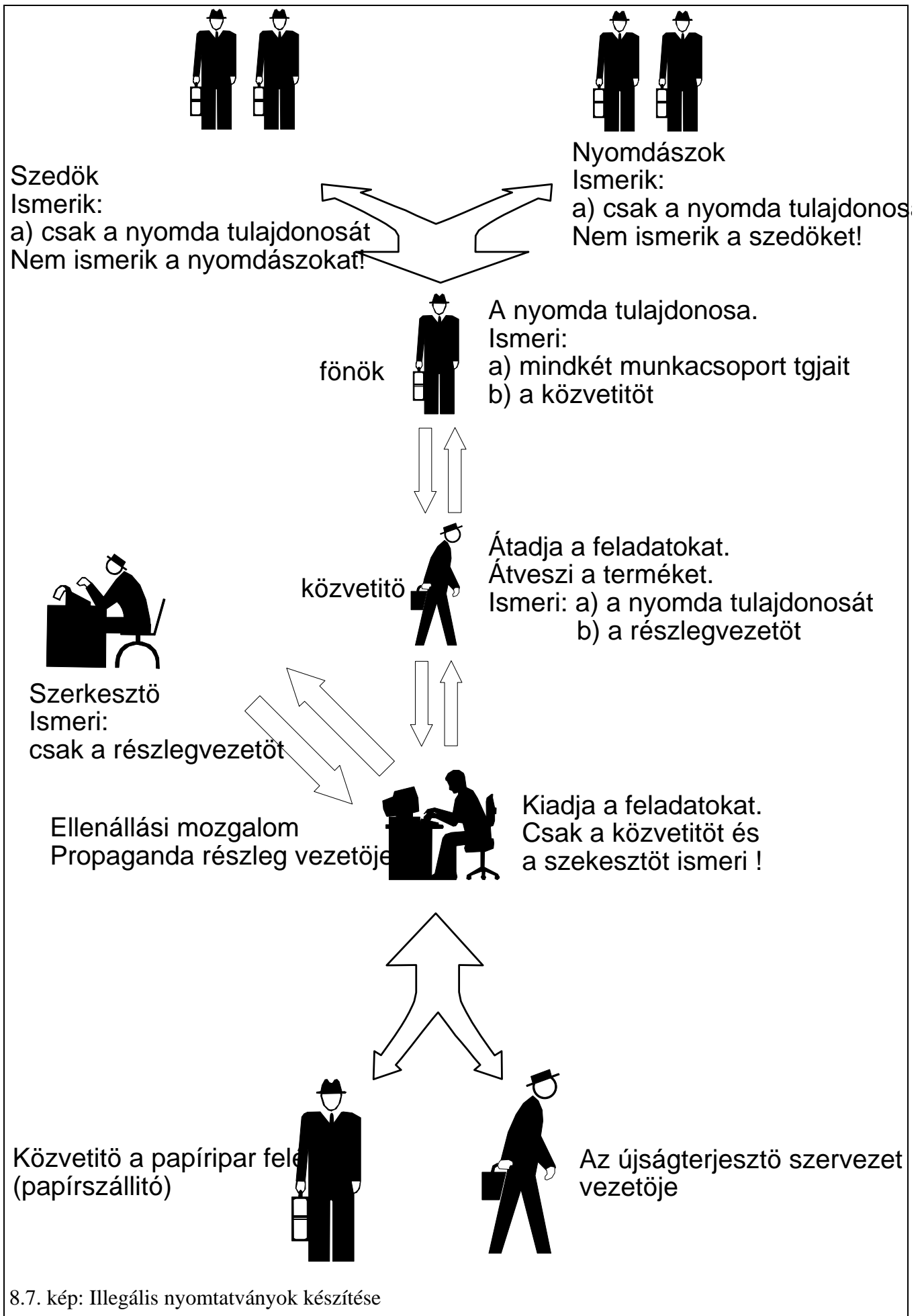
-Kliséket (matricákat, tartós sablonokat) használat után szintén kötelező módon égesd el.

-Többé nem használandó kéziratokat elégetni.

-Minden papírégetés után a hamut szétverni. Elszenesedett, egész írólapok technikai segítséggel még elolvashatók.

-Gépi szedést beolvasztani. Kézi szedést szétbontani.

-Nagy nyomdagépeknél kamuffald a zajt: a helyiség ajtajait nehéz takarókkal borítsd be. Autómotort, fűnyírógépet az épület előtt bekapcsolva hagyni ill. használni. Bent az épületben a rádiót hangosan jártni.

8.7. kép: Illegális nyomtatványok készítése

8.8.2.2 Az illegális nyomtatványok szétszórása

1. Nyílt utcán ismeretleneknek sem röpcédulát, sem földalatti újságokat osztogatni nem szabad.
2. Az illegális nyomtatványokat kapuk melletti postaládákba kell bedobni. Ehhez a széthordó embereidet lopott postás uniformisban álcázzad.
3. Nagyobb mennyiségű illegális nyomtatványt a klasszikusnak számító trükk szerint babakocsikban, a csecsemők alatt lehet szállítani.
4. Aki egy röpcédulát, ill. egy földalatti újságot kap, továbbadja ezt ismerőseinek. Így bővül az illegális nyomtatványok szórási köre.
5. „Levéllánc“ mintája szerint minden röpcédula végén felhívás kell álljon, hogy ennek tartalmát írógépen le kell másolni és tovább terjeszteni, átadni.

Megjegyzések:

-Külföldi rádióadók hallgatásának betiltása és a cenzurált sajtó kifejlesztik az objektív hírek utáni érdeklődést. Eppen ezért a röpcédulák és a földalatti újságok nagyon fontos funkciót töltenek be.

-A politikai rendőrség így majdnem jobban fél az illegális nyomtatványoktól, mint a löfegyverektől és robbanószerektől.

-Egy írógép gyakran fontosabb egy pisztolynál. Egy sokszorosítógép egyenértékű egy géppisztollyal!

8.8.3 Utcai propaganda

8.8.3.1 A falfeliratokat gyártó csoport

1. A falfelirat a tömeg ébrentartásának fontos kelléke.
2. A falfeliratok lehetőleg egyszerűek kell legyenek. Legmegfelelőbbek vezérszavak, egyedülálló betűk vagy szimbolikus rajzok. Történelmi példa: a nyugati ellenállási mozgalmak a második világháború ideje alatt a „V“ (Victory=győzelem) betűt használták jelként.
3. Falfeliratokat olajfestékkel, széles ecsettel kell lépcsőkre, utcákra, ház- és plakátfalakra felfesteni. A krétának az a hátránya, hogy könnyen lemosható.
4. Az éjjelenként felfestett nagy mennyiségű falfelirat az ellenséget felidegesíti és a lakosság önbizalmát növeli. Ezek igazolják az ellenállási mozgalom titkos hatalmát.

8.8.3.2 A plakát-letépő- és ráragasztó csoport bevetése

A hatalmon levő hatóságok hivatalos közlései valamint propagandaplakátjai ellen, amelyek az ellenséges ideológiát hirdetik, küzdeni kell, különben megfulladhat az ember a propagandaáradatban.

1. Speciális csoportokat kell bevetni, akik a plakátokat letépi, lekaparják, ráragasztanak vagy „ellenplakátokat“ ragasztanak rá.
2. Ha az ellenség utcai felügyelete gyenge (kevés rendőr, kevés rendőri őrző) az olcsó, de időigényes lekaparási vagy összekelési módszer alkalmazható.
3. Amikor az ellenség utcai felügyelete erős és hatékony, meg kell elégedni egy ríktó színű ragasztócsík feltevéssel, amin ez áll: „Minden hazugság“ és amit a hivatalos plakátra keresztben kell felragasztani. Ez kevés időt igényel és nem okoz zajt.

4. A speciális csoport felszerelése: színes festékes veder és ecset a ráfestéshez, spakli a kaparáshoz, ragasztószalag a ráragasztáshoz, gumitalpú cipő vagy tornacipő, hogy hangtalanul mozgassanak, biciklik, stb.

8.8.4 Földalatti konferenciák biztonsága

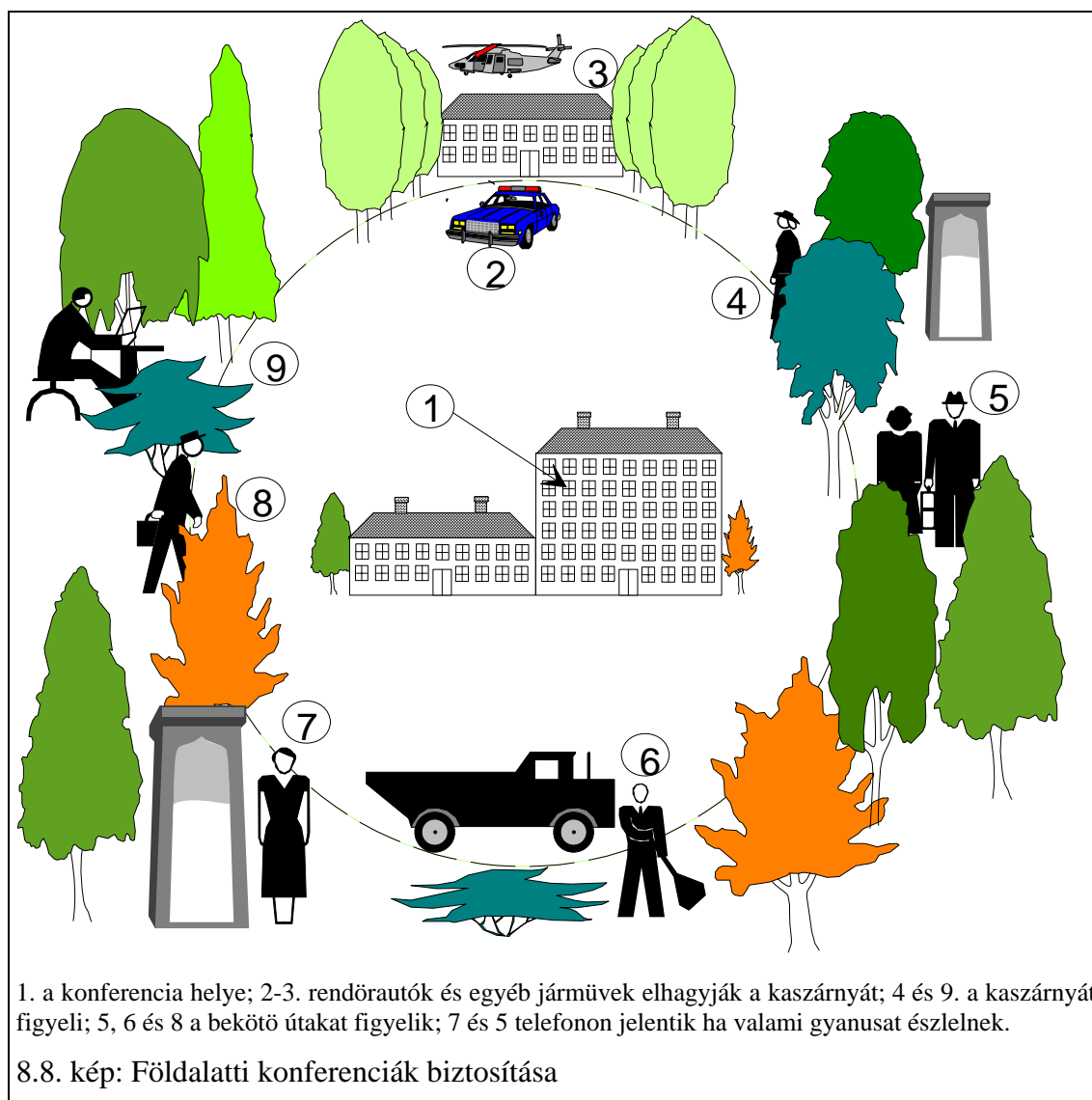
A földalatti konferenciákat éppen olyan elővigyázatossággal kell előkészíteni, akár a rajtaütési akciókat, hiszen ezek a harci cselekmények speciális fajtái (8.8. kép).

Helyválasztás: konferencia-helynek részesítsd előnyben a sorházakat. Az épület bekerítése és átkutatása megnehezített és időrabló, mert általában többlépcsős házasok, amelyek egymás között még össze is vannak kötve. A szabadban egyedülálló villák könnyen felderíthetők, bekeríthetők és erőszakkal kiüríthetők. Ezért ezeket el kell kerülni.

A konferenciaterem biztonsága: „Biztonsági gyűrűt“ és „Közeli biztonságot“ különböztetünk meg. A biztonsági gyűrű távolabb zárja körbe a konferencia helyét és megfigyelőkből áll. A közeli biztonság magában a konferencia épületében található.

A biztonsági gyűrű megfigyelői felügyelik:

- a 4-es és a 9-es személyek a rendőrségi épületeket, kaszárnyákat és garázsokat, hogy megállapítsák, több autó távozik-e onnan a szokásosnál;
- a 8-as és a 6-os személyek a konferencia helyéhez vezető utakat;
- a 2-es és a 3-as személyek a tipikus rendőrautók megjelenését (a rendőrautók hamar

felismerhetők);

-a 4-es személy a riadóköcsi közeledését, rendőrök és katonák megjelenését, ami körülrzást jelent.

-a 7-es és az 5-ös személyek megfigyeléseiket ártatlan jelszavakkal civil telefonon továbbítják.

A konferenciaterem közeli biztonsága: egy ör a földszinten (pisztoly, géppisztoly) és egy megfigyelő őrsem egy felsőbb emeleten, aki más és más ablakokból figyeli a környéket.

Előkészületek az ellenség támadása esetén:

Még az ülés megkezdése előtt megbeszélendök a következő pontok:

1. Teendök abban az esetben, amikor az embert időben figyelmeztetik és ideje van az eltünésre. Hova kell menni, hol kell átmenni. Eltünési sorrend. Mi történik az anyaggal: elvinni vagy eldugni?.
2. Teendök abban az esetben, ha az embert meglepik. meg kell próbálni az ártatlant játszani (mit kell mondani, hol kell az anyagot elrejteni) vagy harcolni. (Ki a hátvéd, aki szükség esetén fel áldozza magát. Ki az, aki elkerüli a harcot és a magával vitt anyaggal elmenekül. Menekülési utak.)

8.8.5 Hírközlés

Az ellenállási mozgalomnak egy jól működö hírközlési szolgálat életfontosságú.

Megkülönböztetünk:

1. Belső kapcsolatot.
  - a) az ellenállási mozgalmon belüli összeköttetések (kapcsolatok);
  - b) ellenállási mozgalom és a gerillacsoportok közötti kapcsolatot.
2. Külsö kapcsolatot.
  - a) Az ellenállási mozgalom kapcsolata a hegyekben levö támaszpontok katonai vezetésével vagy a külföldön levö exilkormányval, földalatti kormányval vagy párttal.

A hírszolgálat feladata tudósításokat átvenni és írásban megjelentetni. Parancsokat átvenni és szétosztani. Ennél a tevékenységnél a biztonság a döntö. Normális esetben az információ közléséig eltelt idő hossza jelentéktelen szerepet játszik. Bizonyos tudósításokat viszont gyorsan kell közölni. Példa: figyelmeztetés letartóztatás előtt.

A hírszolgálat eszközei és ezek használata:

1. Hírközlö eszközök lehetnek: futárok, telefon, posta, postagalambok, rádió.
2. Belső kapcsolatra bevethetök: futárok, telefon, posta, postagalambok.
3. Külsö kapcsolatra bevethetök: futárok, postagalambok, rádió.

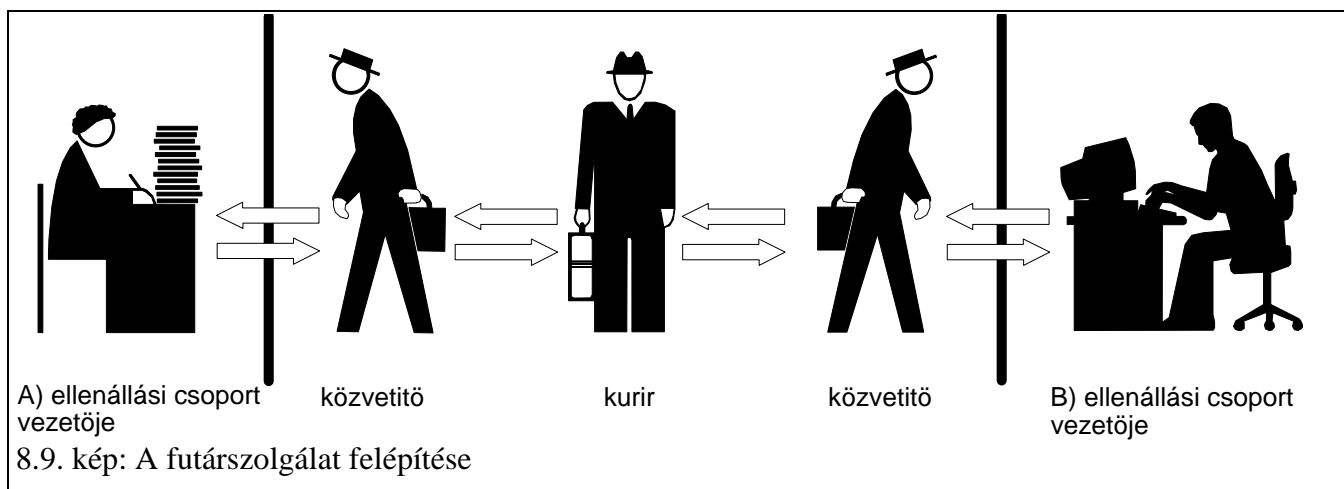
8.8.6 Futárszolgálat

A futárok észrevétlenek (feltünés nélküliek) kell legyenek, így útjaik vagy utazásaik természetesnek kell hassanak. A futár állandóan ki van téve a letartóztatás veszélyének. Nem szabad ismerje sem a feladót sem a címzettet, mert ezek általában az ellenállás vezetői. Biztosítékként közvetítök vannak bekapcsolva, akik viszont titkos postaládákat használnak. Ugyanarra a vonalra több futárt kell ráállítani, hogy az egyes futárok minél kevesebb bepillantást kaphassanak a mozgalom belső életébe. Ha egyik futár kiesik, akkor így rögtön rendelkezésre áll egy -már bejáratott- másik futár.

Megkülönböztetünk (8.9. kép):

- a) Belső kapcsolatra használt futárokat;
- b) Külsö kapcsolatra használt futárokat.

A belső kapcsolatra használt futárokat egy helységben vagy egy kis területen vetik be, míg a külső kapcsolatra használt futárokat az ország egyik részétől a másikig vagy külföldön is bevethetik. A belső kapcsolatra használt futároknak jól megfelelnek a postások, kifutók,

közülemek pénzbeszedői, stb. Ezek a személyek feltűnés nélkül, könnyen mozoghatnak.

8.8.7 Írásos kommunikáció

1. Olyan keveset írv, amilyen keveset csak lehetséges.
2. Ha valamit szóbelileg elintézhetsz azt ne intézd írásban.
3. Ha mégis írnod kell, akkor ne használj olyan papírt, amelyből ki lehet nyomozni a kilétedet (pl. vízjellel ellátott vagy fejléces papír).
4. Ne írv kézzel. (A kézírás azonosítható.) Ha nem muszáj ne írv alá. Ha írógép nem áll rendelkezésre akkor írv nyomtatott betűkkel és elváltoztatott írással, pl. balra dőlt betűkkel.
5. A régebbi típusú írógépeket nagyon gyorsan tudják azonosítani. Ezért ha nem szükséges ilyeneket ne használj. Használj idegen gépet vagy inkább kompjutert és sor- vagy lézernyomatót. Ha mégis gépet használsz, akkor a henger és a leveled közé tégy még egy rend papírt, mert egyébként leveled tartalmának részletei leolvashatók lesznek a hengerről.
6. Leveled szövege egy normál szöveg legyen, amelyben elrejtéd a leveled valódi célját képező rejtjelzett, virágnyelven írt részt is. Ez a rész azonban szervesen kell illeszkedjen a levél többi részéhez és csak annak szabad más értelme legyen, aki rendelkezik a megértéséhez szükséges háttér információval.
7. Még akkor is ha virágnyelven íródik sose közöld egy akció helyszínét, dátumát, résztvevőinek a neveit.
8. A szokványos postát ha nem muszáj ne használod. Ha mégis használod, vigyázz üzeneteid tökéletes álcázására.

8.8.7.1 Jelentések átadása

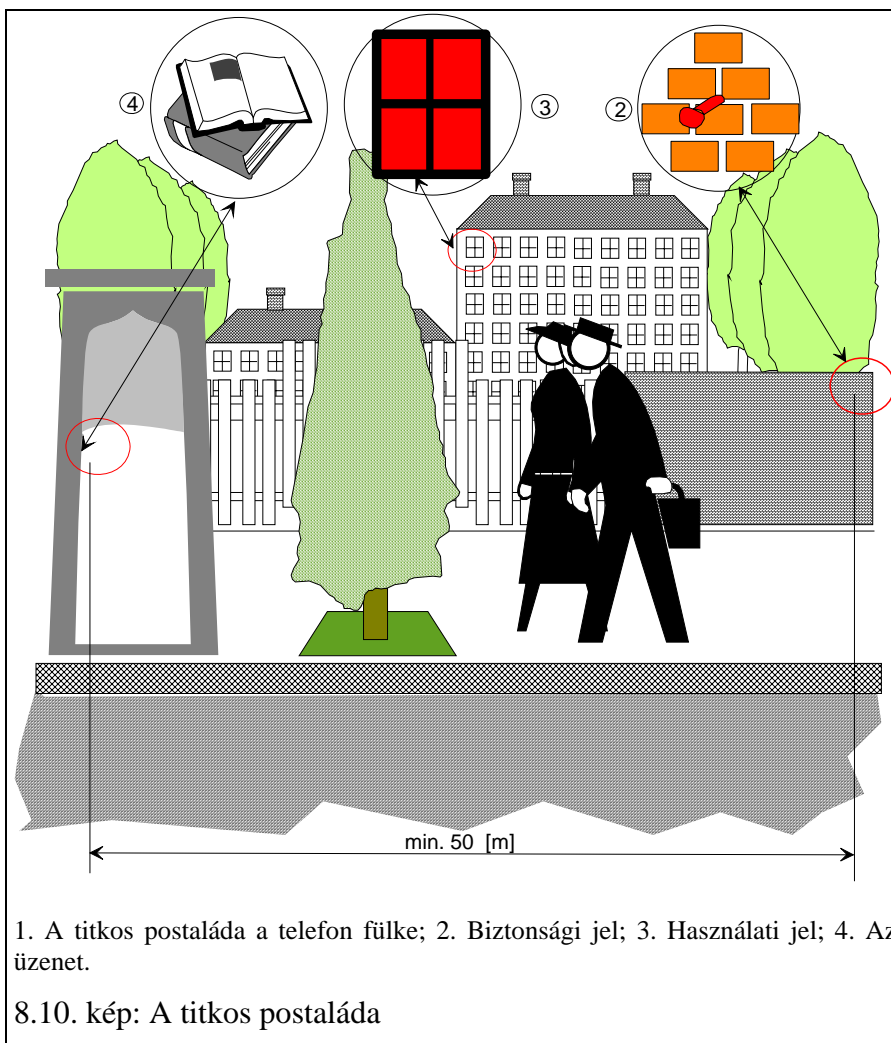
1. Az írásos jelentéseket kétféleképpen lehet átadni:
  - személyesen;
  - a titkos postaládán keresztül.
2. Az üzenet átadásához szükség van egy átvivő közegre. Ezek lehetnek pl.:
  - Bármilyen folyóiratban, újságban írd bele ceruzával az üzenetedet a nagy fekete betűkbe, szövegrészeket vagy képeket bekeretező vastag, széles rámák vonalaiba; ha a papírt a fény felé egy bizonyos szögben tartod, akkor a ceruzavonalak, betűk láthatóvá válnak.
  - Vásárolj két újságot. Az egyik újságból vágj ki egy hírdetést és ragaszd ezt a másik újságba úgy, hogy csak 3 oldalát ragaszd be. Ilyenformán egy táská képződik, amibe bele

lehet rejtteni a titkos üzenetet. A találkára pl. egy vendéglőben kerül sor. Az újságodat „véletlenül“ az asztalon felejtet. A kapcsolatot felveszi az újságot, közben iszogatja a kávéját. Te kifizeted a rendelésedet és közömbösen távozol. Ő megissza kávéját, fizet majd „véletlenül“ zsebre vágja az újságot és távozik.

-Készíts egy duplafenéssel ellátott gyufáskatulyát. Ebbe rejtset bele az üzenetet. Ezt a módszert csak akkor használd, ha az illető, akivel találkozni akarsz dohányzik. Így alkalmasod adódik tüzet adni neki. Ő pedig „véletlenül“ magánál felejteti a gyufás dobozt.

8.8.7.2 A titkos postaláda

1. A titkos postaláda használatának a célja, hogy két személy találkozását lehessen kiiktatni és ezen keresztül a lebukási veszélyt a minimálisra csökkentjük.

2. A titkos postaláda a következő részekből áll (8.10. kép):
  - “postaláda“;
  - használati jel;
  - biztonsági jel.
3. Titkos postaládának használható pl.:
  - beázásmentes falrepedések, ablakrámak; az üzenetet vízhatlan műanyag fóliába tekercselt és becsúsztatod a repedésbe;
  - nyilvános telefonfülkékben lévő telefonkönyvek; a jelentést megegyezés szerinti oldalak közé kell behelyezni;
  - nyilvános WC-k víztartályai; az üzenetet gyufáskatulyába helyezed és becsúsztatod a

víztartály háta mögé

-lépcsőházak fűtőtesteinek nyílásai; az üzenetet egy borítékba helyezed és ezt a fűtőtestre hátulról felragasztod.

4. A titkos postaládákat úgy kell kiválasztani, hogy az üzenetek:
  - elhelyezése és kivétele feltűnésmentes lehessen,
  - elhelyezését ill. a kivételét messziről ne lehessen pl. távcsövel megfigyelni.
5. A titkos postaláda minden esetben védett kell legyen az időjárás viszontagságaitól. Az üzeneteknek sem elázniuk nem szabad sem a szél nem fújhatja el őket.
6. Az üzeneteket a postaláda típusa szerint kell csomagolni. Pl. egy telefonkönyv 52 és 53 oldala közé nem lehet észrevétlenül behelyezni egy vízhatlan tubusba rejtett üzenetet, mintahogy egy rizspapírra írt üzenetet sem lehet a víztartályba beleereszteni, mert ez rögtön feloldódik.
7. A használati jel arra kell, hogy a döglött postaláda körül csak akkor bukkanjunk fel ha arra szükség van. Minden egyes használata a döglött postaládának a lebukás veszélyével jár.
8. A használati jel:
  - könnyen és feltűnésmentesen legyen felrakható;
  - a beavatott számára könnyen és egyértelműen észrevehető legyen;
  - az időjárás viszontagságait bírja;
  - játzó gyerekek, utcaseprők, stb. által ne lehessen véletlenszerűen eltávolítható.
9. Mivel a használati jelet az ellenség netalán észreveheti, ezért a biztonság növelése érdekében szükség van egy második rejtett jelre, a biztonsági jelre. Ennek ugyanazok a tulajdonságai vannak, mint az előbb felsorolt használati jelnek.
10. A biztonsági jel olyan távolságra kell legyen a postaládától, hogy veszély esetén még idő legyen helyesen reagálni és a postaláda mellett teljesen ártatlanul elsétálni.

8.8.8 A telefon használata

Mielőtt konspiratív ügyeidről telefonon beszélnél tudnod kell, hogy:

1. Az ellenség lehallgathatja telefonbeszélgetéseidet.
2. Ha egy figyelt számot hívsz fel másodperceken belül tudni fogják, hogy milyen számról hívtad a figyelt számot.
3. Ha a te telefonodat figyelik, akkor az általad hívott számot tudják megállapítani. Ha az ellenség nincs felkészülve a hívásod ellenőrzésére, akkor több időt igényel az általad vagy téged hívott ill. hívó szám megállapítására.
4. Két fajta lehallgatást lehet megkülönböztetni:
  - gyanúsított személyek tervezett, állandó lehallgatása,
  - szűrőpróba szerű lehallgatás, ami a terroritézkedések kategóriájába tartozik.
5. A tervezett lehallgatáskor ha hívsz vagy téged hívnak a rendőrségen bekapcsol egy hangrögzítő készülék és automatikusan minden telefonbeszélgetést hangszalagra rögzítenek.
6. A szűrőpróba szerű lehallgatást személyzet végzi, annak a reményében, hátha valami fontosat elkapnak valamelyik vonalon.

8.8.8.1 Óvintézkedések

A) Azt hiszed magadról még nem vagy gyanúsított:

1. Hosszasan beszélj a telefonon. A szűrőpróbát végző személyzet vagy abbahagyja a lehallgatást, hogy mások beszélgetésébe is bele tudjon hallgatni, vagy tovább hallgatózik s így kevesebb szűrőpróbát tud naponta végezni.

2. A fontos dolgokat „madár nyelven“ a beszélgetés vége felé mondd el.
  3. „A madár nyelvben“ használj ártatlan körülírásokat és egyszerű kifejezéseket.
- B) Azt hiszed magadról, hogy már gyanúsított vagy:
1. A telefonbeszélgetéseket redukáld le a minimumra.
  2. Ne használd a saját otthoni vagy az irodai telefonodat.
  3. Konspiratív ügyeidet mindig nyilvános telefonokról intézd. De még ekkor is betartod a biztonsági szabályokat.
  4. Cserélgess a nyilvános telefonhelyeidet is, hogy az esetleges megfigyelőid ne tudjanak kényelmesen felkészülni a lehallgatásra.
  5. Egy (1) percnél rövidebb beszélgetéseket folytass.
  6. Hosszabb közölni valód van, akkor oszd ezt be több rövid beszélgetésre, amiket mind más és más nyilvános telefonokról bonyolítasz le. A hívások között mindig más hosszúságú szünetet tarts.

8.8.9 A rádió használata

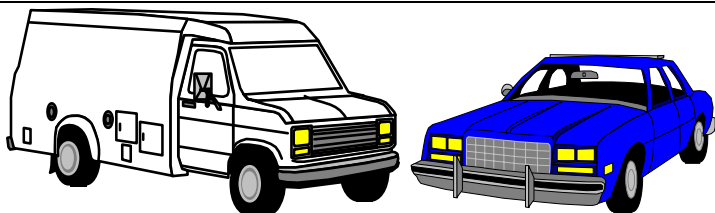
A rádiót csak operatív közlendőidre használd, vagyis ha olyan sürgős üzeneteket kell közvetítened, amiket a távolság és az elzártság miatt nem tudsz másképp megoldani. Ilyen üzenet váltásokra szükség lehet a külföldön lévő exilkormányral ill. a Kárpátokba visszavonult gerilla harcosokkal. Az ellenállási mozgalmon belül való taktikai kapcsolat tartás sosem történhet rádión keresztül. A taktikai üzenetközvetítések száma naponta túl nagy, ami a rádiózáshoz szükséges óvintézkedések betartását megnehezíti. A rádióadó helyének bemérése és az üzenet lehallgatása az ellenség számára sokkal könnyebb mint a futárok kiszűrése a tömegeből.

8.8.9.1 A rádiószolgálat felépítése

1. A hírszolgálat főnöke: átveszi a beérkező és átadja a kimenő üzeneteket a rádiószolgálat főnökének (8.11. kép).
2. A rádiószolgálat főnöke: kapcsolatban van egy összekötővel és egy rádióssal. Ugyanakkor megszervez néhány adás-helyet is.
3. Az összekötő: ismeri a rádiószolgálat főnökét, az egyes adás-helyeket. Feladata az előkészített üzenetek átvétele a rádiószolgálat főnökétől és átadása a rádiósnak. Az adás ideje alatt ő a rádiós közeli biztosítója.
4. A rádiós: Az álcázásra ügyelve egy teljesen más normál foglalkozást üz, amit nem szabad abbahagynia. Van egy lakása és egy mindenki előtt ismeretlen buvóhelye. A lakásban vételre van lehetőség de adni innen nem szabad. Csak az összekötőt ismeri.
5. Az adás-helyek: az összes adás-helyet csak a rádiószolgálat főnöke ismeri. Adás-helyeknek lehet használni lakásokat, erdei tisztásokat, tanyákat, járműveket, stb. Az adás-helyek közötti távolságok legalább 6 [km] távolságra kell egymástól legyenek.

8.8.9.2 A rádió adó-vevő készülék elrejtése

Az előre kigondolt biztonsági intézkedések az életedet menthetik meg. Ezért a rádió rejtekhelyét jól átgondoltan kell kiválasztani. A klasszikus rejtekhelyeket már mindenki ismeri ezért ezeket biztosan át fogják kutatni, mint pl. krumpli rakás a pincében, szén rakás, stb. Sokszor a szemtelenség jobban segít: pl. a készüléket ajándékcsomagnak csomagolod be és jól látható helyre állítsd. Ha a készülék csak pl. havonta kerül használatra, akkor jobb ha ez kinn a tanyán, nyaralóban, stb. van elrejtve a nedvességtől jól elszigetelt módon.

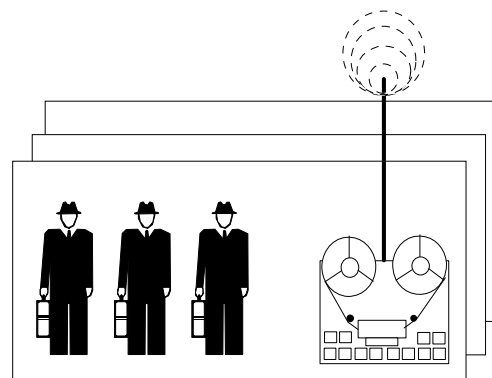
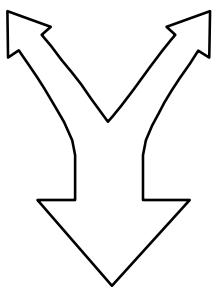
járművekben

A csapatok lakásokban vagy buvóhelyeken tartózkodnak!

Rádióadó helyek

lakóházakban

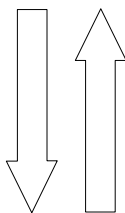
Rádióadó -vevő csapat

hegyekben

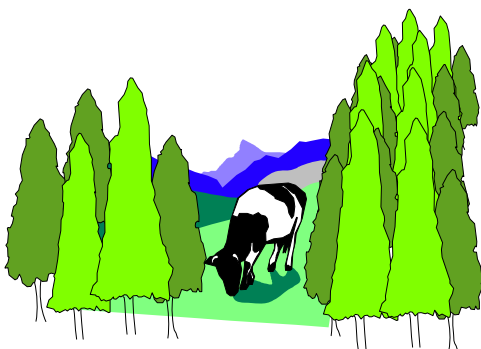
A rádióadó -vevő szolgálat főnöke

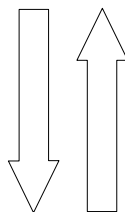
közvetítő

a hírszolgalat főnöke

erdőkben

közvetítő

regionális ellenállási csoport vezetője

8.11. kép: A rádiószolgálat felépítése

8.8.9.3 Egy adás megszervezése

1. A regionális ellenállási csoport vezetője átadja a közvetítendő üzenetet a hírszolgálat főnökének.
2. A hírszolgálat főnöke eldönti, hogy milyen módon fogja közvetíteni az üzenetet (futár, postagalamb, rádió).
3. Ha a rádió mellett döntött, akkor átadja az üzenetet a rádiószolgálat főnökének.
4. A rádiószolgálat főnöke:
  - kiválasztja a rádióst,
  - kiválasztja az adás helyét,
  - megállapítja az adás idejét,
  - előkészíti a közvetítés álcázását vagyis a hívójelet, a frekvenciát és a sifrirozást.
5. Felveszi a kapcsolatot az összekötővel és a rádiós számára a következő dokumentumokat adja át:
  - a műszakilag előkészített üzenetet,
  - a rádióadók felismerési táblázatát,
  - a fedőnévlistát.
6. Az összekötő felveszi a kapcsolatot a rádióssal. Elkíséri az adás helyére és segíti őt az adás előkészítésében (pl. kiadni a rádiót) és védelmet biztosít számára az adás ideje alatt.
7. A rádiós felszerelése: az adó-vevő készülék, az adáshoz szükséges dokumentáció, tüzgyújtó eszköz (veszély esetén elégetni a dokumentációt), méregkapszula, esetleg egy pisztoly.
8. Az összekötő felszerelése: méregkapszula, egy pisztoly vagy géppisztoly, 1-2 defenzív kézigránát.
9. A közvetítés után közvetlenül az első rögtön elvégzendő feladat a dokumentáció elégetése, a visszamaradt hamú szétverése, szétszórása. és végül is a rádió gondos elrejtése.

8.8.9.4 Egy rádióállomás biztosítása

Rádióállomásnak nevezzük azt a helyet, ahol az adás pillanatnyilag zajlik.

A) az adás egy lakásban zajlik:

1. Az összekötő elvezeti a rádióst a lakáshoz.
2. A rádiós nem ismerheti a lakás tulajdonosát. Tudatosan kerüli a városnegyed, az utcák, stb. felismerését, az utca, ahol adni fog, és a házszám, emelet megjegyzését.
3. A lakás tulajdonos nem szabad megtudja a rádiós igazi nevét, címét.
4. Az összekötő és a lakástulajdonos az adás ideje alatt a közeli biztosítással vannak elfoglalva.
5. A lakástulajdonos az adás előtt szétnéz a lakás távolabbi és közelebbi környékén:
  - Arra figyel nincsenek-e a környéken ismeretlen személyek, járművek, amelyek egy mozgó bemérő állomás felszerelésére utalnának;
  - A tömbházban ahol a lakás van arra figyel nem-e „véletlenül“ pont aznap telefont, villanyt, stb. szerelő személyek jelennek meg. Nagy valószínűséggel az ellenség szakemberei jelentek meg és riadóberendezést szereltek fel. Ez a parányi méretű készülék rögtön riasztja a bemérő állomást, ahol rögtön tudni fogják, hogy melyik tömbházban -a gyanusak közül- kezdődött éppen el az adás. A rádiósnak ettől a pillanattól már csak annyi ideje maradt, ameddig a bemérők a hordozható gonióméterrel beülnek az autójukba és megérkeznek a helyszínre.

6. A lakástulajdonos gondoskodjon arról, hogy:
  - az adás ideje alatt ne jöjjön látogató,
  - a családját ne tegye titok ismerővé,
  - az adás idejére a feleséget és a gyerekeket egy természetesnek tűnő ürüggyel küldje el otthonról,
  - alibi legyen a lakásban tartózkodó idegenek számára,
  - abban az esetben, hogyha netalán mégis meglepetés szerű látogatók érkeznének, akkor előre el kell legyen készítve egy a rádió számára jól kigondolt rejtkehely,
  - a látogatás nyomait a leggondosabban eltüntesse (cigaretta csikkek, poharak, üvegek, stb.).

B) a rádióállomás egy gépjárműben van:

1. Az összekötő elvezeti a rádiót a járműhöz.
2. A rádiósnak óvakodnia kell, hogy még véletlenül se figyelje meg a rendszámot sőt ha lehet a kocsitípusát sem.
3. A járművezető valódi nevét, címét nem szabad megtudnia.
4. A járművezető nem szabad megtudja a rádiós valódi nevét, címét.
5. Az összekötő a közeli biztosításra figyel.
6. A járművezető kényesen ügyel minden közlekedési szabály betartására. Készen van egy alibivel, amit előzetesen egyeztet a két „utassal“, arra az esetre, ha mégis egy ellenőrzésbe beleszaladnak. Az „utazás“ után eltüntet minden nyomot az autóban.

C) az adás a szabadban történik:

1. Az összekötő elvezeti a rádiót az adás helyére.
2. Az összekötő átveszi a közeli biztosítást.
3. Az összekötő ismerteti az előkészített alibit a rádióssal.

8.8.9.5 A közeli biztosítás

1. 1-2 általában felfegyverzett személyből áll.
2. Feladataik:
  - a rádióállomás védelme a lerohanás ellen: megfigyeli a gyanús járműveket, esetleges bekerítési manővereket; a rádiós számára biztosítania kell azt a néhány percet, amihez ennek szüksége van a nyomok eltüntetésére.
  - a környezet megfigyelése,
  - Megpróbálni a hordozható kézi bemérők kiszűrését. Ezek felismerési jelei: lassan menő, álldogáló, báméskodó böröndös, diplomatatáskás személyek, akik gyakran nézegetik az órájukat (a bemérő készülék mutatója pl. karórának van álcázva) vagy fülhallgatójuk van, amit sapkával, feltürt gallérral álcáznak.

8.8.9.6 Az ellenség bemérési technikája

Háromféle rádiogoniométert különböztethetünk meg:

1. helyhez kötött bemérő állomások.: ezek épületekben vannak elhelyezve; Magyarország területét pl. 10-12 helyi bemérő állomással ellenőrizni lehet. Bemérési pontosságuk kb. 10 [km] lehet.
2. mozgó goniométer: ezek különböző típusú járművekbe lehetnek felszerelve; ismertető jelük a rajtuk lévő nagyobb antennák.

3. kézi rádiogoniométerek: ezek nagyon kis méretűek lehetnek, amit a nadrágszíjra függesztve a zakó alatt is hordani lehet; nem nagyon lehet felismerni őket; ezért inkább hordozójuk viselkedésére kell figyelni.

A helyi bemérő állomások durván bemérik a körzetet, ahol a rádióadás történik. Riadóztatják a mozgatható bemérő állomások legénységét, akik gyorsan a körzetbe hajtanak és elkezdik az adás helyének bemérését. A bemérés pontossága ezúttal 100 [m] pontos, ami egy épüle csoportot, egy erdő részt, egy tanyát jelenthet. Vögül is előveszik a kézi bemérő készülékeket és ezekkel 5 [m] pontosan bemérik az adás helyét.

Az ellenség fontosabb nehézségei a rádió adók bemérésénél:

1. A mai modern rádió adó-vevő készülékek nagyon kis méretűek lehetnek. Egy olyan készülék, amivel Magyarország-USA között kommunikálni lehet alig haladja meg a 10 x 20 x 30 [cm] nagyságot és az 5-10 [kg] súlyt.
2. A rádió adókat csak az adás pillanatában lehet bemérni. Az adások közötti időkben a bemérő állomások legénysége unalomra, tétlenségre vannak ítélve.
3. A pontos beméréshez és az adóállomás személyzetének letartóztatásához szükséges idő csak ritka esetekben rövidebb fél óránál.
4. A bemérő állomások és készülékek száma korlátozott.

A helyi bemérő állomások minden alaklommal befogják mérni az adás körzetét. Ezt nem tudod elkerülni. A mozgó állomások eredményes bevetése csak akkor lehetséges, ha az adó rádiósok durva hibákat követnek el, mint pl.:

- tulságosan hosszú adásidő,
- ugyanarról a körzetből túl gyakran és szabályos időközönként történik rádióadás;
- ugyanarról a helyről történik az adás, ill.,
- az adás helyek egymástól való távolsága túl kicsi.

8.8.9.7 Az ellenséges bemérések megnehezítése

1. Lehetőleg ritkán használd a rádió adást, mint közvetítési eszközt.
2. Szabálytalan időközökben közvetíts (más órákban, más napokon).
3. Lehetőleg minden közvetítés alaklmával más-más frekvenciát használj.
4. Mindig más helyet válassz az adás számára.
5. Az adáshelyeket nagy ugrásokkal válaszd meg, pl. vagy a város közepén vagy a hegyekben.
6. Minden adás után 5 percen belül hagyd el az adás-helyet.
7. Ha az adást folytatnod kell, akkor legalább 6 [km] távolságra legyen a következő hely.
8. Az adás ideje a lehető legrövidebb legyen:
  - csak valóban fontos üzenetekre használd a rádiót,
  - a fontos üzeneteket is tartalmilag szorítsd a minimálisra,
  - az üzenetet, ha a készüléked műszakilag megengedi adás előtt komprimáld össze a maximumra, olvasd be a készülék memoriájába és így tedd lehetővé a közvetítési idő minimálisra (néhány másodpercre vagy annak tört részére) való csökkentését;
  - ha nem vagy rákényszerítve sose használj régi készülékeket, amelyeken az üzenet közvetítése kézi: ez túl sok időt vesz igénybe! (1 oldal kézi közvetítése 25 perc, míg ugyanez az üzenet lerövidíthető másodpercekre vagy a másodperc tört részére.)

9. A felismerést kerüld el azáltal, hogy az adás jellegzetességeit a minimumra csökkented:
- használj más és más készülékeket,
  - a hívási jelet változtasd,
  - a kommunikáció sebességét minden alkalommal erősen variáld,
  - egyszerre több adón közvetíts, hogy a bemérőket szétforgácsolj.

8.8.9.8 Összefoglaló

A titkos rádiósokat csakis olyan körülmények között szabad bevetni, hogy esélyük legyen a megmaradásra. Túlélésük nagyban függ a következőktől:

- maximálisan védeni kell őket az árulástól,
- lehető legtöbb és változatos adás-helyet kell számukra szervezni,
- a kiközvetítésre írt üzenetek, -olyan rövidkek legyenek amilyen rövidkek csak lehetnek,
- csak akkor használd a rádióközvetítést, ha erre nagy szükség van és más módszerrel nem közvetíthetsz,
- az egyes adás-helyeket úgy használd, hogy tevékenységedet illetően senkinek ne támadhasson gyanúja.

8.8.10 Helyiségek biztosítása

A) a helyiségbe érkezés előtt:

Azokat a helyiségeket, amelyeket többször is használsz a következő egyszerű, idegenek által nem észrevehető jelekkel lehet biztosítani:

1. Zsalugáter teljesen nyitva: minden rendben,
2. Zsalugáter félig nyitva: veszély vagy
3. muskátli az ablakban: minden rendben, stb.

Ezek a jelek nagyobb távolságból is láthatóak kell legyenek, hogy a találkozóra érkezőknek elég idejük maradjon észrevétlenül elkerülni az épületet.

B) lehallgatás ellen:

A mai vasbetonból készült és mindenféle vezetékekkel ellátott épületek helyiségeinek külső és belső lehallgatása sokféle módszert tesz lehetővé.

1. Beszélgetés előtt zárd be az ablakokat és az ajtókat.
2. A megbeszélést ne azokban a szobákban folytasd, amelyek szomszédosak a lépcsőházzal vagy más lakásokkal. Egy egyszerű orvosi fülhallgatóval is elérhet a „szomszédod“ jó lehallgatási eredményeket.
3. Ha az első és második pont nem tartható be, akkor be kell kapcsolni egy rádiót, hogy zavarja a lehallgatást. Ez a módszer, arra az esetre is jó, ha pl. lézersugárral kívülről tapogatózzák le az ablak rezgéseit vagy a villanykapcsolód műanyagjába beöntött ultramodern lehallgatókészülékkel próbálják a helyiséget lehallgatni.

Gyakorlati példa a titkos rádióadó és a bemérők párharcára	
A magyar titkos rádiós akciója	Az ellenség reakciója
1. Y adó vasárnap 9 ⁰⁰ január 2.-án Budapestről, a Jónás krt. 72 szám alatti épület 2. emeletéről	1. A helyhez kötött X rádiogoniométer megállapítja, hogy Budapest környékén egy

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

<p>elkezd az adást.</p> <p>2. Az adás ideje: 20 perc</p> <p>3. Végül visszamegy a lakásába, Hering u. 12. Eldugja a készüléket és 1 hónapig nem ad le a rádió semmit.</p>	<p>titkosrádió tevékenykedik.</p> <p>2. Mozgó bemérő állomások kezdenek a környéken tevékenykedni.</p> <p>3. Mivel a titkosrádióadó 20 perc után elhallgat a bevetés ezen a napon, jan. 2.-án eredménytelen marad.</p>
<p>1. Y adó szerdán, február 2.-án 16⁰⁰ -kor a Jónás krt. 72 szám alatti épület 2. emeletéről elkezd az adást.</p> <p>2. Az adás ideje: 14 perc</p> <p>3. Végül visszamegy a lakásába, Hering u. 12. Eldugja a készüléket és több mint 1 hónapig nem ad le a rádió semmit.</p> <p>Megjegyzések:</p> <p>Az ellenségnek nagyobb esélye van, ugyanis kétszer egymás után ugyanabból a lakásból ad le rádióüzeneteket.</p> <p>Az ellenség a) és c) intézkedései semmire sem vezetnek, mert a rádiós idejében abbahagyja az adást és elhagyja a környéket. A b) intézkedésnek később hasznát veheti az ellenség, ha erről a helyről újból rádióüzenetet fognak közvetíteni.</p>	<p>1. Mozgó bemérő állomások 100 [m] pontossággal megállapítják az adás helyét. Gyanúsak tűnik 4 bérház összesen 150 lakással.</p> <p>2. Egy kézi bemérő készüléket vetnek be, de ez már nem tud semmit sem megállapítani, mert közben elhallgat az adó.</p> <p>3. Az ellenség lehetőségei:</p> <p>a) Egy kézi bemérővel az ellenség egy ügynöke a gyanús házak egyik lakásába beköltözik és bizonytalan ideig itt tartózkodik, várva a következő adásra.</p> <p>b) Titokban beépítenek egy elektronikus megfigyelőt, amely riadóztatja az ügynököt.</p> <p>c) Körbezárják a környéket és házról házra járva minden lakást átkutatnak.</p>
<p>1. Y adó szerdán, március 23.-án 18⁰⁰ -kor az Izsák u. 52 szám alatti épület 4. emeletéről elkezd az adást.</p> <p>2. Az adás ideje: 16 perc</p> <p>3. Végül visszamegy a lakásába, Keringő u. 12. Eldugja a készüléket és hónapokig nem ad le a rádió semmit.</p>	<p>A macska-egér játék kezdődik előlről és addig tart, amíg a rádiós egy durvább hibát el nem követ, ami a letartóztatásához vezethet.</p>

8.8.11 Általános viselkedési szabályok az ellenálló számára

Fiam/leányom jegyezd meg, hogy mint civil ellenálló éjjel-nappal harcban állsz a politikai rendőrséggel. A harcod sokkal nehezebb és szörnyűsegebb, mint a háborúk harcai az első vonalban. Ennek ellenére idegeid nem mondhatják fel a szolgálatot soha. Háborúd, harcod vége előre nem látható, és közben Te magadnak kell gondoskodnod a saját és a családod ellátásáról.

1. A legfelsőbb parancs: sose légy feltűnő!
2. Ruházatod mindig legyen a környezetnek megfelelő!
3. Viselkedj mindig az alkalomhoz illően! Ha egy talponálló kocsmába pl. szerviettet kérsz és közben kubikosnak próbálsz álcázni magad máris feltűnő lettél.
4. Mielőtt elhagynád a lakásodat nézz ki az abalakaidon nem-e vettek közben megfigyelés alá.
5. Az utcán viselkedj feltűnésmentesen.
6. Járj a járda belső felén. Így kevésbé ismernek fel a jövő-menő autókból és kisebb az esélye annak, hogy autók elé „esel“.

7. Ne nézz állandóan hátra és körbe: feltűnő. A következő módon tudod ellenőrizni, hogy követnek-e:
  - nézz vissza egy-egy szép nő vagy feltűnő autó után
  - nézz szét mielőtt átmennél az úttesten; de ez nem azt jelenti, hogy az úttest egyik feléről állandóan a másik felére ingázol,
  - nézz a kirakatok üvegébe; ezek eléggé tükröző üvegek ahhoz, hogy ebben az utca tulsó oldalát szemügyre vegyed,
  - menj be egy-egy üzletbe: kinézhetsz ennek a kirakatán és amikor elhagyod az üzletet, miközben egy cigarettára rágyújtasz jól szétnézhetsz.
8. Próbáld megfigyelni, hogy az utcán kik azok a személyek, akik mindig mögötted vannak. Az arcokat nehezebb megjegyezni, ezért figyelj a ruházatra.
9. Rossz időben ne sétafikálj össze-vissza: feltűnő. Egy szép nyári estén pedig a kitartó sietés a feltűnő.
10. Ha feltűnés nélkül akarod lassítani menésedet, akkor tartsd a tempót de apróbbakat lépj!
11. A cél előtti nagy kerülők szintén feltűnők: tartsd készen ezek megmagyarázására alibit. Pl. bemész az állomásra, hogy megérdeklődd a menetrendet, de tudnod kell azt is, hogy hova és miért akarsz utazni.
12. Csúcsforgalomban használd a nyilvános közlekedési eszközöket. Minél jobban tömve vannak annál nagyobb biztonságban tudsz mozogni és annál nehezebben vagy követhető.
13. Sose szólítsd meg harcostársadat, ha ez egy számodra ismeretlen személy társaságában van.
14. Légy pontos. Ha egy találkozón már több mint 2 percet vártál, menj el. Lehet, hogy társadat közben letartóztatták és kínzás közben vallott.
15. Ha egy lokálban találkozol valamelyik társaddal, akkor először mindig a fontosabb személy megy el.
16. Az elválás előtt a következő találka körülményeit meg kell beszélni. Pl. „Minden héten szerdán 9 és 10 között a városi könyvtár olvasótermében vagyok“.
17. Ha több ellenálló egy éjszakai ülésre jön össze egy bérházi lakásban, akkor vessék le a cipőjüket, hogy ne kelljen gyanút a sok lábdobogtatás.
18. Lényeges döntéseket csak szóban szabad hozni!
19. A beosztottakat sose igazítsd el korábban, mint amennyire szükséges!
20. A beosztottaknak csak azt közöld, ami feltétlenül fontos feladatuk elvégzéséhez.

8.8.11.1 Az alibi

Az ellenálló az ellenséges hatalommal és az azáltal hozott törvényekkel szemben áll. Tehát cselekedetei szinte mindig illegálisak. Ezért mindig készen kell állnia egy leellenőrizhető alibivel. Az alibit jól át kell gondolni elejétől végéig és próbára kell tenni. Az alibi egyszerű, hihető és ellenőrizhető kell legyen!

Gyakorlati példa:

X ellenálló a Marosvásárhely-i állomáson a telefonfülkében lévő titkos postaládát akarja használni. A következő alibit dolgozza ki magának:

1. Kell legyen egy okom miért megyek az állomásra. Ötlet: Vasárnap elutazom. Mivel otthon nincs menetrendem muszáj elmennem az állomásra, hogy a menetrendet megnézzem. Hogy ez egy esetleges titkos vagy nyilvános házkutatás esetén is hihető legyen először otthon elrejtjed a menetrendet, ha birtokában vagy egy ilyennek.

2. Kell lenni egy oknak, amiért a telefonkabinba bemegyek. Ötlet: Mivel vasárnap Budapestre utazom az öcsémhez, őt akartam telefonon értesíteni.

Az X ellenállót letartóztatja és kihallgatja a rendőrség:

Kérdés: Miért telefonált az állomásról?

Válasz: Azért, mert vasárnap meg szeretném látogatni a Budapesten lakó öcsémet, Pétert.

Kérdés: Miért nem otthonról telefonált? Van otthon készülékje.

Válasz: Mert a telefonom sajnos nem működik. (Mielőtt elindultál otthonról gondoskodj arról, hogy a telefonod valóban ne működjön!)

Kérdés: Miért nem a közeli fülkéből telefonált? Egy telefonhívásért nem kellett volna az állomásra menni.

Válasz: Otthon nincs menetrendem. Ezért el kellett mennem az állomásra.

Kérdés: Hol lakik az öccse Budapesten?

Válsz: Budapest, Kenéz krt. 23, 2. em. 8-as lakrész.

8.8.12 Viselkedési szabályok razziák alatt

Az útszakaszokat lezáró rendőrség vagy hadsereg a következőképpen szerveződik:

- Az útszakaszt lezáró csapat. Ennek általában 3 géppuskákkal felszerelt tagja van. „Spanyol lovasokkal“ és szögesdróthálóval zárják le az utca mindkét végét.
- A felügyelő csapatnak 4 géppuskákkal felszerelt tagja van. Arra ügyelnek, hogy a beszorított tömegeből senki ne tudjon kitörni, pánikot kelteni, valamit elrejtteni, ill. ellenállást kifejteni.
- A motozó csapatnak 2 géppuskákkal felszerelt tagja van. Ezek közül legalább az egyik rendre a tömeg tagjait motozza át (testüket, táskájukat).
- A szállító csapat 1 gépkocsivezetőből, 2 géppuskákkal felszerelt tagból és 1 fedett gépkocsiból áll.

Az akció célja az általános terror intézkedésen túl személyazonosságot megállapítani, illegális íratok, eszközök után kutatni.

- Az úti ellenőrzések alatt tömeggel teli, egész utcákat zárnak le villámgyorsan.
- A lezárás utáni néhány percben még káosz van. Ez alatt az idő alatt kell cselekedj, ha illegális dolgok vannak nálad (pisztoly, robbanószer, stb.) vagy körözött személy vagy.
- Ha az illegális anyag pl. egy táskában van próbáld ezt észrevétlenül letenni magad mellé az aszfaltra. Egy darabig álldogálj mellette, nézz körül és távolodj el.
- Természetesen ha lehetőséged van, az illegális anyagokat próbáld elrejtteni úgy, hogy a későbbiekben ezeket még észrevétlenül visszaszerezhesd. A visszaszerzést ne azonnal a razzia után próbáld meg, mert lehetséges, hogy az utcát még egy-két napig megfigyelés alatt tartják.
- Az elrejtéshez, ha veled van egy-két harcostársad is, ezek kitünő álcázási manőverekkel támogathatnak: pl. pisztoly vagy íratok bedobása alatt a csatornába, a járókelők figyelmét elvonják. Abban az esetben, ha passzív ellenállók észreveszik, hogy valakik nehézségbe kerültek a razzia miatt, meg kell találni a lehetőségét annak, hogy őket az illegális dolgaik eltüntetésében támogassák.

8.8.13 Alámerülés. Búvóhelyek kiválasztása és használata

- Az ellenállás fontosabb tagjai, arra az esetre ha alá kell merülni egy időre, több búvóhellyel kell rendelkezzenek.
- A következő búvóhelyeket készítsd elő:
  - bérlakások, amelyeket direkt erre a célra bérel az ellenállási mozgalom,

-harcostársaid lakása,
-raktárak, nyaralók, borpincék.

3. A buvóhely nagyon kevés személy számára szabad ismert legyen.
4. Senkinek sem szabad minden buvóhelyről tudnia.
5. Különösen fontos személyeknek olyan buvóhelyeik is kell legyenek, amelyekről még a feleségük sem tudhat.
6. A buvóhelyeken nem szabad írásos anyagot tartani, ill. semmi olyant, ami a használója kilétére utalna.
7. Olyan élelmiszereket kell itt tartani, amelyek néhány nap tartózkodást megengednek, de nem árulhatják el a helyiség szerepét.

8.8.14 Fegyveres ellenállás letartóztatások esetén

1. Az ellenség minden akciójánál arra számít és ahhoz van szokva, hogy a sokkhatás alatt mindenki úgy viselkedik, mint egy kísérleti tengerimalac.
2. Semmi sem lepi meg jobban az ellenséget, mint egy határozott fegyveres ellenállás.
3. Egyes személyek letartóztatása esetén a fegyveres ellenállás nehezebben kivitelezhető. Tömeges letartóztatásnál ez könnyebb.
4. Tömeges házkutatásoknál, letartóztatásoknál a lakásodra alig jut több mint 2 ellenséges rendőr. Ha határozottan és idejében reagálsz nagy esélyed van arra, hogy mindkettőt agyonlőjed, különösen ha hangfogós pisztollyal rendelkezel, és ezekután csendben eltávozhatsz a lakásodból.
5. Ha a letartóztatás elől nem menekülhetsz, akkor tartsd be az alapszabályt és ellenségeink közül legalább egyet vigyél magaddal a másvilágra.

8.8.15 A szabotázs

A szabotázs részleget fel lehet osztani civil és katonai szektorra. A civilszektor alatt értendők az ipar, az elektromos-, telefon-, és úthálózat. A katonai szektor alatt értendők a különböző katonai raktárak, löterek, műhelyek, kaszárnyák, repterek, stb. Az ipari szabotázsokat, ezek lehetnek a civil vagy a katonai szektorban, feloszthatjuk direkt és indirekt szabotázsokra ill. a végtermék szabotálására. A direkt szabotázs azt a gyárat célozza meg, amely egy az ellenség számára fontos végterméket gyárt. A direkt szabotázs célja a gyár berendezéseinek, épületeinek tönkretétele, és végeredményben a gyár termelésének kikapcsolása hosszabb időre. Az indirekt metódus a gyár előtti elektromos-, telefon-, és úthálózat, a termékek elszállítása ill. a beszállítók termékeit célozza meg.

1. A civil ellenállás és a gerilla csapatok (városi és vidéki, ha ilyenek már ki vannak alakulva) egymást kiegészítve határozzák meg a szabotázs célokat és vitelezik ki ezeket.
2. A civil ellenállás végzi a finomabb, technikailag komplikáltabb szabotázsokat.
3. A gerilla csapatok végzik a durvább, legtöbbször fegyveres, robbantásos rajtaütéseket.
4. A szabotázssal tehát elkerüljük a direkt konfrontációt az ellenséggel, a nyílt erőszak alkalmazását.
5. A lényeg, hogy a célul tüzött berendezés, hálózat szívéét célozzuk meg és találjuk el.
6. A berendezésekhez a következő módon lehet közel férközni:
  - a) Besurranás vagy betörés, az őrsemek zajtalan kikapcsolása.
  - b) Infiltráció. Ez egy hosszabb folyamat, ami azt jelenti, hogy az illető gyárban, ahol a

berendezéseket sabotálni kell, vagy beszervezünk az ellenállásba új tagokat, vagy itt az ellenállás megfelelő tagjai munkát vállalnak. De bizonyos egyéneket zsarolással is a sabotázsakció kivitelezésére lehet kényszeríteni.

7. A gerilla csapatok mindig csak az a) metódust alkalmazzák, míg az ellenállás mindkettőt.
8. Minél durvább és egyszerűbb egy munkafolyamat vagy egy berendezés, annál érzéketlenebb a sabotázásra.
9. Minél finomabb és komplexebb a munkafolyamat vagy a berendezés, annál érzékenyebb a sabotázásra.
10. A sabotázsakció kivitelezésével addig kell várni, amíg egy kedvező alkalom adódik, mint pl. munkabaleset, tüzkitörés, stb. Ez elvonja a figyelmet, ami az akció kivitelezésére általában jó alkalmat ad. Ezeket a figyelem elterelő eseteket ki lehet provokálni művileg is, habár ezt úgy kell tenni, hogy teljesen természetesnek hassanak.
11. A sabotázs akciókat alaposan kell megtervezni, ami sok időt vesz igénybe. Sose tervezz ilyen akciókat idő hiányában.
12. Az akció kivitelezése, a tervezéssel összehasonlítva, általában nagyon rövid ideig tart.

8.8.15.1 Az úthálózat sabotálása

Lehetőségek:

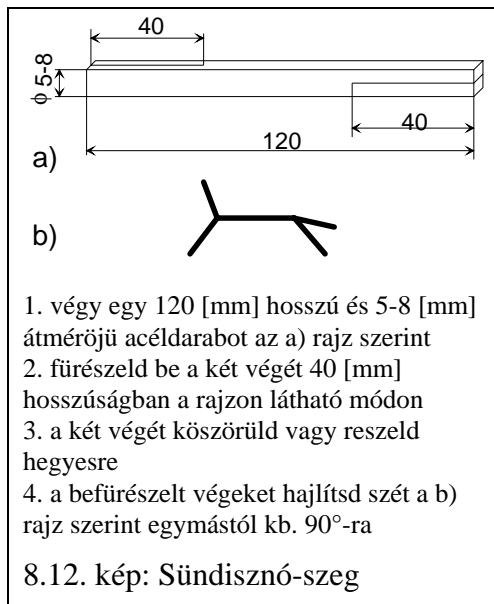
1. az útjelzőket eltávolítani vagy átállítani;
2. speciális szegeket szórni nagy tömegben az útra;
3. éjszakára vékony drótköteleket vagy vastagabb drótot feszíteni, kb. 1 méter magasságban, keresztbe az úton;
4. az utakat aláaknázni, de alá kell aknázni a levágott és az útra döntött fákat meg a környéküket.

A sabotázs akkor különösen hatékony, ha az ellenségnek a sabotált útszakaszt éppen sürgősen használnia kell és minden óra késés számunkra nyereséget jelent.

8.8.15.2 Az útakadályok előállítása

1. A legkiválóbb útakadályok az útszéli kivágott, kirobbantott és az útra döntött fák ill. a külön erre a célra kifejlesztett sündisznó-szegek (8. 12. és 8.13. képek).
2. Abban a reményben, hogy az ellenségnek több idővesztést (feltakarítási munkát) okozol ne arra törekedj, hogy a lehető legnagyobb fát vágd ki. Csak a saját munkád időhossza nő meg vagy túl sok robbanóanyagot kell felhasználnod. Sokkal fontosabb, hogy az útakadály körüli zónát aláaknázd!
3. Ha ezek az eszközeid nincsenek meg, akkor legalább csapd be az ellenséged, úgy mintha az aknák valóban le lennének rakva:
  - pl. levágott nagy faágaktól féligálcázott drótokat vezess el a mező felé és a szabad végüket dugd be jól a földbe.
  - rosszul visszahelyezett gyeptégla a ledöntött fák környékén vagy kivágott és rosszul visszahelyezett aszfalt darabok az ellenséget rosszul álcázott aknák elhelyezésére engedi következtetni. Ezeket úgy kell elhelyezni, hogy az ellenség ne tudja őket kikerülni ill. egyszerű módszerekkel ne tudja őket megvizsgálni, pl. veszélytelenül kitépni a drótot. A lényege az akciónak az, hogy az ellenség ott rostokoljon, amíg meg nem érkezik az aknaszedő csapat és ezek műszereik segítségével meg nem állapították az aknák hiányát.

8.8.15.2.1 Rajtaütés egyedülálló járművekre

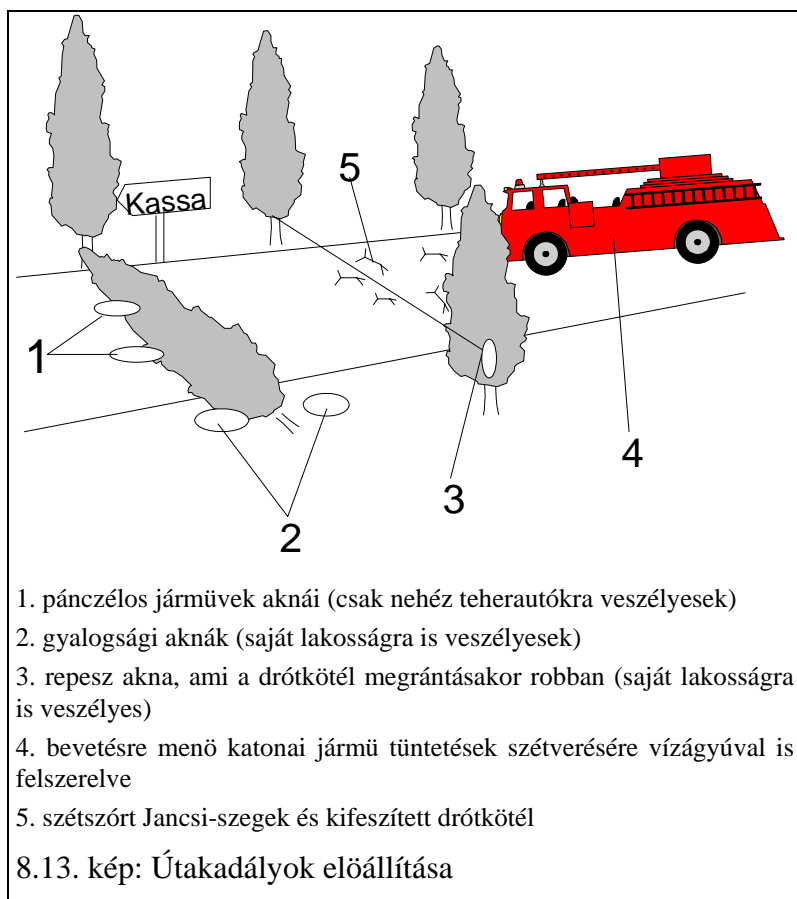

1. A járművet egy gyors útlezárással megállásra kényszerítitek.
2. A vezetőt és a mellette ülőt kiskaliberű fegyverekből tűz alá veszitek.
3. A kiskaliberű fegyverek hangja nem hallatszik túl messze, de eléggé megsebesíti a járműben ülőket ahhoz, hogy ezeket később fehérfegyverrel könnyűszerrel likvidálni lehessen.
4. A harci lárma elkerülése fontos időnyereséget enged meg, ami szükséges a zsákmány átrakásához és elszállításához. Ehhez légy készen, vagy motorizált járművekkel, vagy lovakkal, lovasszekerekkel.
5. Ideális esetben a járművel el kell hajtani, -a hullákkal együtt- egy előre elkészített rejtekhelyre.

A hullákat itt kell elásni.

6. A zsákmányolt járművet át lehet adni a gerilla csapatoknak vagy megfelelően tervezett szabotázs akciókhoz álcázásra lehet használni.
7. Ha a járművet nincs szándékotokban magatokkal vinni, akkor ezt tönkre kell tenni. A legegyszerűbb módszer a jármű felgyújtása. Először a számodra használható dolgokat szereld le róla, pl. a ponyvát, mert ez fegyverek raktározására vagy parancsnoksági sátor készítésére kitűnően alkalmas. Az üzemanyagot szívd le, mert ez jó pl. gyújtogatáshoz..

8.8.15.2.2 Járművek tönkretétele

Három lényeges lehetőséget különböztetünk meg:

1. A jármű felgyújtása=> teljes kárral jár
2. A jármű felrobbantása=> a jármű nagy részét tönkreteszi
3. A jármű szakadékba borítása=> nem mindig jár sikerrel (attól függ, milyen mély a szakadék)

A járművet a következő képpen gyújtod fel:

1. Csavard le a benzintartály fedelét.
2. Vegyél egy 120 [cm] hosszú olajos, zsíros rongyot.
3. A rongy benzines felét csavard a benzintartály nyakára és egy tenyérrnyit lógass bele.
4. A rongy lelógó száraz felét gyújtsd meg.
5. Szaladj el a járműtől.

A láng csak néhány másodperc múlva éri el a benzintartályt. Ekkor robbanásszerűen gyúl ki az autó és teljesen kiég.

Robbantásnál akkor teszel a legnagyobb kárt, ha pl. egy gránátot elhelyezel a motorházban és elszaladsz.

A már nem működő járműveket be kell taszítani a szakadékba és ha netalán a jármű működik, akkor egyes sebességbe kell tenni, a gázpedált ki kell feszíteni egy léccel vagy be kell nyomni egy téglával, kövel és ki kell ugrani belőle.

8.8.15.3 A telefonhálózat szabotálása

A telefonhálózat minden egyes részének vagyis

- a föld feletti hálózat,
- a föld alatti hálózat és
- a telefonközpontok

szabotálására is van lehetőség.

A földfeletti telefonvonalak megszakítása:

1. A telefonoszlopokat úgy vágd át vagy robbantsd fel, hogy ezek dőljenek ki és szakítsák el a drótokat.
2. Köss egy kötél végére nehezéket, ezt dobd át a telefondrótokon és úgy húzd meg a kötelet, hogy a telefondrótokat szakítsd le.
3. Ha fák nőtték a vonalak közelében, akkor ezt úgy vágd ki, hogy a telefonvonalakra dőljenek és ezeket szakítsák le.
4. Minden esetben a környéket aknázd alá, hogy a javítási munkálatokat megnehezítsd.

A földalatti telefonvonalak megszakítása:

A földalatti telefondrótok egy vastagabb kábelben vannak elhelyezve egymás között és a földtől is elszigetelve.

A telefonkábel egyes helyeken cement vagy vascsöveken megy keresztül.

A kábelek szétszakítása kényes feladat, mert ezek általában forgalmas utak mellett haladnak. A szétszakításukhoz egy feltűnő gödröt kell ásni.

Az alapos eljárás: Ásd ki a kábelt. A szigetelést távolítsd el. Fűrészeld szét a kábelt. Az izolációt állítsd vissza tökéletesen. A gödröt takard be. A nyomokat tüntesd el.

Gyorsított eljárás: Ásd ki a kábelt. Fűrészeld szét. A kábel két végét rakd szét és ügyelj arra, hogy így is maradjanak. A gödröt takard be. A nyomokat tüntesd el.

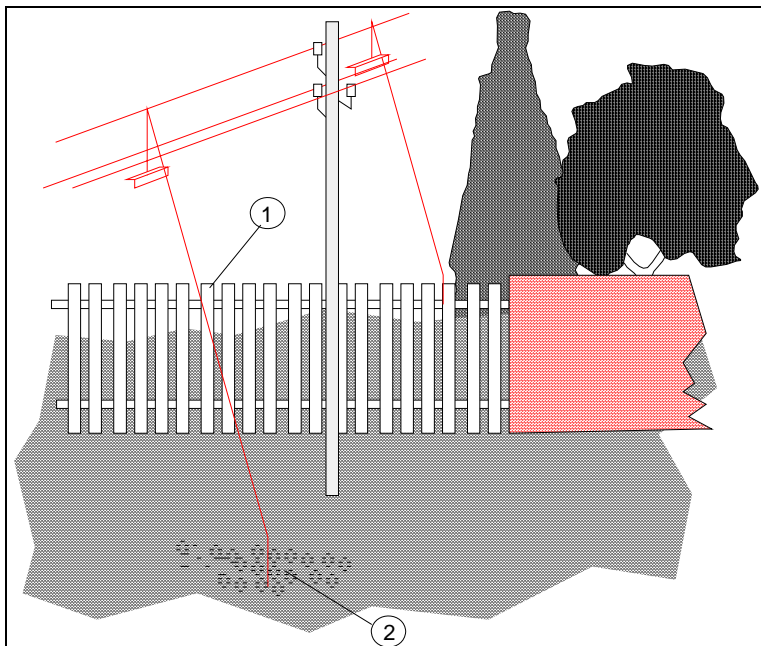
Hidak alatti telefonkábeleket vékony lemezből hajlított csövekben védik. Azokon a hidakon, amelyeket az ellenség nem véd, a csöveket meg kell bontani és a kábeleket el kell vágni vagy a legegyszerűbb ha a csövet felrobbantod.

Ezeket a kényesebb műveleteket csakis egy a telefonszereléshez értő ellenálló kell elvégezze, nehogy ismeretek hiányában a magas feszültségű kábeleket próbáld átfűrészelni.

A vonalakat így módon kb. 3-4 napra sikerül megszakítani.

8.8.15.4 A villamoshálózat szabotálása

A villamoshálózat főbb elemei a transzformátor állomások, a vonalak (8.14. kép) és az erőművek.

Rövidzárlat okozása: (1. vaskerítés; 2. nedves, feszültséggel feltöltött föld)

Egy vastagabb drót vagy drótkötél egyik végét legalább 70 [cm] mélyen a földbe szúrod vagy a vaskerítésre tekered, míg a másik felére kötött vasadarabot áthajítod a villamos vezetéken. Dobás közben a drótot engedd el! A terület, és vele együtt te is, megtelik feszültséggel. Ezért a helyet lassú apró lépésekkel hagyd el!

8.14. kép: A villamoshálózat szabotálása

8.8.15.4.1 A transzformátor állomások megtámadása

A transzformátor állomások az elektromos hálózat fontos és egyúttal a legkényesebb részei. A szabotázs akciók kedvelt célpontjai.

A transzformátor állomások tönkretételével egész nagy területek maradnak hirtelen áram nélkül. A kárt csak nagyon későre és általában nagy anyagi erőfeszítések árán lehet helyrehozni.

A transzformátor állomásokon a következő főbb objektumokat találjuk:

1. Örház és vagy gondnokház; a földszinten ellenőrzési és kapcsolási készülékek, telefon.
2. Transzformátorok, hűtő elemek, kapcsolók, nagy porcelán izolátorok.
3. A világítás, amely a transzformátor állomások őrzését is megkönnyíti.

4. A kerítés, amellyel a transzformátor állomások körbe vannak kerítve. Ezek legtöbbször jól megépített beton kerítések, tetejükön szögesdróttal.

5. A legutolsó magasfeszültségű oszlop általában kevesebb mint 100 [m]-re van a kerítéstől.

A transzformátor állomások tönkretételének lehetőségei a rendelkezésre álló idő függvényében:

Kevés a rendelkezésre álló idő:

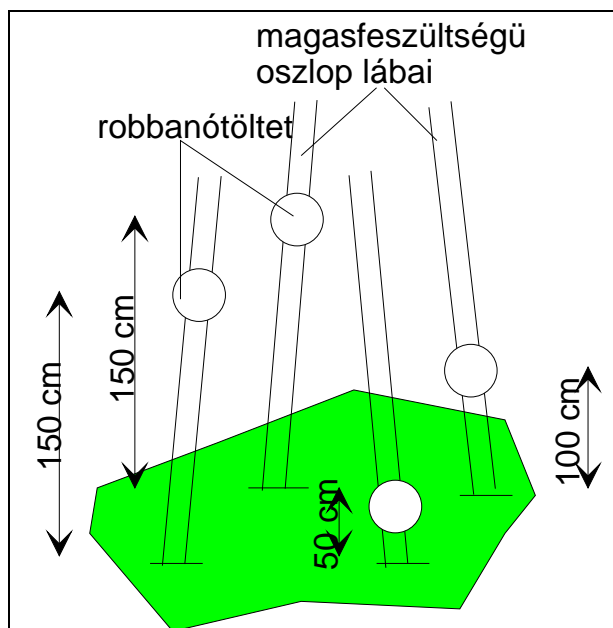
Csak a transzformátorok tönkretételére koncentrálj. Ezek egy kb. 10 [mm] vastag lemezzel vannak védve. Ezt csak acél maggal ellátott lövedékkel tudod átlöni, fegyver gránáttal vagy páncéltörő rakétával. Másik lehetőség a felrobbantása 3 [kg]-os robbanó töltettel.

Több a rendelkezésre álló idő:

Tedd tönkre a hűtőket is! A módszerek ugyanazok mint az előbbi esetben, elég azonban egy 2 [kg]-os töltet is.

Sok a rendelkezésre álló idő:

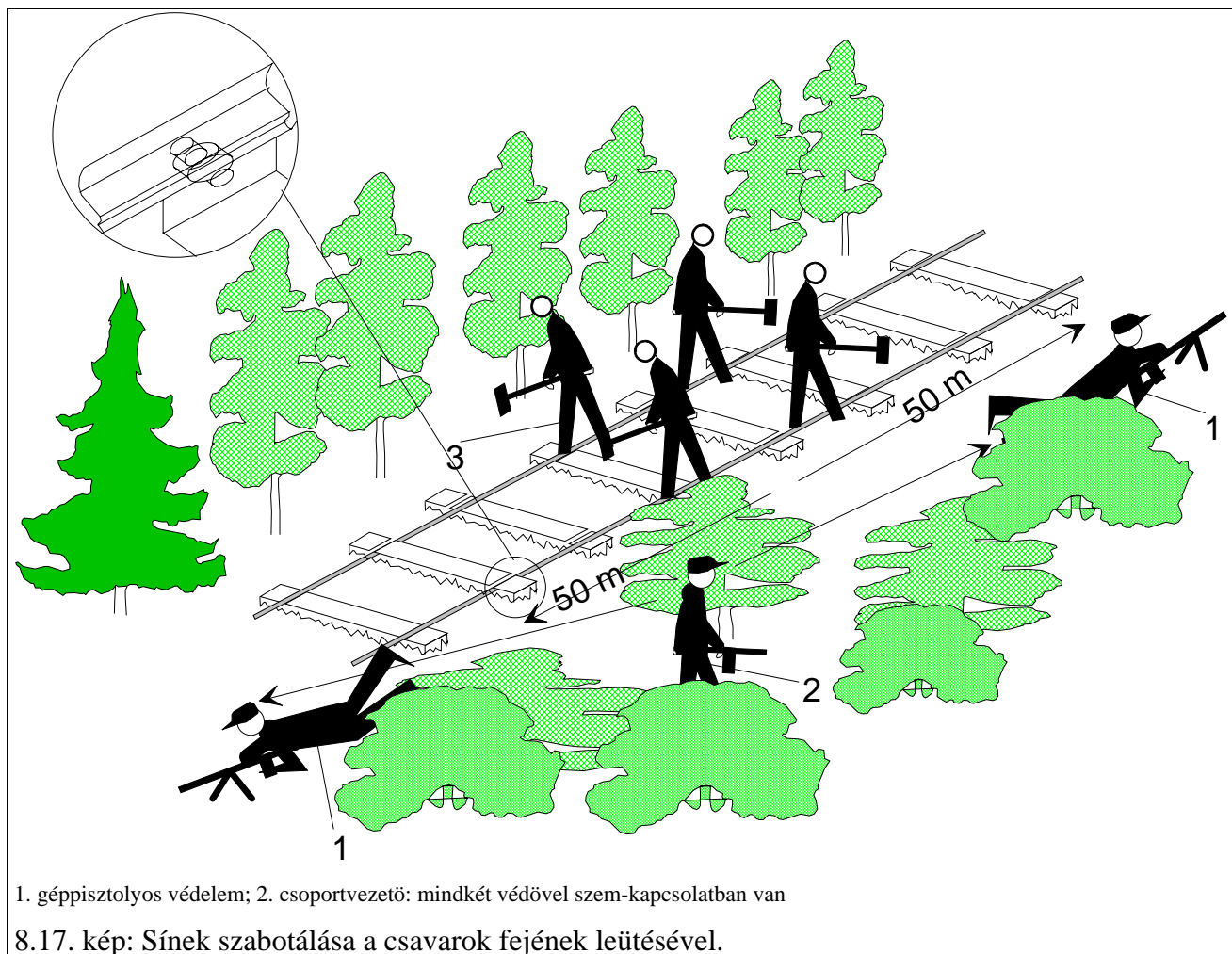
Tedd tönkre még az izolátorokat, a kapcsolótermet, a telefont, és az utolsó magasfeszültségű oszlopot is (8.15. kép). A porcelán izolátorokat szét kell löni, de ha az áramot kikapcsoltad, akkor kalapáccsal is szét lehet verni őket, vagy a tányérok közé tegyél

Ott robbantsd le az oszlopokat, ahol nagy a távolság közöttük ill. ahol a helyettesítésük nehéz feladat!

8.15. kép: magasfeszültségű oszlop lerobbantása

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

egyenként 200 [gr] plasztitot és robbantsd fel őket. A kapcsolóterem közepébe tegyél egy 5 [kg]-os töltetet. Minden ajtót, ablakot csukj be mielőtt robbantanál. Ha nincs elegendő mennyiségű robbantóanyagod, akkor az épületet gyújtsd fel.

8.8.15.5 A vasúthálózat szabotálása

A vasúti hálózat következő főbb részeit lehet szabotálni:

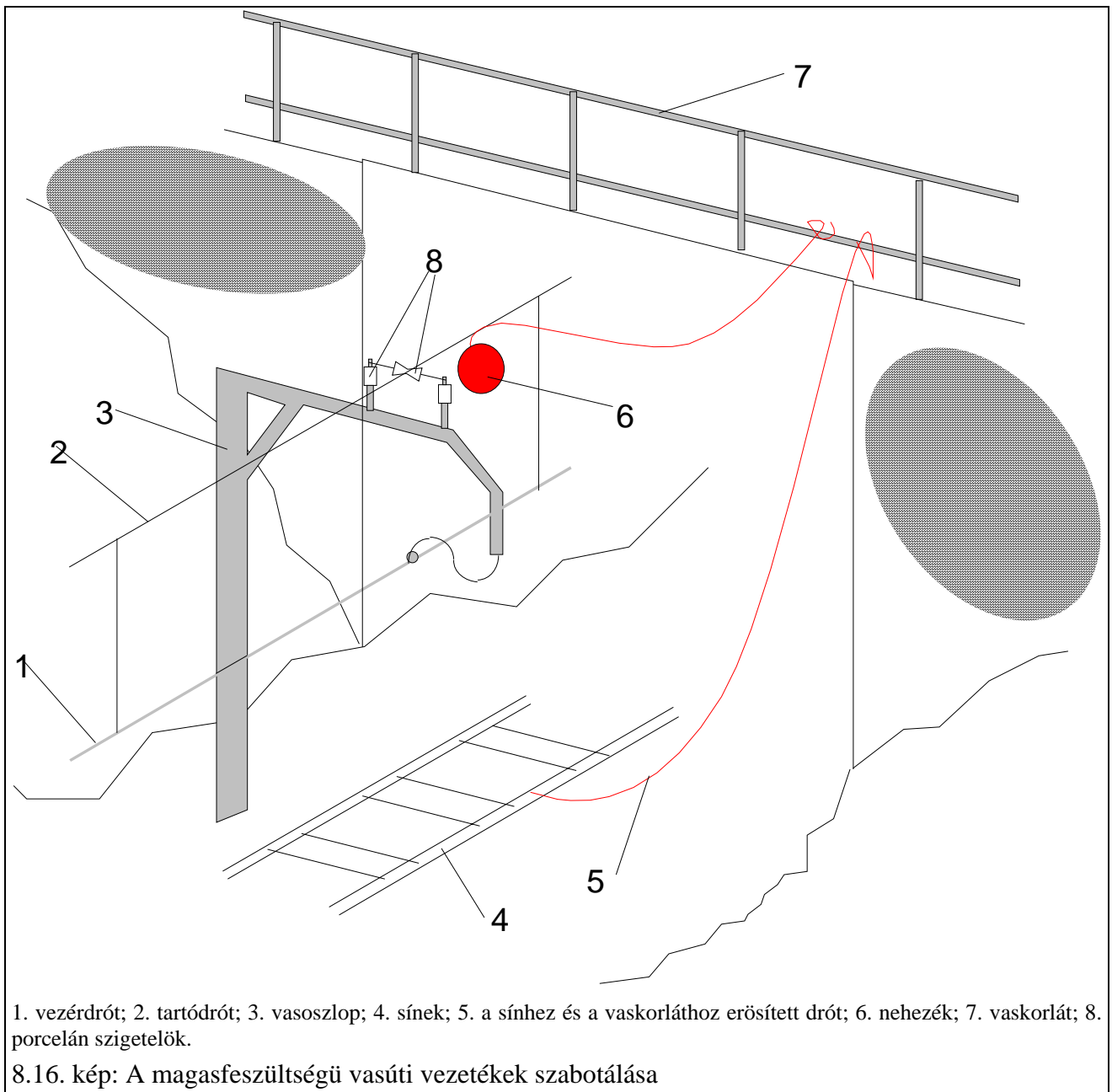
1. a villamosvezetéket
2. a síneket (8.17. kép)
3. vagonokat, mozdonyokat
4. az állomásokat.

8.8.15.5.1 A vasúti villamosvezeték szabotálása

A villamosvezeték rövidre zárása úgy zajlik mint az erősáramú vezetéké azzal a különbséggel, hogy a drót legalább 5-8 [mm] átmérőjű legyen. Az egyik végét tekerd erősen a sínre, a másik végére kötözz nehezéket és dobd ezt a feszültség alatt álló vezetékre. Dobás közben már rögtön engedd el a drótot!

Sok esetben a vasút az utak alatt megy keresztül. A felüljáró vaskorlátjára tekerj rá egy 5-8 [mm] vastag drótot (8.16. kép). Ennek a másik végét erősítsd rá feszesen a sínre. A vaskorláttra, egy másik helyen, erősíts egy másik ugyanolyan vastagságú drótot. Ennek a másik drótnak a végére erősítetd a nehezéket és ezt dobod rá a feszültség alatt álló vezetékre. Mindegy, hogy a felső vagy az alsó vezetékre dobod, mert mindkettő feszültség alatt áll.

Ha a vasoszlopok és a vezetékek közötti porcelán szigetelőket úgy lövöd szét, hogy a feszültség

alatt álló vezetékek ráessenek a vasoszlopra, akkor szintén rövidzárlatot lehet okozni.

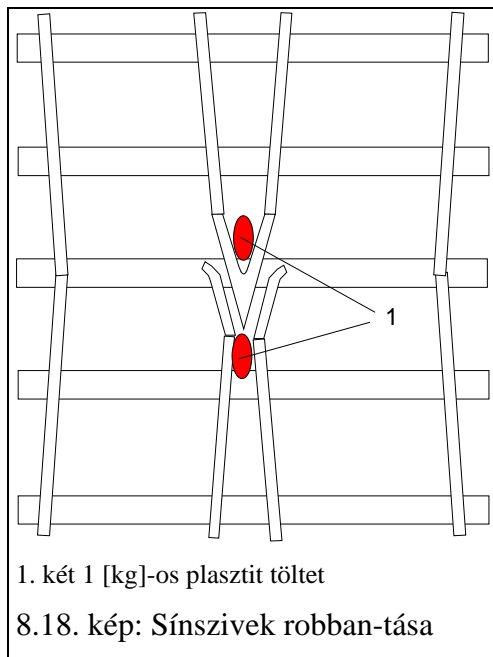
Ha kétirányú a vasút, akkor mindkét irányt egyszerre kell sabotálni vagyis az előbbi műveleteket meg kell ismételni az ellenkező irányú vezetésekre is.

8.8.15.5.2 A sínek meglazítása

A síneket rögzítő csavarok fejeit nagy kalapácsokkal legalább 100 [m] hosszan le kell ütni (8.17. kép). Ezt a feladatot 4 ellenálló végzi. Kettessel, ellenkező irányban, 50-50 [m] hosszúságú sínszakasz csavarjainak fejeit ütik le. Ugyanakkor 3 személy a védelmüket biztosítja. Az egyik ezek közül olyan ponton helyezkedik el, hogy a másik kettővel egymást láthassák. A védelem géppisztollyal van felszerelve.

8.8.15.5.3 Sínek beszírozása

A sínek beszírozását ott kell elkövetni, ahol a mozdonyok hegyrefel kell kapaszkodnia. A kenőanyag lehet ipari zsír, olaj, de meredekebb helyeken megteszi egy darab szalonna is. Mindkét sínt kend be legalább 200 [m] hosszan, egyébként a vonatot saját lendülete átlendíti a bekent szakaszon, annak ellenére, hogy a mozdony kerekei nagy fordulattal, húzás nélkül peregnek.

8.8.15.5.4 Sínek robbantása

A nyílt pályán a síneket mindig kanyarban kell felrobbantani (8.19. kép), mert

1. egy bizonyos ívben hajlított sínt sokkal nehezebb helyettesíteni mint az egyenes sínt;
2. a vonat sokkal könnyebben kisiklik a hajító (centrifugális) erő hatására; ezért mindig a külső sínt robbantsd ki!
3. a mozdony személyzete kanyarban sokkal később veheti észre a kitörött sínszakaszt mint egyenes pályán.

Ha a mozdonyvezetők nem veszik észre a törést és teljes sebességgel behajtanak a kanyarba, akkor elég egy 30 [cm] hosszúságú törés is. Azonban, ha a mozdonyvezetők idejében észreveszik a törést és lépésben hajtanak a kitörött sínszakaszon át, akkor 50-60 [cm] hosszú törésen is sikeresen keresztül hajthatnak.

8.8.15.6 A vonalmegszakítás taktikája

A vonalmegszakítás célja az, hogy egy menetrendszerű közlekedést teljesen lehetetlenné tegyél. Lényege, hogy a javítási szolgálatot állandó bevetésben tartsd, ne legyen egy nyugodt percük se a sok riadótól.

Havonta egy vonat szerencsétlenség nem okoz az ellenségnek akkora bajt, mint az állandó kisebb-nagyobb hibák miatt adódó vonal kiesések.

Egy egyszerű sínrobbantással a menetrendszerű járatoknak 5-6 óra késést okozol. Ha a mozdonyt is sikerült kisiklatnod, akkor legalább 12-13 óra késést okoztál.

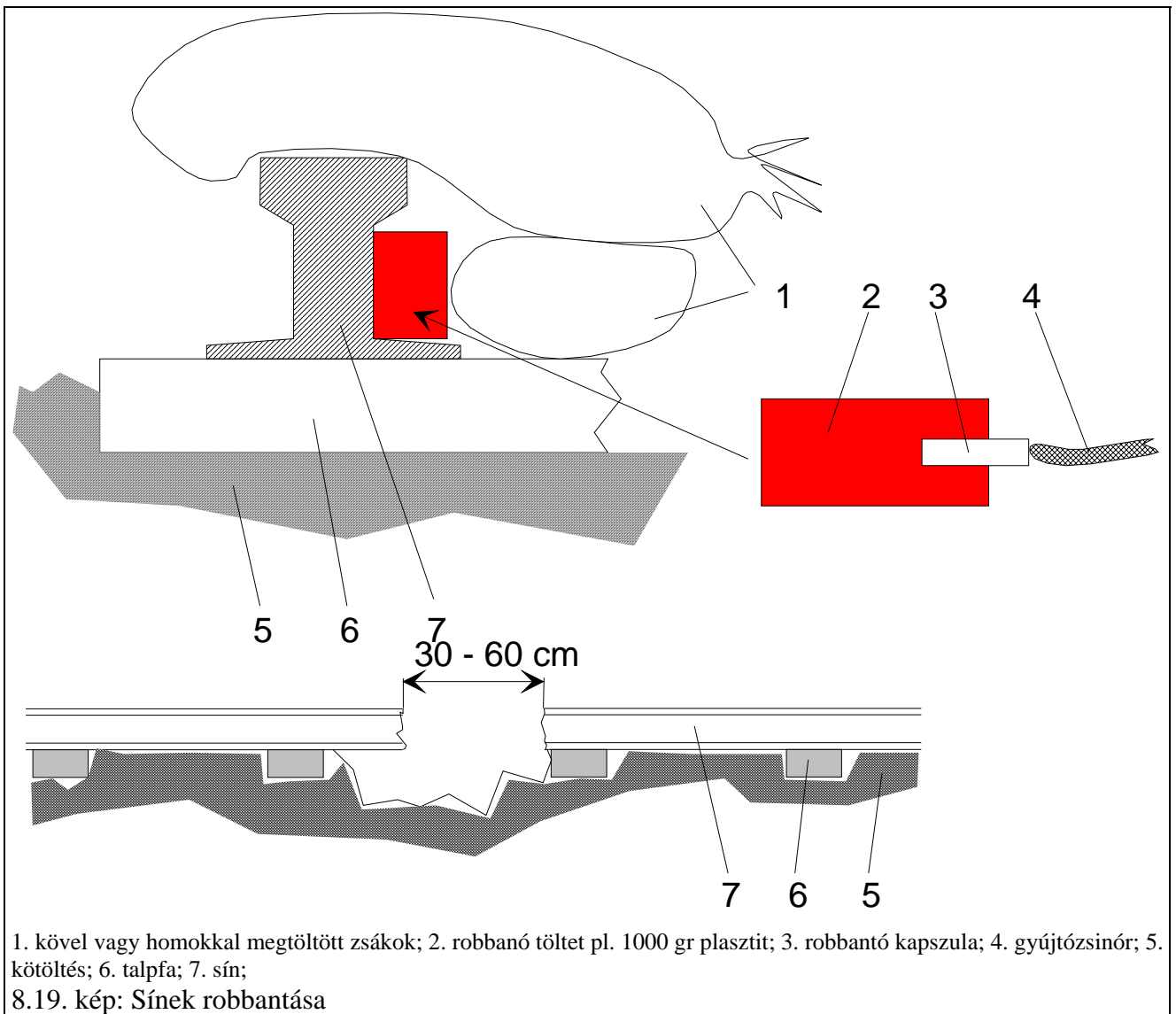
Ha a fővonalat felrobbantottad, akkor gondoskodj arról is, hogy a fővonalat megkerülő mellékvonalakat is tönkretedd.

Az ellenségnek nem marad más hátra, mint egy általános sebességcsökkentés bevezetése. Ezzel sikerül elérniük, hogy kisiklásnál csak az első 3-4 vagon ugrik ki a sínekről. A sebességcsökkentés nagy hátránya, hogy a vonal árúval és személyszállítással való terhelhetősége nagyot csökken.

Az ellenség további intézkedéseket hoz, amellyel az a célja, hogy a vonatok elleni szabotázs akciókat lehetetlenné tegye: a tehervonatok személyszállító vagonokat is visznek magukkal.

A mozdonyok védelmére, ezek elé 3-4 homokkal töltött vagonot kötnek.

Ha a helyzet tarthatatlanná válik, akkor vonatonként több gépfegyverrel is felszerelt védelmi egységet is küldenek.

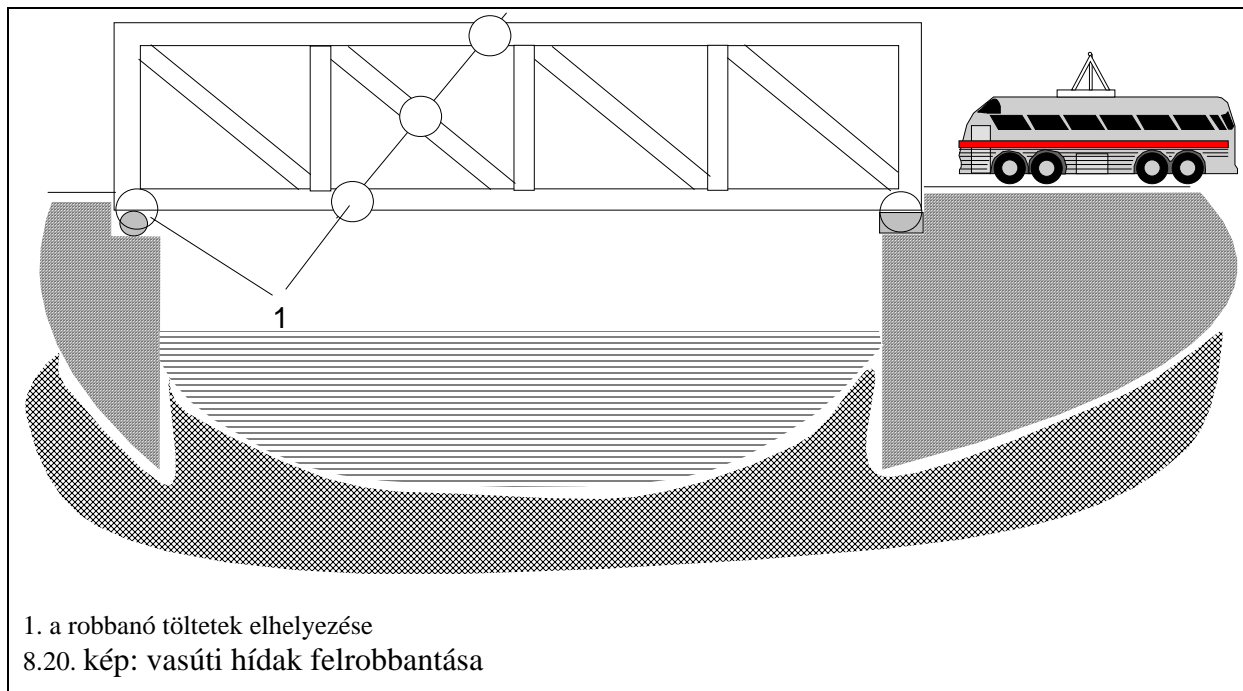

A vasúti vonal hatásos őrzése csak akkor lenne lehetséges, ha 250 méterenként fegyveres katonát állítanának. Ez azonban lehetetlen! Nincs annyi katonájuk!

8.8.15.7 Vasúti hidak felrobbantása

Fahidakat az alátámasztásoknál robbantsd szét. Ha van idő, akkor helyezz töltetet a kereszt gerendáknál is.

Vashidakat szintén az alátámasztási pontokon tedd tönkre (8.20. kép). Ha elég idő van, akkor a tölteteket úgy helyezd el a híd mindkét oldalán hogy a híd valósággal vágd kettőbe a robbantásokkal. Ha pl. szemben állsz a híddal a jobb vagy a bal felső tartó gerendára ne tegyél töltetet. Ez azt okozza, hogy a híd, a robbantás utáni lezuhanáskor elcsavarodik, ami miatt az egész híd minden eleme hasznavehetetlenné válik és a kiemelési munkákat jócskán megnehezíted.

8.9 A szabadság- (gerilla-) harc

„Maga a szabadságharc az igazi tanító mester!”
Che Guevara: Gerillaharc és felszabadító mozgalom

Fiam/leányom légy meggyőződve arról, hogy:

1. Erős akarattal, hittel és kitartással rendelkező, az indirekt stratégia eszköztárát jól bíró szabadságharcosok még akkor is képesek a hatalom megszerzésére, ha az ellenség erőszakszervei technikailag és számbelileg, egy direkt ütközés során, összehasonlíthatatlanul erősebbek lennének.
2. Nem szabad addig várakozni, amíg a szabadságharc kirobbantásához minden elméleti feltétel adott. Maga a szabadságharc gyorsan megtudja ezeket, különösen a lelki feltételeket, teremteni.
3. Úgy a városi, mint a vidéki szabadságharc formájára lehet a Kárpátmedencében támaszkodni.

8.9.1 A szabadságharcos feladatai, tulajdonságai

A szabadságharcos fegyverrel a kezében harcol az elnyomó hatalom ellen. Elkötelezett a nép által szeretett és tisztelt szenvedélyes hazafi, aki hazájáért kész az életét is áldozni. Tevékenységi területe a nagyváros vagy a vidéki erdők, hegyek, falvak. Ezek szerint fel lehet osztani vidéki és városi gerillára ill. szabadságharcosra. A városi szabadságharcos olyan közegben tevékenykedik, ahol gengszterek is rabolnak, gyilkolnak. Ezek népellenes tevékenységét minduntalan a városi szabadságharcos nyakába akarják varrni. Ez ellen többféleképp kell küzdeni: ellennyilatkozatokkal és különleges kapcsolatok kialakításával az alvilág felé. Az alvilághoz viszonyítva a szabadságharcos nem az anyagi jólétének biztosításáért harcol, hanem az elnyomó rendszer képviselőit és támogatóit támadja, különösen azokat, akik az elnyomórendszer nemzetközi szalonképessé tételében fáradoznak.

Apád: A magyar szabadságharcos kézikönyve

A szabadságharcos legfontosabb feladata az elnyomó rendszert minden eresztékében gyengíteni, erőszakszerveinek harci morálját felörölni, lezülleszteni. A rendszer támogatóit és haszonélvezőit ki kell rabolni, összeharácsolt javaikat tönkre kell tenni, fel kell gyújtani. A különösen gyűlöletes személyiségeket példásan meg kell büntetni, ki kell végezni.

A szabadságharcos önfeláldozó magatartásával megfélemlíti, elbizonytalanítja az ellenséget és ezen keresztül nagyban csökkenti a népre nehezedő nyomást. A védekezésre kényszerített ellenség már nem tudja kifejteni olyan intenzíven elnyomó, mindent összeharácsoló tevékenységét, mert energiáinak egy nagy része a láthatatlan szabadságharcosok üldözésébe és a védekezés megszervezésében meg fenntartásában merül ki. Így tudnak a nemzeti erők megszerveződni, megerősödni.

A szabadságharcos olyan, mint a fény: utat mutat a sötét éjszakában, megfoghatatlan és mégis mindenhol ott van, ha kell koherens, mint a lézersugár és magát gyorsan a feladatra fókuszolva a legkeményebb ellenállást is könnyedén keresztül vágja.

A szabadságharcost vakmerő bátorság, határozott fellépés, jó taktikai érzék és pontos célzási készség jellemzi. Ravaszság és körültekintés olyan további tulajdonságok, melyek segítségével a fegyverzetből, löszer mennyiségből és egyéb hiányzó felszerelésből származó hátrányát pótolni tudja. Ezekre a kiváló tulajdonságokra azért van szükség, mert a szabadságharcosok egy részének úgy kell feladatát teljesítenie, hogy közben körözik ill. távollétében már halálra is ítélték.

A szabadságharcos az elnyomó rendszert szolgáló katonához és rendörhöz képest vitathatatlan erkölcsi fölényrel rendelkezik: népének szabadságáért harcol. Ez az erkölcsi fölény teszi lehetővé fennmaradását a legmostohább körülmények között is. A szabadságharcos tulajdonságai közé tartozik még: innovatív, ötletekben gazdag kezdeményező-készség, sokoldalúság, rugalmasság, lélekjelenlét, döntőképeség minden helyzetben. Csak ezeknek a tulajdonságoknak a birtokában lehetséges számára, hogy a legmegoldhatatlanabbnak tűnő helyzetekben is gyorsan döntsön és cselekedjen. Sokkal ajánlottabb ilyenkor a gyors döntés és az esetleges hibás cselekvés, mint halálfélelemtől görcsben, cselekvésképtelenül állva várni a biztos kínhalálra.

A szabadságharcosnak jól kell tudnia magát álcázni, kinézését, ruházatát gyorsan menekülés közben megváltoztatni, kitarotán futni, esőben, hóban, hidegben sziklaszilárd nyugalommal bírni a bűjkálás viszonttagságait. Kedveszegett, depressziós szabadságharcos nem létezik. Semmilyen körülmények között nem szabad maga után áruló nyomokat hagynia, amelyből személyére következtethetnek és szervezetének nyomaira bukkanhatnak. Vastürelemmel kell tudnia kivárni a rajtaütéshez legmegfelelőbb pillanatot.

8.9.2 A szabadságharcos céljai, életmódja, felkészülése, fegyverzete

A szabadságharcos viselkedése az akció idején a fékezhetetlennek látszó agresszív támadás, amelyek céljai:

1. A nemzettudatot szívósan pusztító külső és belső ellenség elpusztítása, még akkor is ha tevékenységüket demokratikus szílamokba burkolják.
2. A földrajzi régióknak megfelelően az állambiztonsági apparátus, katonaság, rendőrség. Ezek az állandó zaklatás miatt nagy erőket fognak a különböző intézményeik, fegyverraktáraik őrzésére kirendelni és lekötni, anélkül, hogy tudnák milyen irányból fog a következő támadás érkezni. Ezen keresztül ezek az erőszak szervek, védekezésbe szorítva, nem ill. csak részben tudnak elnyomó feladataiknak eleget tenni.

3. A gerilla csapatok nagyon kis létszámúak és az egymással való kapcsolat tartást abszolút minimálisan tartják az elején. Ennek az a célja, hogy az ellenség csak nagyon nagy erőbevetéssel tudjon -esetleg- eredményeket elérni, hogy kényszerítve legyen erejének fragmentálására ahhoz, hogy a „szétforgácsolt“ gerilla csapatokat felkutathassa.
4. A földrajzi régióknak megfelelően harcol a militarizmus minden formája ellen ill. azok ellen, akik a magyar hadsereg elpusztításán, felszámolásán, demoralizálásán ügyködnek. A militarizmus elleni harcban a szabadságharcos elpusztítja a harci repülőgépeket, helikoptereket, felrobbantja a katonai raktárakat, stb. Minden akció alatt ill. után a lakosságnak röpiratokon adja tudtára, mi volt az akció célja és egyúttal felfedi az ellenség legújabb gaztetteit.
5. Az elnyomás és népiértés a törvényesség formájában is fellép. A városi gerilla figyelmét kiterjeszti a törvényhozókra, az igazságszolgáltatás tisztségviselőire is. Különösen azokat kell leghamarabb kiírtani, vagyonukat tönkretenni, családjukat terrrizálni, akik fogságba került harcostársainkkal vad kegyetlenséggel bánnak.
6. Uszítás az iskolapadban is folyhat: Azok a tanárok, tanfelügyelők, iskolaigazgatók, akik a fiatalságot magyarellenességre nevelik ill. arra, hogy szégyelje magyarságát, meghamisítják történelmünket ellenségeinknek tekintendők. A szabadságharcos igazságosan jár el, amikor rendkívül keményen bánik el velük.

A szabadságharcos a népfelkelés kitörésének pillanatáig magát tökéletesen álcázva a nép között él, normális munkahelye van, viselkedése és életvitele feltűnésmentes. Még ruházatában sem szabad a környezetétől eltérnie: a látszat szerint, Ő a hétköznapi szürke kis egér. Ebből következik, hogy tevékenységéről senkinek sem szabad beszámolnia. A fegyveres harc mindig magában hordozza a felismerés veszélyét. Ha a szabadságharcost valaki felismerte és ez a rendőrségen őt be is súgta, akkor a lebukás veszélye fenyegeti. Ha a lebukástól megmenekült, akkor alá kell merülnie és felváltva az erre a célra előkészített búvóhelyeken kell tartózkodnia. Ebben az esetben többé már nem tudja magát és családját bér munkával fenntartani. A szabadságharcosok vezérkarának fel kell készülnie ezekre az esetekre is, és az alámerülteknek meg családtagjaiknak is kell tudniuk biztosítani a szükséges anyagi és erkölcsi támogatást. Az alámerültekből verbuválódik össze a leghatékonyabb, legütöképesebb, legelszántabb, profi szabadságharcos csapat.

A szabadságharcosok közvetlen célpontjai az árulók és az ellenség prominens személyiségeinek megsemmisítése, általában az ellenség gyengítése párhuzamosan ezek javainak kisajátítása a szabadságharc fenntartásának érdekében. Pénz és katonai felszerelés megszerzése az ellenségtől elsődleges feladat. Csak ezek segítségével válhat a szabadságharc az elszigetelten harcoló egységek tevékenységéből felszabadító mozgalommá: biztosítani lehet belőle a felszerelés pótlását, fegyverek és lőszer, szállítóeszközök vásárlását és karbantartását, a saját felderítés és a biztonsági szervek fenntartását (ezeknek szükségük van a pénzre az információk megvásárlása miatt), gyógyszerek vásárlását, börtönből kiszabadított és alámerült harcostársak, sebesültek ellátását. A felszabadító harci tevékenység minden anyagi gondját az ellenség hátráta kell helyezni: nekik kell bünhödni a nép ellen elkövetett gaztetteikért. A szabadságharcosnak különösen kell ügyelnie a nép között tevékenykedő besúgókra, és saját fennmaradásának érdekében ezek abszolút titkos megsemmisítésén kell nap mint nap gondolkodnia és cselekednie.

A szabadságharcosnak kitünő testi erőnléttel, egészséggel kell rendelkeznie: tehát rendszeresen edz. Nem veszélyeztetheti a civil ellenállási mozgalmat, saját sejtjének tagjait egészségtelen életmódjából származó rossz fizikai kondícióval. Kell ismernie az önvédelmi sportokat, mint pl. a judo és/vagy karaté. Jól kell tudjon tájékozódni erdőben és városban egyaránt: a tájékozódási műszereket és módszereket ismernie kell. Nemcsak a hamisító osztálynak, hanem minden szabadságharcosnak kell legyenek minimális vegyész ismeretei, jártassága a pecsét és különböző okmányok hamisítása terén. Az előtt lőszer hűveljeit, különösen ha ezek valahol edzés

közben hullnak el, össze kell szedni és saját készítésű matricákban, szerszámokban újra kell őket tölteni. Kell tudjon robbanó golyókat, bombákat és különböző pokolgépeket gyártani és ezekkel bánni. Kell ismernie az út-, vasút- és elektromos hálózat erőszakos üzemenkívül helyezésének módszereit és az ehhez szükséges felszereléshez minden áron hozzá kell jutnia.

Fontos ökölszabály: a műszaki ismeretekhez csak azok juthatnak hozzá, akik már az első tűzkeresztségen átestek és rátermettségükről bizonytságot tettek.

A városi szabadságharcosnak csak könnyű fegyverzete van. Ez a fegyverzet azonban nem védelemre szánt hanem támadásra. Mivel a 7.62 x 25 [mm]-es tokarev töltények és pisztoly védelmi fegyver, ezért nem tartoznak a szabadságharcos kelléktárába csak szükség esetén. A tapasztalatok azt mutatták, hogy a 0.38-as speciál és az ezen felüli kaliberek és töltényhosszúságok mint pl. a 0.357 magnum, 0.44 magnum vagy a 0.357 maximum az ajánlott támadási kaliberek. A fegyver rejtett, testen való, szállítása a rövidcsövű 2 ½ colltól egészen 3“-ig terjed. A hosszabb csövű fegyverek szállítása a felismerés veszélye nélkül már nehézségekbe ütközik. A rejtett kalapáccsal rendelkező revolverek, mint pl. a S&W Bodyguard vagy a szintén S&W 640 Carry Comp., .38 speciál, 2 5/8“-os csőhosszal ajánlottak az állandó, feltűnésmentes hordozásra. A revolverek egyszerű felépítésük miatt sokkal megbízhatóbb fegyverek mint az automata pisztolyok. Míg az előbbieket minden helyzetben elsülnek addig az utóbbiak újratöltés alatt sokszor a töltényt beakasztják. Az ilyen helyzetek a szabadságharcos életébe kerülhetnek. Mindig meg kell vizsgálni, hogy a pisztolyt a gyártója milyen töltényerősségre (a hüvely erősségére gondolj) optimalta. Egy különlegesen jó pisztolynak néz ki az Ulm-i székhelyű fegyvergyár által készített új modell a Walther P 99, parabellum Luger 9 [mm]-es töltényekkel. Habár a töltényhossz szinte a fele a .38-as speciál töltényeknek ebbe a kompakt (180 hosszú és 135 mm magas) és nagyon könnyű (0.710 kg) fegyverbe 16+1 töltény megy bele. Ez a pisztoly rejtett ütőszeges és nem kalapáccsos pisztoly. A jövő fegyverének nevezik a szakértők. Nagy hatásfokúak a kisméretű géppisztolyok, amelyeknek nagy tűzerejük van. Ezeket azonban csak a legtapasztaltabb harcosok kezébe szabad adni, mert az, aki harc közben egyúttal nem tud a fegyverkezelés módjára is vigyázni, az azon veszi észre magát, hogy a másodpercekkel azelőtt még teli tölténytár üres és ő görcsösen húzza még mindig a ravaszt. Nagy tűzerejű, pontos, megbízható géppisztolyokat gyárt a Heckler&Koch. Termékeik közül ajánlható az MP5K, 9 [mm] para, rajta lézer célzó készülékkel és B&T hangtompítóval vagy az UZI 9 [mm] para. Ezek a fegyverek képesek percenként 800-1200 golyót kilőni. Félelmetes fegyvernek bizonyultak még a rövidített csövű sörösés puskák is. Az FBI számára fejlesztették ki a Remington 870 „Shorty“ 42 [cm] hosszú vagy „Ninja“ 55 [cm], pump-action, 12/76 kaliberű, összesen 4+1 ill. 5+1 tölténnyel, a maffiaelleni koronatanúk védelmére. Ezt a fegyvert az FBI-ügynökök eredetileg köpeny alatt, a combra erősített börtokban hordták. A hozzáférhetősége és strapabírása miatt értékes és könnyű fegyvernek bizonyult a Kalasnyikov AKS 74/U, 5,45 x 39 [mm]-es kaliberrel, oldalra hajtható puskatussal és alkalomadtán az ultramodern B&T hangtompítóval meg taktikai lámpával, ill. 40 [mm]-es „aknavetővel“ felszerelve.

Nehezebb fegyverzete csak a merénylőknek van, mégpedig a távcsöves puska. Ma már olyan távcsöves puskákat lehet a piacon kapni, amelyeknek a kalibere eléri a 0.5“-t is, 2000 méteren el lehet vele találni az álló és 1500 méteren az ablakon kihajló alakot. Ezeket a fegyvereket általában az antiterror kommandók részére fejlesztik ki, pl. repülőterek védelmére. Szerényebb képességekkel, rövidebb távolságra pl. 800 mézterre, de ennek ellenére különösen ajánlott, az orosz Dragunov távcsöves puska.

Megemlítésre érdemes még a Kalasnyikovokra szerelhető vagy külön kapható 40 [mm]-es gránátvetők, mint pl. az U.S. Army Typ 40 mm Mod. M79. Egy gránát ára kb. 50 \$. Talán inkább itt kell megemlíteni az egyik új horvát fejlesztésű 18,5 [kg] súlyú „kézi ágyút“, 20 [mm]-es kaliberrel, amely a kis gránátot 2000 méterre viszi a célba. Habár egy gránát ára kb. 20-25 \$ körül van mégis segítségével millió \$-os értékű, a földön álló, vadászpülögepeket lehet

tönkretenni. Robbanáskor a lövedék 5 méteres körzetben halálos sebesüléseket okoz. A fegyver elsütésekor majdnem 200 Joul visszaütőerő keletkezik, viszont a torkolat energia 40 000 Joul-ra tehető. A vidéki szabadságharcosnak még ezeken kívül gyalogsági fegyverzete is van, amivel az erdőkben feltűnés nélkül közlekedik. Ezek a szokásos Kalasnyikov és az ehhez hasonlatos különböző fegyverek. A szabadságharcos a fegyverzete kiválasztásánál és ennek karbantartásánál mindig arra ügyel, hogy a fegyvere olyan legyen, ami a döntő pillanatokban mindig elsül. Minden rohamcsapatnak kell legalább egy géppisztolya is legyen. A pisztollyal vagy revolverrel való támadásnál lényeges, hogy a kiszemelt ellenséget a lehető legjobban meg kell közelíteni és közvetlen közelből egymásután két lövést kell leadni rá. A különböző kézigránátok, füst- és könnygázbombák szintén a szabadságharcos könnyű fegyverzetéhez tartoznak. Légpuskával és légpisztollyal kitűnően és feltűnésmentesen lehet a célbalövést gyakorolni. Ha a szabadságharcos csapatokban esztergályos, marós és lakatos szakmájú egyén van, akkor ezek gyorsan be tudnak rendezni egy saját fejlesztésű fegyver gyártására műhelyt. Pl. a lengyelek a német elfoglaltság alatt mozgó szekerekben működő műhelyekben gyártották a tervezett felkeléshez a fegyvert. Az első fegyvergyártási tapasztalatokat „tanfolyamok” keretében tovább kell adni. A robbanóanyagok mint pl. káliumklorát, trinitroglicerín, stb. veszélyesek és manipulálásuk közben okozott baleset elárulhatja a titkos műhely létezését. Vannak olyan robbanó anyagok, amelyek tárolás alatt, anélkül, hogy valaki megmozgatná őket, felrobbannak. Ezért ajánlatos ezeket csakis az akció előtt 1-2 nappal elkészíteni. A bombákat, vagy beszerzett anyaggal készítjük, vagy magunk készítünk egyszerű vegyi folyamatokkal ilyeneket vegyész harcostársaink segítségével. Az elkészített robbanóanyagot marógépen rovátkált vastagfalú csőbe helyezed, ezt lefojtod és ráhelyezed a sok szeggel, csavarral, csapágygolyóval készített koktéllal. A cső mindkét végét lezáród. Gondoskods az arról is, hogy az elektronista harcostársad által készített idő-, vagy távirányítható gyújtószerkezetet megfelelően rögzítve a cső lezárása előtt behelyezd. Ha rádió jelekkel távirányított gyújtószerkezetet készítesz, akkor ezt úgy vedd (árnyékolj) le, hogy még véletlenül se lehessen rádiótelefonnal vagy másmilyen rádiójelekkel illetéktelenek felrobbantani, hanem a csakis az erre a célra kifejlesztett távirányítóval. Robbanó szerkezetek elrejtésében, álcázásában az ötletek tárháza végtelen: a robbanó fogpasztás tubustól a robbanó vécéig.

A szubszónikus tartományban repkedő pisztolygolyók ellen kitűnő védőhatást biztosító golyóálló mellényeket lehet 1000-1200 \$-ért kapni a piacon. A legmodernebbek úgy vannak megalkotva, hogy a mellény külső rétegét a becsapódó golyó kilikasztja, amiből rögtön el kezd folyni az olcsó színházi vér. Az eltalált szabadságharcos a helyzetnek megfelelően pl. a földön kell maradjon, „vérbe fagyva”, addig amíg az ellenség távozik. A golyót a mellény második rétege fogja fel. A testre mért ütést sajnos megéri az ember és a csonttörések sem ritkák. Segítségükkel a biztos halált mégis el lehet kerülni.

Mivel a szabadságharcos csak ritkán léphet akcióba, akkor arra kell törekedjen, hogy az ellenségnek a lehető legnagyobb kárt, a legveszélyesebb sebesüléseket, traumát okozza. A merényletek előtt, úgy ahogy a csecsenek is tették, a töltényekből kiálló lövedéket, emberi vagy állati ürülékbe mártották. Ezt a kezelést különösen akkor ne felejtse el, amikor az akció célja inkább a hasznos zagyva terrorizálása és nem a likvidálása. Ehhez a sörétes puska ideális fegyver. Minden halászüzletben lehet kapni egész piciny ólomgolyókat, pl. 0,05 grammokat, amelyeket a tölténybe rakás előtt megnedvesítesz és száraz kutyaurülékbe hengergetsz. Az ellenség hátsójába célzol és lösz bele. A sebész, amíg a véres pépből kiszedi az összes -több tucat- sörétet eltelik több óra. A komoly fertőzés biztosítva van.

Az akciók alatt nagy segítségetekre lehet a kisméretű, hordozható rádió adó-vevő készülék. Ezzel minenkinek kell rendelkeznie, aki külön válik a csapattól az akció folyamán. A legmodernebb készülékek már automatikus kódoló és dekódoló berendezéssel vannak ellátva, tehát a rendőrség általi lehallgatásukra az esély nagyon csekély. Még egy rendkívül hasznos készüléket lehet a piacon találni: ezeket frekvencia fésűknek nevezik. Ennek segítségével le lehet

hallgatni az összes rendőrségi, titkosszolgálati rádió beszélgetést. Mérete ugyanakkora, mint az előbb említett rádió adó-vevő készülékeké, vagyis nem nagyobb egy ma már közismert mobil telefon készüléknél.

Sokszor olcsóbb eszközök, a lebukás minimális veszélye mellett, jobb hatást váltanak ki, mint a drága fegyverek. Ezeket az olcsó eszközöket az ellenség terrorizálására szokták bevetni. A palesztinok az Intifáda keretében nagy szeretettel használják a ködobálást. Mindenki, aki mozogni tud követ dob a zsidó katonára, akik egyszerű természetességgel golyószóróval lönek vissza, mert nekik a tízparancsolat így szól: „**Ha valaki megdob kenyérrel, löj vissza golyószóróval!**“. Prominens az ellenséget támogató személyeket pl. nyilvános fellépésük előtt egy vékony nájlonzacskóba helyezett, kb. 1 liternyi emberi ürülékkel kell fejbe verni. Biztosan nem fogják mártírrá avatni. **Az árulók tánca:** Ennél veszélyesebb, de kivitelezésében hasonló, ha a kiszemelt személyt az akció céljának megfelelően hígra vegyített sóssavval vagy kén- ill. salétromsavval csapod fejbe. A hatás, ha ez egy konferencia teremben történik, óriási. Az áruló mindenki szeme láttáttára fog, hatalmas ordítózasok és ugra-bugrálások közepette, másodpercek alatt meztelenre vetközni, csürdögölöt járni. Ezt a gazembert sem fogják mártírrá avatni!

8.9.3 A szabadságharcos stratégiája

A szabadságharcosok minden -önrendelkezési jogát érvényesíteni akaró- nép harcias elitjét képezik. A harcos elit célja -a nemzet érdekében- visszaszerezni az elvesztett hatalmat! Ennek a célnak az elérésében feltétlen módon a nép bizalmára kell támaszkodnia. Ha a nép bizalma és rejtett, de elszánt támogatása hiányzik, akkor nem lehet felszabadító harcról beszélni. A stratégiai célokat rövid, közép és hosszútávú célokra lehet osztani. Ezeknek a céloknak az eléréséhez ki kell dolgozni és alkalmazni azokat a módszereket, amelyek természetesen tekintetbe veszik a pillanatnyi biztonságpolitikai erőviszonyokat is.

Mivel a cél az ellenség politikai, katonai és morális megsemmisítése, ezért feltétlenül kell az ellenség tevékenységét elemezni, morális támogatottságát pontosan behatárolni, belső és külső nyilvános és rejtett szövetségeseit felfedezni. Ismerni kell számbeli fölényét, a szabadságharc letörésében alkalmazott technikáját, szállítási eszközeit, fegyverzetét, ennek használati (bevetési) módszereit, terveit. Tudnod kell, hogy az általad képviselt nép, mely áruló rétegére támaszkodik és, hogy ezek meg vannak-e szervezve és ha igen akkor milyen formában. Ezekre a pontosan és gondosan, körültekintően kielemezett adatokra, megállapításokra alapozva alakítja ki a szabadságharcos saját stratégiáját.

Tehát, fiam/leányom, saját stratégiád kialakításánál vedd tekintetbe logisztikád hiányosságait és azok beszerzésének nehézségeit: pl. a legalapvetőbb felszerelés a könnyű gerilla fegyverzet, lőszer és robbanószerkezetek beszerzése ill. folyamatos pótlása. Ezeket mindig és szinte kizárólagosan az ellenségtől kell beszerezni. Cinikusan mondhatnánk azt is, hogy az ellenségnek kell gondoskodnia a te fegyverzedet ill. lőszered előállításáról, beszerzéséről. Teljesen helytelen lenne más típusú fegyverzetet vásárolni, mert akkor állandó lőszerhiánnyal küszködnél.

A célok eléréséhez ki kell dolgozni a taktikai eszköztárat is, vagyis intézkedési terveket kell készíteni. Ezek megtervezésekor tekintetbe kell venni az esetleges tévedésekből, árulásból származó károkat és az intézkedési tervet úgy kell kidolgozni, hogy a keletkező károk ne válhassanak végzetessé, a szabadságharc lebénítójává.

A szabadságharc kezdetén a túlélésre kell koncentrálni! Ügyelni kell arra, hogy az ellenség, kezdeti tapasztalatatlanságunkat ne használhassa ki. A tapasztalatok gyorsan gyűlnek. A szabadságharcos napról-napra könnyebben találja fel magát új helyzetében. A lebukás veszélye hatványosan csökken! Sőt hamarosan belejön abba is, hogy az ellenséget milyen könnyen lehet az orránál fogva vezetni, tevékenységét a már eddig is bemutatott módszerekkel lebénítani! A

szabadságharcos rendkívüli szívóssággal megáldott bátor ember, aki az ellenség barlangjába behatolva ott zaklatja, hergeli őket naponta, nem hagyva nekik egy perc nyugtot sem! Az ellenséges hadsereg katonáinak ellátását lehetetlenné kell tenni, kapcsolatait a környező lakossággal meg kell gátolni, összekötőit meg kell félemlíteni, le kell gyilkolni. Ezt a tevékenységet olyan gyakorisággal és összehangoltsággal kell folytatni, hogy az ellenséges katonáknak állandó jellegű, maradandó rosszérzésük alakuljon ki: körbe vannak kerítve! Ehhez viszont szükség van tökéletes terepismeretre és a lakossággal való harmonikus együttműködésre.

A gerilla egyik központi tevékenysége az állandó felvilágosító munka. Természetesen ezt nem a fegyverrel harcoló gerilla végzi, hanem a civil ellenállási mozgalom megfelelő szakosztályának emberei. Ebben az esetben csakis a legcsupaszabb valóságot kell a lakosság számára feltárni, még akkor is, ha tudjuk, hogy az ellenség -kezében az egész médiahatalommal- kígyót-békát fog ránk fröcskölni. Nemcsak az ellenség káros nemzetellenes tevékenységéről kell lerántani a leplet, hanem ugyanakkor harcunk céljairól, igazságunkba vetett hitünkről kell meggyőzni a népet. A lakosságnak meg kell tanulnia, hogy sosem szabad arról beszélnie, amit látott, hallott. Segítse, támogassa, tisztelje azokat az egyéneket, akikről tudja, hogy fegyveresen harcolnak az elnyomóink ellen, veszélyeztetik a saját és a családjuk életét, egzisztenciáját. Azokról, akikről látszik, hogy szimpatizálnak a szabadságharcossal, azokat be kell lépcsőzetesen vonni a tevékenységbe, pl. az akcióba vonuló szabadságharcosokat vezetheti a Kárpátokban, feltételezve, hogy kitűnő terepismerete van. Az állandó jelleggel felvilágosított tömegeből szervezett, öntudatos nép válik, akikkel már sztrájkokat lehet szervezni, akik már megértik egy általános sztrájk fontosságát és óriási hatását. Egy szervezett, öntudatos népet nem lehet a nemzetnek nagy gazdasági károkat okozó, számunkra semmilyen politikai hasznot nem hozó taxis-blokádba manipulálni többé.

Az olyan típusú szabotázs, amelynek kivitelezése folyamán az örséget likvidálni kell, már a gerilla cselekmények körébe tartozik. A szabotázsok kivitelezésénél a szabadságharcos tevékenységi területe mind nagyobb és nagyobb lesz, vagyis mind mélyebben hatol be az oroszlanbarlangba. Ezért ügyelni kell arra, hogy a földrajzi operációs területek kiszélesítésénél ne harapjunk túl nagyot, mert bele törhetik a fogunk. Csak akkora területen operáljunk, amekkorán az ellenségben az állandó körbezárás kibírhatatlan érzetét kelthetjük.

Ha a gerillacsapat egy bizonyos nagyságot elért, akkor ezt -akár az összejtet- kettőbe kell osztani és a régi nagy csapatból a legrátermettebb személyt -előzetes egyeztetések után- ki kell nevezni parancsnoknak.

Ha ezzel a méhcsaládhoz hasonlítható kirajzással már elégséges csapat képződött és a területet már a maguk ellenőrzése alatt érzik, akkor ki kell terjeszteni a tevékenységi területet a legkissebb ellenállás irányába. Ehhez, akár csak a völgybe zúduló vad hegyi patakok, néha figyelemelterelő kerülöket is be kell iktatni. A helyzetnek megfelelően, egyesíteni is lehet a csapatokat, és -akár egy reguláris hadsereg- frontális támadásba lehet lendülni. De erre csak akkor szabad sort keríteni, ha az ellenség legyőzése a kiszemelt területen biztos és a győzelem után a területet meg lehet erősíteni. Ezekkel a részleges népfelkeléshez hasonlítható műveletekkel párhuzamosan az ellenség hátszágában ugyanolyan intenzitással folyik az új gerillacsapatok kiképzése és tevékenysége, a tömegek szervezése, indoktrinálása. Ily módon lehetővé válik egész katonai ezredek bekerítése és foglyul ejtése: a végső győzelem lépésről lépésre közelebb kerül.

8.9.4 A szabadságharcos taktikája

A katonai taktika alatt a stratégiai célok elérésének gyakorlati lépéseit értjük. A szabadságharcosok óriási hajlékonyságot kell felmutassanak ahhoz, hogy céljaikat elérhessék. Ugyanis a harc kezdetén kidolgozott taktikai eszköztárat állandóan módosítani kell, a

mindenkori akciók pillanatnyi alakulásának függvényében. Az akciók formáját is állandóan változtatni kell, mégpedig a mindenkori belső biztonságpolitikai és a nemzetközi politikai helyzet függvényében.

1. **Az ellenség megfigyelése:** A szabadságharcosnak állandó jelleggel figyelnie kell az ellenséget. Ehhez a lakosság körében szimpátiát, széleskörű kapcsolatrendszert kell kiépíteni másképp nem vagy alig lehet hozzáférni az információkhoz..
2. **Mozgékonyság:** A szabadságharcos csapatok (harci egységek vagy sejtek) mozgékonyságában rejlik egyik legfontosabb előnyük. Perceken belül kell tudniuk összegyűlni egy megadott helyen, villámgyorsan rajtaütni az ellenségen és utána rögtön eltűnni, felszívódni, láthatatlanná válni. Minden akció megtervezését erre az előnyre kell építeni. Ez úgy képzelhető el, mint egy fénynyaláb, amely bármilyen testre esik rá nem okoz benne kárt. Azonban, ha ezt a fénynyalábot koherenssé teszed (gondolj a lézersugárra) és ezt a koherens fényt még fókuszolod is, akkor vastag acéllemezeket tudsz vele átvágni. A mozgékonyság feltételei: a gépjárműekkel való felszereltség és az ezek használatához való jogosítványok birtoklása, terepismeret, az ellenség hírközlő és szállító eszközeinek előre megszervezett tönkretétele és a könnyű fegyverzet. Az akciókat az ellenség nagyobb bázisaitól biztonságos távolságban kell végrehajtani, a visszavonulás biztonságának érdekében. Lényeges, hogy -már a rajtaütés elején- az ellenség hírközlő eszközeit üzemen kívül helyezd. A rádióadóját pl. az akció előtt egy öklömnyi nagyságú frekvencia fésűvel kiméred. Az akció megkezdésekor a kimért frekvencián és hullámhosszon erős zavaró jeleket kezdesz leadni. A városi gerilla lopott autókkal az üldözőket pl. feltartóztatja oly módon, hogy pl. egy nagy teherautóval kitolat az üldözők elé. Ha az üldözés nagyon szoros, akkor nagy segítséget adnak az útvonalon előre elrejtett és távirányítással felrobbantható pokolgépek, amiket a gerillák a saját autójukból robbantanak fel közvetlenül az ellenséges üldöző járműve alatt. Ezt azonban úgy a legmegfelelőbb megszervezni, hogy erre a célra egy külön szabadságharcos elrejtőzve várja az üldözők megjelenését és a távirányító az ő kezében van. Fák, hidak felrobbantása - a megfelelő megkerülhetetlen helyen- szintén megszakítja az üldözést. A tapasztalatok azt mutatják, hogy ha az üldöző jármű vezetőjét egy jól irányzott lövéssel leteríted, akkor ez nagy zűrzavart okoz az üldöző gépkocsiban. A jól megtervezett visszavonulás az ellenség demoralizálásának záró aktusa, mert kötelezőek jelenteni, hogy nem tudták elfogni a láthatatlant, nem tudták letartóztatni a megfoghatatlant, körbezárni a fellelhetetlent.
3. **A meglepetés ereje:** A meglepetés és az agresszivitás sokszor lehetővé teszi akciók puskalövés nélküli kivitelezését. Mire az ellenség lélekjelenlétét visszanyerné, addigra már te kell a helyzet ura legyél. A meglepetésszerű támadásnak négy alapfeltétele van:
  - az ellenséges célpont alapos megfigyelése, a napi 24 órás tevékenység elemzése;
  - akciók teljes titokban tartása;
  - az ellenséges csapat harciereje számunkra ismert, ők viszont semmit sem tudnak a mi harci erőnkéről;
  - a meglepetésszerű támadás azt kell jelentse, hogy minden kezdeményezés a te kezdedben van, az események menetét te diktárod az akció kezdetétől a végéig;
  - ne engedd át a kezdeményezést az ellenségnek;
  - te határozod meg a támadás helyét, időpontját és hosszát; erről az ellenségnek nincs tudomása.
4. **Bekerítés:** A gerillaharcos állandó jellegű feladata, hogy a környezetét a legaprólékosabb megfigyelés alatt tartsa. Csak így sikerülhet a számbelileg és fegyverzetében nagy fölényrel rendelkező ellenség bekerítési szándékát idejében kifürkészni és a megfelelő ellenlépéseket megtenni, ill. csak így lehet idejében egy számbelileg kisebb ellenséges csapat mozgásáról időben információt kapni és a bekerítésüket, megsemmisítésüket megtervezni, kivitelezni. Minden áron meg kell akadályozni az ellenség azon manővereit,

amelyek olyan harcokba kényszerítenek, ahol az ellenség felszerelésének, számbeli fölényének és harci modorának megfelelő kedvező helyzet alakulhat ki és a végeredmény a gerillacsapat megsemmisülése lehet.

5. **Törbecsalás, beetetés:** Több módozata lehetséges. Például egy kisebb szabadságharcos csapat egy bizonyos kerületben elkezd operálni, de olyan módon, hogy arról az ellenség pontos információt szerezhesen. Ez lényeges szempont, mert a cél az, hogy az ellenség ismerve a tevékenykedő gerilla csapat létszámát ennek megfelelő erősségű -és nem nagyobb-katonai vagy rendőrségi egységeket fog kiküldeni. Amikor a szabadságharcosokat az ellenséges csapatok megtámadják, akkor ez kemény de időt húzó ellenállást tanúsít. Az erre a célra idejében odaküldött és erre felkészült szabadságharcos csapatok, amelyek az ellenség gyűrűjén kívül helyezkednek el, bekerítik az ellenséget, megsemmisítik őket, fegyverzetüket, felszerelésüket elkobozzák.
6. **A gerilla-menüett-keringő (Che Guevara):** Az ellenséges csapatokat egy erre megfelelő helyen minden oldalról be kell keríteni. A szabadságharcos egységek 4-6 emberből állnak. Az egyik egység erőteljes támadást indít az ellenség ellen, aminek következtében az ellenség erre az oldalra irányítja minden tüzejét. A támadást megfelelő távolságból kell végezni annak elkerülése végett, hogy embervesztés közöttünk ne essék és be se keríthessenek. Amire az ellenség átcsoportosította tüzejét, addigra a támadó szabadságharcos egység visszavonul, de állandó megfigyelés alatt tartja továbbra is az ellenséget. Ekkor egy teljesen másik oldalról egy másik egység kezdi az erőteljes támadást. Ezt így kell folytatni, mindig arra ügyelve, hogy az ellenség fejvesztetten lövöldözzön nagy mennyiségű löszert fogyasztva. A végeredmény az ellenséges csapat harci moráljának a csökkenése, majd teljes eltűnése: ekkor a csapat megadja magát.
7. **Az éjszaka leple:** Az éjszakai operációk akkor fontosak, amikor a szabadságharcosok ismeretlen ill. nem eléggé ismert terepen kell rajtaütéseket végezzenek és a besugár veszélye nagy. Habár az ellenség éjszakai őrsege éberebb, mégis a meglepetésszerű rajtaütés az éj leple alatt sikeresebb. Ugyanakkor az akció utáni eltűnés, felszívódás sokkal könnyebb.
8. **Érzékeny arányok:** A szabadságharcos egységek kevés főből állnak. A szabadságharcos maga, -a reguláris hadsereg katonájához képest-, sokkal jobban képzett és gyorsan kell tudnia alkalmazkodni a legnehezebb körülményekhez is. Azon harcos elvesztése, aki a szabadságharcos tulajdonságaival rendelkezik súlyos csapás minden egység számára. Helyettesítése sokszor nagy nehézségekbe ütközik és időigényes feladat. Az egység tevékenysége korlátozottá válik vagy teljesen szünetel egy ideig. Ha a szabadságharcos egység 4 főből állt, akkor egy ember elvesztése 25%-os veszteséget jelent. Ugyanez egy 100 emberből álló katonai egységnél csak 1%-os veszteséget jelent, amit egyik napról a másikra pótolni tudnak.
9. **Az elesett bajtársak felszerelése:** Minden szabadságharcosnak kötelező feladata, ha a helyzet megengedi, az elesett bajtársak fegyverzetét és különösen a löszert összeszedni.
10. **A löszert takarékos felhasználása, vagyis, ha lehet „hetet egy csapásra“:** A szabadságharcosnak meg kell tanulnia azt a harci módszert, amely a nehezen beszerezhető löszertel takarékosan bánik. Tehát nem szabad vaktában lövöldöznie, mert mindig a helyzet és ha a helyzetnek nem is de az utolsó pillanatig a saját idegrendszerének az ura. Nem engedheti meg magának, hogy ősi félelmek uralkodjanak el rajta, mert ezek először a rémült lövöldözésre készítetik, másodsor menekülési kényszert érez, harmadszor ha a menekülésre nincs lehetőség, akkor harci morálja megszűnik és megadja magát. Mindezek a reguláris hadsereg katonáját jellemzik de nem a szabadságharcost. A szabadságharcos csak tiszta helyzetekben lö. Minden lövése jól célzott és eredményes. A helyes alapállás tehát: hetet egy csapásra!

11. **Rendkívüli alkalmazkodó képesség:** A harcok során a helyzetek sokasága áll elő. Ha a gerilla nem rendelkezik elég alkalmazkodó képességgel, nem elég találmányos, a szorult helyzetekből nem fog kiutat találni és előbb-utóbb meghal. Az igazi, tehetséges szabadságharcos az, aki a legbonyolultabb helyzetekben nemcsak feltalálja magát és kiutat talál, hanem, aki a legszorultabb helyzetet is a maga javára tudja fordítani.
12. **A terep részletes ismerete:** Mivel az ellenség sosem tudja, hogy mikor és honnan szakad rá az Isten (Nimrud) nyíla vagyis a szabadságharcosok rajtaütése, ezért általában a terepet sem ismeri olyan részletességgel. A szabadságharcosnak van bőven ideje, hogy a terveknek megfelelően az akció helyszínét részleteiben felderítse, a menekülés irányvonalát vagyis a felszívódást magát a terep ismeretében aprólékosan megtervezze, a terep adottságait tekintetbe véve az ellenséget, ha ez netalán üldözni fogja, előre betervezve félrevezesse. Az a szabadságharcos, aki újonnan kerül egy csapatba és a terepet nem ismeri nagy veszélyt jelenthet társai és a mozgalom számára. Ezért hangsúlyt kell fektetni arra, hogy mielőtt az „újoncot“ valamilyen akcióba bevonnád a terepet megismertesd vele. Tudnod kell, ha pl. az ellenség nagyobb autóval üldöz, mint amilyennel te visszavonulsz, hogy merre vannak olyan útszűkületek (keskeny hidak, utcák), amelyeken te még keresztül jutsz, de ő már nem. Ha az ellenség hírközlő eszközeit nem tudtad tönkretenni, akkor számíthatsz arra, hogy alagútaknál, hidaknál és más könnyen lezárható helyeken várni fognak rád, nehéz géppuskákkal, páncélos járművekkel. Ebben az esetben kerüld el ezeket a helyeket.
13. **Kiszámíthatatlanság:** A szabadságharcosok ha elkezdnek egy akciót, akkor az ellenség számára, -a sokk hatása alatt- az akció olyannak kell tűnjön, ami azt mutatja, hogy a szabadságharcosok elkeseredett és mindenre elszánt küzdelmet folytatnak. Azonban, az ellenség számára furcsa módon, az akció alig kezdődött el máris abba marad. A hangsúlyt a kiszámíthatatlanságra kell helyezni. Sosem szabad megengedni az ellenségnek, hogy akcióid kivitelezését elemezve, harci módszereid logikáját kikövetkeztesse és különösen arra nem szabad tudjon sose helyesen következtetni, hogy hol és mikor lesz a következő célpont.
14. **A szabotázs:** A civil ellenállási mozgalom szabotázseitől a szabadságharcos szabotázseit az különbözteti meg, hogy ezek sokkal durvábbak, nagyobb méretűek és általában az örség legyilkolásával kezdődnek. Minden egyéb idevonatkozó ismeretet részletesen olvashattál már a megfelelő fejezetben.
15. **Terror:** csak az árulók és az ellenség különösen gyűlöletes vezetői ill. kínzóistjtjei ellen szabad alkalmazni. Ezekben az esetekben azonban minden megengedett, sőt a tízparancsolat minden ellenpólusának alkalmazása kötelező, mint már említettem: „**Ha az ellenség megdob kenyérrel, löj vissza golyószóróval!**“. Ne higgy soha az ellenség jószándékában!
16. **Merényletek:** Abban az esetben alkalmazandók, ha az alkalmazott terror nem hoz sikert és az áruló sem meg nem tért, de nem is végzett még önkéntesen magával, ill. a börtönben lévő szabadságharcosok kínzójáról továbbra is a fanatikus gyűlölettel véghezvitt kínzások híre jut el hozzád.
17. **A lakosság segítése:** Ahogy már említettem a lakosság segítése nélkül nem lehet szabadságharcról beszélni. A szabadságharcos vezérkar egyik első rendű feladata, hogy a nép indoktrinálásának intézkedési tervét kidolgozza és a civil ellenállási mozgalommal együttműködve a megfelelő szakosztály szakemberei, a szabadságharc és végül is a népfelkelés céljairól, a nép verhetetlenségéről, őket meggyőzze.
18. **Kitartás, megingathatatlan hit, elszántság:** Az ellenséggel, az árulókkal, a feljelentőkkel szemben kitartó, következetes könyörtelenséget kell mutatni. A legnehezebb körülmények között is ki kell tartani, szívósan bírni kell a legnagyobb lelki teherterteleket is. Ezeket

viszont csak akkor lehet elviselni, ha a szabadságharcos szilárdan hisz harcának igazában. A tapasztalatok azt mutatják, hogy nehéz börtönkörülmények között, ha a szabadságharcos hite megrendül, akkor egészsége rohamosan tönkremegy és szinte egész szervezete egyszerre mondja fel a szolgálatot.

- 19. Viselkedés a foglyul ejtett ellenséges katonákkal:** Ha a terepet, melyen operáltál katonailag nem tudod biztonságosan megtartani és megerősíteni, akkor a foglyul ejtett katonákat engedd szabadon. Természetesen először ki kell hallgatni őket, meg kell magyarázni nekik a szabadságharc céljait, felszerelésüket, ruházatukat el kell venni tőlük.
- 20. Viselkedés a sebesültekkel szemben:** A sebesült bajtársakat nem szabad semmilyen körülmények között az ellenség kezére hagyni. A harc helyszínéről el kell őket szállítani, az erre a célra előre elkészített helyre, ahol az ellenállásban résztvevő orvos, nővér foglalkozik a gyógyításukkal. Sebesült bajtársainkban szilárd kell legyen a hit, hogy semmilyen körülmények között nem lesznek cserben hagyva. A fogságba esett ellenséges katonák gyógyítását is meg kell oldani. Hangsúlyt kell tehát arra fektetni, hogy a szabadságharc céljai az ellenség oldalán álló egyszerű emberek terrorizálásával, oktalan kivégzésével ne piszkolódjának be.
- 21. Viselkedés a civil lakossággal:** Az operációs terület lakosságával a szabadságharcosnak a legjobb kapcsolatot kell kialakítania és ezt állandóan ápolnia. Tiszteletben kell tartani a lakosság szokásait és néphagyományait. A szabadságharcos csak így bizonyíthatja erkölcsi fölényét az ellenséggel szemben. Ha a civil lakosság közül valaki vagy valakik besúgónak bizonyul(nak) ezek kivégzése nem szabad megtörténjen anélkül, hogy a besúgó megkapta volna az alkalmat a jogi védekezésre. Ha ezeket a szabályokat nem tartod be, akkor hamarosan elveszted a lakosság bizalmát és a háterszágodat. Nem lesz, aki ellássa harcosaidat élelemmel, nem lesz aki gondozza sebesültjeidet és, ami különösen fontos, az emberek nem fognak hallgatni többé tevékenységedről.

8.9.5 A földalatti szabadságharc jellemzői

A felsoroltak alapján a földalatti szabadságharcnak a következő főbb jellemzői vannak:

1. A szabadságharcosok támadása olyan, mint derült égből a villámcsapás: kiszámíthatatlanul jön, végtelenül agresszív, mindent tönkre tesz, és mire az ellenség felocsúdna, már nincs sehol.
2. A szabadságharcos sosem törekszik egy rajtaütés során a teljes győzelemre, célja az ellenség megfélemlítése, harci moráljának tönkretétele, ellenállásának felmorzsolása.
3. A gyors visszavonulás érdekében a visszavonulás útvonalát előre el kell készíteni, mégpedig úgy, hogy az üldözőid számára előre elkészített halálos, ill. félrevezető csapdákat állítasz.
4. A szabadságharc előnyei abban rejlenek még, hogy az ellenséget meglepetésszerűen támadod meg, mégpedig tudatosan alkalmazva a pánikkeltés minden módszerét.

8.9.6 Rendszerben van-e a FÜLE ?

Mint minden fegyveres csapatnak úgy a szabadságharcos sejtnek is a következőkre van szükségük: Felszerelésre - Üzemanyagra - Lőszerre - Élelemre (FÜLE). A szabadságharcos kezdetben semmilyen logisztikával nem rendelkezik. Mindent, amire szüksége van az ellenségtől kell elrabolnia: fegyvert, löszert, autót, robbanóanyagot, pénzt. A felszabadító mozgalomnak feltétlen módon rendelkeznie kell gépjárművekkel. Ehhez azonban kötelező módon minden szabadságharcosnak tudnia kell a járműveket vezetni és ezeknek minden csínját ismerni. Kell ismernie néhány honos márka elkötési módozatait, annak ellenére, hogy ma már a legtöbb

autóba különböző riasztó berendezéseket helyeznek el. Ezt a szerzett tudást tovább kell adnia minden szabadságharcosnak. A FÜLE beszerzése érdekében a szabadságharcos megtámadja a bankokat, fegyverraktárakat, és előzetesen pedig kapcsolatrendszert épít ki az említett intézmények alkalmazottaival. A bankok megtámadása után, természetesen, magaddal viszed az örök fegyvereit is. A szabadságharcosnak több rejtett fegyverraktára van, azoknak a célpontoknak a közelében, amelyek gyakrabban kerülnek megtámadásra ill. a búvóhelyek közelében.

8.9.7 Merényletek

*Köztünk van a legnagyobb ellenség,
A cudar, az áruló testvérek!
S egy közülök százakat ront el, mint
A pohár bort az egy cseppnyi méreg.
Petőfi Sándor: A nemzethez*

Merényleteket az árulók és az ellenség magasrangú tisztségviselői ellen szoktak elkövetni. Merényletek után repressziókra számíthatok: letartóztatások, kínzások, deportálás, stb. Mérlegeld, hogy a merénylet után várható terror áldozatai egyensúlyban lesznek-e az eredménnyel. Pl. 1942 májusában cseh ejtőernyősök sikeres merényletet követnek el Heydrich birodalmi protektor ellen. Ellenintézkedésként a németek porig bombázták a Lidice nevezetű helységet.

Merényletek tervezésénél tekintetbe kell venni a likvidálandó betöltött pozícióját is. Helyi hatalmasságok kivégzése nem von maga után akkora terrort, mint a központi, magasrangú tisztségviselők likvidálása.

Mindent a legapróbb részletekig gondolj át és próbálj ki. Semmit se hagyj a véletlenre. Ha a merénylet félresikerül, akkor az ellenség szuperóvatossá válik és sokáig várhatod a következő kedvező alkalmat.

Az ellenállás rendőrszekciója képezi ki és adja elő a merénylőket. A sikeres merénylet után, a menekülési szekció biztosítja a merénylők elszállítását, az előre elkészített búvóhelyekre, vagy a gerilla harcosokhoz, vagy külföldre. Az előkészületekben több szekció is részt vesz, pl. a hamisító szekció előkészíti a megfelelő okmányokat a merénylők számára. A kivitelezés csak egy szekció kizárólagos feladata.

A tervezésbe olyan kevés személy vegyen részt, amennyire feltétlenül szükség van.

A konkrét részletek totális titokban tartásától függ az akció sikere.

Azok, akik az előkészítésben vesznek részt, nem tudhatnak semmit az akcióról magáról. Azért, hogy még kínzás alatt se vallhassanak semmit.

Az előkészületekhez tartozik a kivégzendő szokásainak alapos tanulmányozása:

1. munkába vezető útja: pl. gyalog vagy autóval?;
2. munkahelyének elhagyási ideje ill munkájának megkezdési ideje;
3. milyen egyesületekbe, koncertre, színházba, moziba szokott járni;
4. vannak-e gyerekei, hol szokott ezekkel találkozni;
5. van-e az őrzésére kirendelt csapat és ha igen ezek kikből állnak, mikor váltják egymást, stb.

Ideális esetben be lehet csempészni egy ellenállót a kivégzendő környezetébe, akinek feladatai közé tartozik ennek minden fontosabb tervéről, pl. utazási tervéről, értesíteni az ellenállást.

A buvóhely kiválasztásánál a távolság nagyon fontos:

1. ha túl közel van, mivel a merénylet helyét egy elég nagy körzetben gyorsan körülzárják, kitésszük a merénylőket a lebukás veszélyének;
2. ha túl messze van, akkor a riadóztatott rendőrség és hadsereg a közúti ellenőrzéseknél könnyedén letartóztatja őket;
3. a tapasztalatok azt mutatják, hogy 1-2 [km] távolság kedvező; ez azt jelenti, hogy amire a környéket körülzárják addigra a merénylőknek a körzetből már el kell távozniuk és a buvóhelyet el kell érniük; ez különösen fontos akkor, ha valaki a merénylők közül akció közben megsebesül;
4. a buvóhelyen legyenek előre elkészített csere ruhák;
5. orvos várakozzon a közelben az esetleges sebesültek ellátására.

A merényletet úgy kell tervezni, hogy a sikernek kedvező feltételeket alakítsunk ki:

1. marokfegyver, géppisztoly, kézigránát vagy robbanótöltetek használatának esetén a merénylő közel kell tudjon férközni a kivégzendőhöz;
2. ha távcsöves puskát használnak, akkor ennek a célzási iránya nem szabad a vakító nappal szemben legyen, és a puska felállítására is gondolni kell;

Ha a merényletet autóban ülő kivégzendőre tervezed, akkor a merénylet helyét úgy válaszd ki, hogy ott az autó vezetője, vagy nagyon le kell lassítson, vagy esetleg meg is áll: hajtűkanyarokban, építkezésnél, stb.

Ha a merénylet félresikerül és a merénylőknek menekülniük kell, akkor általában különböző dolgok maradnak hátra, esetleg egyik merénylő társad holtteste. Ezért minden használati eszközt, pl. ruhát, fegyvert, töltényeket, cigarettát, stb. úgy kell kiválasztani, hogy ezek alapján az ellenség ne tudjon következtetni a merénylők kilétére.

A kivégzendő autóját mesterségesen kiprovokált vagy felállított akadályokkal is meg lehet állítani, pl. egy megrendezett autóbalesettel.

A fegyverhasználatnál megkülönböztethetsz direkt és indirekt módszert. A direkt módszernél marokfegyvert, géppisztolyt, kézigránátot használasz, míg az indirekt módszernél távolról robbantod fel pl a kivégzendő autóját. A direkt módszernél egyszerre több fegyvert és kézigránátot kell bevetni, mert ki kell zárni annak az esélyét, hogy a döntő pillanatban valamelyik fegyver csütörtököt mondva a merénylet sikerét kockáztatja.

8.9.7.1.1 A direkt módszer

1. A merénylők a kivégzendő közvetlen közelébe lépnek.
2. A direkt módszer nagyon hatásos, de egyúttal a merénylőre is nagyon veszélyes. Könnyen közelharcra is sor kerülhet. Történelmi példa a Rabin, izraeli kormányfő, merénylőjét rögtön -a sikeres merénylet után- letartóztatták.
3. A merénylők 30 méteren belül kell kerüljenek a kivégzendőhöz. Ekkor, ha a fegyverek működnek is, ezeket nagy hatással lehet bevetni. Az esély, -ha az elpusztítandó nagy tömegben van, körülvéve gorillákkal- általában a merénylők menekülésére nagyon csekély.
4. Kézigránátok kombinálva géppisztolyokkal biztos módszer.
5. Marokfegyverek nem annyira biztos fegyverek. A helyzet által előállt izgalomban, esetleg tömegben, könnyen félre lehet löni. Életveszélyességük sem elegendő minden esetben. Például ha a kivégzendő netalán golyóálló mellényt hord, akkor a marokfegyver használata napokon belül gyógyuló kisebb sebesüléseket okoz. A golyóálló mellény nem áll ellen

viszont a nagy sebességű lövedékeknek. A svájci 5,6 [mm] (0.223) kaliberű PE 90-es géppuskából kilőtt kis lövedék még a fejen lévő acélsisakot is átlíkasztja.

6. Géppisztollyal még nagy lelkesedéskor és az ebből következő izgalom közben is el lehet találni a célt. Életveszélyességi foka is sokkal nagyobb a marokfegyverénél.
7. Ne használj offenzív kézigránátot. A defenzív gránát viszont rád is veszélyes lehet. Az izgalom miatt a dobási pontosság általában rosszabb. De a határfoka miatt nem is kell méter pontosan dobni.
8. Ha nincs defenzív kézigránátod, akkor építs magad: konzerves dobozba vagy befőttes üvegbe rakj robbanószert, kapszulát, vagy rövid gyújtószínórt és jó sok szeget, csavart, éles vasdarabot. Ezzel a koktéllal etesd az árulókat és az ellenségeinket.
9. A fegyver elrejtését és az előrántásának műveletét gyakorold orrvérzésig. Vedd tekintetbe, hogy a döntő pillanatban semmilyen véletlen tévedés nincs megengedve. A döntő pillanatig ügyelj a fegyvered épségére.
10. Ha a kivégzésre épületek belsejében kerül sor, akkor használj hanfogós fegyvereket és ezen kívül, vagy esetleg ennek hiányában, az épület előtt légkalapáccsal vagy nagy hangon bögött motorokkal tereld el a figyelmet a lövés zajáról. Minden alaklommal a merénylők menekülésének számára értékes másodperceket kell és lehet nyerni.
11. Puskák használata átmenetet képez a direkt és az indirekt módszer között.
12. Puskák életveszélyességi foka még 500 méter távolságban is elég nagy. Álló egyént közönséges puskával is el lehet biztosan találni 400 [m] távolságról. Kisebb célt, pl. ülő egyént 300 [m] távolságról el lehet biztosan találni.
13. Távcsöves puskák használata ideális. Segédletükkel át lehet hidalni a kivégzendő áruló vagy elnyomó testőrségét és a merénylőknek is nagy esélyük van, hogy idejében eltűnhessenek. Ha alkalmas van, akkor ezeket a merényleteket több egymásról nem tudó fegyverrel tervezd. (Történelmi példa a J.F. Kennedy ellen elkövetett merénylet, amit egyszerre több távcsöves puskából leadott lövéssel követték el.). Gondolj mindig a puska feltámasztására is. Kedvező feltételek mellett egy kisebb célt is eltalálsz nagy biztonsággal 600[m] távolságról.

8.9.7.1.2 Az indirekt módszer

1. A merénylők a kivégzés pillanatában nem látják a kivégzendőt.
2. Ezen módszer a merénylők számára biztonságosabb, azonban nem mindig hozza meg a kívánt eredményt.
3. A szükséges anyagok beszerzése nehezebb és használatukhoz szaktudás szükséges.
4. Helyezz el húzásra vagy nyomásra érzékeny aknát a kivégzendő székébe, hűtőszekrényébe, ágyába, véceülökéjébe, vagy ennek víztartályába. Mivel a robbanószert a kivégzendő közvetlen közelében robban elégséges 200-500 [gr] robbanószert is.
5. Ha egyszerűen a kivégzendő házában helyezel el robbanószert és kívülről figyeled mikor lép be a kivégzendő a megfelelő helyiségbe, ekkor távirányítással vagy infravörös érzékelővel begyűjtöd/begyűl a bombát. Ebben az esetben több [kg]-os robbanótöltetre van szükséged.
6. Keményen megépített beton, vagy téglaházakban becsukott ablakok és ajtók mellett a robbanás ereje jobban kifejti a hatását, mint egy préselt lemezekből épített barakkban.
7. Az indirekt módszernek a hátránya az, hogy pl. ha az idő letelt a bomba akkor is fel fog robbanni, ha a kivégzendő éppen nem tartózkodik a helyiségben ill. ha helyette pl. másvalaki ül be az autójába és indítja a motort vagy másvalaki lépik be az infravörös

érzékelővel titokban ellátott helyiségbe és oldja ki ezáltal az ott elrejtett, automatikusan robbanó bombát.

8. A távolról begyújtott bombák gyújtószerkezete, ha nem profi módon van megépítve, akkor más rádiójelektől is felrobbanhat, pl. mobiltelefonoktól.

8.9.7.1.3 Viselkedés a merényletek után

1. A városból kivezető minden utat villámgyorsan szigorú ellenőrzés alá fognak vonni. Ezért ne próbálj azonnal a városból elmenekülni. Az itt megszervezett 1-2 [km]-re lévő buvóhelyeden rejtőzz el addig, amíg a nagy felhajtásnak vége.
2. A buvóhelyeden vedd fel az előkészített ruháidat és a merénylet alatt rajtad lévőket égesd el, mert valószínű, hogy az ellenség rendelkezik a ruháid leírásával és ezek esetleg a merénylet nyomait viselik magukon, mint pl. vér, löpor, festéknyomok, stb.
3. Sose maradj ezen az első buvóhelyen többet, mint egy éjszakát. A továbbmenekítésed legyen előre megszervezve.
4. Következő buvóhelyed olyan lakónegyedekben legyen, amit már az ellenség átkutatott.
5. Néhány nap elteltével hagyd el a várost és menj át pl. a gerillaharcosokhoz az erdőbe.
6. A merényletről sose beszélj senkinek egy szót sem!

8.9.8 A civil ellenállási mozgalom harci akciói és formái

Az eddigiekben felsorolt tevékenységek összehangolt felerősítése egy-egy harci akcióval olyan szinergikus hatásokat vált ki, -úgy az ellenséges hatalomban, mint a sajátjaid körében-, hogy az ellenséges hatalom az összeomlás szélére kerül- míg az általad képviselt népcsoport magától is fel fogja ismerni, hogy a nyílt felkelés eszközével élhet.

A civil ellenállási mozgalom időközben olyan tapasztalatokra tesz szert, hogy a szabotázsokban, merényletekben edzett személyekből a legütöképesebb harci csapatokat tudja felállítani.

Harci akcióknak nevezzük azokat a pl. szabotázs cselekményeket, merényleteket, politikai foglyok vagy tuszok kiszabadítását, stb., amelyek folyamán céljaid elérése érdekében fegyverrel kell kikapcsolnod a kisebb vagy nagyobb számú örséget.

A harci csoport 3 részből áll:

1. a biztosítók
2. a tűzvédelem
3. a rohamcsapat ill. a benyomulók.

A biztosítók elszigetelik a megtámadandó objektumot a külvilágtól. A tűzvédelem adja a benyomulók számára a hátvédelmet és biztosítja a visszavonulásukat. A benyomuló csoport behatol az objektumba és ott elvégzi a feladatát.

A rohamcsapat legfeljebb 4 vagy 5 tagból áll. Ketten végzik a szervezést és a kivitelezés összehangolását. A tagok között feltétlen bizalomnak kell uralkodnia. A legjobb lövő és hidegvérű harcos kezeli a géppisztolyt, ő adja a rohamcsapaton belül a hátvédet is.

A felszabadítási mozgalom vezérkara által kiadott utasításoknak mindenkor első prioritásuk van és ennek megfelelően az esetleges saját kezdeményezésű akciót el kell időben tolni, hogy a vezérkar utasításának megfelelően cselekedhessünk. Ez is mutatja, hogy a szervezeti felépítés létezik, de a sejtek kezdeményező készségén sok minden múlik és ez a felszabadító mozgalom alapja. Egyébként a harci egységek terveznek és kiviteleznek: emberrablást, rajtaütéseket különböző objektumokon, besúgók, árulók, prominens gonosztevőink kivégzését, propagandaakciók kivitelezését (pl. a TUPAC AMARU harcosai, a japán nagykövetség

elfoglalásával, hónapokon keresztül az egész világon a napi hírekben szerepeltek). Ezeknek az akcióknak a tervezéséről és kivitelezéséről csak akkor kell értesíteni a vezérkart, ha az akcióknak stratégiai fontosságuk van. Egyébként csak az számít, hogy minél több ilyen akcióra kerüljön sor, minél több szabadságharcos egység keletkezzen és az akciók időbeni sűrűsége növekedjen.

Egy tapasztalatlan, kezdő szabadságharcosra az elején csak egyszerű, de mégis körültekintést, titoktartást igénylő feladatokat kell bízni, mint pl. röpiratszórás, plakát ragasztás, telefonterror, stb. A feladatokat sikeresen elvégezve, látva és felmérve az eredményeket, érezve egy a nemzet számára fontos csoporthoz való tartozást, lassan egy tapasztalt, kiváló szabadságharcossá válik. Tűzharcba csak akkor szabad bevonni, ha már kezelni tudja a fegyvereket és előzetesen fegyver nélküli harcokban, terror akciókban, mint pl. hasznos zagyvák (8 napon túl gyógyuló) megfenyítése, már részt vett. Olyan akciók kivitelezésében, amelyek műszaki felkészültséget is igényelnek nem vehetnek részt azok a szabadságharcosok, akik ezzel a felkészültséggel nem rendelkeznek. Az eddigieket összefoglalva kijelenthetjük, hogy a szabadságharcnak több formája ismeretes, mint pl.:

1. Rajtaütés
2. Megszállás
3. Törbeccsalás
4. Utcai harcok
5. Sztrájk és munkabeszüntetés
6. Foglyok megszöktetése, fegyver és lőszer szállítmányok eltérítése
7. Kivégzések
8. Tuszejtés
9. Szabotázs
10. Fizikai és lelki terror, pszichológiai hadviselés
11. Fegyveres propaganda
12. Tömeges passzív ellenállás és civil engedetlenségi mozgalom.

Ezek közül a következőkben ismertetjük a legfontosabbakat.

8.9.8.1 Rajtaütés

A rajtaütés az az akció, amelynek célja harcostársaink fogságból való kiszabadítása, fegyverek, lőszer, robbanószer, pénz zsákmányolása. A rajtaütést, mint általában minden más akciót, el lehet követni éjszaka vagy nappal. A rajtaütés konkrét célpontjai, azok, amelyek a leghatásosabb sikerrel járnak: állami pénzüzetek, fegyverraktárak, egyéb katonai létesítmények, a rendőrség és titkos rendőrség laktanyái, őrszobái, börtönök, egyéb államigazgatási intézmények, az ellenségeinket támogató külföldi intézmények, hírközlő szervek, újságok, rádió, tv szerkesztők ill. szerkesztőségek. Ezek a rajtaütések nem mindig fegyveres akciók. Elégséges pl. egy szerkesztőségen rajtaütni és a berendezéseiket tönkretenni, a legellenségesebb szerkesztőt, különösen azokat, akik otthon még egy útlevelet rejtegetnek a duszában, (varázs)szőnyegbe csavarva az ablakon úgy dob ki, hogy a kedvenc országáig ne is érje a lába a földet. Az elkövetkező újságszámok szerkesztését már jól meg fogják gondolni, hogy Magyarországon mennyi magyarellenességet lehet publikálni. Ezekben a nem tüzfegyverrel vívott harcokban azok, akik kitűnően megállták a helyüket megbízást kaphatnak tüzfegyverrel vívott harci ütközetekben való részvételre, megkaphatják a műszaki kiképzést. Megfelelő ruházat beszerzése a rajtaütés előtt rendkívül fontossággal bírhat egyes esetekben. A ruházat lehetővé teheti az objektum észrevétlen megközelítését, a meglepetés erejét növeli, fejvesztettséget okoz. Ha pl. a célobjektum öreinek is ugyanolyan ruházata van, akkor ezek nem mernek rád löni, mert nem

tudják, hogy nem-e a sajátjukra lönek. Az őrseget szakszerűen, gyorsan, begyakorlottan kötözd meg és zárd be őket egy erre a célra legmegfelelőbb helyiségbe. Egyet hagyj közülük szabadon, aki ki fogja nyitni a páncélszekrényeket, a fegyverraktárat, stb. Visszavonulás előtt minden alkalommal tedd tönkre az ellenség hírközlő eszközeit, gépjárműveit.

A pénzszállítmányokat általában páncélozott járművekben szokták lebonyolítani. Ezek mozgó objektumok ezért a rajtaütést is másképpen kell megszervezni. Ezek a járművek is feltartóztathatók más nagyobb járművekkel, aknával vagy még hatásosabb rendőr ruhába öltözve és egy szokásos közúti ellenőrzést szimulálva. A feltartóztatott jármű ajtaját, ha ezt a felszólítás ellenére sem hajlandó az őrseg belülről kinyitani, 500 grammos plasztik töltettel vagy egy nehéz fegyverrel, vagy aknavetővel felszerelt géppisztollyal ki lehet nyitani. Különösen azokat a pénzszállítmányokat érdemes elkapni, amelyek az üzletekből összeszedett pénzt szállítják, ugyanis ezeknek a pénzjegyeknek szokás szerint még nincsenek a sorszámaik feljegyezve. A kiválasztott üzlettulajdonosok ne legyenek magyar kisemberek, hanem az ellenséghez tartozó vagy azokat kiszolgáló genny-gazdag gazemberek. Mivel az ellenség teljes propagandagépezetével ellenünk fog fordulni ezért fiam/leányom az akciók előkészítésénél és lebonyolítása közben tartsd be a következő szabályokat:

1. Főlegesen ne erőszakoskodj! Ne fecsérelj ezzel idődet és figyelmedet!
2. Ne bánts el ártatlanok magánvagyonát!
3. Általában ne járj el bandita módjára!
4. A rajtaütés alatt és után gondoskodj az előre elkészített röplapok, plakátok elszórásáról. A propaganda számodra sokkal fontosabb, mint az ellenség számára! Ezért ne felejtse, hogy rendőrségi levéltárak kifosztása óriási adatmennyiség birtokába juttathat, ami a propaganda hájáratodban létfontosságú lehet.

8.9.8.2 Megszállás

A megszállásnak általában propaganda célja van: valamilyen a nemzetközi média figyelmét felhívó objektum ideiglenes elfoglalása általában tuszejtéssel egybekötve. Az akciónak rendkívüli propaganda értéke lehet, amit semmilyen más eszközzel nem lehetne elérni. Ilyen lehet pl. egy TV adó és szerkesztőség megszállása és a szerkesztők rákényszerítése arra, hogy bizonyos anyagokat hozzanak le ill sugározzanak ki a nézőknek. Minden megszállásnak a legfontosabb és legkényesebb része a visszavonulás megtervezése. Mivel általában a megszállások hosszabb ideig tartanak, ezért az ellenséges hatalom rendőrségének ideje van a megszállt objektumot körbezárni. Ennek következménye, hogy csak tuszok segítségével lehet ebből a gyűrűből kikerülni. Az eddigiekből is már érezhető, hogy a megszállás egy olyan akció, amely, mint pl. a TUPAC AMARU esetében, a legerősebb idegzetű és legelszántabb szabadságharcosok bevetését igényli, akik ha minden kötél szakad, a magukra erősített robbanótöltettel úgy követnek el öngyilkosságot, hogy magukkal vigyenek minél több ellenséges katonát.

8.9.8.3 Törbeccsalás

Hamis hírek segítségével vagy álműveik kivitelezésével, pl. személyvonatok megállítása és birtokbavétele, az ellenséget a helyszínre „hívjuk“. Az ellenség -szokás szerint- körbeveszi a szabadságharcos csapatot és megadásra szólítja fel őket. Ekkor a szabadságharcosok egy másik része, egy nagyobb külső gyűrűben, körbezárja az ellenséget, ezeket megadásra kényszerítik. Elveszik fegyverzetüket és ruházatukat, járműveikre, ha nincs szükség, akkor ezeket teljesen tönkre kell tenni. Ilyen akciókra, úgy a legbelső, mint a legkülső szabadságharcos csapatokban távcsöves puskákkal felszerelt harcászati csapatok is részt vesznek, akik ebben az esetben rendkívül hasznosak lehetnek. A törbeccsalás, mint szabadságharcos módszer kitűnően alkalmas az ellenség erőszakszerveinek demoralizálására, megfélemlítésére.

8.9.9 A szabadságharcosok hírszerzése

A passzív ellenállás erősödése egyértelmű utalás a tömegek elleszenvének és tettekesységének növekedésére. A passzív ellenállók köréből kitűnő informátorokat tudsz beszervezni, - természetesen a konspiratív szabályok betartásával-, akik segítségével az ellenség titkosrendőrségének, speciális katonai egységeinek ellened készülő terveit előre megtudhatod. Ugyanilyen fontosak a katonai fegyverraktárak épületterveinek, vagy bankok nagyobb pénzszállításainál az útvonal és egyéb szükséges részletek megszerzése. Az így lépésről lépésre kialakított ügynökhálózat és az azokat működtető szabadságharcosok alkotják a hírszerzési szekciót. A hírszerzési szekció felépítéséről már Kr. e. kb. 500 évvel írt a kínai Szun mester, akit az 1950-es években fedeztek fel és kezdték tanait a KGB Akadémián tanítani. Orosz nyelvből a keletnémet titkosrendőrség a STASI akadémia számára lefordította németre és innen fordították nem sokkal később angolra. Ezzel a kerülő úttal került végül is Szun Tszu tanítása a CIA akadémiára. Tanításait k.u. 300-400-ig is sokan kommentálták, tanították Kínában. Ebből adok közre a kémhálózat kialakítására és működtetésére részleteket:

Szun Tszu: „Öt kém fajta létezik:

1. a helyhez kötött kém,
2. a belső kém,
3. az ellen kém,
4. a halott kém és
5. az élő kém.

Ha mind az öt fajtát akcióba lépteted és senki sem ismeri útjukat- ezt szervezési zsenialitásnak nevezzük. A kémek egy uralkodónak a legértékesebb javai. A helyhez kötött kémek egy bizonyos helység lakói közül szervezendők. Belső kémek az ellenséges tisztikarból rekrutálандók. Az ellen kémeket az ellenség kémei közül szervezed. A halott kémek az ellenség kémeit vezetik félre hamis információkkal. Az élő kémek visszatérnek és jelentéseket tesznek.

Zhang Yu: Belső kémeket az ellenség elégedetlen tisztjei ill. a kivégzett tiszték hozzátartozói közül szervezel be.

Du Mu: Az ellenség tisztjei közül vannak olyan intelligens tiszték, akik munkahelyüket elvesztették, vagy, akik szabálysértéseket követtek el és megbüntették emiatt őket, vagy akik elszánt, sóvár karrieristák. Vannak olyan tiszték, akiket alacsony rangban tartanak, és olyanok, akiket semmilyen fontos feladattal nem bíznak meg. Vannak olyanok, akik egy összeomlásra várnak és megpróbálják ezt a saját hatalmuk és gazdagságuk kiépítésének javára kihasználni. És vannak olyanok, akiknek minden tevékenysége a megtévesztésen és az álszentségen alapul. Ezek közül mindegyiket barátságosan megközelítheted és megvesztegetheted. Megtudhatod tőlük az országban uralkodó viszonyokat és azokat a terveket, amelyeket ellened kovácsolnak. Arra is használhatod őket, hogy segítségükkel nézeteltéréseket és súlyos ellentéteket, belső szakadásokat provokálj.

Li Quan: Ha észreveszed, hogy ellenséges kémek ólálkodnak körülötted, akkor ezeket nagyvonalúan vesztegesd meg, hogy ezután számodra dolgozzanak, váljanak ellenkémekké, kettősügynökökké.

Wang Xi: Ellenkémek, azok az ellenséges kémek, akiket elfogsz és meggyőzöd őket, hogy számodra információkat szállítsanak ill. rajtuk keresztül az ellenséget félrevezető információkkal látod el. A halott kémek azok a kémek, akiket saját előljáróik azzal bíznak meg, hogy az ellenséget félrevezető információkkal lássák el. Ha lelepleződnek, minden esetben meggyilkolják őket.

Du You: Ha kémeid hamis információkat kapnak, és ezeket a letartóztatásuknál az ellenségnek átadják, akkor az ellenség ezeknek a hamis híreknek megfelelően fog felkészülni. Ha a dolgok

menete mégis rosszra fordul, akkor ezeket a kémeket kivégzik. Ezért hívják őket halott kémeknek.

Du Mu: Élő kémek azok, akik hírekkel jönnek-mennek. Élő kémeknek azokat választod ki, akik belsejükben okosak, de külső megjelenésük ostobát mutat, akik megjelenése nem feltűnő, akik azonban elszántak, gyorsak, erőteljesek és szívósak, akik minden kísértésnek ellenállnak, bírják az éhséget, a hideget és a szégyent.

Szun Tszu mester: Ezekért senkit sem kezelnek olyan bizalmasan az erőszakoszervekben mint a kémeket, senkit sem fizetnek meg jobban és semmi sem titkosabb mint a kémek munkája.

Du Yu: Ha a kémeket nem kezeled a legjobban, akkor fennáll a veszély, hogy átállnak és az ellenségnek dolgozva rólad híreket szórnak szét. Ahhoz, hogy munkájukat végezhesék bőségesen kell jutalmaznod őket és a legnagyobb bizalmat kell élvezzenek. Ha kémtevékenységüket nem tartották titokban, akkor az egyet jelent a biztos halállal.

Szun Tszu mester: Kémeket nem lehet éles értelem és bölcsesség nélkül bevetni. Kémeket nem lehet emberiesség és igazságosság nélkül vezetni. A kémek igazságát nem lehet agyafúrtság nélkül megtudni. Valóban egy nagyon kényes ügy. A kémek minden területen nagyon hasznosak.

Du Mu: Minden alkalommal fontos, hogy előre tájékoztatva legyél.

Szun Tszu mester: Ha valami, ami a kémkedés tárgyát képezi kiszivárog, mielőtt arról a kém jelentést tett volna, akkor úgy a kémnek, mint a kiszivárogtatónak meg kell halnia.

Mei Yaochen: A kémet azért ölik meg, mert híreket továbbít; azt, aki erről beszélt, azért ölik meg, hogy a további locsogást megakadályozzák.

Szun Tszu mester: Bármikor, ha egy ellenfelet meg akarsz támadni, egy várost be akarsz venni vagy egy embert meg akarsz ölni, először ismerned kell felelős tábormokai személyazonosságát, bizalmi embereiket, látogatóikat, ajtónállóikat, kamarásaikat. Engedd kémeidet mindezt megtudni.

Du Mu: Bármikor ha támadni és harcolni akarsz, először ismerned kell azoknak az embereknek a tehetségét, akik az ellenségnek dolgoznak azért, hogy a viselkedésüknek megfelelően tudj cselekedni.

Szun Tszu mester: Fel kell ismerned az ellenséges kémeket, akiket rád állítottak és meg kell próbálnod őket megvesztegetni, hogy nálad maradjanak. Így tudod ellenkémmé tenni és bevetni őket. A kapott hírek alapján helyhez kötött és belső kémeket tudsz szervezni. Az így kapott hírek alapján tudsz megfelelő a halott kémeken keresztül az ellenséghez hamis híreket eljuttatni. Az így kapott hírek alapján pedig az élő kémek munkáját fogod tudni vezetni.

Zhang Yu: Az ellen kémek munkájának köszönhetően tudod a helyhez kötött sóvár tisztákat felfedezni és arra rávenni őket, hogy neked dolgozzanak. Az ellen kémek munkájának köszönhetően tudhatod meg, hogy az ellenséget milyen módon csaphatod be. Ekkor küldhetsz ki halott kémeket, hogy az ellenséget hamis hírekkel ellássák. Az ellen kémek munkájának köszönhetően meg tudod ismerni az ellenségen belüli viszonyokat annak érdekében, hogy az élő kémek idejében kiszálhassanak a bevetésből és visszatérhessenek.

Szun Tszu mester: Egy vezér számára lényeges, hogy a kémkedés ezen öt fajtáját ismerje, de ennek ismerete azonban az ellenkémeiktől függ, ezért kell őket jól kezelni.

Du Mu: Az ellenkémelek hírein keresztül megismered az ellenségen belüli viszonyokat, és ez teszi lehetővé, hogy a többi kémkedési fajtát bevetesd. Ezért az ellenkémelek, ill. kettősügynökök rendkívül fontosak, emiatt jól kell kezelni őket.

Szun Tszu mester: Az a tábormok, aki a legintelligensebb kémeket veti be, nagy sikere felől biztos lehet. Ez katonai műveleteknél lényeges és erre alapozza a hadsereg minden mozgását.

Du Mu: Nem kielégítő, ha egy hadsereg csak cselekszik anélkül, hogy az ellenségen belüli viszonyokat ismerné. Kémkedés nélkül lehetetlen az ellenségen belüli viszonyokat ismerni.“

A fentiekből látható, hogy a kínaiak már ezelőtt 2500 évvel mekkora hangsúlyt fektettek a hírszerzésre. Ennek ellenére kénytelenek voltak a hun támadások ellen felépíteni a nagy falat. Ez arra enged következtetni, hogy a hunok is értettek ehhez a tudományhoz és valószínű nemcsak értettek hozzá, hanem, mint a történelem bizonyította, jobban is művelték.

Szun Tsu egy másik tanítványa Jia Lin mondja, miközben az ellenség erőszakszerveiben ellentéteket és feszültségeket keltesz, addig a köznépet állítsd az oldaladra és a város megadja magát neked. Egyértelmű felismerések, amelyeket a délamerikai gerilla harcosok is felismertek. Az elégedetlen nép segítségével az ellenség minden manőveréről idejében tudomást fogsz szerezni. Ezt a tevékenységet a mai világban műszaki támogatással is segíteni kell: a frakvencia fésűk segítségével minden nem kódolt rádió adást lehallgathatsz (ára ma már csak 200 \$), a telefon vonalakat meg kell csapolni. A lakosság segítségével ki tudod szűrni a besúgókat és a későbbiekben őket félre tudod őket állítani, egyébként fennmaradásod nem biztosított. Minden nehézség ellenére a te hírszerzésednek sokkal hatékonyabbnak kell lennie, mint az ellenségének: csak így biztosított a győzelem felé vezető út. A hírszerzési osztály mellett működik egy ellenkémkedési ill. elhárítási osztály is. A kémek és besúgók felderítése és likvidálása ennek az osztálynak a feladata. Szun Tszu mester ajánlata szerint, a már ismertetett módszerekkel, amelyek ma is aktuálisak, megpróbálhatod őket a magad pártjára állítani. Az ezen az osztályon dolgozó szabadságharcosoknak tehetségük kell legyen kötetlen beszélgetések rafinált írányításában, a gyanútlan személyből fontos híryanag kiszedésében. A hírszerző szabadságharcos kávéházakban, könyvtárakban, egyetemeken, gyárakban, bankokban, stb. hírek tömegét szerezheti be. Ezeket jó memoriájában rögzíti és kiegészíti a sajtóban olvasott hírekkel meg a TV-ben látottakkal, elemez és a következő akció tervezése során a megfelelő információkat tekintetbe veszi. Mindennek nem egyéb a célja, mint a szabadságharcost az ellenséggel szemben döntő előnybe hozni, akcióinak sikerét állandóan biztosítani.

8.9.9.1 A harci cselekmény előkészítése

A harci cselekmény előkészítése folyamán -fiam/leányom- használd a következő 21 aranyszabályt:

1. információszerzés: aprólékos, körültekintő, mindenre kiterjedő,
2. megfigyelés, örökődés,
3. a terület aprólékos felderítése, átkutatása,
4. tervezés,
5. a tervezett akció idejének tanulmányozása és tervezése,
6. akció idejének próbamérése,
7. motorizálás,
8. a csapat tagjainak kiválasztása
9. szükség esetére tartalék tagok kiválasztása,
- 10.a tüzerő megválasztása,
- 11.a kivitelezés részletes tanulmányozása és elméleti gyakorlata,
- 12.az akció részleteinek gyakorlati próbái időméréssel egybekötve,
- 13.fedezet megtervezése,
- 14.visszavonulás megtervezése,

- 15.felszívódás, eltűnés megtervezése,
- 16.kiszabadítás, ha valakit foglyul ejtenek az akció során,
- 17.nyomok eltüntetése,
- 18.sebesültek megmentése, gondozása,
- 19.az újonnan birtokolt „árú“ akció utáni útja (pl. pénzszerzés esetében mihez kezdesz a pénzzel, anélkül, hogy veszélybe hoznád a mozgalmat),
- 20.ha esetleg alá kell merülni, rejtek helyek elkészítése, minden résztvevő számára,
- 21.az alámerültek családtagjainak megnyugtatása, gondozása, anyagi igényeik kielégítése.

Az elfogadható alibit előre el kell készíteni, egyébként nem tudsz feltűnés mentesen a munkahelyedről távol maradni. Jó kifogást mindig lehet találni, pl. az ellenállásban résztvevő orvosok betegszabadságra küldenek és írásosan igazolják, hogy 7 napig grippés voltál. A harci cselekményre észrevétlenül távozol és miután arról visszatérel, ha a cselekmények kimenetele megengedi, akkor valóban ágyban fekvő szimulálod a betegséged.

A megtámadandó objektumot az akció előtt hosszabb idővel részletesen fel kell deríteni, hogy az akciót részletesen meg lehessen tervezni. A felderítésnél meg kell állapítani:

1. az objektum biztonsági rendszerét: az őrség létszámát, váltási idejüket, az örök örökös helyét ill útvonalát, a fegyverek tárolási helyét és módját, és a biztonsági rendszer műszaki elemeit, ennek működését és kikapcsolási lehetőségeit;
2. hova helyezhetőek el a biztosítók, a tűzvédelem, a benyomulók az akció alatt és előtte az objektum megközelítésének módja és ideje, sorrendje, az akció kezdetének ideje ill. jele.

Az épületek belsejéről részletes rajzok beszerzése és az ezeken való tervezés meg az akció kivitelezésének gyakorlása az akció sikeres kivitelezésében nagy támogatást jelentenek. Ezen kívül ki lehet faggatni az épület adminisztratív személyzetét pl. a takarítónőt, a portást, a házmestert. Meg kell tudni a falak, a plafon vastagságát, anyagát, a lépcsők, liftek elhelyezését, ablakok, ajtók vastagságát, anyagát, erősségét. Ha börtönök megtámadásáról van szó, ki kell faggatni a valamikori foglyokat. Ha a lebukás veszélye a minimálisra tehető, akkor a legjobb ha tökéletesen hamisított személyazonossági okmányok birtokában az épületet -az akció előtti napokon- valamilyen kifogással személyesen meglátogattátok.

A visszavonulás az akció fontos része, ezért nagyon körültekintően kell megtervezni. A tervezés folyamán vedd tekintetbe a következő 3 lehetőséget, egyenként és kombinálva:

1. zárt visszavonulás pl. egy járműben
2. külön-külön felszívódás, eltűnés és ha szükséges tartózkodás egy előre erre a célra előkészített búvóhelyen
3. alámerülés és eltűnés a csatornahálózatban.

A visszavonulást, kevés kivételtől eltekintve, úgy tervezd meg, hogy egymás után mindhárom módszert alkalmazd. Például: A megtámadott épületet a rohamcsapat a csatornahálózaton keresztül hagyja el (lehet, hogy a támadást is innen indította). Mivel a csatornahálózat egy nagyon nehéz terep, ezért a visszavonulás útvonalát, több variánsban, meg kell tervezni és személyesen végig kell először járni majd szaladni. A csatornában felveszíték az előre elkészített narancssárga ruháikat (a csatornamunkás egyenruháit) és X utcában, ahol a csatorna fedél ki van nyitva és ugyanabban a csatornamunkás ruhában vár rátok az ellenállás másik tagja, kimásztok a csatornából. Közben fegyvereiteket erre a célra előkészített táskákban, ill. szerszámos ládákban elrejtitek. Itt a felszínen beültök a várakozó járműbe és elmentek egy bizonyos pontig vele. Közben átöltöztök. Egy bizonyos ponton kiszálltok a járműből és a körülményeknek

megfelelően mindegyik vagy hazamegy vagy a búvóhelyét keresi fel. A búvóhelyen pedig a terveknek megfelelő ideig tartózkodik.

A rohamcsapatnak, akik behatolnak az épületbe, és így magukat felfedik, kell a leggyorsabban eltűnnie. Ha az akciót nem sikerül a lehető leggyorsabban lebonyolítani és a másik két csoportnak is, a tűzvédelemnek és a biztosítóknak is, fel kellett magukat fedniük, akkor ezek is a leggyorsabb eszközök és előre megtervezett változat szerinti úton hagyják el a terepet pl. autóval.

8.9.9.2 Az akció kivitelezése

Az akció a következő részekből áll:

1. **a tűzvédelem:** elfoglalja és kiépíti állásait;
2. **a biztosítás:** a biztosítók a terveknek megfelelően lezárják és megfigyelés alá helyezik az odavezető utakat és előkészítik a villamosáram rövidre zárását, a kommunikációs hálózat működésén kívül helyezését;
3. **a roham:** a rohamcsapat, könnyű de nagy tűzerejű fegyverekkel behatol az épületbe
4. **a visszavonulás:** előre több változatban megtervezett, az üldözők számára beépített csapdákkal.

Az akció résztvevői, az akció nagyságrendjének és fontosságának függvényében, időben a célépület közvetlen közelében lakásokat, üzlethelyiségeket bérelnek. Ide, az akció megkezdése előtt, napokkal már beszivárognak a szabadságharcosok. Táskáikban, ruhájuk alatt, stb. becsempészik a darabokra szedett géppuskát, más egyéb szükséges fegyvereket, löszert, robbanóanyagokat. A benntartózkodók állandó jelleggel figyelik a célépületet.

A biztosítás az odavezető utak szükségesetén való lezárását készíti elő, annak céljából, hogy a célépületben tartózkodók ne kaphassanak kívülről segítséget. Ezt autókban (teher vagy személy) elhelyezett bombákkal és az ellenséges segítség megérkezésekor való robbantással vagy az időben az úton ékalakban elhelyezett autókkal vagy az éppen akkor manőverező különleges nagyságú teherautókkal lehet egyszerűen és hatásosan elérni. Ugyanakkor az útzárlatnál utcaseprőnek, kéményseprőnek, csatornapucolóknak, stb. álcázva várakoznak az ellenállás biztosítás csoportjának tagjai. Amikor az ellenséges segítség pl. kiugrál az autókból, hogy az utakadályt eltávolítsa, akkor először az utakadály-autókba rejtett bombákat felrobbantod és a keletkezett káoszban az ellenséget, a szemetes tolokocsidból vagy a szerszámos ládából előrántott géppisztollyal tűz alá veszed. Akciónak garantáltan nagy hatása lesz az ellenségre.

A rohamot tervezheted a nap bármelyik időszakára, nappalra, vagy éjszakára. Az éjszakai támadás előnyei az észrevétlen, meglepetésszerű rajtaütés és a gyors felszívódás a személyazonosságra való sokkal kisebb felismerési lehetőségek mellett. Ugyanakkor ha a szükség úgy hozza, akkor kíméletlenül lövöldözhetsz az ellenségre, mert az utcán nem tartózkodnak ártatlan civilek. Hátrányai, hogy az éjszakai őrés általában minden kis zajra, rendellenességre figyel. Másik hátrány, hogy a tűzvédelem nehezebben tud támogatni, mert nem tudja, hogy ki tüzel honnan. Ebben az esetben nagy segítség, ha az ellenálló egy bizonyos fegyverkezési stílust alakítanak ki pl. a municiótakarékoság miatt sorozatok helyett mindig csak célzott egyedi lövéseket adnak le. Ez jó tájékozási lehetőség a sötét éjszakában. Ugyanakkor az ellenséges rendőr ill. katona félelmében meg „van munició elég”- lelki alapállásból hosszú sorozatokat ereget a sötét éjszakába.

A nappali támadás előnyei az előbbiekből is kiderülnek: az ellenséges őrés kevésbé figyelmes, a biztosítás és tűzvédelem megszervezése egyszerűbb (nincs szükség árulkodó lámpákra, amivel keresed a telefonkábelt, stb.). A visszavonulás sokkal nehezebb, az üldözés veszélye sokkal nagyobb. A rohamcsapatnak egy nappali támadás előkészítésére az egyik legalkalmasabb

eszköz, ha az ellenség egy jellegzetes járművével közelíti meg az épületet ill. hatol be abba. A pillanat, amikor a rohamcsapat kiugrik az autókból, jel a tűzvédelem számára, amely rögtön megnyitja a tüzet. Az akció elkezdődött!

8.9.10 Terrorizálás és pszichológiai hadviselés

Az ellenséget éjjel-nappal nyugtalanítani kell, amit a terrorizálás és pszichológiai hadviselés módszereit alkalmazva tudsz a leghatásosabban elérni. A terrorizálás eddig kipróbált módszerei közül csak néhányat említek meg, mint pl. a gyújtogatás. Ahogy a Juraproblémáról szóló fejezetben is ismertettem a szeparatizmust elítélő jurai személyek mezőgazdasági épületeit felgyújtották. De nemcsak ezeket érdemes felgyújtani, hanem az árulás formájának függvényében pl. második fokozatban az árulóra rágyújtod a házát, de olyan gyújtó bombát használsz, hogy a házban alvó áruló örvendjen, ha az életét megmentheti. Harmadik fokozatban az árulót a háza előtti, ere alkalmas fára, felakasztod és ezek után gyújtod fel a házát és minden mezőgazdasági épületét, először kieresztve ezekből az állatokat, amelyek élete hasznosabb, mint egy árulóé.

A pszichológiai hadviseléshez hozzátartozik a többszöri, ill. folyamatos zaklatás. Célja pl. a hasznos zagyvák észre térítése. Illetve azon személyek jobb belátásra térítése, akik a felszabadító mozgalmat nem akarják -gazdagságuk ellenére- támogatni. Érdekes példaként megemlíthető az amerikában az ötvenes években és a hatvanas évek elején működésbe lépett, az olasz maffia által Kóser Nosztrának csúfolt, de feladatait kitünően végző zsidó földalatti szervezet példája, akik az újonnan alakult Izrael támogatására pénzeket szedtek be az amerikai zsidóságtól. Azokat a zsidókat, akik nem voltak hajlandók az évi adójuknak megfelelő összeget Izrael támogatására befizetni elkezdtek terrorizálni. Az egyik ilyen delikvens orvost a következő képpen leckéztették meg: rendelőjének a páciensekkel tele lévő várótermébe egy zsák patkányt eresztettek be. Az orvos csukhatta is be a praxisát, mert nemcsak a patkányok szaladtak szanaszét, hanem a páciensek is. Hasonló esete volt egy elegáns kóser vendéglővel rendelkező zsidónak, akinek a telt házában, a vendégekre egy doboz csótányt dobtak. A csótányok szaporításához pedig igazán nem kell sem nagy szakértelem sem sok idő. A „tettesek“ egyik esetben sem használtak propaganda anyagot, megengedve ezzel az illető renitens zsidónak az észhez térést és a fizetést.

A pszichológiai hadviselésben használd még a következő módszereket:

1. Telefonon, levélben, stb. a szabadságharcosokról adj az ellenségnek, a rendőrségnek és spiclijeiknek, hamis információkat. Ezzel állandóan hamis vágányra futtatod őket ugyanakkor a bevetett spiclijeiket mellőzni fogják és ezzel a spicli hálózatukba vetett bizalmukat a nulla felé tereled.
2. A fent említett úton hamis bombariadókkal gátold különböző intézmények működését. Így tették ezt ellenségeink a taxis blokádnál. Amikor mindenki a földalattival akart menni dolgozni, akkor bombariadóval tartották távol az embereket a földalattin való utazástól azzal a céllal, hogy a nemzetgazdaságnak minél nagyobb kárt okozzanak.
3. Etesd meg a rendőrséget „kiszivárogtatott“ hamis tervekkel.
4. Terjessz jól megalapozott, de mégis hamis, pánikot keltő rémhíreket. Gondolj a posta bank esetére, amikor is egy terjesztett rémhír alapján két nap alatt 21 milliárd Ft-t vett ki a lakosság. Egy kisebb bank csödbe jutott volna, de a második legnagyobb banknak is komoly veszteséget okozott.
5. Az ellenséges hatalom minden hibáját használd ki és kényszerítsd őket mentegető, ugyanakkor magukat leleplező megnyilvánulásokra a médiákban.

6. Folyamatosan jelentsd fel az ellenséges hatalmat a külföldi nagykövetségeken, az ENSZ-nél és a különböző emberjogi szervezeteknél. Minden ilyen feljelentésben legyen benne, hogy szabadságharcodat nem hagyod abba, sőt fokozod azt.

8.9.11 A sebesültek megmentése

Sose szervezz úgy akciót, hogy az esetleges sebesülésekre, a súlyos sebesültek megmentésére és titkos kezelésére ne gondoldj és ezt ne készítsd elő. Idejében vedd fel kapcsolatot nemzeti érzésű orvosokkal, ápolókkal, patikusokkal, akik az akció keménységének függvényében vagy a közelben várakoznak egy erre a célra felszerelt autóban, ill. lakásban vagy az otthonukban rendelkeznek a megfelelő felszereléssel és vállalják pl. a golyó kivételét, törések helyreállítását, begipszelését, stb. Sajnos a halálos sebesülés sincs kizárva, ezért előre kell gondolni az elhalálozott bajtársak titkos elhantolására is. Minden harcosnak szilárd meggyőződése kell legyen, hogy szorult helyzetében a bajtársak nem hagyják őt cserben. A harcosoknak maguknak is kell az elsősegélynyújtás minden csínját érteniük. Az előre elkészített búvóhelyeken is az elsősegélynyújtáshoz szükséges felszerelés el kell legyen rejtve. Ide tartozik pl. a gyújtósna kinéző falécecskék a törött végtagok rögzítéséhez, kötszer elegendő mennyiségben, fertőtlenítő szerek, vérzés- és fájdalomcsillapítók, szélesspektrumú antibiotikumok, stb.

Vannak olyan esetek is, amikor a bajtárs élete csak klinikákon menthető meg. Ekkor fegyveres erőszakot kell alkalmazni és az orvosokat meg a szükséges személyzetet arra kényszeríteni, hogy a sebesültet rendesen műtsék meg és lássák el. Ezek után egy elkobzott mentőautóval vagy betegszállításra alkalmas más járművel a beteget el kell szállítani az ellenállás orvosi csoportjának egy olyan tagjához, aki a beteget egy mindenki számára ismeretlen helyre viszi. A beteg tartózkodási helyéről csak azok tudhatnak, akiknek a kezelésével kapcsolatban konkrét teendőik vannak. A kezelés alatt és különösen utána minden áruló nyomot el kell gondosan tüntetni, annyira, hogy még egy nyomozókutya se tudjon pl. vérfoltot vagy vérszagot felfedezni.

8.9.12 A szabadságharcos tizenhárom főbenjáró bűne

Sajnos nem létezik tökéletes szabadságharcos!

Még akkor is, ha minden biztonsági intézkedést betart, a hibák nincsenek kizárva.

Fiam/leányom a szabadságharcos következőkben ismertetett tizenhárom főbenjáró bűnét jól véd az eszedbe és próbáld ezeket a mindennapi földalatti tevékenységed folyamán elkerülni. Ha harcostársaidnál ezeket a vétkeket felismered figyelmeztess őket és minden közös akaratot vessetek be, hogy a nemkívánatos jelenségeket visszaszorítsátok.

1. **Tapasztalatlanság:** félelmetes hibákhoz vezethet. A tapasztalatlan szabadságharcos azt hiszi általában, hogy az ellenség idióta és zagyva, az akciókat egyszerűen ki tudja vitelezní, legjobb esetben is azt hiszi, hogy az ellenség kevésbé intelligens. Az akciókat nem tervezi meg elég aprólékosan, különösen a visszavonulást nem tervezi meg több variánsban. Nem fektet hangsúlyt az alámerülési helyek előkészítésében, orvosi bizonyítványokat nem szerez be minden eshetőségre pl. ideiglenes alámerülésre számítva. A tapasztalatlanságból származó hibák tárháza sajnos szinte végtelen.
2. **Saját magad túlbecsülése - az ellenség alábecsülése:** Ezt a hibát általában azok a szabadságharcos csapatok szokták elkövetni, akiknek olyan szerencsájük volt a kezdetekben, hogy az első néhány akció tökéletesen sikerült. A meglepett ellenség nem is követte őket, látszólag nem reagált. Az önbizalom az ilyen csapatokban -a tudat alatt is- olyan magasra ugrik, hogyha ennek tudatában vannak, akkor is nagy az esély az ellenség lebecsülésének. Ezeket a szabadságharcosokat félig tapasztaltaknak lehet nevezni. Ezeknek az ellenségre vonatkozó következtetései elhamarkodottak, ami végeredményben mind

nagyobb és nagyobb hanyagságokhoz és olyan akciók kivitelezéséhez vezet, amelyekhez még nem léteznek a megfelelő előfeltételek.

3. **A megfélemlítettség** egyenesen vezet az első fokozatban a saját képességeidbe, eredményességedbe vetett hited feladásához. Az állandó félelemérzetet különböző források táplálják, amelyeket meg kell próbálnod egyenként elapasztani. Vannak esetek, amikor ez már lehetetlenné válik a saját hibád miatt, pl. a család jövőjét féltő feleségednek vagy anyádnak tudtára adtad cselekedeteidet, akik állandó nyomás alatt tartanak, hagyd abba ezt az „örültséget“. Ha félelmüket nem tudod eloszlatni, elfojtani, akkor abba kell hagynod ezt a tevékenységet, mert akaratlanul is ők lesznek az elárulóid. Azonban tevékenységed abbahagyását jó előre egyezteted csapattársaidal, őszintén feltárva az indokaid. Semmilyen esetben sem fordulsz az ellenséghez. Nem dezertálsz, mert ez árulásnak tekintendő és a likvidálásodhoz vezet.
4. **Saját magad alábecsülése - az ellenség túlbecsülése:** Ez ugyancsak a kezdők hibái közé tartozik vagy azoknak a szabadságharcos csapatoknak a hibája, akiknek az első akciók kivitelezésénél sorozatosan nem volt szerencsájuk. Ekkor kialakul egy erős bizonytalansági és félelem érzet. Ennek a bénító hatása felmérhetetlen károkat okoz. Ez alól csak úgy lehet felszabadulni, ha az elkövetett hibákat kielemezik. Ha ezt nem teszik meg, akkor szentül kell bízni abban, hogy az előre nem látható véletlenek nem következhetnek be sorozatban és a következő akció már teljes sikerrel jár. Természetesen erre csak akkor kerülhet sor, ha a csapat az eddig kivitelezett akciók alatt nem veszítette el egy tagját sem, az árulás ill. a végzetes áruló nyomok hátrahagyása nem veszélyeztet lebukással. Vagyis az akciók mindig fejesztett menekülésben, de szerencsésen, áruló nyomok hátrahagyása nélkül végződtek.
5. **Az elszigetelődéshez vezető beképzelttség:** általában a sorozatosan sikeres szabadságharcos rákfenéje. Ezek a csapatok és vezetőik önteltségükben nem keresik a kapcsolatot más csapatokkal és tapasztalataikat sem akarják megosztani velük. Minden sejtnek elsőrendű feladata az osztodással való szaporodás. Tehát tapasztalataid továbbadása kötelességed, még akkor is, ha ezzel azt reszkirozd, hogy az általad alakított csapat esetleg jobb lesz, mint tied. A többi sikeresen operáló szabadságharcos csapatot nem szabad semmilyen körülmények között konkurenciának tekinteni. Ha ilyen helyzet alakul ki, akkor a szabadságharcosoknak kötelességük ezt minden eszközzel megakadályozni és végszükség esetén a rivalizálókat félreállítani. Nagy hangsúlyt kell fektetni arra, hogy ha az első szabadságharcos csapatok pl. a városban alakultak meg, akkor ezeknek kötelességük hasonló ütőerejű csapatokat létrehozni vidéken is. A vidéki szabadságharcos csapatok kialakulása nélkül nincs sok esélyed a népfelkelés és az államcsapás megszerzésére. A fegyverrel a kezükben harcoló szabadságharcosoknak szokott olyan beteges kényszerképzetük kialakulni, hogy az egyedüli harci forma az, amit ők végeznek. Ezen csapatok útja zsákutca, ugyanis nem fogadják el azt, hogy az, aki pl. a zsákmányolt pénz befektetésével foglalkozik és az alámerült szabadságharcosok családjainak életben maradásához szükséges pénzt fialtatja és nekik eljuttatja az ugyanúgy kiteszi magát a lebukásnak és a kínzásoknak, mint a fegyveres harcosok. Tehát a civil ellenállási mozgalom ill. a szabadságharcos mozgalom, -az előbbieken rajzban bemutatott-, felépítése nem alábecsülendő feladat. Kialakítása minden szabadságharcos számára követendő parancs!
6. **A titoktartás megsértése** életveszélyes lehet a csapat minden tagja számára. Ha észre veszed, hogy a csapat valamelyik tagjából szivárognak az információk a száján vagy a tettein keresztül, akkor ezt a tagot csak egyszer figyelmezteted. Második alkalom után meg kell szakítani vele minden kapcsolatot.
7. **A politikai megnyilvánulás:** a szabadságharcos mozgalom legitim pártján kívül a mozgalom minden más tagjának tartózkodnia kell a politikai megnyilvánulástól is.

Semmilyen módon nem nyilvánítod ki a véleményedet olyan körben, amelyben olyan személyek is vannak, akik nem a mozgalom tagjai. A fegyverrel harcoló szabadságharcos a nemzet hallgató elitjéhez tartozik, akinek a titoktartás annyira fontos, hogy még politikai megnyilvánulásokkal sem hívja fel magára a figyelmet.

8. **A türelmetlen szabadságharcos sietsége** okozza a lebukás veszélyének fölösleges megnövelését. Az ilyen csapat izgalmában és tettere készségében nem képes kivárni, -de igazat mondunk akkor, ha hozzátesszük, hogy nem képes megítélni sem-, a legalkalmasabb időpont bekövetkeztét. A türelmetlenség idegességgel is jár, ami olyan akciókba sodorja a csapatot, amelyek során az ellenség részéről váratlan és súlyos visszaütésekre lehet számítani. Minden igaz magyar hazafi lelkén nagy teher a mulasztással való vétkezés. Ennek a lelki tehernek tudatában kell lenni, ahhoz, hogy az akció legmegfelelőbb időpontját ki tudjuk várni.
9. **Akkor megtámadni az ellenséget, amikor ez a legdühösebb** a teljes csapat bukásához és a kínvallatásokon keresztül, amire ekkor az ellenség el van szánva, a szabadságharcos mozgalom végét jelentheti. A sarokba szorított, dühös, sebeit nyalogató oroszlánt sem szabad zaklatni, mert ekkor, ha egyébként el is vonulna, esztelen, saját magát is végveszélybe sodró támadásba lendül.
10. **Improvizált akciók** nagy veszélyeket hordoznak magukban. A lebukás veszélye olyan nagy, hogy ez a típusú csapat előbb-utóbb biztosan lebukik. Ezek a felelőtlen emberek nemcsak saját magukra veszélyesek, hanem sajnos a mozgalomra is. Még akkor is, ha esetleg nincsenek kapcsolatban a valódi mozgalom egy tagjával sem, de ennek ellenére az ellenség ki fogja használni az esetet a mozgalom lejáratására.
11. **Az elszigeteltség** az a hiba, mely a tapasztalt szabadságharcosokat érinti a legjobban. A tevékenység folyamán állandó jelleggel keresnetek kell a kapcsolatot olyan politikailag kitűnően képzett személyekkel, akiknek a politikai céljaik megegyeznek a tieitekkel és ezen politikai célok elérésének módja is a tieitekhez hasonló. Ezek a személyek, ha rájuk találtál, képezik azt a pártot, akik a veletek való kapcsolatot a legtitkosabban tartják és mindenkoron az érdekeiteket védik. Ha már több sikeres akció van a hátad mögött és nagyobb mennyiségű pénz is szereztél, akkor a pénz egy részét, ahogy az IRA is teszi, pl. kocsmák megvásárlásába fekteted. Az ily módon termelő tőkévé változtatott pénzed jövedelméből keletkezett tiszta pénzzel finanszírozzod a legitim tevékenységet folytató pártot. Ennek feladatai közé tartozik a nemzetközi kapcsolat felvétel különböző országok kormányaival is, amelyektől pénzbeli és politikai támogatást is lehet kérni és kapni. A kocsmák a legmegfelelőbb helyek az információcserékre, úgyszólván lehet őket tekinteni, mint információbörze. Ez a börze azonban a Mi kezünkben kell legyen!
12. **Az új tagok felvétel előtti nemátvilágítása** a sejt infiltrációjához és teljes lebuktatásához vezethet. Még akkor is meg kell tenned az átvilágítást, ha az új tag a civil barátod. Utána kell nézned, hogy az új tag nincs-e valahol kompromittálva, nem-e zsarolható az ellenséges hatalom által. Mindenkinek tudnia kell, hogy a kémekre a legszörnyűbb biztos halál vár. Ez növelni fogja a csapattársak összetartozási tudatát és biztonság érzetét.
13. **Túl sok ismeret** szintén veszélyezteti a sejt biztonságát és a mozgalmat is. Minden szabadságharcosnak csak annyit szabad tudnia, amennyi az elvégzendő feladatához szükséges. Az a szabadságharcos, aki olyan információk megszerzésére törekszik, amelyek nem tartoznak feltétlenül az elvégzendő feladatához, az megfigyelés alá helyezendő. A sejtek közötti kapcsolattartás a konspiratív szabályok szigorú betartásával -közvetítők, titkos postaládák, stb. beiktatásával- végzendő. Ne törekedj a mozgalmon belüli túl sok információ megszerzésére. Lebukás esetén óriási tehertétel lehet számodra!

8.9.13 Az államcsapás (államcsíny, puccs)

Az államcsapás célja a kormány bizonyos tagjainak letartóztatásán, likvidálásán keresztül elfoglalni a hatalmi pozíciókat és elismertetni az új hatalmat a különböző erőszakszervezetekkel, majd az ország lakosságával. Tudatosan nem használom az államcsíny szót. Ha az államcsapáson keresztül nem sikerül a hatalomátvétel, akkor lehet államcsínyről beszélni, mert utána a tetteket sarokba állítják csak nem úgy, mint az óvodában a rosszkodó gyereket! Az államcsapást a népfelkelés megerősödése utáni napokra kell tervezni. Természetesen államcsapást szoktak katonatiszti csoportok is elkövetni, amire különösen sok példa van a délamerikai államokban.

Minden országban más és más a hatalmi felépítés, de nagyjából a különböző elnevezések mögött ugyanazok a funkciók vannak. A hatalmi szerkezetből azokat a személyeket kell letartóztatni, akik az állami gépezetben az erőszakszervezeteknek parancsokat adhatnak ki, pl.:

1. Miniszterelnök,
2. Köztársasági elnök,
3. Honvédelmi Miniszter,
4. Belügyminiszter,
5. Titkosszolgálatok Minisztere,
6. Honvédség Főparancsnoka,
7. Honvédség Vezérkari Főnöke,
8. Rendőrfőkapitány,
9. Országgyűlés Elnöke,
- 10.és esetleg a fent említett miniszterek államtitkárai.

Az államcsapást szervezőknek tudniuk kell, hogy a fent említett pozíciók melyik tulajdonosának van testőrsége, ezek egyszerre hányan vannak szolgálatban, milyen fegyverzetük van, mikor váltják egymást és hol helyezkednek el, amikor szolgálatban vannak. Ezen kívül az összes többinek, annak függvényében, hogy hol éri őket a letartóztatás ismerni kell a lakhelyét ill. munkahelyét és az oda való behatolási lehetőségeket.

Az államcsapás típusának függvényében a hatalom fent említett birtokosainak letartóztatása történhet gerilla akció keretében vagy kiterjedt népfelkelés esetén a nép „bosszújának“ álcázva. Ez nem jelent egyebet, mint azt, hogy a tömeg bekeríti a hatalom birtokosainak tartózkodási helyét, tömegesen behatol -a közöttük feladattal megbízott szabadságharcosokkal együtt- az épületbe és az utóbbiak a nagy káoszban letartóztatják vagy likvidálják a hatalom birtokosait. A népfelkeléssel egybekötött államcsapás egyik lényeges pontja, hogy az üléselő országgyűlést körbefogják, delegációt küldenek be a terembe és ott felolvastatják vagy az országgyűlést feloszlató kiáltványukat vagy ezzel megszavaztatják a rendkívüli állapot kihirdetését, legfontosabb követeléseiket, és az ideiglenes, a népfelkelés vezetőiből álló, új kormányt. A scenáriók halmaza szinte végtelen. Meggyőződésem, hogy ha a szabadságharc eljut a népfelkelésig, akkor már mindenki tudja, hogy mi a tenni való és a helyzetnek teljesen megfelelő tervet fognak készíteni a hatalom átvételére. A következő lépések időrendben az országos televízió és rádió adók elfoglalása, amelyeken keresztül a népfelkelés legfontosabb eseményeit be lehet folyamatosan jelenteni. Ezekkel egy időben az összes média a népfelkelés ellenőrzése alá vonandó. Az eddig ellenséges véleményükkel az ország nemzetközi arculatát bemocskoló ill. a népet félrevezető szerkesztők letartóztatandók és bűneik súlyosságának függvényében elítélendők és ki is végzendők.

Sokkal fontosabb az államcsapásig vezető út. Ha egy országban pl. a hatalom idegen érdekeket szolgálóknak a kezébe jut, akkor lényeges, hogy a különböző minisztériumokban, vezérkarokban tevékenykedő, és a kemény szelektálás ellenére nemzettudattal ennek ellenére még rendelkező, személyek a döntő pillanat eljövételét titokban segítsék, és ha eljött a pillanat tegyenek meg mindent, hogy a legelvetemültebbek ellenséges tevékenységét gátolják. A csapatmozgósítások és irányítások folyamatába teljes káoszt okozó utasításokat csempésszenek be ill. adjanak ki főnökeik nevében hamis és az ellenség számára megtévesztő, kárt okozó írásos parancsokat. Azon személyek, akik titokban a szabadságharcosokkal szimpatizálnak előre ki kell alakítsák kapcsolataikat, saját információszerzési csatornáikat. Egyébként a döntő pillanatban nem fogják tudni a szabadságharcosokat támogatni. Ez pedig győzelem esetén az ellenséghez való sorolásukat és bebörtönzésüket esetleg a halálukat jelenti.

8.9.14 A népfelkelés

Ha a civil ellenállási mozgalom elérkezett tevékenységének eddigi utolsó fázisáig, már magától is tudni, érezni fogja, hogy mikor és hogyan kell a népfelkelést kirobbantani. Ezért itt erre nagy hangsúlyt nem fektetünk.

A népfelkelés tehát a civil ellenállási mozgalom utolsó fázisa. Ha egy nép anélkül lázad fel, hogy a civil ellenállási mozgalom meg lenne alakulva és az itt leírt fázisain keresztül ment volna, akkor a sikertelenségnek vagyis a népfelkelés leverésének és vérbefojtásának teszi ki biztosan magát. Erre csak akkor kerülhet sor, ha a szóban forgó nép egy megalkuvó, gyáva értelmiséget termelt ki magából. Ugyanis csak egy elszánt, bátor, szófukar de annál inkább tette kész értelmiség szervezheti meg a földalatti munkát úgy, hogy az a lebukás legkisebb veszélyével járjon. Az értelmiség alatt nem mindig és feltétlenül a diplomások értendők, hanem inkább azok, akik egészséges magyarságtudattal, éles ésszel és a nemzet függetlenségéhez szükséges tudnivalók tömegével rendelkeznek. Tehát értelmiségi alatt az önálló gondolkodót, mégpedig a magyar nemzetért gondolkodót és cselekvőt értem. A diplomások is lehetnek zagyvák!

A népfelkelésben részt vesz a civil ellenállási mozgalom minden eddig leírt osztálya és ezen kívül a passzív ellenállásban edzett néptömegek. Arra kell törekedni, hogy minél gyorsabban széles néptömegeket sikerüljön bevonni a népfelkelésbe.

A népfelkelés időpontjának megválasztása nagyon nehéz és rendkívüli fontosságú feladat. El kell minden áron kerülni a spontán felkelések kitörését. Pontosan ebben a fázisban kell az ellenállás vezérkarának a legjobban uralnia a helyzetet. A félresikeredett választás, a túl korainak vérbefojtás, a túl késeinek pedig a vérbefojtáson kívül a mindörökre elszalasztott történelmi alkalom az eredménye.

Ha az ellenség minden vonalon defenzívába kényszerül és egymásután adja fel állásait ez biztos jele a népfelkelés bekövetkeztének közeledtére. A népfelkelés kirobbantásának szervezésében előkelő helyet foglal el a népfelkelés sikerével járó azonnali hatalmi berendezkedés. ami egy nagyon komplex, időigényes feladat.

A népfelkelés kirobbantása előtt és alatt se gondolj és számíts szövetséges külföldi hatalmak behívására, vagy nemzetidegen belső erők felkérésére. Gondolj a következő ökölszabályra: Behívni, felkérni és ezáltal hatalomhoz juttatni sokkal könnyebb, mint ezeket később a hatalomból ill. az országból eltávolítani. Megtörténhet, hogy ideiglenesen a nyakadon ülnek néhány évtizedig mint a felszabadító oroszok.

A népfelkelés alatt a gerillacsapatokból alakítod ki az új hadsereg mobil részét, míg a civil ellenállási mozgalom szabotázs és más szekcióiból a helyhez kötött részét. A mobil rész mindig ott van ahol az ellenség leghevesebben támad ill. offenzívát, kitörést próbál indítani. A hadsereg mobil része a helyhez kötött ellenállók segítségére siet. A mobil rész már rendelkezik megfelelő nehezebb katonai fegyverekkel, amelyeket általában az ellenségtől vesz el jogosan. A civil tömegek minél nagyobb részét, minél gyorsabban el kell látni könnyű gyalogsági fegyverekkel.

Ezek feladata, hogy az ellenség visszavonulását lehetetlenné tegyék, pl. különféle útzáratokkal ill. az ellenséget megakadályozzák abban, hogy visszavonulás közben felrobbantsák maguk után a hídakat, alagutakat. A népfelkelést, -egy bizonyos jól kigondolt sorrendben, amit a stratégiai célok határoznak meg, és a pillanatnyi helyzet függvényében-, régióként kell megszervezni. A felkelés mindog ott kell kitörjön, ahol a sikerre a legnagyobb az esély és ahol a tömeget a civil ellenállási mozgalom fegyveresen tudja támogatni és fegyverhez tudja juttatni. Sík terepen az ellenségnek nagy az esélye, hogy pozícióit megerősítse és offenzívába kezdjen. Ezt minden áron meg kell akadályozni: egyszerre több oldalról kell -különösen a városokban- felkeléseket kirobbantani.

Tartsd hozzá magad ahhoz, hogy a népfelkelés megszervezése egy a földalatti mozgalom jellegzetességeinek nem megfelelő feladat. Ha a tökéletességre törekszel előbb-utóbb felfeded szándékaidat és tömeges letartóztatásokat váltasz ki, meg egyéb az eddigiekben már leírt megtorló terror intézkedéseket.

Bármennyire is nehéz eljutni eddig az utolsó fázisig, de ha eddig eljutottál érezni fogod, hogy az ellenség mennyire sebezhető, mennyire sebzett és már defenzívába kényszerült. Ha abban a helyzetben vagy, hogy a nyomást növelni tudod, akkor ez előbb-utóbb az ellenség kapkodásához és fejvesztett manőverezéséhez vezet. A nyomásgyakorláshoz legyen elég tartalékod. Sose hagyj abba az ellenség minden oldalról való támadását, kelts állandó félelmet benne, hogy katonái és csatlósai érezzék magukon még álmukban is a menekülés kényszerét. Ezeket a módszereket a népfelkelés előtt intenzitásukban és gyakoriságukban fokozd: együttes (szinergikus) hatásuk az ellenségre sokkal nagyobb, mint a külön hatások összege: kibírhatatlan!

Az ellenséget a teljes összeomlásba kergetted, demoralizált csapatai már nem tudnak ellenállni a menekülési és/vagy önfeladási kényszernek: a felszabadulás órája itt van!

*„Fázunk és éhezünk
S átlöve oldalunk,
Részünk minden nyomor...
De szabadok vagyunk!“*

Petőfi Sándor: Farkasok dala

Palotay Gyula

Imádság

Magyar Karácsony

*...Tebenned bízunk mindig Hadurunk!
Mi szolgaságban élni nem tudunk.
A vériünk lüktet, szívünk úgy dobog,
Az igazságunk hisszük győzni fog!
Fejfánk felett bár ezer holló károg,
Még visszatérnek mind a szép határok.
Mert zörgetünk a börtönön, a rácson,
Míg el nem jön a szent, magyar Karácsony!*

*Engedd Urunk, hogy jöjjön új csoda:
Legyünk még egyszer Isten Ostora.
E bűnvilágon vegyünk újból viadalt,
Hogy megtanulják ismét félni a magyart!*